آثار قلم اعلی

جلد هفتم

مؤسسة فنی مطبوعات امری
۱۳٤ بدیع

یاران عزیز الهی

در مقدمهٔ جلد ششم کتاب «آثار قلم اعلی» ذکر شده بود که جلد هفتم آن (همین کتاب)
در مرحلهٔ خطاطی است و وعده داده شده بود که بزودی در دسترس یاران حضرت
حسن قرار خواهد گرفت. چون مقابلهٔ آن با الواح اصل در چند نوبت و نیز غلط گیریهای
مکرر که باید با کمال دقت انجام شود مستلزم صرف وقت زیاد است لذا انتشار
آن مدتی بتأخیر انجامید، و اینک مفتخر است که این مجموعهٔ مبارک را از سواد عکسی
اصل الواح استنساخ شده و نهایت دقت در مقابلهٔ آن بعمل آمده حاضر و
آماده دارد. تا تلاوت آن برای دوستان الهی موجب حصول روح و ریحان و
مسرت دل و جان گردد.

لجنهٔ ملی انتشارات و مطالعات

الآمر یأمر وللمأمورین سمع

تبارک الذی ارسل سفرائه الی بلاده فضلاً من عنده وهو الفضال الکریم انه ما اراد الا رفع
النفوس وارتقائهم یشهد بذلک هذا الکتاب المبین قل یا اهل الارض ضعوا الرذائل
وخذوا الفضائل امراً من لدن علیم حکیم لا ینفعکم تردیکم وما عندکم ضعوا الاوهام وخذوا ما اتیتم
من لدی الله رب العالمین یا حبذا قلم اعلی ترا ذکر مینماید ان شاء الله بان فائز
شوی بر خدمت امر قیام کنی قیامی که لایق این امر است قسم بآفتاب بیان که از
افق ام الکتاب مشرق است مبلغین و خدام امر که در صحیفهٔ حمراء از ایادی امر الهی محسوبند
باید راستشان با کل تقوی و هیکلشان بر دار انقطاع مزین باشد این است حکم الهی

از قبل و بعد طوبی للعاملین از حق میطلبیم نفوس منتسبین از ذکور و اناث کل را مقدس
فرماید از آنچه سزاوار نیست و مؤید فرماید بر آنچه سبب اعلای کلمه و ارتفاع آن است
انه علی کل شئ قدیر جمال علیه بهائی و رحمتی و عنایتی را ذکر نموده و مینمائیم بشر بعنایتی
و فضلی لیفرح و یکون من الشاکرین انها من لدنا علیک و علیه و علی امک و علی من
معکم و علی کل ثابت مستقیم

الابدع الابهی

هذا ذکر من لدنا الی التی اقبلت الی الله فی یوم فیه فاحت نفحة الرحمن فی الامکان
لتجذبها الی مقام انقطع عمن علی الارض لوجه ربها العزیز الوهاب یا امتی ان اسمعی النداء من
شطر السجن من انار بالبهجة النور لا اله الا هو العزیز المختار کم من امة آمنت و کم من جاهل
منع بما اتبع الاوهام ان الفضل بید الله یؤتیه من یشاء انه لهو الواحد العزیز الغفار ان
اعرفی قدر من قدره الله لک ثم اشکریه فی الغدو الآصال ان ارضی بما قضی الله

من عنده ان ربک لهو الحاکم علی ما اراد قد ظهر فی هذا الظهور ما لا ظهر من قبل طوبی لاذن اصاخت

قولی لک الحمد یا مالک الاسماء فاطر الارض والسماء بما عرفتنی مظهر امرک ومطلع انوارک

اسألک بحبک وبمن اراده بان تجعلنی مستقیمة علی امرک انک العزیز الوهاب

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

قد شهد الخادم بما شهد المقصود انه لا اله الا هو بامره جری کوثر البقاء من قلمه الاعلی وسرت

سفینة العرفان علی بحر الاسماء وهدرت حمامة الامر علی اعلی الاغصان علی انه لا اله الا هو العلی الابهی

سبحانک یا مالک الوجود المهیمن علی الغیب والشهود اسألک بانوار فجر ظهورک والنداء

الذی ارتفع من سدرة طورک بان توفق من اقبل الیک واراد بما یزین نفسه بالعمل بما امرته

به فی کتابک ای رب ترانی مقبلا الیک ومتوجها الی افقک اسألک ان لا تخیبنی عما

قدرته لاولیائک انت الذی سمیت نفسک بالکریم فی کتابک الکریم لا اله الا انت

الملک الحق العدل المبین.

الاعظم الابهی

قد اشرق کتاب الفجر من افق الامر و اضائت الآیات هذا یوم فیه تنطق الاشیاء الملک
لله الواحد المختار ان اخرق الحجبات الاوهام بهذه النیر البیضاء التی ظهرت من جیب
العظمة و الاقتدار هل فی سلطانه ریب لا مطلع الغیب هل لامره نفاد لا و ملکه یوم
قد اهتز کل شجر من نسمة الله لکن القلوب فی ثقل عجاب الامن فاز بما فاض من هذا البحر الذی
احاط الامکان ان الذین اخذهم سکر خمر العرفان اولئک لا تمنعهم الاحجاب و لا سطوة الذین کفروا
بالله مکور اللیل و النهار ان اجعل سراجک حبی و مونسک ذکری و مرادک ارادة الله مالک یوم المعاد

الاقدس الابهی

ان یا بنت اخی ان استمعی الندا من شطر رحمة ربک العلی الابهی انه لا اله الا هو العزیز البدیع
ان اذکری ربک ثم اسجدی لوجهه العزیز الجمیل بما عرفک مظهر نفسه و مطلع آیاته اذا
یاتی بهذا الاسم الاعظم الذی انارت العالمین طوبی لک بما ذکرت من قلم الامر مولی

اسئلک من لسان القدرة والاقتدار ان تکتب لهوالغفور الکریم اذا وجدت عرف التمیمیین

قولی لک الحمد یا الٰهی من فی السموات والارضین.

الاقدس الالهی

ای امة الله اگر از منزل پرسی سجن و اگر از غذا پرسی بلایا و محن و اگر از جسد پرسی ضعف و اگر

از روح پرسی در سرور و فرحی که مقابله ننماید بآن سرور من علی الارض حین اقبال

فرمودیم تا گردنهای عباد از سلاسل نفس و هوی فارغ شود و ذلت اختیار نمودیم تا عزت

احبا از مشرق اراده اشراق نماید همچه مدان که حق عاجز است قسم باسم اعظم که اگر

اراده فرماید ارواح جمیع امم را بکلمه اخذ نماید مع ذلک از ظلم ظالمین چشم پوشیده و حمل

بلایای لاتحصی فرموده تا کل را بمدینه باقیه ابدیه کشاند لا یعلم ذلک الا اولوا الالباب

گوش بنجهای جنود شیطانیه مکن بجان و دل بشطر رضوان توجه نما تا عرف جمن را

از قمیصش که بدم بعضا مجمر گشته بیابی و استنشاق نمائی والبهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله العزیز العلیم

الذی ارتفع من سدرة طور ک بان توفق من اقبل الیک و اراد بما یزین نفسه بالعمل بما امر

الاقدس الاعظم الابهی

انشاالله بعنایت دوست از آنچه غیر اوست فارغ و آزاد باشی و در کل احیان رحیق

معانی را از ید ساقی حقیقی بآشامی نظر عنایت حق با شما بوده و خواهد بود طوبی لابیک

انه فاز بلقاء الله و آمن بلقاء الوجه ان له اجرا عظیما فی الکتاب انوار نفوسی است که بعد

از ارتفاع کلمة الهیه بعرفان الله فائز شدند و در حین اشراق شمس حقیقت در انجمات

لدی الوجه حاضر و با نوارش مهتدی و بر امرش ثابت بودند له حسن مآب

الاقدس الاعظم الاعلی

یا خلیل لیس الیوم یوم السکون و الصمت ان اطلع من افق البیان بذکر ربک الرحمن ثم

ادع الامکان الی الله العزیز المنان ثم اعلم انا جلسنا فی السجن و حدنا غلقنا ابواب اللقاء

فی ایام معدودات لو نرید نفتحها بالحق ان ربک لهو العزیز المختار ایاک ان تمنع نفسک

عما قدر لک کن بین الناس منادیا لامر ربک و مبلغا ما امرت به فی الکتاب

الاقدس الابهی

خلیلی خلیلی لاتحزن عما ورد علیک فی سبیلی ان اصبر علی الذی خلقتک وعرفتک
مالا عرفه اکثر العباد ان اشکر ربک فی کل الاحیان وسبح بحمده بین ملا الادیان قم علی الامر
علی ما ینبغی لک ثم اقتد هذا المظلوم الذی من افق السجن یدعو العباد الی الله العزیز الوهاب
نسأل الله بان یجذبک من نفحات قمیص الوحی علی شأن تقوم علی خدمته بقدرة
وسلطان لذلک امرناک من قبل انزلنا لک لوحا لاحت من افقه شمس الحکمة والبیان
هذه مرة اخری فضلا من لدنا لیفرح بها قلبک وتقر بها الابصار انما البهاء علیک
وعلی الذین فازوا بانوار الوجه اذا تی الموعود وخرقت الاحجاب

الاقدس الاعلی

کتاب من لدنا الی التی اذا سمعت النداء عن جهة العرش اقبلت وقالت ثم نادت
بلی یا محبوب العارفین ان یا امتی لو تسمعین نداء الذی ارتفع فی هذه الایام من حول
عرشی لیجعلک طائرا فی هواء قربی ویدخلک فی ملکوتی ویطعمک بثمار نفسی من ایادی

کذلک نزّلنا لک ما یفرح به قلبک انّ ربّک لهو الفضّال القدیم ان اطمئنّ بفضل
مولیک ثمّ اذکره فی اللیالی والایّام انّه هو خیر الذاکرین یا الهی ومحبوبی اسمع ندائک
من شطر السجن متقرّا الذی فیه استقرّ عرش عظمتک واقتدارک ای ربّ وفقنی علی ذکرک
فی ایّامک وثنائک بین امائک اسألک بسمک الذی به نُصبت رایات امرک
بین عبادک ورُفعت اعلام سلطنتک بین خلقک بان لا تطردنی عن بابک وفضلک
ولا تمنعنی عما قدّرته لامائک اللآئی اقبلن بکلهنّ الی شطر فضلک ومطلع وحیک انّک
انت المعطی الباذل العزیز الحکیم

الاقدس الامنع الاعلی

طوبی لمن قام علی امر الله واستقام اذا ارتفع ضوضاء الذین کفروا بالله ربّ العالمین
انّا نشکو من العلماء الذین اعرضوا عن الذی یدعونه الا انّهم من الکاذبین قد جادلوا بایات الله
وکفروا بربّانه وحاربوا بنفسه المهیمنة علی من فی السموات والارضین قد تحیّر منهم الملأ الاعلی

والذين يطوفن حول عرش العظيم قد نكثوا عهد الله ونكصوا على اعقابهم الا انهم من الهالكين
قد حضر كتابك لدى الوجه وفاز بلقاء مولیك القديم ونزل لك هذا اللوح لتشكر ربك
وتذكره بين عباده الغافلين انا نكبر من هذا المقام المنير على وجوه اللائي آمن بالله الفرد العليم
الخبير تشبرن من لدى المظلوم بهذا الذكر الذي منه فاحت نفحة المحبوب وهدرت الورقاء
الملك لله العزيز الحميد ونذكر ابنائك فضلا من لدنا ان ربك لهو المعطي الكريم
طوبى لهم بما ذكروا الذي العرش وتحرك على ذكرهم قلم الله العزيز الجميل كذلك ذكرنا
كل اسم كان مذكورا في كتابك لتشكر ربك الغني القدير

الاقدس الامنع الاعلى

يا ابا نوران استمع نداء الطور الذي ارتفع من شجر الطور انه لا اله الا هو المقتدر المختار
كنت في السجن كما كنا فيه ان اشكر قل لك الحمد يا الهي بما وفقتني بذلك اشهد انك
انت العزيز الوهاب ان يا كمال قم على امر ربك الغني المتعال على شان لا تمنعك

سبحات الجلال والاشارات الذين كفروا بالمبدء والمآل ادع الناس بالحكمة والبيان

كذلك امرك ربك الرحمن في الزبر والالواح كما لا تحزن بما ورد عليك في سبيلي

قد ورد علينا في سبيل الله ما لا حملته الا كوان كنت شريكنا في المصائب والبلايا

بذلك ربك مالك الابداع طوبى لك بما وفيت ميثاق الله وعهده وكنت طائفا

حول البيت اذ كان رب البيت في ارض العراق انا كنا معك اذ كنت بين

ايدي المشركين ونريك بما انت عليه ان ربك لهو العزيز العلام ان ايت المحمود

قل اين مهربك لعمري هذا المقام المحمود الذي نزل حكمه في الفرقان ضع الصنم وتوجه

الى مولى الامم هذا ينبغي لك ولمن فاز بهذا اليوم الذي جعله الله مطلع الايام المحمود

ان استمع يا ندائي به ربك الودود من السدرة النوراء التي ارتفعت على البقعة الحمراء

وراء قل لك الكبرياء الله لا اله الا هو العزيز الغفار دع كل ما سمعت ثم توجه الى آيات ربك

لعمري لو تجد حلاوتها تدع الورى عن وراك وتتوجه الى مولاك وتقول آمنت بالذي

ارسلک یا ایها المسجون فی اخرب الدیار تفکر فی نفسک اختار الصمت فی امرک

بعد الذی ارتفع صریر القلم الاعلی بین الارض و السماء لعمری لو تنصف تنوح و تبکی فی

و الاشراق بل تظن ان ایمانک ینفعه او اعراضک یضره لا و منزل الآیات انه

یدعوک خالصا لوجه الله اذا احاطته المشرکون من کل الجهات دع بحکمته و تمسک

بحبل مالک البریة هذا خیر لک عما خلق فی الارضین و السموات لا تقنع بالموهوم

توجه الی ربک القیوم الذی اتی بقدرته و سلطان ما کان و وجدت فی وجهه

نضرة الجمال فاتلق علیه آیات ربک ذو العظمة و الاجلال و الا فاعرض عنه ثم اقبل

بقلبک الی الله مالک یوم المعاد انا ذکرناه فی هذا اللوح بما سبقت رحمة ربک

و الا لا یتحرک علی مثله قلم الله العزیز الجبار الا بان یتوب و یرجع الی الذی به لاحت

الوجوه و نادی المنادی من قبل علی وجوه الذین اقبلوا و تمسکوا الشدائد فی ایام شداد

و بشرهم بعنایات ربهم ثم اتل لهم ما نزل من لدی الله العزیز الغفار انا ذکرنا هم فی السجن

انزلنا الکل واحد ما یثبت به اسمائهم فی کتاب الله رب الارباب انما البهاء علیک
وعلی ولدک واهلک وعلی الذین استقاموا علی هذا الامر الذی به اخذت الزلازل قبائل
الآفاق کن بین الناس کما امرت بین قبل یریک منک ما تقر به عیون الابرار اذا
اسکنا القلم ولو انه اراد ان یجری علی اسماء احصی الی یوم الذی لا یحد بالاذکار کذلک
نزلنا علیک آیات فضلا من لدنا لتقرها بین العباد الذین خرقوا السجات باسم منزل الآیات
وکسروا صنم الوهم بهذا الذکر الذی نزل من سماء القدرة والاقتدار.

الاقدس الاعظم الاکرم

سبحان الذی کشف الحجاب واظهر من کان مخزونا فی حجب الغیب ومکنونا فی قبل الآزال
فلما اتی بالحق اعترض علیه العباد واضطرب من فی البلاد الا من وجد عرف المحبوب
واقبل الیه بقلب منیر قد تموج البحر الاعظم باسم مالک القدم ولکن الامم اکثرهم من الغافلین
قد اخذ الابصار رمد الاوهام وبها منعت عن النظر الی وجه الله العزیز الجمیل قد فنیت الاشیاء

الا وجه المشرق من هذا الافق المبین طوبی لبصر رأی المنظر الاکبر و لقلب توجه الی المقصود
من فی السموات و الارضین قد حضر لدی العرش کتابک لذ استحرک قلم الامر علی ذکرک
فیهذا اللوح المنیع ان اشکر بما فزت بعرفان الله و ذکرت فی الالواح ان هذا الا فضل
عظیم قل یا الهی لک الحمد بما ایدتنی علی امرک و عرفتنی مطلع نفسک و مشرق آیاتک
فی یوم فیه اخذ سکر الهوی من فی الانشاء الا من انقذته یدالطاف انک انت المقتدر
علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الکریم ای رب فاستقمنی علی حبک علی شأن لا تضطرنی
شؤنات الدنیا و لا تمنعنی حجبات الذین کفروا بک و بآیاتک انک انت المقتدر
المهیمن العزیز الحکیم

انا المجیب من الافق الاعلی

یا علی ادعیات اهل فرقان بر کل واضح و معلوم مع ذلک خوب بیان از آن جناب عاقلتر
مشاهده میشود قبل بذکر وصی امثال آن هزار دو دویست سنه یکدیگر را لعن نمودند در

دم بگید یکر فتوا دادند حال بعینه در نفوسی که خود را از اهل بیان میشمرند همان گفته های قبل

داد ها ات تازه بمیان آمده عالم گواه که این مظلوم در لیالی و ایام عباد را بآنچه سبب علو

و سمو و انقطاع و تقوی الله است متذکر نمود و تعلیم فرمود و احدی از منکرین ظاهره در خلف

سبحات و حجبات مستور و چون نور امر ساطع با سیوف بغضا بیرون آمدند طوبی از برای

نفسی که حجبات اسماء را خرق نمود و بیوم الله و مظاهر فیه تمسک جست لعمر الله حزب قبل

از مشرکین لدی الله مذکور هر یوم با مری متمسک میشدند و بذکری ناطق آلهه من دون الله

قائل بوده و هستند نشهد انهم من الاخسرین فی کتابی المبین اولیا را تکبیر برسان آنان را

من قبل و من بعد و ایدنا هم بروح من عندنا یشهد بذلک من ینطق انه لا اله الا هو انه لحق علام الغیوب

قل یا ملا الارض ضعوا ما عندکم ثم دلوا وجوهکم الی الافق الاعلی المقام الذی فیه ارتفع النداء ان

ربکم الرحمن هو المقتدر المهیمن القیوم قل قد اتی الیوم و انتم لا تعرفون قد ظهر المکنون و انتم لا تعلمون

خذوا کتاب الله بقوة من عنده ثم انصروه بجنود الیان امرا من لدنه انه هو المهیمن علی ما کان و ما

یکون طوبی لک بما تحرک علی ذکرک القلم اذکان مالک القدم فی السجن الاعظم قل لک الحمد
یا مالک الوجود والظاهر باسمک الودود بما ذکرتنی فی سجنک وانزلت لی ما لا تعادله الخزائن
والکنوز اسألک ان تجعلنی مستقیما علی حبک بحیث لا تزلنی شبهات الذین انکروا حجبک
واعرضوا عن برهانک وجادلوا آیاتک التی احاطت الملک والملکوت البهاء المشرق من
افق سمائ ظهوری علیک وعلی الذین عملوا بما امروا به فی لوحک المحفوظ.

بنام باقی دانا

کتابت لدی العرش حاضر وندایت استماع شد الحمد لله باین فیض اعظم فائز شدی وذکرت
در ساحت اقدس مذکور آمد ان شاء الله در کل احیان با قلب طاهر وصدر منیر ولسان مهیمن
بذکر حق تکلم در آیات او مشغول باشید الیوم استقامت لازم است از حق بخواهید در جمیع شئون
مؤید شوید جناب مهاجر یعنی شیخ سلمان در این سفر حمل مشقات نموده اند انه لا یضیع اجر المقبلین انشاء
علیک وعلی بنائک وبناتها وعلی کل امة آمنت بالله المقتدر المهیمن العلیم الحکیم.

باسم مالک اسما

ای فاطمه مطلع نور احدیه از سجن اعظم ترا ندا مینماید و بمالک قدم میخواند و مقصودی جز هدایت

امم الله و عباد نداشته و ندارد چه که او بنفس خود در ازل غنی بوده و خواهد بود نه از خدمت عباد

باد نفعی راجع و نه از ستایش انام ضری مایدرک کل ذی اخلاص الله بحق میخواند مایکل ثمره وجود خود

که عرفان الله و مطلع امر او ست فائز شوند انشاء الله لئالی محبت حمانی را در خزینه دل باسمش

محفوظ داری البهاء علیک .

باسم مقصود عالمیان

ای مرضیه مطلع نور احدیه ترا بعوالم باقیه الهیه دعوت نمایم بگوش جان ندای حق را بشنو و

بتمام قلب و روان بشطر ش توجه نما هر که الیوم از این خمر باقیه آشامید بحیوة ابدیه فائز شد

و هر که محروم ماند از مایکل فانیه عند الله محسوب گشت تا جمال قدم باسم اعظم ظاهر جهد نما شاید

تا از فضلش ثمره آفرینش فائز گردید و ثمره آن عرفان محبوب است جز ارواح مجرده را از این

کأس قسمت نبوده ونخواهد بود نیکوست حال نفسی که بر صراط حق مستقیم ماند واز وساوس

انفس خبیثه ممنوع نشد .

بسم الذی به انار افق البیان ونطق قلم الرحمن

یا کمال قد سمعت ندائک ربک اذا ارتفع بالحق وشربت من بحر الوصال اذکان النیر الاعظم

مشرقا من افق الزوراء طوبی لعین رأت ولاذن سمعت وللسان نطق باسمی المحبوب یا کمال

قد ذکرت لدی العرش مرة بعد مرة وهذه کرة اخری ان اشکر وقل لک الحمد یا الهی لک الغیب

والشهود انه ذکرک اذکان فی العراق ویذکرک فی هذا الحصن الممنوع کذلک نطق لسان العظمة

لتشکر محبوب العالم وتمشی بذیل الله مالک الوجود دع الناس وما عندهم عن وراء

لعمری سیغنیک ما تراه ویبقی لک ما نزل من هذا القلم الذی خضعت له الاقلام ان ربک

لهو الحق علام الغیوب قل یا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الذین کفروا بالله وتمسکوا بالموهوم افتحوا

ابصارکم وتوجهوا الی الافق الاعلی انه اظهر بالحق واشرق من ذاک الافق المرفوع ایاکم

ان تتخذوا له شریکا او شبیها ان انصفوا فی امره ولا تکونن من الذین کفروا بالله رب
ما کان و مایکون قل ان اتحدوا علی امر الله وسلطانه ولا تتبعوا کل فاجر مردود قل هذا یوم
وعدتم فی کتب الله وهذا امر خضع له کل منصف نطق بالعدل وکل مؤمن شهد بحقیته المحتوم
یا کمال تالله لو تطلع علی حزن قلبی وما ورد علی فی هذا السجن الذی سمیناه لدی الورود بالسجن الاعظم
لتنوح لنفسی کذلک یخبرک ربک العزیز الشهود انک لا تضطرب عما ذکرناه لک ان اصبر
اصطبر کذلک یأمرک المظلوم کن مستقیما علی امر الله وحبه علی شأن لا تمنعک جنود العالم
کذلک یأمرک الاسم الاعظم من هذا المقام المحمود قل یا قوم زینوا انفسکم بطراز العبودیة لله الحق
تالله الحق هذا لو انتم تعلمون انا نذکرکم الی آمنت بالله وخضعت لوجهه وکان
یمشی ان ربک لهو الغفور العطوف کبر من قبلی علی وجهها وبشرها بذکری ایاها وعلی وجوه
ابنائک الذین آمنوا بالله المقتدر المهیمن القیوم البهاء علیک وعلی اخیک الذی کان مذکورا
لدی العرش طوبی لک وله بما سمعتما وتوجهتما الی الافق الاعلی کذلک یجزی الله عباده الذین

نطقوا بالحق و آمنوا به اذا اعرض عنه کل فاجر مردود ثم کبر من قبلی علی احبائی فی هناک یشیرون
من کلماتی رحیق عنایتی و یطیرون فی هواء حبی و یتوجهون بقلوبهم الی وجهی و افقی و یفرحون بنائل
لهم من قلمی علیهم ذکری و ثنائی و رحمتی و غفرانی ان ربک لهو المعطی المشفق الکریم العزیز الودود.

بسم الذی به نطقت السن الکائنات

ذکر من لدی الله للتی سمعت ندا ربها و اقبلت الی الله رب العالمین لیقربها ندا الرحمن
الی المقام الذی جعله الله مقدسا عن ذکر کل ذاکر و وصف کل واصف انه لهو المتین العلیم
قد سمعنا ندائک و رأینا اقبالک الی افق الوحی و ذکرناک فی هذا اللوح البدیع ان اشکری ربک الرحمن
بهذا الذکر الذی به انجذبت قلوب اولی الالباب و توجه کل شیء الی الله العزیز الحمید
لکلمة قد سمعها الکلیم من قبل و انها لشمس بها اشرق افق التوحید ان اشکری ربک بهذا الفضل
ثم اذکری ان ربک لهو السمیع البصیر طوبی لعبد آمن و لامة فازت بهذا الذکر الحکیم.

بسم الله الاطهر الاظهر الابهی

یا ایها المقبل ان استمع ندائی من شطر الابهی علی البقعة المقدسة المبارکة الحمراء من سدرة المنتهی انه لا الٰه الا

انا العزیز الکریم دع الکائنات عن ورائک و توجه بکلک الی الله منزل الآیات قل ای رب

احب ان افدی بنفسی فی سبیلک ان تقبل منی انک انت خیر راحم و ان تمنعنی ما اردت

من بدایع جودک ایدنی علی خدمتک لیظهر منی نصرتک امرک ولو یکون اقل من ان یحصی انک

انت آله العرش و الثری لا اله الا انت المهیمن القیوم .

بسم الله الاقدر الاقدر

هذا کتاب من الله الی الذی اهتدی بانوار الروح و آمن بمن آمن و هدی ان یا عبد قل بسم الله

و بالله و باسم ربنا العلی الابهی ثم اصعد بجناح العرفان الی مقر الاقصی لتسمع نغمات الله عن

جهة سدرة المنتهی و ان تطیر مرة اخری لتسمع کرة اخری لاسمعة اذن اهل النهی و ان وجدت

فی نفسک استطاعة و قدرة فاصعد کرة بعد اخری لتشهد ظهورات ربک و تجلی علیک انوار وجه

ربک العزیز الاعلی قل انه حینئذ قد کان فی منظر ولاهی ینادی کل شئی ببدایع نغماته الاعلی

ایاکم ان توقفوا ملک الایام مروا علی الصراط باذن ربکم الرحمن ولا تکونوا ممن ضل وغوی

قل انه تنزل مرة اخری من سماء القضا وینطق علیکم من آیاته الکبری انه لا اله الا هو ملک الاخرة

والاولی قل یا قوم اتمارون الروح فیما شهد وری بعد الذی انه نطق فی صدر علی بالحق ثم

من قبله فی صدر محمد ثم فی صدر کل من نطق بالوحی من لدی الله العلی الاعلی قل یا ملا البیان

ایجتمعون انتم ومن علی الارض لتضلوا احدا من احباء الله لن تقدروا اذا امتوا بنفسکم

یا ملا البیان والعمی وانک انت قدس نفسک عن الهوی ثم ادخل منظر الاعلی ولا تتبع الذین هم

یطیرون بجناحین الهوی ان اثبت علی امر الله ودینه ثم اذکر ما ورد علیه من اعدائه ولا تکن

ممن غفل ونسی الروح والبهاء علیک وعلی من تمسک بعروة الله ثم بانوار القدس اهتدی

بسم الله الاقدس

ان یا امة الله ان اذکری ربک بهذا الدعاء سبحانک اللهم یا الهی انت الذی من نار حبک

اشتعل افئدة الموحدین بانوار وجهک استضاءت وجوه المقربین فیا اعظم یا الهی کوثر عرفانک وما

احلی یا محبوبی سهام الاشتیاق فی حبک ورضائک فیا الذ سیف المشرکین فی سبیلک

وانهار امرک سائلک باسمک الذی تبدل الاضطراب بالاطمینان والخوف بالامان والضعف

بالقدرة والذلة بالعزة بان تؤیدنی فی عبادک علی اعلاء ذکرک وابلاغ کلمتک وانهار امرک بحیث

لایمنعنا یا محبوبی سطوة الظالمین وغضب المشرکین ای رب انا اسئلک باسمک الذی سمعت منه ندائک

وسرعت الیک بقلبه من نفسی مقبلة الیک ای رب اسئلک باسمک الذی منه ظهرت

کنوز الارض کلها بان تحفظنی من اشارات الذین هم کفروا بنفسک واعرضوا عنک وانک

انت المقتدر علی ما تشاء وانک انت العلیم الحکیم.

بسم الله الاقدس الابهی

هذا ذکر من لدنا الی التی آمنت بالله فالق الاصباح لتجد من اثر الله ما یجعلها مشتعلا بنار ذکر

اسم ربها العزیز المختار ان استمعی الندا من القلم الاعلی الذی ارتفع صریره بین الارض والسماء انه لا الله الا

انا الفرد الواحد اخبارا ایاک ان تحجبک احجاب الاوهام او تمنعک شبهات الذین کفروا بآیة
ربک ما یکون وما قد کان ان اذکری ربک ثم اسجدی اقفی لوجه المهیمن علی من فی الارضین
والسموات ثم افرحی بما نزل لک هذا اللوح الذی من افقه اشرقت شمس ذکر ربک العزیز المنان

بسم الله الاقدس الابهی

هذا کتاب من لدنا الی الذی انبته الله من ارض طیبة مبارکة ان هذا لفضل عظیم منبغی لک
بان یکون لسانک ناطقة بذکر مولاک وطرفک متوجها الی شطر ربک الرحمن ویدک مرتفعة
الی الله خالق الاکوان وانامک مشیرة الی العالمین تالله الحق یا قوم قد شقت سحاب الموهوم
واتی القیوم بسلطان عظیم اتتبعون الظنون بعد الذی ظهر سلطان الیقین عن افق مشیة ربکم
العلی العظیم او تمسککم بالاوهام وهذا ربکم العزیز العلام اتقوا الله یا قوم ولا تتبعوا الذین کفروا بمطلع الامر
الذی لولاه ما نزل الوحی فی ازل الآزال کذلک ینطق لسان العظمة فی سرادق الاجلال
ولکن الناس هم فی حجاب غلیظ ان اخرق الاحجاب باسمی ثم استقدر من قدره بک

المقتدر القدیر قل انه فی السجن یدعوکم الی الله علی شأن یمنعه البلا عن ذکر مالک الاسماء
اقبلوا الیه ولا تکونن من الخاسرین لا تحزن فی شیء سوف تری ما قدر لک ان ربک
فی کل الاحوال انه لهو العلیم الخبیر والبهاء علیک وعلی الذین استقاموا علی امرهم المقتدر القدیر

بسم الله الاقدس الامنع

انا نزلنا من سماء البیان ما یسیر ان تنبت منه فی اراضی القلوب نبات الحکمة والبیان انه
کان علی کل شیء حکیما لما معان شتی ومنها تجلی الرحمن علی الاکوان ومنها اشراق انوار الکلمة
ومنها ما رالذی اجریناه من عین المشیة ان ربک کان بکل شیء علیما قل الاشجار انی فارت بها
المیاه تسمع من اوراقها واثمارها ما تطمئن به افئدة العباد وتحدث الناس من بعد النبأ العظیم
واخری عن سر اسمی القدیم یا طوبی لمن یعرف انه کان من اهل البها فی العرش مذکورا
قل یا قوم قد انتهت الظهورات الی کم ان تختلفوا فیما یلقیکم قلم الامر ان اتبعوا الله ودینه ولا تتبعوا
کل مشرک کان عن الحق بعیدا سوف تسمعون من اکثر البلاد ندا العجل ایاکم ان تعقبوا کل ذئب

كان في اللوح أيما قل يا قوم ان نقطة الاولى ما اراد من البيان الا نفسي و اظهار امري لو
احد ليجد من كل كلمة منه رائحة قميصي كذلك كان الامر في البيان من لدى الرحمن منزلا قال و
قوله الحق لو ينطق احد بآية لا تكذبوه انا انكروا يا اولى الالباب انه لما اطلع بهذا الظهور در آه
في عرش العظمة و الاجلال لدا نطق بهذه الكلمة و اشار لها ان ربك لهو العزيز العلام لولا نفسي ما تكلم بها
و يشهد بذلك ربك العزيز المختار كم من عباد يتكلمون بالكلمات و يدعون في انفسهم ما لا اذن لله
لهم تفكروا يا اولى الابصار كما سمعتم من اكثر المدائن ندا من ادعى الوحي و اخذ اموال الناس بالباطل
كذلك نعلمك سبيل الحق من لدن ربك العزيز المختار احسب انهم ايقاظ بل رقود و يشهد بذلك
لسان القدرة و القوة في ملكوت ربك العزيز المنان طوبى لك بما فزت بعرفان الله و ما قصلت الى
مطلع مشية ربك الرحمن لا تلتفت الى الذين اعرضوا و اعترضوا انا قدرنا لك مقاما في الفردوس
لعمري انه من اعلى المقام ان ربك لهو المقتدر المختار.

بسم الله الباقی

ان یا امتی ذکر اسمک تلقاء العرش و اشرقت علیک شمس الفضل و هذا اللوح من اثر آیها ان الارض
تحدث عند الله اخبارها قد سکن الغلام فی سجن العکا و المخلصون یجدون عرف القمیص من اریحانها
قد نزلت الآیات عن یمین عرش ربک مالک الاسماء و الصفات و ما جری من القلم آیة من آیاتها
ان اصبری لا تجزعی سوف تظهر قدرة ربک و تاخذ الناس آیاتها قد صفقت الصفوف و
نزلت الملائکة برایات حمراء و اضطربت الارض و اخذ المشرکین زلزالها هذه سدرة الله طوبی
لمن تقرب الیها و تمسک بافنانها تنطق او راقها انه لا اله الا هو المحبوب العالمین یا قوم خافوا عن الله
ثم استمعوا نغماتها قد طویت السماء و الارض فی قبضتی و المجرمون اثقالها قد خلقت السموات و زینتها
بشموس مشرقات طوبی لمن استضاء بانوارها قد اتت الساعة و انشق قمر الحسبان و اخذ المشرکین
اضطرابها انقعرت الاعجاز و انصعقت النفوس و الثبوت خاویة باعراشها انک لا تحزنی من
شیء و اذکری ربک الرحمن ثم اشکریه طوبی لامة اضاء وجهها فی ایام ربها و وفت بمیثاقها.

بسم الله العزیز الرحمن

ان ارض برضی الله وان رضائه فی تلک الایام لاعتق الابرضاء مظهر نفسه الذی ظهر بالحق
بین العالمین وفزع عنه من فی السموات والارض الا الذین عصمهم الله بفضل من عنده
وانه لهو المقتدر القدیر زین هیکلک بطراز الایقان بین ملأ الاکوان ثم انطق ثنا ربک الرحمن
بین عباده الغافلین تالله من ذاق حلاوة ذکره انه لا یشهد من فی السموات الا کیوم ما خلقهم الا
تجد فی وجهه نضرة النعیم وع الناس فی خوضهم وخذلوا الله بقوة مبین ایاک ان یمنعک
شئ عن ذکر الله الاعظم العظیم سوف یفنی الکل ویبقی الملک لربک الفرید ولو کان للذی شاء
عند الله ما اودعنا انفسنا بین ایدی المشرکین انا نکون ناظرا الی مقام ما اطلع به احد الا الله
لذا لا نفزع من ضر الظالمین انک فامش علی اثری ثم انقطع عن المنکرین تبعد عنهم وتقرب الی
اصفیاء الله وان فی ذلک خیر کثیر کذلک القیناک قول الحق لتشکر الله ربک وربنا بالک
الاولین وتقول ان الحمد لله رب العالمین.

بسم الله العزيز القيوم

ان يا امة الله ان استأنس بالله وذكره ثم انقطع عما خلق في السموات والارضين انه يغني ما يبقى
هو ذكر الله الفرد الواحد المقتدر القدير ثم توجه اليه في كل الاحوال ولا تنظر الى ما قدر في الامكان
فتوكل على جمال عز قديم وان هذا النصح عظيم هذا خير لك عما خلق ويخلق وان ربك شهيد وعليم
والرحمة عليك وعلى اللواتي توجهن الى وجه الله العلي العظيم.

بسم الله العليم الخبير

هذا كتاب من لدنا الى الذي استضاء من انوار التي اشرقت من افق ارادة ربه العلي الاعلى
في ايام كشف جمال الغيب عن وجه العطاء وظهر بسلطان اسمه الابهى بين الانشاء ينطق في
كل شيء انه لا اله الا هو العزيز الكريم طوبى لك بما خرقت الاحجاب وما منعك السمات عن
التوجه الى رب العزيز الوهاب واحيتك روح الله وايقظتك نسمات التي تضوعت بنعماتها
بين العالمين طوبى لك بما عاشرت مع الذي اصطفيناه لذكرنا وعزرته حين الذي ورد عليك

بذکر الله محبوب العارفین خذلوا الله واثره ثم ودع الذین کفروا ولو یا تیکم اصحف الاولین
والاخرین لان الیوم لا ینفع احد شیئا الا من تمسک بهذا الحبل الذی علق بین السموات والارضین
ان الذین هم فی مریة فی ایام ربهم اولئک لیس لهم نصیب من هذا الکوثر الذی جری من
قلم عنایة ربک الرحمن فی قطب البیان فسوف یاخذهم الله بقهر من عنده وانه اشد الاخذین
فسوف یاتیکم من یدعوکم الی الشیطان کذلک انبرکم قلم الرحمن من قبل فی لوح غریب قل
یا قوم تجتنبوا عنه ولا تتبعوا الذین کفروا بالذی آمنوا انا نحن ان هم الا فی ضلال مبین قل یا قوم
اتعبدون الاسماء وتکفرون بموجدها ویل لکم من عذاب یوم عظیم وقد قدر لکم فی سماء الامر
مقام عز کریم انه یؤید الذین استقاموا علی امره انه هو مولی الحسنین وقد غشت الاوهام کل الانام
الا من تشبث بذیل ربک المقتدر العزیز العلام انه من اعلی الخلق یصلین علیه اهل الملا الاعلی
ثم ملائکة المقربین قل عنده علم کل شیء لا یعزب عن علمه ما هو المستور فی صدور الخلایق اجمعین
یجزی کل نفس بما کسبت وانه بکل شیء علیم نسئل الله بان یظهر منک ما تقر به عیون الموحدین

ویجعلک علم الهدایة بین البریة وقائد العباد فی هذا الیوم الذی شقت فیه سجات الجلال وابی الله
بجمال مبین وفی کل حین یؤیدک علی ذکره وثنائه بین عباده انه علی کل شئ قدیر ان افرح بعنایة الله
ورحمته وان رحمته احاطتک بالفضل لا یعقلها الا الذین هم طاروا فی هذا الهواء الذی قدسه الله عن
ظنون المریبین ولو یکشف الغطاء عما قدر لک فی هذا اللوح لتحیرن العباد بل ینصعقن لذا ستزادوا
فضلا من لدنا وانه لهو الغفور الرحیم نسأل الله بان لا یعقبه ابدا وینزل علیک فی کل
حین ما یجذبک الیه وینقطعک عما سواه لا اله الا هو المعطی الباذل العلیم الحکیم وانفحة التی فاحت
عن قمیص بک العلی الاعلی علیک وعلی من معک من عباد الله المخلصین.

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد محبوب عالم ومقصود امم را لایق وسزاست که لازال اخذ وعطا از یمین ویسار او
جاری وظاهر اخذ نماید آنچه را اعطا فرمود وعطا فرماید آنچه را اخذ نمود در اخذش صد هزار حکمت
بالغه مستور وهمچنین در عطایش بلندی وعلو مقام عطا را از اخذ معلوم نمود از آن روی که سنگ

آسیا بر سرش گشته آدم پدید آرد از زحمت آن این نعمت حاصل از شدت آن این چاپلر

این است که مقربین و موحدین مخلصین و جمیع امور را تفویض نموده اند و باستقامت تمام

بر آنچه وارد شده صبر نموده اند چه که انه یعلم ما عندنا لا نعلم ما عنده و هو العلیم الخبیر نامه آن او

مکرم رسید تلقاء عرش عرض شد هذا ما نطق لسان العظمة قوله جل جلاله بسمی المظلوم یا حسین در

بلایای حسین تفکر نما در ظاهر بلا نمود و شدید عظیم بود لکن بحر رحمت از او مواج و نور مبین از

او مشرق و شمس فضل از او بازغ شریعت غرای رسول الله را شهادت آن حضرت

معین و ناصر شد عمل آن حضرت بمثابه آفتاب تابان فرقان بوده و حدیقه معانی را او

ساقی و آبیار اگر سری از اسرار بلایای فی سبیله ذکر شود جمیع را یکان قصد میدان نمایند

و شهادت طلبند امروز در هر مقامی را ملاحظه کنی حق در آنجا قائم یعنی بمقام اب اب و قرآن

در دون آن همچندر ترا کافی است که قلم اعلی در این مقام ترا تعزیت میفرماید و تسلی میدهد

و مصدوم و مسعود را ذکر مینماید و بطراز محبة الله مزین و بمبین قلم حسن متقن و معترف و حال در جواز

رحمت ساکن و از فیوضات لایتناهی مرزوق طوبی له و لک و لمن معک و للذین ارسلنا الیک و آمنوا
لوحاً لاحت من افق شمس عنایة ربک المشفق الکریم البهاء علیک و علی من معک الی الرفیق
الاعلی و فاز بما قدر له من لدی الله رب العالمین انتهی نامهٔ آنجناب فی الحقیقه تسبب
حزن کامل شد چه که حامل خبر حزن انگیز بود حق شاهد و گواه که کمال همّ و غم روی نمود ولکن چون
در ساحت امنع اقدس عرض شد و آیات باهرات از سماء مشیت نازل شعلهٔ احزان بغتة
ساکن و لهیب نیران هموم متوقف بل بمثابه افسردنیکه روشنی نپذیرد چه که بیاناتی
در این مقام از لسان مقصود امکان جاری که هر نفسی رجای موت نمود که شاید مثل آن
فائز گردد هنیئاً لمن جعله الله من المتشبثین باذیال این فانی تکبیر و سلام برسانید و تسلی بدهید
مطلب دیگر آنکه در وقت تشریف بردن آنجناب اسامی چندی نوشته و بساحت
اقدس ارسال داشتند و وعدهٔ نزول الواح از سماء عنایت ظاهر و مذکور است نازل شد
این کره ارسال شد مطابق عدد حب از حق جل جلاله سائل و آمل برسانند و خلق ابداعاً

بطراز جدید مزین دارد تا از حوادث روزگار و بغضای اشرار و حداوت علما و حسد فقها

محزون و مضطرب نشوند وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مولی الوری ظاهر قوله جل

کبریائه یا عبد حاضر دوستان الهی الیوم بعنایت و شفقتی فائز ندکه اقلام عالم و السنه آن

از احصاء آن عاجز تا باید از حوادث فانیه محزون نشوند آنچه در قلب خطور نماید و یا قوه جنانیه

آنرا ترتیب دهد لدی الله از برای اولیا موجود و مخلوق و حاضر و منتظر در اینصورت حزن جائز نه

سرور اندر سرور فرح اندر فرح بهجت اندر بهجت نعمت اندر نعمت است لک یشهدبذ

من نطق و ینطق انه لا اله الا هو الظاهر الباهر الفرد الواحد المقتدر المعین الحمد لله رب العالمین

انتهی رجا آنکه اولیای آن ارض اگر بحکمت موافق باشد تکبیر برسانند شوق قلب و فؤاد

از حد و حصر خارج ولکن نظر بحکمت منزله در الواح ذکر اسم جائز نه البهاء و التکبیر و الثناء

علی جنابکم و علی الذین فازوا بامر الله العزیز الحکیم .

خ ادم فی ۱۸ شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۲

بسم ربنا الاقدس الاعز العلی الابهی

حمد محبوبی را لایق و سزاست که لم یزل بوده و لایزال خواهد بود هر ذی سمی باسم او

مفتخر و هر ذی شانی بذکر او مشتهر نظر برحمت و اسعهٔ عنایت سابقه خود را ظاهر فرمود

و بر عالمیان بانوار وجهش تجلی نمود و بکلمهٔ مبارکهٔ الملک لله الواحد الفرد العلیم الحکیم

نطق فرمود او دست دانای یکتا و سلطان بفعل ما یشاء او دست مقصود عالمیان و محبوب

آدمیان طوبی از برای نفوسی که باصغای ندایش فائز شدند و بافقش اقبال نمودند طوبی

عبادی که ذکر مقامات و وصفشان در فرقان و کتب قبل از قلم اعلی ثبت شده طوبی

آن نفوسی که در سبیل الهی خوف ایشان را اخذ ننماید و حزن و ارد نشود ایشانند نفوسی که

شماتت اعداء و استهزاء جهلا ایشانرا از افق اعلی منع ننمود و اشارات امم و شئونات

عالم از استقامت بر امر مالک اسماء محروم نساخت ایشانند لئالی بحر استقامت و جواهر

وجود علیهم بهاء الله و بهاء من فی ملکوت الانشاء از حق میطلبم لازال آن نفوس را الطاف

استقامت مزین فرماید چه که جز نفس حق از برای احدی عصمت کبری نبوده و نیست
از حق سائل و آملم که این عباد را در ظل قباب عنایت خود حفظ فرماید و باستقامت در کل
احوال مؤید نماید او ست مقتدری که منع ننمود او را شئی انه لهو الفرد المتعالی المقتدر
و بعد قد فاز الخادم باصغا صریر قلمکم الذی ارتفع فی ذکر الله محبوبنا و محبوبکم و محبوب من
فی السموات و الارضین الحمد لله مرة بعد مرة و کرة بعد کرة این عبد بمراسلات آن حبیب
روحانی فائز شد و بعد از اطلاع بساحت امنع اقدس معروض گشت بذا انزله لسان
الوحی فضلا من عنده علیک قوله جل کبریائه یا کمال ملکوت بیان در کل احیان از سرادق
ظهور است بشانی که شبه و مثل از برای او دیده نشده و نخواهد شد لازال صریر قلم اعلی مرتفع
و متکلم طور ناطق نیکوست حال نفسی که اصغا نمود و باستقامت تمام بر خدمت امر مالک
انام قیام کرد عالم ظلمانی را بسراج عنایت رحمانی روشن نمودیم ولکن نفوس خائنه از
این روشنی اجتناب نمودند تا اعمال ناشایسته ایشان مستور ماند و انوار وجه را از افق اراده

ظاهر فرمودیم ولکن کوران از او محروم ماندند بحر حیوان از قطب امکان آشکار نمودیم
و جمیع را بان دلالت کردیم بشانی که مالک قدم و اسم اعظم بلسان مبارک بکلمهٔ اسرعوا
اسرعوا نطق فرمود ولکن نفوس ثقیله که حملشان سنگین بود از تعرف بان ممنوع گشتند یا
مظلوم آفاق جمیع بلایا را احمل نمود و امر الله را اعلا کرد بقوت و قدرتیکه هر منصفی را آن
متحیر ماند بکلمهٔ ان ندع الا افضل عظیم ناطق گشت مع ذلک اهل بیان بعلقهٔ لا یغنیه
از طلعت احدیه محروم و از کلمهٔ جامعهٔ الهیه ممنوع گشتند بنعیق قناعت نمودند و از صریر
قلم اعلی اعراض کردند تفکر در جوهر بیان که از قلم مبشر جاری شده نمایید میفرماید و قد
کتبت جوهرة فی ذکره و هو انه لا یستشار باشارتی و لا یماثل فی البیان فی الحقیقه
این کلمهٔ مبارکه جوهر بیان و روح بیان است بشهادت نقطهٔ اولی مع ذلک اهل
بیان از منزل و مبعث محروم ماندند و ببیانات نقطهٔ اولی از برای خود ایمان ثابت
مینمایند نشهد بانه یشهد بکفرهم و نفاقهم و اعراضهم و غفلتهم قل یا ایها الکافرون لا اعبد ما
تعبدون

حضرت مقصودی که نقطهٔ بیان میفرماید او مقدس از اشارهٔ من و ما نزل فی البیان است

از او اعراض نموده اند و خود را از اهل بیان می شمرند یا کمال یوم یوم الله است طوبی

از برای نفسی که از دون او فارغ و آزاد شد او ست اهل بهاء و اصحاب سفینهٔ حمرا بشهادت لک

مالک الاسماء فی هذا المقام المنیر انا انزلنا لک ما یفرح به قلبک و ارسلناه الیک لتقرّ

و تکون من الشاکرین و نکبر من هذا المقام علی وجوه احبائی الذین طافوا حولی و فازوا

علی امری و نطقوا بذکری الجمیل ان بشارات کل بعنایت الهی فائز باشند جمیع نفوس موقنهٔ

مقدسهٔ ذکرشان از قلم الهی جاری و در کتاب ثبت شده طوبی لهم ثم طوبی لهم جمیع را

بعنایت مخصوصهٔ الهی بشارت دهید مسرور دارید امروز روز ظهور مقامات انسیا است

جهد نمائید تا از شما ظاهر شود آنچه لایق هست یا احبائی ان اوفوا باسمی و تمسکوا بحبلی المتین

الحمد لله رب العالمین انتهی از بیان حق جل و عز مقامات عنایت و الطاف

نسبت آن محبوب دوستان الهی معلوم میشود و هر منصفی متحیر میماند

عرشا لمملكتك وسماء لسموآتك ومشرقا
لشاهد قدرتك ومطلعا لمطالع علمك ومسبغا لفيوضات
وروحا لاجسادهم بمشيتك اسئلك ان توفق
اصفيآئك على العمل فى رضآئك ثم قدسهم
يا الهى عما يتكدر به اذيالهم فى ايامك اى ربّ
ترى فى بعض ديارك ما لا احبّه رضآئك
وترى الذين يدّعون محبتك يعملون بما
عمل به اعدآئك اى ربّ خصّهم بهذا الكوثر
الذى تحيّرت به المقربين من خلقك و
المخلصين من احبتك وقدسهم عمّا يضيع
به امرك فى ديارك وما يعجب به اهل بلادك

الهی نازل قوله عزکبریائه ،

هوالشاهد السمیع

یا محمد یذکرک المظلوم بما یقربک الی الله المهیمن القیوم دع العالم وتمسک بالاسم الاعظم لک
الذی اتی من سماء البیان بسلطان مشهود لیس لاحد ان یحزن من الدنیا وما ظهر فیها کذ
یذکرمن عندکتاب محفوظ یا احبائی ان افرحوا باسمی ثم انصروا ربکم الرحمن بالحکمة والبیان
کذلک قضی الامر ولکن الناس هم لا یفقهون البهاء علی اهل البهاء الذین وفوا میثاق الله
مالک الغیب والشهود ،

هوالاعز الاقدس الابهی

ذکرمن لدی البهاء لمن اقبل الی الافق الاعلی لتجذبه نفحات الذکر الی مقام لا یری فی الملک
الا تجلیات انوار وجه ربه الکریم هذا یوم فیه ظهر ما انزله الرحمن فی الفرقان بقوله کل شیئ
هالک الا وجهه المنیر یا محمد قبل تقی یذکرک المظلوم من هذا المقام الذی یطوفه کل اسم عظیم

تمسک بالعروة الوثقی و تشبث بذیل ربک العزیز الکریم انا ذکرنا الذین اقبلوا الی الله

و نذکرهم فضلا من لدنا ان ربک لهو الفضال الغفور الرحیم،

هو الاعظم الاقدم الابهی

یا محمد قبل رضا ستفنی الدنیا و یبقی الملک لله مالک الرقاب این صلیل سیوف الاعداء

و این صهیل خیول الاقویاء و این جنات الامراء و این خیام العظماء و این صفوفهم و جموعهم

و این قصورهم و شئونهم لعمر الله قد سکنوا فی قبورهم و لکن الناس غفلوا عما ظهر فی القرون الاولی

بذلک منعوا عما ظهر من لدی الله رب الارباب طوبی لمن تفکر فی آثار قدرة الله و تمسک

بما نزل فی الکتاب البهاء علی اهل البهاء الذین تمسکوا بحبل الیقین و نبذوا عن ورائهم الظنون

و الاوهام انتهی فضل مقامی است که آنچه اسامی تلقاء وجه عرض شد حیناً میناً از سماء

مشیت لوح امنع اقدس مخصوص هریک نازل از دست و زبان که برآید کز عهدهٔ

شکرش بدر آید روح العالم لفضله الفدا ان شاء الله دوستان حق در هر حین تفکر نمایند و باستقامت

تمام برامرش قیام کنند این کره الواح منیعه متعدده مخصوص آنجناب نازل یک لوح

امنع اقدس مخصوص جناب نور علیه بهاءالله وهمچنین مخصوص ورقه اهل علیها بهاءالله

وذکر ورقتین اخیتین علیهما بهاءالله هم از لسان مبارک ظاهر فرمودند ان شاءالله بعنایت

الهی فائز باشند واز دریای محبت قدح قدح بیاشامند آن الهی فازت باللقاء انا ذکرناها فی الزبر

والالواح ان شاءالله در ظل سدره عنایت الهی ساکن ومستریح باشند یا کمال کبر من قبلی علیها

وتبشر بهاء رحمتی التی سبقت العالمین انتهی عرض دیگر بسیار محبوبست که آن جناب

سواد آنچه بان سمتها میرسد بردارند وبکمال دقت مقابله نمایند واز برای بعضی از نفوس

که در دیارات متفرقند بفرستند تا نفحات بیان رحمن در کل احیان بین احبا متضوع باشد

عرض دیگر آنکه خدمت هر یک از دوستان الهی که از رحیق مختوم آشامیده اند وبافق

اعلی ناظرند این خادم فانی ذکر فنا و نیستی معروض میدارد ان شاءالله باثمار سدره عنایت

الهی در هر حین مرزوق باشند وهمچنین خدمت نسبتین آن محبوب فرد افرد این عبد فانی

تکبیر ابدع امنع اعلی میرساند البهاء علی حضرتکم ومن معکم وعلی الذین فازوا بالاستقامة الکبری

علی هذا الامر الاعظم العظیم. خ ادم فی ۲۷ صفر سنه ۹۸

بسمه الامنع الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا من فازت به بمجاذ ام الکتاب الذی یدع الامم فی السجن الاعظم الی الله الملک المقتدر

العلی العظیم قل تالله قد نزل الکتاب الاعظم علی هیکل الانسان فتبارک الرحمن الذی ینطق

فی قطب الامکان انه لا اله الا انا العلیم الحکیم کل الکتب حرف من هذا الکتاب وکل الصحف

ناطق باسمه المهیمن علی العالمین ان افرح بما قد کتابک لدی العرش ونزل لک هذا اللوح

المبین انا وجدنا من ذکرک نفحات الخلوص لله الذی انطق کل شیئ بثنائه مطلع امر المسرق

فلما اردت فضل ربک قد تموج بحر العطاء وهاجت ارياح مواهب ربک مالک الاسماء

انه لهو الفضال القدیم ان اطمئن بفضل مولیک انه یذکر من اقبل الیه وینظر من قام علی خدمته

انه لا یغرب عن علمه من شیئ لا اله الا هو العلیم المحیط ما علیک هو الاستقامة فی هذا الامر

وما علینا هو رحمتی التی سبقت العالمین کذلک ترشح بحر القدم جبا لنفسک اذا فزت به

ان اشکر وقل لک الحمد یا الهی المظلوم بین ایدی الظالمین ولک الشکر یا من منعت عما

خلق لک بما اکتسبت ایدی المعتدین .

بسمه الباقی الدائم

شهد الله انه لا اله الا هو لم یزل کان فی علو العظمة والاقتدار وسمو الرفعة والافتخار لا تمنعه

جنود العالم یدعو باسمه الاعظم کل الامم الی افقه الاعلی وینظره الابهی تعالی مولی الاسماء یفعل ما یشاء

بسلطانه ویحکم ما یرید بقدرته وفی یمینه ملکوت السموات والارض وفی قبضته جبروت الامر

والخلق لا اله الا هو المتعالی المبین العلیم الحکیم .

بسمه الباقی بلا زوال

سبحان الذی نزل الآیات کیف شاء وید کر عبده الذی آمن بالقدر اذ تزین المنظر الاکبر

بلحاظ ربه العزیز الحکیم قد ذکر اسمک لدی العرش کرة بعد کرة ونزل اللوح مرة بعد مرة لتکون

انه یجب من اراده ویذکر من توجه الیه بوجه منیر انا ورد نا السجن الاعظم فی المدینة التی کان اسمها

اشر العباد ویشهد بذلک مالک الایجاد فی کتاب مبین فلما ورد نا دعونا الکل الی الله ربک

ورب العالمین وارتفع النداء عن شطر السجن علی شان احاط الارض والسماء انّ ربک لهو

المقتدر القدیر ایاک ان تحزنک شئونات الخلق تمسک بحبل عنایة ربک العزیز الکریم

کن ناصر الدینه وخادمًا لامره ومنادیًا باسمه کذلک یأمرک من یحبک لوجه ربک العزیز

الجمیل من الناس من یصید للعباد بشرک الخضوع ومنهم من جعل صفّ النعال مرقاةً لصید

الجلال انّ ربک لهو العلیم الخبیر قل یا قوم دعوا ما سواه وتشبثوا بذیل الطاف ربکم الغفور الرحیم

کذلک نادیناک من شطر القدس ونزلنا لک ما تقرّ به عینک وعیون المقربین والحمد لله رب العالمین

بسمه القدمی بلا زوال

ان یا کمال ان استمع ما ینادیک به مطلع الاسماء من هذا الافق الاعلی انه لا اله الا هو العزیز الحکیم

انا ذکرناک لدی العرش وتذکرک بالفضل طوبی لک بما فزت بهذا المقام العظیم نشهد انک وفیت

میثاق اللہ وعہدہ واستقمت اذ فزع من فی السموات والارضین قم علی خدمتہ مولیک

وذکر الناس بالحکمۃ والبیان لیتوجہن الوجوہ الی الافق الذی منہ ظہر وجہ اللہ المہیمن المتعالی

العلیم الخبیر قد انزلنا لک من سماء الجود ما لا یحصیہ احد الا اللہ ربک ورب العالمین کن

ساقی کوثر العرفان فی الامکان کذلک یامرک ربک الرحمن ان اعمل وکن من الراسخین

ان الذین بعدوا اولئک ما سمعوا ندائی الاحلی وما فازوا ببیانی الذی انجذب بہ ملکوت

الاسماء لذا ینبغی لک ولاشالک بان تعرفوہم ہذا الامر الذی بہ انار الوجود من الغیب والشہود

واسودت وجوہ المعرضین کبر من قبل احبائی الذین طاروا فی ہواء حبی وانجذبوا من نعمائی

ثم ذکرہم بہذا الذکر البدیع قل انتم تحت سحاب الطاف ان استمعوا ندائی من ہذا المقام البدیع

قوموا علی نصرۃ امری بین عبادی علی شأن تنجذب بہ افئدۃ المنصفین ان ما ینال ان احرق

سبحات الجلال باسم ربک المتعال لیتوجہن العباد الی مطلع الجمال الذی ظہر بسلطان عظیم

ایاک ان یمنعک شیء عن ذکر ربک ان اذکرہ بین العباد بحیث یبین کذلک امرناک من قبل

فی الزبر والالواح وفی هذا الکتاب المنیع انما البهاء علیک وعلی اهلک وذریتک والذین شربوا

رحیق التفضل من هذا الکوب المنیر.

بسمه القیوم علی من فی الارض والسماء

کتاب نزّلناه بالحق لمن اقبل الی البحر الاعظم الذی ظهر علی هیکل الانسان تبارک الرحمن الذی انطقه

بین الامکان انه لا اله الا هو المهیمن القیوم لیطمئن بعنایة ربه ویذکره بین عباده الذین غفلوا عن

مطلع الامر اذا اتی بسلطان مشهود یا ایها المقبل قد خلقک الله لعرفان نفسه واصغاء هذه الکلمة

التی بها احیی الغیب والشهود قل هذا الماء الذی به احیی الله الارض بعد موتها کذلک قضی الامر

فی لوح محفوظ انک فزت بعرفان الله واصغاء کلمته العلیا اذا ینبغی لک ان تقوم علی خدمة

مولیک علی شأن لا یمنعک کل جاهل مردود ان انصر ربک بالبیان هذا اصل الخدمة

وفرعها ولکن الناس اکثرهم لا یعلمون تمسک بحبل الاستقامة علی شأن لا تضطرب

شئونات الخلق ولا حجبات الذین کفروا بالله العزیز المحبوب فانظر الذین تمسکوا بالظنون والاوهام

وامرضوا من شمس الایقان اذا اشرقت من هذا الافق المحمود یعبدون الاصنام ولا یشعرون نعیما

لک بما فزت بنعمة الله اذ نزلت من السماء وشربت رحیق التسلیم من ایادی رحمة ربک العزیز

الودود انا وجدنا عرف جبک ونزلنا لک ما تفرح به القلوب وتقر به العیون اذا فزت

بانوار الکلمة المشرقة من افق اللوح قل لک الحمد یا مولی الغیب والشهود .

بسمه المذکور بلسان الغیب والشهود

قد اتی المقصود ولسان الوجود ینطق ویقول لک الحمد یا الله من فی السموات والارضین قد احاطت

الکلمة من فی الامکان وانجذب منها افئدة الذین توجهوا الی منظر الله العزیز الکریم هذا یوم یزین

فیه کل الاشیاء بردا الاسماء الا من انکر هذا الفضل الذی احاط العالمین قد قرر کتابک لدی

العرش واطلعنا بما فیه انه لهو العلیم الخبیر وعرفنا ما ترشح علیکم من بحر التقدیر من لدن مقتدر قدیر

ان القضاء بقبوض بید القدرة والاقتدار انه یقدر لمن یشاء ما اراد انه لهو المحمود فی کل الاحوال لا اله

الا هو العلیم الحکیم ان شاء الله بدوام الله وفی ظل سدرة رحمانیه ساکن ومستریح باشید در کل احوال ظر

عنایت الله باشما بوده وان شاء الله خواهد بود از آنچه وارد شده محزون مباشید فی الحقیقة مصیبت
کبری بر کل وارد شده سوف ینزل فی ذلک ما یثبت ذکره بدوام الملک والملکوت انّ ربّک
لهو المقتدر القدیر جمیع را از قبل مظلوم تکبیر منیع برسانید ان شاء الله مخصوص اهل الواح نازل میشود
انما البهاء علیکم.

بسمه المهیمن علی ما کان و ما یکون

کتاب من لدنا لمن شرب الرحیق المختوم اذا تی القیوم بسلطان العظمة والاقتدار لیفرح من یذکر الکتاب
الذی جعله الله مطلع کتب العالم وتطوف حوله الزبر والالواح انه ان الکتاب یشهد وینطق
وانه لکتاب الاعظم الذی تحیرت فیه القلوب وسکرت منه الابصار طوبی لک بما وجدت
عرف المحبوب وتوجهت الی وجهه بانوار الوجود واضائت الافاق انا وجدنا منک عرف
الخلوص وتوجهنا الیک من شطر هذا السجن لتوقن انه یحب من احبه ویذکر من نطق بثنائه
بین العباد ان احمد الله بما ذکرت فی الکتاب وتحرک علی اسمک قلم الله الغنی المتعال انه

هذه لدولة لا یأخذها الفناء و یبقی بدوام الملک و الملکوت ان ربک لهو العزیز العلام بذالوح لا یعادل
کنوز الدنیا و لا یقابله کتب من فی الابداع ایاک ان تحرمک شئونات الارض و اشارات الذین
اعرضوا عن الوجه سوف یأخذهم الله بقهر من عنده و یرتفع اعلام النصر علی الجبال و الاتلال انا نسأل الله
بان یعینک ناصر الامر و ناطقا بذکره انه لهو المقتدر علی ما یشاء بفضل سلطانه ما اراد و لا اله الا هو
المختار نوصیک فی آخر القول بالحکمة تمسک بها فی کل الامور کذلک امرت من لدن
ربک مالک الرقاب انا البهاء علیک و علی من معک من الذین آمنوا بالله اذ ظهر الوعد
و مرت الجبال.

بسمی الاعظم الاقدم

قد اردنا ان نذکر من سمع ندائی القیوم علی ما ینبغی لهذا الیوم البدیع و یذکر مولیه بین العباد و یذکرهم
بما امروا من لدن علیم حکیم ان یا عبد کن ما شیا بالعدل و عاملا بما یظهر به تقدیس الامر و متصفا
بالاخلاق التی بها تتضوع مسک التنزیه بین العالمین ان اشرب خمر الحیوان من کوثر بیانی
ثم اجعل عشیک ذکری و ثنائی کذلک یأمرک من عنده علم کل شئ فی کتاب مبین قد سمعنا

ذلل وذرّلنا لک یا جعلک طائراً فی هواء المحبّة والوصال وسقیک بأیادی ربّک العزیز الحمید

ان افرح بذکری ایّاک بما اشکر ربّک فی کلّ حین انّه لا یعادل بذکره ما تراه علی وجه الارض انّا عرفناک

قد رضینا بک استقم علی هذا الامر المنیع انّه ینظر عباده ویسمع ما یتکلّمون به انّ ربّک لهو العلیم الخبیر کذلک

نزّلت امطار البیان من سحاب العرفان اذا افرت بها قل لک الحمد یا محبوب العارفین و

لک الثنآء یا مقصود العالمین .

بسمی الظاهر المشهود

یا امة الله حق جلّ جلاله از برای آن ظاهر تا جمیع من علی الارض بعرفان و لقائش فائز شوند

و بعد از کشف سبحات و خرق حجبات اکثری غافل و منکر مشاهده شدند چه بسیار از علما

و فقها که خود را از اعلی الخلق میدانستند بعد از اشراق آفتاب حقیقت از ادنی الخلق محسوب

شدند قد جعل الله اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم چه مقدار از اهل قصور که بقبور راجح گشتند و چه

مقدار از اهل عزّت که بذلّت تمام مشاهده میشوند لعمر الله ذلّت در کفر بالله است و عزّت

ومن کل غاوب ومن کل غافل عن کل معرض ومن کل متوهم ومن کل مغل مکار ان یسالک

احد عن السدرة قل انها تحت اسیاف البریة فاه آه عما ورد علی المظلوم من جنود الاشرار قد اخذ

بعض الانام دخان الاوهام بذلک ناح عین سری وارتفع حنین قلبی نسال الله تبارک وتعالی

ان یطهر عباده من رجس الظنون وغبرة الاوهام انه علی کل شئ قدیر نور اجمالی بانوار بیانی وذکرهم

بآیاتی وبشرهم بما نزل من سماء بیانی البدیع وسحاب رحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین

النور الساطع من افق سمائی فضلی والبهاء المشرق من ملکوت بیانی علیک وعلی من عندک

ویسمع قولک فی هذا النبا العظیم الحمد لله اذ هو محبوب افئدة العارفین ومقصود الموحدین

بسمی الذی انجذبت به القلوب

هذا یوم فیه الکتاب یمشی وینطق طوبی للسامعین به اذا نفخت اعلام الهدایة وانارت افق الامر ونطق

مکلم الطور من مطلع الظهور انه لا اله الا انا الفرد الخبیر خذ لوح الله بقوة من عنده وضعه علی

وقل لک الحمد یا من بایمانک هاج عرف الکرم بین العالم وظهر سر الطوی بین الامم بان لا تحزنک عما قدر

فی ایامک لاصفیائک ثم اجعلنی مستقیما علی هذا الامر الذی به زلت اقدام بریتک انک

انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الامور کلها لا اله الا انت القوی القدیر

بسمی المشرق من افق الامکان

قد هطلت الآیات من سماء مشیة الله و ظهرت البینات علی شأن لا ینکرها الا کل مشرک

بعید قد ظهر الغیب المخزون و فصل اللوح المکنون و المقربون هم یقرئون و المنکرون ینظرون الی الیمین

و الشمال و هم متحیرون قد بدلنا حق الحیوان علی من فی الامکان بنهم من شرب باسم القیوم منهم

من اعترض بما اتبع الظنون یا امتی ان اشکری بما اشرک الله علی اکثر الرجال و الامار الذین کفروا

بالله المهیمن القیوم تمسکی بحبل الله و عروته الطافة التی توجهت الی مطلع امره المبرم الحکیم

بسمی المشرق من افق البرهان

هذا کتاب ینوح بما ورد علی اهل الله من الذین انکروا حق الله و امره و اتبعوا کل غافل بعید

یا معشر الغافلین خافوا الله و لا تعترضوا علی الذین نطقوا بالحق و شهدوا بما شهد الله قبل حلق السموات

والارضين ان انظروا ثم اذكروا ما فعل عاد وثمود الذين اعرضوا واعترضوا على الذين ارسلهم الله
اليهم ليهديهم الى صراطه المستقيم ثم اذكروا اذ اتى محمد رسول الله افتى عليه كل غافل مريب و
دارت الايام والليالي الى ان اتى يوم كان موعودا في كتب الله ومكنونا في علمه المحيط اذا
قام علماء الارض على الاعراض وارتكبوا ما ناح به المقربون وعن ورائهم الملأ الاعلى في الاصيل والبكور
وضاقت الارض عليهم برحبتها فسوف يبسطها غمالهم انه لهو المقتدر القدير نشر القوم ببينات
ربك وذكرهم بهذا الكتاب المنير قل يا اهل البهاء ان استمعوا انذار مالك الاسماء انه
ذكركم فضلا من عنده وانزل لكم بالاتعادله خزائن السموات والارضين قل يا قوم ان تحكموا
فوضا الجهلا سيفنى الكل اقرب من لمح البصر ويبقى الملك والملكوت لله العزيز العظيم تمسكوا به
في كل الاحوال انا امرناكم بها من قبل ومن بعد انه لهو المبين الحكيم البهاء المشرق من افق العرفان
عليك وعلى الذين تمسكوا بكتاب الله العزيز الحميد

بسمی المظلوم الغریب

هذا ذکر من لدنا ولوح من عندنا لمن علی الارض ولایة ارادت ذکر ربها المشفق الکریم
انا ذکرنا فی کل الاحیان العباد الذین سمعوا وسرعوا اذ جائهم الاذن من لدی الله رب العالمین
اولئک عباد وصفهم الله فی کتابه المحکم المبین یا امتی کم من رجل منع عن مالک الوری ایاه تبع
الهوی وکم من امة سمعت واقبلت وفازت بعرفان الله العزیز الحمید هذا یوم فیه یهدر
الاشیاء کلها لمالک العرش والثری ولکن الناس اکثرهم من المعرضین منهم من اعرض
ومنهم من انکر ومنهم من کفر ومنهم من افتی علیه بظلم ناح به الروح الامین یا امتی ان اشکری
ربک بما ایدک علی عرفان مشرق آیاته الذی اتی بسلطان مبین انا ذکرناک والتی آمنت
بالله الفرد الخبیر ذکرهن من قبلی وکبری علی وجوه امائی اللاتی سمعن النداء واجبن
مولیهن فی یوم فیه تزلزلت ارکان الارض وانفطرت السماء ونادی المناد الملک لله مالک
هذا الیوم العظیم البهاء من الله علیک وعلی الاماء المستقیمات وعلی عبادی المستقیمین.

بنام بخشنده توانا

ایادی امرالهی مربّی عباد بوده و هستند قلم اعلی کلّ را وصیت فرمود بتربیت اولاد
واطفال در اشجار ملاحظه نمائید قبل از پیوند ثمرش قابل ذکر نه و بعد از آن ظاهر میشود
آنچه که شایسته تعریف است شجر که از نبات محسوب است بتربیت جزئی
باین مقام فائز حال در اشجار وجود تفکر نمائید اگر بتربیت مربّی حقیقی فائز شوند باصلاح
عالم توجه نمایند یا حسن قبل علی ذکرت لدی المظلوم مذکور و باین لوح امنع اقدس
فائز گشتی حمد کن مقصود عالم را که تائید فرمود و ترا باشراقات انوار نیر ظهور آگاه نمود
لک الحمد یا الهی بما ایدتنی و عرّفتنی انّک انت الذی لا یعجزک شیء و لا یمنعک امر
فی قبضتک زمام الامور تعطی و تمنع انّک انت المقتدر القدیر.

بنام بخشنده دانا

یا ابراهیم لله الحمد تحت لحاظ عنایت بوده و هستی در ایامی اقبال نمودی که اهل عالم معرض

مشاهده شدند توجه نمودی و حق عرفا را از کاس عطا مالک ادیان نوشیدی

همینا مالک و مربنا مالک ارحی تسطلبیم ترا مؤید فرماید چنانچه آب رحمت را مؤید فرمود

لعمر الله کل لدی المظلوم مذکورید و بعنایت حق فائز قل الهی الهی زین قلبی بطراز حبک

ولسانی بذکرک و ثنائک و عینی بالنظر الی افقک و وجهی بالتوجه الی انوار وجهک

ای رب انا سالک بحر علمک و شمس فضلک بان تؤیدنی فی کل الاحوال علی الاستقامة

علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العلیم الحکیم .

بنام بخشنده مهربان

کتاب مبین بامر رب العالمین ظاهر و هویداست هر نفسی بان فائز شد و بقوت الهیه اخذ

نمود او از اهل علیین لدی العرش مذکور است ای امة الله جهد نما تا از نفحات مالک اسماء

و صفات محروم نمانی و از فیوضات بدیعه منیعه اش ممنوع نگردی از اموات فانیه دنیا

دنیه محزون مباش بذکر سلطان احدیه قلب را منور و مسرور دار بدان است وصیت مالک قدم امام خود را

بنام بخشنده مهربان

ایام ایام الهی و افق ظهور نورانی قلم اعلی در حرکت و کوثر بیان جاری آیات الله نازل و
بینات ش ظاهر نور امر مشرق و نار سدره مشتعل یا حزب الله امروز است روز آیه مبارکه
ان تعدوا نعمة الله لا تحصوها نعمت امر نعمت رحمت امر رحمت جهد نمائید
شاید بانوار آفتاب معانی که از افق سماء اراده الهی مشرق است فائز شوید صریر
قلم اعلی در کل حین مرتفع و مقصود آنکه از اثمار سدره منتهی قسمت برید قلم بشنوید بگوئید
و ثمره سدره خود را ننماید طوبی از برای حالی که سطوت اهل ضلال اشیا را از مالک
آل منع ننمود و محروم نساخت یا اهل فاران این فورات کم آیات تضوعات نفحات وحی
را یافته اید ساکن و خاموشید و یا اسباب دیگر اهل منظر اکبر را از ذکر و ثنا باز داشته
ظهور حق بمثابه آفتاب مشرق و لائح و هویدا قسم بمبین اعظم بیانش از بیان اهل عالم
و ذکرش از ذکر امم و حرکت و سکونش از کل واضح و ممتاز بر اهل بصر و اصحاب منظر اکبر

مشتبه نشده و نخواهد شد یا اهل فاران این ورقه انظارکم و ورقه افکارکم و نور آفاقکم و ضیاء
قلوبکم و سراج صدورکم و حدقه ابصارکم لعمر الله ان الیوم یومکم کونوا اقویاء فی امر ربکم ما
بحیث لا تضعفکم قوة الامراء و لا وساوس العلماء ای اهل فاران لازال اقلم رحمن و لربا
مذکور و اسمتان مسطور باید بجنود ذکر و بیان و اعمال و اخلاقی که لایق یوم الله است
حق را نصرت نمائید طوبی از برای نفسی که بحب الله حرکت نماید و بهدایت
عباد مشغول گردد امروز قیام و قعود و حرکت و سکون باید لوجه الله ظاهر شود هر
سلطانی را جنود بیست و هر امری را ناصری جنود مالک آفاق اخلاق و اعمال و ذکر
و بیان بوده و مدبر و مدبر این جنود تقوی الله باید ان شاء الله اهل فاران بنار محبت
محبوب امکان مشتعل شوند و لئالی علم و حکمت را که از خزائن قلم اعلی بامر مالک اسماء
ظاهر شده در اکثر احیان مشاهده نمایند تا قلوب بطراز اطمینان و انقطاع مزین گردد
مطالع اوهام و مشارق ظنون در مدن و دیار لاجل اضلال خلق میگردند این است

آن خبری که از قبل از لسان مطلع آیات در شرق علم ظاهر گشته حزب شیعه را

او هام از مالک انام محروم نموده و بسبب فرستاد شما نید نفوسی که از اول ایام بافق اعلی توجه

ننمودند و بقوادم انقطاع در هوای محبت مالک ابداع طیران ننمودند قدر این مقام اعلی

عند الله عظیم بوده و هست نسأل الله ان یجعلکم اعلام ذکره فی بلاده و ایات هدایته بین عباده

انه هو المقتدر علی ما یشاء و هو القوی الغالب القدیر نظر بحکمت اسامی اولیا ذکر نشد

یعنی نفوسی که از رحیق مختوم آشامیده اند و بانوار سموات منور شدند جناب علی محمد ابن

اسمی الاصدق علیه بهائی و عنایتی در ساحت اقدس حاضر ذکر هریک را نمود و کل

باشراقات انوار آفتاب توحید حقیقی فائز گشتند از حق میطلبیم حزب خود را تائید فرماید

بر اعمال و اموری که عرف رضا از او متضوع اوست قادر و توانا الله احمد بساط محبت

حق جل جلاله ظاهر و مبسوط طوبی از برای نفوسیکه فائز شدند مانچه که از برای او از عدم

بوجود آمده اند و ویل للغافلین انا لله و انا الیه راجعون میرسانیم و بعنایت حق بشارت میدهیم

یسأل المظلوم ان یوفقهن و یعدلهن خیر الآخرة و الاولی و یزینهن بما ینبغی لهن فی ایام ربهن رب الملک و الملکوت و مالک العز و الجبروت البهاء المشرق من افق سمائی المتصل علیکم و علیهن و علی الذین یأنسهم شئونات الدنیا و اشاراتها و ظهوراتها و زخرفها و زینتها و سطوتها و صفوفها عن الله موجدها و خالقها.

بنام بینا

یا حکیم آقا جان ظاهر شد آنچه در کتب موعود بود او ست یهوه و او ست معزی و او ست روح الحق و خبر بزرگی که حضرت رحمن در فرقان بآن بشارت فرموده او ست که بر بشارت ارض بشی فرموده و بر اعلی المقام خیمه برافراخته طوبی لک بما عرفت و کنت من المقبلین.

بنام خداوند بخشنده

جمیع اشیا الیوم تسبیح و تحمید مالک اسما ناطق و ذاکرند و من ذلک عباد غافل اکثری محجوب و ممنوع هر که الیوم ندای الهی را نشنید او از اهل گوش محسوب و هر که بمطلع امر ربانی

توجه نمود از اهل بصر در لوح اکبر مذکور و مسطور و من دون آن بسی رعایا بوده و خواهند
بود ای کنیز حق حمد کن مالک غیب و شهود را که ترا بر عرفان حضرت مقصود تأیید فرمود
و این از نعمتهای بزرگ پروردگار تست چه مقدار از اماء از حق محروم مانده اند و تو در
ساکن و با ماءش فائز گشتی ولکن جهد بلیغ باید تا لؤلؤ محبت الهی در قلب از بحر سیار قین
و خائنین محفوظ ماند ان شاء الله کوثر بقا را که از معین قلم اعلی جاری شده و بهیات لوح
ظاهر گشته از دست این عجم بگیری و بنوشی و بیابی و دست مسرور باشی.

بنام خداوند بینا

یا غلام رضا انسان را بمثابه سیف مشاهده نما تا در غلاف است جوهر آن مستور
و مکنون ان شاء الله باید بعنایت الهی از غلاف ظلمانی فارغ شوید تا جوهرتان بر عالمیان
ظاهر گردد جوهر انسانی اخلاق و اعمال اوست نسأله تعالی بان یوفقکم علی ما ینبغی
لکم فی یوم العزیز البدیع.

بنام خداوند بیهمتا

یا کمال مد و فضل بزرگ فائز شدی اول آنکه در سنه تسع بلقاء الله مرزوق گشتی و نقطه اولی
کل را باین بشارت فرمود بقوله و فی سنة التسع انتم بلقاء الله ترزقون و همچنین مبین رحمن
در آیه مبارکه کل الطعام مشخص شدی و این است آنچه در نقطه اولی باین بشارت داد
و فی سنة التسع انتم کل خیر تدرکون باید در جمیع احیان حضرت رحمن را شاکر باشی که ترا باین
فضل اعظم فائز فرمود از بحر وصال آشامیدی و از کوثر لقا قسمت بردی عرائضت
مرة بعد مرة بساحت اقدس رسید ندایت را شنیدیم و عرف حبت را از مناجات
و اذکارت یافتیم و جمیع نفوس مذکوره که از قلمت جاری شد در ساحت اقدس مذکور آمد
و بطراز عنایت مالک الوری مزین گشتند طوبی لک و لهم ثم بشر هم من قبلی و کبر علی
و جوهم امر من لدی الله المهیمن القیوم جمیع را باستقامت وصیت مینمائیم چه که ناصرین
در کمین موحدین و مخلصین بوده و هستند قل ان یاتیکم احد بکتاب السجین و او راقه دعوا

عن دونکم ثم اعلموا بانه هو الناطق الموعود فی کتب الله العزیز الودود الهاء علیک و علی الذین
دانوا اللاتی آمنن بالله مالک الوجود یا کمال یوصیک الغنی المتعال بان تجعل خضوعک
وخشوعک کلها لله وحده هذه کلمة وصیناک بها فی الزبر و الواح فاجعلها امام عینیک امرا
من عندی و انا الناصح الامین .

هو الناطق العلیم

یا شیخ ضع القدح و خذ البحر باسمه العزیز الغفار ثم اشرب منه و عالکل منکر انکر
ظهور الله و سلطانه و کل ظالم کفر بالله مولی الانام انا جئنا لتهذیب العباد و اصلاح البلاد
یشهد بذلک من عنده ام الالواح لا یعزب عن علمه من شیء و یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید
و هو المقتدر العزیز التواب طوبی لک بما فزت بایامی و شربت رحیق حبی من ید
عطائی و آمنت بی فی یوم فیه کفر کل غافل مرتاب قل یا قوم انظروا السدرة و
اثمارها انها امام وجوهکم اتقوا الله یا اصحاب الضلال قل ضعوا الاوهام بالله قد اشرق

نیر الایقان من افق ارادة الله مشرق الانوار کذلک اظهر النبا الاعظم آیاته فضلا من
عنده وهو العزیز الغفار انه النور وضیائه والشمس وشعاعها علیک وعلی الذین قاموا وقالوا الملک لله
رب الارباب

بنام خداوند دانا

یا محمد قلی لعمر الله باید در عالم فخر نمائی شنیدی آنچه را که از قبل احدی نشنیده و دیدی آنچه
را که احدی ندیده آنچه از منکرین و غافلین در این امر ظاهر میشود کل برهانی است اعظم بر
حقیت حزب الله صد هزار طوبی از برای نفسی که در سبیل دوست اسم و عزت را ایگان
داد عالم بیک عمل پاک معادله نمی نماید رؤوف است که آنچه را لسان حکایت میکند
چشم ادراک نماید جمیع منتسبین علی قبل اکبر علیه بهائی وعنایتی را کثیر میرسانیم و تسلی میدهیم
بشرهم برحمتی التی سبقتهم وبعنایتی التی احاطتهم انا غفرنا لهم وعفونا عنهم وکفرنا عنهم ما لا ینبغی
لهم طوبی لمن تمسک الیوم بالرجوع وفاز بحر الغفران من لدی الرحمن الا انه من الغافرین
فی کتاب مبین بگو قدر و مقام علی را بدانید اگر انسان از حزن و خوف یک آن

مضطرب شود از خوف و عذاب و سطوت دانمی چه خواهد نمود الحمد لله اشراقات انوار
آفتاب فضل بعضی را احاطه نموده و بعضی را هم خواهد نمود و سوف یرجعون الی الله و یعرفون
علی تدارک ما فات عهد آنچه که هر نفسی فی الجمله غافل شد و یا سطوت ظلم او را از سیر عدل
باز داشت لکن در ایام و لیالی هم بذکر دوست یکتا مشغول بود و بمحبتش مزین والیوم
چون یوم فرح اکبر است و بحر عنایت در امواج کل امام وجه قائم و بطراز الطاف مطرز
از حق توفیق بطلب تا کل را فائز فرماید بآنچه که سبب نجات و فلاح است یا ایها الناظر
الی الوجه بسیار از نفوس حال سائل و آمدند که فی سبیل الله تعالی طائف حبس شوند و با سلاسل
هم آغوش گردند لعمر الله این سلاسل از صد هزار حمایل اولی و احب است بچه که آن
بحق منسوب و این بمطالع ظلم اعاذنا الله و ایاکم من شر هؤلاء الغافلین مخصوص شما را ان
عنایت نمودیم ان اقبل و کن من الشاکرین و نذکر محمد و نبشره بعنایتی به الکریم الذی
یتمسک بحبل العدل و یذکر الله بالحکمة و البیان انه لهو السامع المجیب .

بنام خداوند یکتا

ای شمسیه ان شاء الله بعنایت طلعت احدیه چون شمس از افق سماء ایقان مشرق و لائح
باشی تا قلوب تیره اما غافله از انوار آن منور شود شکر کن محبوب عالمیان را که از اهل
سرادق رفعت محسوب گشته ای چه که از روح عنایت رئیده ای و بحق منسوبی قدر این
نعمت کبری را بدان و شب و روز بذکرش ذاکر شو و در امرش مستقیم انما البهاء علیک
وعلی الذین نسبهم الله الی سدرة امره

بنام خداوند یکتا

جمیع عالم از برای عرفان این یوم مبارک خلق شده اند و از عدم بوجود آمده این است آن
یومی که معادله ننماید بآنی از آن اعصار و قرون نیکوست حال نفسی که بعرفانش فائز
شد و از انوارش منور گشت امروز روز خدمت و نصرت است و نصرت تبلیغ
امر او بوده و خواهد بود یا عبد الصمد لعمری اگر باین مقام اعلی فائز شوی بکل خیر فائزی

جهد نما که شاید از عرف بیان گذشته از آفاق رحمن هدایت نمائی این است از اعظم اعمال
نزد غنی متعال جمیع امور در قبضهٔ اقتدار حق بوده و هست بیک کلمه بُعد را بقرب
تبدیل فرماید و فراق را بوصال و هجران را بشهد لقا اوست مهیمن و اوست
مقتدر اگر ببصر حق مشاهده نمائی شهادت میدهی که معادله ننماید باین لوح آنچه در
ارض مشاهده میشود ان اشکر ربک بهذا الفضل العظیم و قل الحمد لله رب العالمین

بنام خداوند یکتا

طلعت حجازی بلسان پارسی ما را خود را ذکر میفرماید تا از کوثر ذکر الهی سرمست شوند و بدوست
دوست قیام نمایند اگرچه اولم بزل و لایزال مقدس از جهات بوده و ایستکه خود را
بحجاز نسبت داده و یا بعراق و دون آن این نظر بعرفان ممکن در حد امکان بوده والا
او خالق کل و مقدس از کل بوده و خواهد بود ای امة الله ان شاء الله از نفحات
ایام الله و نسمات الطافش مسرور و خرم باشی و در فضای خوش توکل و اطمینان تو

و این سائر گردی ذکرت لدی العرش مذکور لذا بذکر محبوب عالمیان فائز شدی لله الحمد فی کل الاحوال

بنام خداوند یکتا

یا امتی یا رقی ان اسمعی ندائی من شطر سجنی انه لا اله الا هو المهیمن القیوم انت من

اماء الذی تحرک علی ذکرهن قلمی الاعلی ونطق بما در علیهن اهل مدائن الاسماء طوبی

لک یا امتی بما اخذتک الاحزان فی سبیل الله رب ما کان و ما یکون ای کنیز من

ملکه های عالم مع آنکه در لیالی و ایام بذکر الهی علی عمهن مشغول بودند بکلمه مبارکه یا امتی

فائز شدند و تو از عنایت سلطان حقیقی مرة بعد مرة بآن فائز شدی وصیت مینمائیم

ترا بصبر و اصطبار دنیا قابل ذکر نبوده و نیست ان شاء الله بشانی ظاهر شوی که کشوزها

آن ترا مضطرب و محزون ننماید در خباء عصمت حق ساکن شوی و با نقش ناطر باش

آنه معک یشهد و یری و هو السمیع البصیر لوح امنع اقدس از قبل تو بوسطه ثمره ورقاء بحمرا

ارسال شد ان شاء الله بان فائز شوی و بانوار شموس کلمات الهیه منیره در وشن مشاهده گردی

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا افنان سدرهٔ الهیه را لایق و سزاست که جنود ظنون و صفوف اوهام
ایشانرا از نبأ عظیم و صراط مستقیم منع ننمود و بفضل الله از کوثر یفعل ما یشاء آشامیدند
و از تسنیم بحکم ما یرید نوشیدند سطوة فراعنهٔ ظلم و شوکت جبابرهٔ اعتساف ایشانرا
از مطلع عنایت و الطاف محروم نساخت باصبع توکل حجبات را دریدند و
توسل اصنام را فرو ریختند ابصارشان بافق اعلی ناظر و وجوهشان بانوار وجه متوجه
ارياح مختلفهٔ عالم ایشان را از سکون و اطمینان باز نداشت و اضطراب و تزلزل
امم را در قلوبشان اوهنه جل من خلقهم و عرفهم و قربهم و عزمن رفعهم و فضلهم و انطقهم
و اراهم و اسمعهم سبحانک اللهم یا الهی و مقصودی و محبوبی و محبوب العالم و معبودی
و معبود الامم اسألک باسمک الذی به ظهرت الساعة و اشرقت القیمة و ظهرت
بان تنزل من سماء عنایتک علی افنانک ما ینبغی لعزک و قوتک و جودک و کرمک

واقتدارک ای رب تراه فی کل الاحوال قائماً علی خدمة امرک وناطقاً بثنائک

هو الذی اقبل الیک فی یوم فیه اعرض عمن فی ارضک واعترض علیک

من فی بلادک وانفق ما عنده لاعلاء کلمتک واظهار امرک وانتشار آیاتک وعزتک

یا الٰهی لو یرید الخادم ان یذکر ما ظهر منه فی ایاتک لیری قلمه عاجزاً ولسانه قاصراً

اسألک یا مقصود افئدة المقربین ومحبوب قلوب المخلصین بآیاتک الکبریٰ و

الکل
نفسک العلی الابهیٰ بان تظهر من افق العنایة والالطاف اعماله فی ایاتک لیری

ظهورها وانوارها کما یرون الشمس واشراقها وانوارها استغفرک یا الٰهی من ذکری

ک
هذا المقام الذی جعلته فوق مقامی اسألک بنور توحیدک الذی منع عنه عبادک

بان تویده فی کل الاحیان علی ما کان انک انت المقتدر المستعان لا الٰه الا انت

العلیم الحکیم روحی ونفسی وما عندی لحبکم الفداء ولقیاکم الفداء قد کان الخادم قاعداً

صامتاً متفکراً فی آیات الله وظهورات عظمته وقدرته وسلطانه اذا ورد الافنان

علیه بهاء الله الابهیٰ بکتاب حضرتکم اخذت وفتحت کانی وجدت من کل حرف
من حروفاته عرف محبة الله مقصودنا ومقصودکم ومقصود من فی السموات والارض
فلما قرئت وعرفت اخذنی اهتزاز جنکم علی شأن طرت بها جنة الاشتیاق الی ان حضرت
امام وجه الله مالک یوم التلاق وعرضت ما فی الکتاب وهذا ما نطق به لسان العظمة
فی الجواب قوله عزبیانه وجل برهانه هو السامع المجیب یا افنانی علیک بهائی
وعنایتی ورحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین قد حضر العبد الحاضر وقرء
ما نطق به لسانک فی ذکر الله وثنائه وقوته وقدرته واقتداره وعزه وعظمته وسلطانه
طوبی للسانک بما نطق بالحق ولقلمک بما جری منه ما یجد کل ذی درایة عرف الخضوع
والخشوع والانقطاع فی حب الله مالک الابداع یشهد قلمی الاعلیٰ بانک تنورت
بنور التوحید وشربت من قدح التجرید اذ کان الناس فی شرک مبین لعمری
ما فاز احد الیوم الا من نبذ العالم وتمسک بالاسم الاعظم الذی به

اقدام العلماء و نسفت جبال العلوم و ارتعدت فرائص الاسماء و اضطربت افئدة
العرفاء و ناح کل ظالم بعید یا افنانی اشکوا الیک من الذین اعرضوا عن الذی
اتیتهم بآیات لا تعادلها کتب العالم لولاه ما ظهر ما کان مکنونا فی علم الله رب العالمین
الی حین یوم الله را ادراک ننموده اند و بقطره از بحر کلمه مبارکه بفعل ما یشاء فائز نگشته اند
چه اگر فی الحقیقه بنور این کلمه علیا فائز میشدند باب اعتراضات را مسدود مینمودند
و بجان بشطر محبوب امکان توجه میکردند لعمر الله آذان موجوده در عالم لایق اصغاء
این ندا نبوده و نیست و همچنین ابصار قابل مشاهده افق اعلی نه این یوم یومیست
عظیم و این امر اعظم من کل عظیم لله الحمد آنجناب مکرر فائز گشتند و از بحر بیان
رحمن آشامیدند قد سبقت ما دونک فی خدمة الله و نصرة امره یشهد بذلک
من عنده ام الکتاب از حق جل جلاله مسئلیم عباد خود را حفظ فرماید از اوهامات
نفوس غافله ظالمه بباید کمال همت را در این فقره مبذول دارید و از حق از برای

کل حظ طلب نمائید انه معک ویسمع ما اردت من بدایع فضله والطافه انه هو السامع
المجیب در جمیع احوال باید عباد را متذکر نمود که شاید از بحر آگاهی بیاشامند و باسرار
انوار دانائی فائز شوند اگر موافق حکمت باشد از قبل مظلوم اولیای حق را تکبیر برسانند
و بما ینفع به امر الله امر نمائید شاید اشیاء فانیه ایشان را از نعماء باقیه الهی محروم
نسازد افنان سدره کل لدی الوجه مذکورند و بعنایات مخصوصه فائز اوراق را
تکبیر برسانید و بعنایت حق بشارت دهید البهاء المشرق من افق سماء فضلی
و رحمتی علیک و علی من معک و یحبک و یسمع قولک فی هذا النبأ العظیم انتهی
لله الحمد امواج بحر عنایت ظاهر و انوار شمس شفقت مشهود حسینی که این خادم فانی
تلقاء وجه حاضر و دستخط آنحضرت را عرض نمود آفتاب فضل بشأنی مشرق و لائح
که این عبد امثال او را ذکرش عاجز و قاصر و در احیان عرض مناجات مکرر این کلمه
علیا از لسان مولی الوری ظاهر نعم ما نطق به الافنان فی یوم الله مالک الادیان

آیات منزله خود شاهد و گواهست احتیاج بدونش نبوده و نیست بفضل الله آن

حضرت مزینند بآنچه که سزاوار یوم الله است جناب افنان آقا سید علی علیه

بهاء الله الابهی تشریف آوردند و آنچه آنحضرت فرمودند ذکر نمودند و تلقاء عرش

بشرف اصغا فائز و همچنین فقرات مذکوره در دستخط الله الحمد کل بشرف اصغا فا

ئز و بانوار آفتاب قبول مزین و منور این خادم فانی خدمت حضرات افنان علیهم

بهاء الله الابهی و من کل نور انوره و من کل جمال اجمله و من کل عنایة افخرها و من

کل حجة اظهرها و من کل نعمة اسبغها و من کل مائدة اتمها عرض سلام و ثنا

معروض میدارد از حق تعالی شأنه سائل و آمل که عباد خود را مؤید فرماید و بما

ینبغی موفق دارد تا کل قصد مقصد اقصی و افق اعلی نمایند و از فیوضات ایام

محروم نمانند انه علی کل شئ قدیر الثناء و البهاء و الذکر و التکبیر و السلام علی حضرتکم

و علی من معکم و فارنجد مکم و حبکم و علی کل ثابت مستقیم و کل راسخ موقن خبیر ۲۰ ادوم ۱۳۰۹ جب

بنام خداوند یکتا

یا اسمی علیک بهائی انشاء الله بعنایت الهی فائز باشی نامهٔ افنان علیه بهائی
و رحمتی که در ارض شین ارسال داشتند ملاحظه شد انشاء الله لم یزل و لایزال بذکر
غنی متعال مشغول باشید و از عالم و عالمیان فارغ و آزاد و آنچه در بارهٔ اسمی جمال علیه
بهائی معمول داشته اند مقبول است فی الحقیقه نفحات ایام الهی را که الیوم
کل از او غافلند استشمام نموده اند و بافق اعلی ناظر و متوجهند و این از نعمتهای بزرگ
الهی است که ایشان را در چنین ایامی موفق فرمود بر امری که کل از آن محجوبند
یا مهدی عالم منقلب و ناس غافل غبار اعمال و اقوال متحجبین اهل عالم صبح منیر
را ستر نموده امروز هر بنیان محکم متینی متزعزع و هر قدم ثابت مستقیمی متزلزل
من شاء الله ربک انقلاب عالم هر یوم در ازدیاد است ولکن اهل آن سبب
و علت را ادراک ننموده اند و بما عندهم از ما عند الله غافل و محجوبند آفتاب حقیقت

مشرق وبحر مواج وصریر قلم مرتفع وسدره ناطق وعندلیب مغرد ولکن آذان صماء
وعیون عمیا مشاهده میشود آنچه از قلم اعلی در زبر والواح نازل اکثری ظاهر چنانچه
مشاهده شد وآنچه باقی در سماء مشیت معلق والبته ظاهر خواهد شد ویل للغافلین
من فزع یوم عظیم یا اسمی امر بسیار عظیم است در یکی از الواح در این ایام این کلمه
علیا نازل دیباج کتاب ابداع بکلمه هو مزین او را بقدرت کامله برداشتیم
وآنا کنا قادرین لعمر الله هذا امر عظیم لا یحتمله احد الا من کان اقوی العالم وتمسکا
بالاسم الاعظم بید قدرت کامله حجبات بریه را علی قدر معلوم خرق نمود حال مشاهده
میشود مطالع اوهام ومصادر ظنون باحتجابات اخری محتجب شده اند در پس قطرات
وکمی در آیات مجتهدین بیان تفکر نمائید که تازه بمقام اول خود راجع شده اند قسم
بآفتاب فضل که از افق سجن طالع است احب از کل ملل لدی الله محسوب
ومذکورند جمیع کتب الهی بر عظمت این یوم شاهد وگواهست معذلک اهل کتاب

بخبر و غافل فرقه طاغیه باغیه که خود را فرقه ناجیه و امت مرحومه میشمرند مشاهده

نمودی ان اصبر لقضای الاخری اطغی و اشقی من ملل الارض کلها کذلک یخبرک الخبیر

هل انبئکم بالاخسرین اعمالا باشارات الکتب کلها و لا یمشی فی طرق اهل الانشا

ظهر و اظهر صراط المستقیم یا اسمی جعفر یک کلمه از روی صدق در راستی بیان نمود

قریب هزار و سیصد سنه کذابش نامیدند و ثمره اعمال و اقوال آن فرقه طاغیه

آنکه اولیای الهی را که در روی ارض شبه و مثل نداشتند بدترین عذاب

شهید نمودند و حال متحیرین بیان بهمان اقوال و اعمال بعینها ظاهر گویا از یوم آله

خبر ندارند و نفحات قمیص ظهور را نیافتند از دریای دانائی محرومند و از انوار

آفتاب حقیقی بی نصیب یا مهدی بسه قیام نمائید و بسه بگویید و فی سبیل الله

کمال جهد را مبذول دارید شاید باسم حق و قدرت حق جل جلاله خلق بدیع را

از شبهات و حجبات و اشارات این فرقه ملحده پاک و مقدس دارید کلمه که

نه گفته میشود طبیعت و اثر لئن لم یتغیر طبعه در او مستور و اطفال روزگار را بمقام
بلند بلوغ رساند و از بحر دانائی چشاند و همچنین در این ایام در یکی از الواح این کلمه
علیا از ملکوت بیان الهی نازل تا بر کذب قبل آگاهی نیابی بر صدق این یوم گواهی
ندهی این کلمه مبارکه از لئالی بحر علم الهی بوده و هست طوبی للعارفین هر نفسی
باین گواهی فائز شد او از اقوی الخلق لدی الحق مذکور است این است که
نقطه روح ماسواه فداه میفرماید نطفه یکساله یوم ظهور او اقوی است از کل من
یا اسمی نفحات عذاب مغلقین از کل اعراب را احاطه نموده ولکن حال آگاه نیستند
و غافلند در اسکندر این عصر که ملقب بامپراطور دنیا بود تفکر نما و ست قدرت
عزت و طائفه را برداشت چنانچه در سنین قبل در الواح الهی تفصیل آن نازل
طوبی للناظرین طوبی للمتفرسین و للمتفکرین قل هذا یوم الله لا یذکر فیه الا هو انه
لا یحتاج فی اثبات امره بشیء من الاشیاء و لا بذکر من الاذکار فداتی من سماء الامر

بسلطان مبین لم یعزبه جنود العالم ولا صفوف الامم نطق امام الوجوه باعلی النداء

الملک لله المقتدر القدیر لعمر الله امری عظیم عظیم ولکن الناس اکثرهم من الغافلین

در این ایام در یکی از الواح این کلمه محکمه متقنه نازل امروز بسیار بزرگ است و عجیب

چه که هو در قمیص انا ظاهر و مکنون بانا المشهود ناطق مع عظمت این امر شهادت

کتب کلها اظهر از شمس است در وسط سما بر هیچ بصیری مشتبه نشده و نخواهد شد چه

که انوار و ظهورات آیات و بینات احاطه نموده لا ینکرها الا کل معاند بعید

و نذکر فی آخر الکتاب انا لله و انا الیه راجعون نختم بذکره ان ربک لهو الحاکم علی ما اراد

لا اله الا هو العلیم الحکیم انه خرج مقبلا الی الله الی ان حضر تلقاء الوجه و سمع ما نطق به

لسان المظلوم فی هذا المقام الکریم انشاء الله جمیع از ذکور و اناث بنفحات ایام

الهی فائز باشند و بر امر مش مستقیم و بافقش ناظر و بثنایش ناطق البهاء علیهم من لدی الله

رب العالمین.

شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی بملکوت الآیات انه هو السر المکنون و

المخزون بان ارتفع النداء من کل الجهات و باسمه ارتعدت فرائص الذین کفروا

بالله مظهر البینات جری سلسبیل البیان فی الامکان و نطقت الاشیاء الملک لله المقتدر

العزیز المنان طوبی لمن اقبل و سمع و فاز و ویل لکل غافل مرتاب هو الذی حدثت الارض اخبارها

و اظهرت کنوزها و بحر العرفان لیالیه و سماء البیان انجمها و انوارها و سدرة المنتهی حفیفها و الاقلام

صریرها طوبی لمن شرب حمیم الوحی و کوثر الالهام من کاس عطاء الله رب الارباب انه هو

المذکور لدی البحر قد اقبل الیک جمال القدم باسمه الاعظم و اراد ان یذکرک بذکر انجذبت به حقائق

و بایات لا تعادلها کنوز الارض و السما لیجذبک و ینطقک و یقیمک کوثر الحیوان لتقوم علی الامر

بقدرة لا تضعضعها جنود العالم و لا صوت الامم و تنطق بما یقرب العباد الی الله المختار قل یا قوم انظروا ثم

تالله قد اتی بحر البیان بامم وجوه الادیان و سرت نسمة الرحمن علی الامکان اقبلوا یا قوم

نورا الی الله مالک یوم القیام یا ایها الناظر الی الوجه اسمع النداء مرة اخری

انه یوصلک و یقربک الیه بحیث لا تمنعک شماتة الاعداء ولا سطوة الامراء ولا صولة

العلماء ولا ذکر کل منجد ولا بیان کل خائف ان ربک یکون معک یسمع و یری و

هو العلیم البصار اقبل بقلبک و روحک و فؤادک الی کعبة الله و قل الهی الهی قد

اقبلت الیک بکلی و ما اردت فی الارض الا اعلاء کلمتک و اظهار امرک و انتشار

آثارک و ابراز جودک و کرمک و عطائک ای رب فوفقنی باسمک و سلطانک و یدی

لاخذ کتابک و بصری لمشاهدة آثارک و عزتک یا مقصود العالم و الظاهر بالاسم الاعظم

ما اردت الا نصرة امرک بالحکمة و البیان و اظهار حجتک بین الادیان ای رب تری

عبدک هذا مقبلا الیک و قائما امام کعبة ظهورک اسألک بقدرتک التی غلبت

الکائنات و برحمتک التی سبقت الممکنات ان تزینه باسمی بالکلیل الانقطاع و بکلی بطراز

التقوی ثم اجعلنی یا الهی علما باسمک بین عبادک و رایة ذکرک فی بلادک و عزتک

لا احب الا ما تحب و لا ارید الا ما ترید توجهت الیک منقطعا عن دونک لانی اعلم

بالعلم الیقین ان دونک لا یغنی و لا یحفظنی و لا ینصرنی اسألک یا مالک ملکوت

الاسماء و فاطر السماء بالآلی المکنونة فی اصداف عمان فضلک و اسرارک المخزونة

فی کتاب علمک ان توفقنی علی عمل تتوجه به الموجودات الی سماء عنایتک و تؤیدنی

علی امر یعترف به کل الاشیاء علی ظهورک و قدرتک و عظمتک و اقتدارک ای رب

ترانی منجذبا بآیاتک و ناطقا باسمک و متوجها الی افقک اسألک ان لا تحجبنی محبوبا

عما قدرته لاصفیائک و عشاق هذا ان محبتک الذین انفقوا ارواحهم بالروح و الریحان

فی سبیلک بحیث ما منعتهم زخارف الدنیا و لا کنوز الاغنیاء انک انت المقتدر علی

ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی الارضین و السموات .

بلسان پارسی ندای الهی را بشنو

این ندا در مقامی نازل شده طوبی است چه که افئدهٔ مخلصین و مقربین بآن مشتعل و در مقامی

کوثر حیوان از برای حیات عالم طوبی از برای نفسی که بآن فائز شد انه یصل الی مقام
لا تخوفه الجنود ولا تضعفه قدرة العالم و بگامی نورست ساطع مقبلین را بصراط مستقیم و نبا
عظیم راه نماید و هدایت فرماید شکر کن مقصود عالمیان را در سجن اعظم ترا ذکر نموده باذکاری
که خضعت لها الکتب بقدرت و قوت حق جل جلاله برامر قیام نمود بروح و ریحان
و حکمت و بیان غافلین را آگاه کن و گمراهان را براه راست برسان بگوای قوم قدر
یوم را بدانید امروز آفتاب کرم از افق عالم مشرق و لائح و امواج بحر بیان و جوه ادیان
ظاهر خود را محروم منمائید لعمر الله مابین ملاء اعلی جشنی ظاهر و مجلسی برپا چه که امروز مکلم طور بر
عرش ظهور مستوی و کوم الله بلقا فائز و مدینه مبارکه طیبه از آسمان نازل شمس الازال فی
وسط السماء این نور را سحاب منع ننماید و کسوف اخذ نکند لازال قمرش ساطع و لائح
و انهارش جاری و ساری و اشجارش باثمار لاتحصی مزین یوم یوم فرح اکبر است طوبی للفا
ئزین و طوبی للخاصعین و طوبی لمن اخذ بیده الیمنی کوثر البقاء و شرب هذا الاسم الذی به فتحت ابواب العطا

علی من فی ناسوت الانشاء وغن عند لیب الوفا علی غصن البهاء الملک لله رب العالمین
والسلطنة لله مقصود العارفین والامر لله مالک هذا الیوم العظیم یا ایها القائم امام الوجه
کبر من قبلی علی وجه من سمی بالنبیل قبل اکبر الذی انزلنا له من قبل ومن بعد وما یکون بقاء
ببقاء سلطنة الله العزیز العظیم واین آیات را مرة اخری بر دوش قرائت نما یا نبیل
بهائی اسمع ما انزلناه فی لوحک مرة اخری لتقوم علی نصرة ربک بالحکمة والبیان
لیس بعجائب ان تلتفت الی قبل وبعد اذکر الیوم وما ظهر فیه انه لیکفی العالمین ان
البیانات والاشارات فی ذکر هذه المقامات تحمد حرارة الوجود لک ان تنطق الیوم
بما تشتعل به الافئدة وتطیر اجساد المقبلین من یوقن الیوم بالخلق البدیع ویری المنیع
مهیمنا قیوما علیه انه من اهل البصر فی هذا المنظر الاکبر یشهد بذلک کل موقن بصیر امش
بقوة الاسم الاعظم فوق العالم لتری اسرار القدم وتطلع بما اطلع به احد ان ربک
هو المؤید العلیم الخبیر کن نباضا کالشریان فی جسد الامکان لیحدث من الحرارة الجدة

من البحر کہ ما تسرع بہ افئدۃ الموقنین انک عاشرت معی و رأیت شموس سماء حکمتی و امواج
بحر بیانی اذ کنا خلف سبعین الف حجاب النور ان ربک ہو الصادق الامین
طوبی لمن فاز بضیضان ہذا البحر فی ایام ربہ الفیاض الحکیم انا بینا لک اذ کنا فی العراق
فی بیت من سمی بالمجید اسرار الخلیقۃ و مبدئہا و منتہیہا و علتہا فلما خرجنا اقتضا البیان
بانہ لا الہ الا انا الغفور الکریم کن مبلغ امر اللہ بیان تحدث بہ النار فی الاشجار و تنطق
انہ لا الہ الا انا العزیز المختار قل ان البیان جوہر یطلب النفوذ و الاعتدال اما النفوذ
معلق باللطافۃ و اللطافۃ منوط بالقلوب الفارغۃ الصافیۃ و اما الاعتدال امتزاجہا بالحکمۃ
التی انزلناہا فی الزبر و الالواح ارجو من مطلعیم جناب مذکور علیہ بہائی و عنایتی را تائید
فرماید بر آنچہ مخصوص او از سماء عنایت الٰہی نازل گشتہ امروز ہیچ جامہ از برای انسان
احسن انور و ابہی از جامہ استقامت بر امر اللہ نبودہ و نیست باید بآن تمسک نماید و
بخدمت امر اللہ مشغول گردید این مظلوم لازال تحت خطر عظیم بودہ و ہست آنچہ ذکر

نموده و یا مینماید مقصود ارتقاء مقام اولیا بوده و هست دنیا و آنچه در آنست نزد اهل بها
معدوم بیست متحرک و مفقود بیست مشهود ولکن در این ظهور اعظم عنایت و فضلش مبذول و
عطا میفرماید آنچه را که قلم از احصاء آن عاجز و قاصر است انها رالمشرق من افق سماء عنایتی
علیک و الذین ما منعتهم اسیاف البغضاء عن التوجه الی الله رب هذا المقام العزیز المنیع؟

بسمی القائم امام الوجوه کتاب انزله المظلوم لمن شرب الرحیق المختوم من ید
عطاء اسمه القیوم لیجذبه البیان الی اعلی المقام یقربه الی الله مالک الوجود قل لک الحمد
یا الهی بما سقیتنی رحیق عرفانک و هدیتنی الی تجلیات انوار نیر امرک و عرفتنی ما کان مکنونا
فی علمک و مخزونا فی صدف عمان حکمتک اسألک ان تجعلنی مؤیدا علی ذکرک و
ثنائک و خدمة امرک بین خلقک بحیث لا تمنعنی حجبات اهل العالم فی بلادک
انک انت المقتدر الفرد العزیز الحکیم.

هوالذاکر العلیم

لسان قدم اولیای خود را ذکر مینماید و وصیت میفرماید بآنچه سبب ارتفاع امر الله
است جمیع عالم از برای عرفان حق جلّ جلاله و خدمت امرش خلق شده اند و چون
آفتاب ظهور از افق عالم طالع و مشرق و مکلّم طور ناطق کلّ محجوب مشاهده شدند مگر قلیلی
ایشانند عبادی که در کتب الهی از قبل و بعد مذکورند علیهم بهاء الله و رحمته و عنایته الّتی
سبقت الوجود و همدکن محبوب عالمیان را که شما را مؤیّد فرموده بر اقبال و عرفان و موفق نمود
بثنائی که ذکرتان از لسان عظمت جاری گشت این است مقام بزرگ و رتبه علیا
انشاء الله بر حفظش مؤیّد شوید و موفق گردید چه که سارقین در کمین بوده و هستند هذا
ما اخبرناکم به من قبل و من بعد ان ربّکم الرحمن لهو العلیم الخبیر.

هو المهیمن علی من فی الارض و السماء.

ذکر من لدی المظلوم لمن آمن بالله المهیمن القیوم قد اتی الیوم و نادی المناد من مکان قریب

ولکن القوم لا ینتهون وارتفعت الصیحة بالحق والناس لا یشعرون یا افنانی علیک
بهائی وعنایتی آیات نازل بینات ظاهر مکلم طور بر عرش ظهور مستوی ولکن القوم
فی حجاب غلیظ لله الحمد افنان سدره از لئالی مکنونه در خزانه قلم اعلی که عرفان حق
جل جلاله است نصیب کلی بردند واز رحیق مختوم که اکثر اهل عالم از آن محروم شدند
آشامیدند اهل عالم طرا منتظر یوم الله بودند وچون ظاهر شد کل معرض مشاهده گشتند
الا من شاء ربک طوبی لوجهک بما توجه الی انوار الوجه وقلبک بما اقبل الی الافق
الاعلی ولیدک بما اخذت کتاب الله رب العالمین بقدرت مبین نسئل الله ان
یقدرکم ما تقر به عیونکم وتفرح به قلوبکم انه علی کل شئ قدیر منتسبین طرا اذکر مینائیم کل را بسدره
متمسکند وباد منسوب البهار المشرق من افق سماء عنایة ربک الرحمن علیکم وعلی
من یحبکم ویسمع قولکم لوجه الله رب العرش العظیم.

هوالعزیز الفرد القیوم

بسم الله الرحمن الرحیم

سبحان الذی یذکر من یشآء بامره من عنده و یلقی من یشآء ما یرید من علمه لااله الا

هوالعلی العظیم بیده ملکوت کل شئ و یعطی عباده ما یغنیه عن العالمین یحیی و یمیت

ثم یمیت و یحیی و انه لهوالفرد المتعالی العزیز الجمیل قل ان فی تنزیل البلایا و المحن

لآیات للمؤمنین و فی جریان الدموع علی الخد و سفک الدماء لظهورات للعارفین

ثم اعلم بانا قطعنا السبیل حتی وردنا فی شاطی بحر عظیم و هذا ما ذکرناه فی سنة القبل ان

انتم من العالمین ثم استوینا علی الفلک و هذا ما قدر من لدی الله المقتدر الحکیم

و سکن البحر عن الامواج حتی وصلوا امانات الله فی ساحل البحر و خرجنا عنها باذن

من حمید علیم و وردنا فی شهر الذی کان مذکورا عندکم و مکثنا فیه عدة من الشهور بما قدر

فی الواح قدس حفیظ الی ان قضی الوعد فیه و تمت میقاته خرجنا الی ارض اخری

خلف جبال متين وهذا ما سئلنا الله في هذه الايام بان يخرجنا عن بين هؤلاء ويحول
بيني وبين المنافقين ما ينقطع عني ايدي المبغضين ولذا اسكنا خلف الجبال في مقر
الذي لن يرفع عنا الضجيج ولو يرفع لن يسمع آذان المشركين ورفعت النعمة عن
بينهم ورجعت الى كنز الله المتعال القدير ولكن المؤمنون يسمعون هذا وأصل
اليهم نفحات الامر في كل حين قل يا قوم لا تفرحوا بما غابت الشمس خلف سحاب
امر غليظ ولا تطمئنوا بالدنيا وزخرفها فسوف يأخذ الله عنكم كلها تفتخرون به اليوم
وتكونن بالمن المستكبرين قل فوالله لا يعطيكم بدخشان القدرة ما فقد عنكم من هذا
اللعل الدري المنير ولا يهبكم سحاب العزة ما منع عنكم في غيبتي ان انتم من العارفين
ولن تجدوا في صدف البحر والامكان ما فقد عنكم من هذا اللؤلؤ الحفيظ ولا تبدل
عليكم اشجار الدهر بمثل ما غاب عنكم من هذا الثمر الرطب الجني اللطيف قل هل
تقدرون بان تسدوا نسمات الله او تحبسوا رواح العزة او تمنعوا الناس عن

صراط الله الحکم العدل المحیط لافورب العزة لن تقدروا ولن تستطیعوا ولو یؤیدکم
کل من فی السموات والارضین قل ان الفرعون وملاه اجتمعوا بان یسدوا ابواب
الفضل ویمنعوا الناس عن رحمة الله ومکروا فی ذلک بکل ما کانوا مستطیعا علیه
فی زمان بعید فلما جاء الوعد فتح الله باب العنایة فی بیته وجری فیها بحر الرحمة
ومنع الفرعون عن قطرة منه رغما لانفه وکذلک کان الامر من قبل من لدن سلطان
امر حکیم وکان الفرعون یتفحص عن موسی فی اطراف الارض وهو فی بیته وما کان
من الشاعرین کذلک نقص علیک من قصص الحق لتقر بها عیناک وتفرح بها و
تکون من الموقنین وتعلم بان الامر بیده والحکم فی قبضة اقتداره والسلطان فی
کف ارادته یفعل ما یشاء ولا یمنعه مکر ماکر ولا تدبیر مدبر ولا اعراض معرض ولا انکار
کل شیطان مرید فاطمئن فی نفسک ثم امش علی اثری ولا تجاوز عنه ولو یجتمع
علیک کل معرض شقی فامش علی قدمی ولو یخالفک فی ذلک عینک فاقلعها

ولا تلتفت الیها ان کنت من السامعین فاجب من احب الله ویطابق فعله
قوله ویصدقه ارکانه ثم اعرض عن کل مکار لئیم ثم عن العباد بان لا یفسدوا فی
ارض الله ولا یختلفوا فی امره ولا یعقبوا کل مرید اثیم ایاک ان لا تمش فی الارض
الا بالحکمة ولا تکلم الا بالحکمة ولکن من المتفرسین لا تعک فمک ما لن تجد اذن یسمع
وان وجدت اذنا واعیة فالق علیها ما القیناک الله بجوده ان کنت من الذاکرین
ولا تفتح عینک الا الی وجه جمیل وان وجدت بصرا حدیدا فاشهده ما ستر فیک من
جمال العلم لتکون من المبشرین ولا تضیع بذر الحکمة فی اراضی الجزرة ولا تکن من المسترفین
وان وجدت ارضا طیبة اودع فیها حب الحکمة والعرفان لینبت منها نبات حسن
بدیع ولا تمطر علی هیاکل الفانیة امطار الباقیة فامطر علی اجساد التی لو تسقی قطرة
منه لتحیی باذن الله الملک العزیز الکریم فاجهد یا اخی فی کلمة الله ولا تضیعها ولا
تنشرها بین مدعی الغافلین لان الناس فی علق غیر مخلقة لن یقدرن ان یصلن الی هواء
القدس

ویدخلن فی رفرف غرفین لانهم قطعوا اجناحهم بایدیهم وبذلک منعوا عن سرادق الخلد
وقعوا فی ارض الذلة مع حسرت عظیم ومنعوا عن آذانهم نغمات الله وعن عیونهم جمال الله
الفرد العلیم الحکیم ثم ذکر من لدنا کل صغیر وکبیر من الذین تجد منهم روایح الصدق ومن سیماهم
نضرة النعیم ثم استر الامر عن الذین وجوههم الیک وقلوبهم الی اعدائک ینکرون فی کل حین
فاعرض عن هؤلاء ولا تأنس معهم ولا تجلس فی غرفهم ولا تسکن فی مقاعدهم
ولکن فی سر عظیم تجنب عن مثل هؤلاء ولا تفرط فی جنب الله ولا تتجاوز عما امرت
به ولا تکن من المتجاوزین ثم ذکر من لدنا احباب الله الذین تفرقوا فی اقطار العالم
من کل شطر بعید ثم فی ارض الالف حرف الفاء وفی ارض الیاء حرف الراء والصاد
ولتجدهم ما ارسلناه الیک لیکونن من الذاکرین لیفرح بذلک قلوبهم ویجد ذکائهم
ویجد اریاح القمیص عن هذا اللوح المنیع ثم الذین کانوا فی ارض الشین والصاد
ومن دونهما هداهم الله العزیز الغالب القدیر لعل یشهدون ظهوره لنصر الله ویبلغوا الناس

یا بلغهم الله وانه بجواد کریم وکذلک القیناک من کل حکمة ما قدر الله لک لتستأنس بها ولتکون
من الشاکرین ثم ذکر الذین هم کانوا فی حولک وبشرهم بذکرنا ایاهم لیسروا فی انفسهم ولیکونن
من المنقطعین ثم ذکر من لدنا صرف الجیم وکبر علیه وعلی ابنه وعلی الذین هم کانوا فی حول البیت
لطائفین ثم ارع البیت وساکنیها بکل ما ینبغی لک الی ان یظهر الله ما اراد بامره
وانه لهو العزیز القادر الرفیع وان ما وعدناک حین الحضور بان نرسل الیک ما هو المکنون
فی اصداف القدرة من لئالی قدس ثمین ما ارسلنا الی حینئذ وسارسل من بعد
اذا شاء الله وانه یوفی اجور المحسنین وکذلک القیناک قول الحق وانزلنا الیک
هذا اللوح حین الذی غطی الوجه من ما بیض منیر والسلام علیک وعلی من معک وعلی
من سمع نصح هذا العبد من هذا القلم البدیع ۱۵۲

هو الله تعالی شأنه العظمة والاقتدار

حمد انسیم وصال وزید وعرف لقا در این حین که بنجباعت بغروب مانده متضوع گشت

چه که نامهٔ نامی بامژدهای روحانی معنوی رسید باب حقیقت راگشود عهد حضور را

تازه نمود فی الحقیقه قلم آیهٔ بزرگ است از مالک قدم و مدد از باب اعظم محبت و اتحاد

این دو لآلی محرک جبل محبت بوده و هستند اگر عنایات حق جلّ جلاله و همچنین آثار

و اثماریکه درباره این دو مقدر شده ظاهر شود عالم را تسخیر اخذ نماید جبل خالقهما و مربیهما

و موجدهما این یوم که بیست و چهارم شهر مبارک رمضانست ساعت هفت این

فانی در محل ساکن و صامت کتاب مبین وارد یعنی دستخط آن حضرت صوم را

افطاری بود حقیقی و طلب و اشتیاق را وصالی بود معنوی نغمهٔ خامه بشنائی متصوع

که رواح کسالت و هموم و غموم را از میان برداشت روح و قلب لله الحمد بطراز

فرح و سرور مزین و بعد از قرائت و نشاط و انبساط قصد مقام نموده تلقاء وجه بسر شتافت

اصغا فائز لسان بیان باین کلمات عالیات ناطق هو السامع البصیر یا افنانی علیک

سلام الله و رحمته عبد حاضر نامه حاضر امام وجه قرائت نمود از هر حرفی عرف

تلویس و خضوع و خشوع و ذکر و ثنا الله تبارک و تعالی متضوع هر کلمه از کلماتش با فصیح
بیان شاهد و گواه بر توجه و اقبال و استقامت هنیئاً لک و مریئاً لک قد اخذت
کأس العرفان من ید العطاء و شربت منها باسم الله العزیز البدیع سدره مبارکه
افنانش را ذکر نموده و مینماید عنایتش در جمیع احوال شامل بوده و هست هو محکم ما
یشاء لا الله الا هو ذاکرید و هم متذکر عالم را نوم اوهام از مشاهده انوار حقیقت و ادراک
تجلیات نیر عنایت حق منع نموده سبحان الله امت مرحومه الی حین از
سبب ظهور بلایا و قضایا و ذلت کبری غافل و محجوبند مدن و دیار اهل توحید
محاط و مشرکین محیط هر یوم از اریاح قاصفه شجره ای منقطع و سراجی منطفی این مرض اعظم
اقلیم اهل توحید را اخذ نموده معذلک در صدد رفع این بلای ادهم نبوده و نیستند
از حق جل جلاله سائل و آملیم که از نسائم فجر روحانی عباد را آگاهی عطا فرماید شاید
از نوم غفلت سر برآرند و علی ما ینبغی قیام نمایند شریعت الله عباد را احاطه فرماید

وخشیة الله ازمناهی باز دارد وحال این دو بمثابهٔ کبریت احمر کمیاب طوبی
از برای نفوسی که بناموس اکبر وقانون اعظم تمسک جسته اند نشهد انهم من فوز
مضمار العرفان بین الادیان لم ینعهم شئی من الاشیاء ولا تجبهم سبحات العالم
ولا حجبات الامم اولئک عباد وصفهم الله فی محکم کتابه بقوله لا تلهیهم تجارة ولا بیع
عن ذکر الله طوبی لک یا افنانی نسأل الله ان یفتح علی وجهک ابواب النعمة
والبرکة ویقدر لک ما یقربک الیه فی جمیع الاحوال انه هو المقتدر الفرد الواحد العزیز
الفضال
یا سید آقا علیک عنایة الله مالک الاسماء وفاطر السماء ذکرت در ساحت
مظلوم مذکور وعنایتش شامل الحمد لله فائز شدی بآنچه که مقصود از آفرینش بود
السلام والبهاء علیکم یا افنانی ورحمة الله وبرکاته وعنایة الله والطافه انتهی
تجلیات انوار آفتاب توحید حقیقی بر آن حضرت تابیده امطار رحمت رحمانی
بر وجود ببارید صد هزار شکر مقصود عالمیانرا که مع احاطهٔ اعداء وسطوت امرا

وعلمای ایران راه مواصلت و معاشرت با خبار و آثار مفتوح و مشهود این نعمت
یکتا را السن از عهدهٔ شکر بر نیاید مگر عنایتش دست گیرد شکرش لازال بر شاکرین
سبقت داشته و حمدش بر حامدین و رحمتش بر اهل سموات و ارضین این ایام حلو
تبدیل شده از حق میطلبم سریر حکم را بهیکل عدل و انصاف مزین دارد انه علی کل شیء
قدیر این خادم فانی از حق باقی سائل و آمل که آن حضرت را مطلع انتشار آیات
و احکامش فرماید و معدن فیوضات و اینکه ذکر جناب آقا خان وروده او مع
نفوس اخری و همچنین نصیحت و صحبت با او را مرقوم داشتند این یکی از امارات
آن حضرت بوده این فقره دلیل است بر ترویج و اراده حق جل جلاله و همچنین شاهد
و گواهیست بر مبارکی و عنایت حقیقی و بعد از عرض این فقره امام وجه فرمودند
مؤید شدند بر القاء کلمهٔ حق و القا نمودند آنچه را که هدایتی بود ظاهر و نصیحتی بود هویدا
یا افنانی علیک سلام الله و عنایته این مظلوم در جمیع احوال کلمة الله را بأعلی النداء

فرموده کل را بما یحفظهم و یقیهم و یؤیدهم دعوت نموده در یکی از الواح مقدسه امین و مبین
در قوم اگر انمیظلوم را در یاغق نمایند از جبال سر برآرد و الملک لله گوید و اگر
[illegible] نمایند از سماء ندا یش ظاهر شود و عباد را بامر دوست
[illegible] مانع و حجاب مفقود الامر بیده یفعل ما یشاء بحکم ما یرید
و مولانا [illegible] ذکرت مذکور عباد اگر اقبال نمایند بما ینفعهم فائز شوند
و اگر اعراض [illegible] عنهم شهید بذلک کتابه المبین در حین بلایا و ما ساء و ضراء
ناطق و ما بحجب [illegible] فوز اعظم و هدایت امم بود من غیر ستر کفته حال مظلوم افنان
بحکمت و بیان متمسک و بما یهدی العباد الی الصراط المستقیم من تا قبل و من تاخر
فلیعرض انه هو الفرد الواحد الغنی العلیم الحکیم انتهی از سماء بیان اشانی امطار
[illegible] لا
که مجال حفظ و عرض نبوده و نیست الا علی قدر معلوم اینکه در ذکر آن ارض مرقوم
داشتند فی الحقیقه حریت و مدنیت و اسباب آن یوما فیوما در تزاید است مخصوص

حال که محل و مقر آن حضرت واقع شده و اینکه مرقوم داشتند دکان خالی و لوح
توکلت علی الله آویزان فی الحقیقه بضاعت خیلی کامل است و عند الله عظیم
بعد از عرض این فقره امام وجه فرمودند این کلمه علیا بمثابه مناطیس است
بل اعظم جذب مینماید آنچه را که سبب نعمت و برکت و تقرب الی الله است این نعمت را
شبه و مثل نبوده و نیست له الحمد علی ما قدر لاقضائه و نسأله ان یزیده بجنود العنایه
والالطاف انه هو القوی القدیر انتهی از کلمه بسیار متبسم فرمودند و فرمودند آنچه را
که اثرش در عالم مکنون و مستور است سوف یظهره الله امرا من عنده و هو الفیاض
الکریم خدمت محبوب فؤاد جناب آقا سید آقا علیه ۶۶ الاهی سلام میرسانم
و ذکر مینمایم حق شاهد و گواه که لازال امام وجه خادم حاضر بوده و هستند اسأله
تعالی ان یجعله من تراجمة الوحی و الالهام انه هو العزیز العلام البهاء والذکر والثناء
علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر الله رب العالمین خ ادم فی ۲۴ رمضان ۱۳۰۵ المبارک

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

ص آق ذکر رحمة الله من شرب رحیق الایمان و اقبل الی افق الرحمن متمسکاً بحبله
و متشبثاً بذیله و قائماً علی خدمة امره و متوجهاً الی انوار وجهه الی ان حضر و فاز بما انزله الرحمن
فی الفرقان و فی الانجیل و التوراة و الزبور یشهد لسان العظمة لنفسه بنفسه انه لا اله الا هو
القیوم قد اتی من سماء البرهان بآیات البیان طوبی لمن شهد و اجاب دلیل لکل عاقل
محجوب یا ایها الحاضر لدی المظلوم و الساکن فی جواره انه یشهد بانک فزت بلقاء
و اقبلت اذ اعرض الوری الا من شاء الله ربک و مالکان و مایکون قد قصدت المقصد الاقصی
و الذروة العلیا و طرت بقوادم الانقطاع الی مالک الابداع الی ان قمت لدی باب
علی من فی الغیب و الشهود اشکر الله بما شهد لک القلم الاعلی فی هذه اللیلة اللیلاء
اذ کان المظلوم مستویاً علی العرش و ناطقاً بما یقرب الناس الی المقام المحمود طوبی لک
بما توجهت و اقبلت بحیث ما منعتک شئونات الامراء و لا سبحات العلماء و خرجت

عن مقامک متوکلاً علی اللہ ربک العزیز الودود نسأل اللہ ان یوفقک و یؤیدک

علی ما یحب و یرضی و یظهر سمک فی العالم ما یبقی بدوام اسمائه الحسنی و صفاته العلیا

انه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون لله الحمد شنیدی و فائز شدی و اقبال نمودی

در ایامی که کل بر اعراض قیام نمودند از حق میطلبیم شما را مؤید فرماید بر حفظ این مقام اعلی

او ست قادر و توانا نامهٔ جناب امین علیه بهائی و عنایتی که بآنجناب ارسال نمودند

ملاحظه شد اظهار محبت و مودت او و آنجناب و اهل بیت سبب فرح و ابتهاج گشت

نسأل اللہ ان یؤیده و ینصره انه هو الفضال الکریم فی الحقیقه جناب امین مستقیمند

و بر خدمت قائم طوبی از برای نفوسی که بطراز محبت شهیدین و آنجناب متسمین مزینند

ان کلکم ثنا عند اللہ رب العالمین طوبی لمن اقبل الیکم و فاز بکم و سمع ما نطق به لسانکم

فی امر اللہ العزیز الحکیم البهاء من لدنا علیکم و علی الامین و علی کل ثابت مستقیم و کل

راسخ امین .

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

قلم اعلی شهادت میدهد بر توجه واقبال وحضور واصغار ومشاهده ومکاشفه لله احمد
فائز شدی بآنچه در کتاب الهی مذکور ومسطور است قصد افق اعلی نمودی وبعنایت
ومدد حق جل جلاله رسیدی وارد شدی ونذارا اصغا نمودی از حق میطلبیم ترا تائید
فرماید بر حفظ آنچه عطا فرموده ومقدر فرماید آنچه را که سبب علو وسمو آنجناب است قل سبحانک
یا اله الاسماء والمهیمن علی من فی الارض والسماء اسألک بمرکز الذی به بسطت یمین
سحاب کرمک امطار رحمتک ونیر جودک الذی اشرق من افق سماء مشیتک بان
تقدر لی ما تقر به عینی وتطمئن نفسی ویفرح قلبی انک انت المقتدر الذی لا تمنعک
شئونات العباد ولا ما جیر من فی البلاد ای رب تری انی متمسکا بک ومتوکلا علیک
لا تخیبنی مما عندک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدیر
اولیای حق را در هر بلدی از بلاد ملاقات نمودی از قبل مظلوم تکبیر برسان وبعنایت

حق جلّ جلاله بشارت دهد بگو امروز روز خدمت و نصرت است و نصرت باعمال طیبه و اخلاق مرضیه بوده و خواهد بود جهد نمائید شاید تشنگان باین بیان بیحر معانی فائز گردند و افسردگان تازه شوند و مردگان بزندگی دائمی برسند البهاء من لدنا علیک وعلیهم وعلی الذین شربوا رحیق العرفان من ایادی عطاء ربهم المشفق الکریم .

هوالمؤید الحکیم

جمیع عالم منتظر ایام الله بودند چه که حق جلّ جلاله در کتب و زبر و صحف خود وعده داده چنانچه در فرقان که اعظم برهان الهی است میفرماید ان اخرج قومک من الظلمات الی النور و بشّر هم بایام الله و این آیه مبارکه از قبل نازل و حق جلّ جلاله حبیب خود را بان ناطق فرموده جمیع نفوس در شبها و روزها لقای این یوم مبارک را آمل و سائل بوده اند و در حین اشراق این یوم از افق اراده الهی کل معرض و غافل مشاهده شدند امید و استدعا محبوب امکان را بکمال خضوع و خشوع و ابتهال جهد نمائید چه که شما را تائید فرمود بر امری که

اکثر عالم از آن مع طلب محروم ماندند جمیع السن کائنات از عهدهٔ شکر این نعمت

کبری برنیامده و نخواهد آمد بشنوید وصیت مظلوم آفاق را و جهد نمائید تا بر ضای دوست

فائز شوید مقامی از این مقام اعظم تر مشاهده نمیشود انه لهو الناطق بالحق و هو المقتدر العالم البصیر

هو الناطق بالحق

یا محمد علیک بهائی نامهٔ جناب خ علیه بهائی که شما ارسال نموده عرض اکبر بملاحظه

عرض نمود و بشرف اصغا فائز گشت یا محمد آذان و ابصار شئی نبوده و نیست که از برای

مشاهده و اصغای این ایام خلق شده و وجود از برای عرفان حضرت موجود و لکن ناس

را اغبار نفس و دخان هوی از مشاهدهٔ افق اعلی منع نموده فی الحقیقه نفوسی که الیوم فائز

شدند از جواهر خلق نزد حق محسوب و مذکور لعمر الله در صحیفهٔ حمرا از قلم اعلی در بارهٔ آن نفوس

نازل شده آنچه شبه و مثل نداشته و ندارد سوف تظهر آثاره و انواره هو المبین العلیم

باری اهل عالم از دانش ممنوع و از ادراک محروم قرنها و عصرها عبدهٔ اصنام و اوهام بودند

لایق اصغای این ندا که از ذروهٔ علیا مرتفع است نبوده و نیستند باید بمثل خودی تشبّث
نمایند و بر مثل خودی عاکف شوند کل گواهی میدهند بر امواج بحر بیان الٰهی که امام وجوه ظاهر
و هویدا است و مالک قدم من غیر ستر و حجاب ندا فرمود و کل را بافق اعلی هدایت
نمود معذلک از مالک رقاب گذشته اند و بطنین ذباب دل بسته اند این الابصار
و این الآذان و این العقول و این القلوب لنالی بحر رحمت را خرا بصار حدیده نبیند
امروز اهل بها نفوسی هستند که از غیر الله خود را فارغ و آزاد مشاهده نمایند معرضین
بیان از معرضین فرقان اخیر مشاهده میگردند چه که بهمان اسماء و بهمان اقوال مشغولند
و آنقدر درایت ندارند که تعقل نمایند ثمر اقوال و افعال حزب قبل در یوم ظهور چه شد
ذیلا فی خصوص جناب حاج قبل سن علیه بهائی را مکرر ذکر مینمائیم لله الحمد از مائدهٔ منزله
مقدسه قسمت برند و بآثار قلم اعلی مرّة بعد مرّة فائز شدند نذکر فی هذا المقام امتی و رقیتی
کانت معه و نبشّرها بعنایة الله و نذکرها بآیاته انه هو الفضال الکریم و نذکر ابنه الحسین

واخاه نسئال الله ان یجعل ذکرهما کترالهما عنده انه هو المقتدر القدیر وتذکر من سمی بمیرزا
آقا الذی ذکر اسمه لدی المظلوم فی هذا المقام الرفیع قل الهی الهی لک الحمد والثناء و
العطاء بما سقیتنی رحیقک المختوم باسمک القیوم وذکرتنی فی السجن الاعظم اذ کنت
مظلوما بین ایادی الغافلین اسئلک یا مالک الوجود وسلطان الغیب والشهود بحر علمک
وانوار شمس حکمتک وبالاکباد التی ذابت فی هجرک وفراقک بان تجعلنی
متمسکا بک ومنقطعا عن دونک ثم اسئلک بانوار وجهک ومشارق آیاتک بان
تقدر لی بجودک وفضلک ما یقربنی الیک وینفعنی فی الظاهر والباطن انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم یا قلم اذکر من سمی بما سبق علیه بهائی
لیجذبه الی افقی وینطقه بثنائی ویقربه بقلبه الی بساطی ویأخذه الفرح الاکبر فی ایام
مالک یوم الدین انا سمعنا ذکرک ذکرناک وانزلنا لک آلایات وصرفنا لک ما یحق
وارسلناها الیک لتشکر ربک العزیز العظیم بلسان پارسی ذکر میشود انا بدلنا فی الیراع

اللغة الفصحی بالغة النورا، انه یفعل ما یشا، ویحکم ما یرید وهو المقتدر القدیر بجمیع عالم

واحزاب امم هریک بامری تمسک نموده وبکمال جدّ واجتهاد در اعلای آن

کوشیده ومیکوشند چه مقدار مالها صرف نموده اند وازجان وعزت گذشته اند لا جل

ظهور آنچه اراده نموده اند واین امر اعظم مع علوه وسموه وغزه وقیامه واقتداره در ما

ایران ظاهر والی حین ابدش از آن غافل الا معدودی یک آن بعدل وانصاف

در این امر تفکر ننموده اند بهیچوجه درصدد اعلای آن نبوده ونیستند ای کاش باین اکتفا

مینمودند هر یوم در اطفای نور ظهور واخماد نار سدره کوشیده ومیکوشند این مظلوم

در لیالی وایام باطراف ارسال نموده آنچه معادل کتب قبل است بل از بدایات

عالم را احاطه نموده بینات امام وجوه ظاهر ولکن عباد جاهل غافل یعنی علما وفقهای

عصر سبب منع عباد وعلت اعراض من فی البلاد گشتند یا اسد علیک

بهاء الله الفرد الاحد بر نصرت امر قیام نما از حق میطلبیم ترا تأیید نماید بیوید کل یو

ویدرک یجنود الغیب و الشهاده و تا وقت باقی بذکر دوست مشغول باش شاید ذکر او

عالم را جذب نماید و بوطن حقیقی کشاند انه هو القوی الغالب المقتدر العزیز الحکیم و اینکه

سؤال نمودی از سر تکلیس لرمز الرئیس در اول ظهور ملاحظه نمائی شیخ محمد حسن نجفی که

قطب علمای ایران بود و سایر علمای نجف و ارض طف و بلاد ایران بعد از ارتفاع

کلمه و اظهار امر کل محجوب و ممنوع مشاهده گشتند از بحر بیان رحمن محروم و از افتاب

دانش نخیر بلکه بر منابر بسب و لعن مشغول جوهر وجودی را که در قرون و اعصار لقاء

را سائل و آمل بودند و عند ذکر اسمش عجل الله میگفتند ردش نمودند و بالاخره بر

دم اطهرش فتوی دادند و لکن نفوسی از عوام اقبال نمودند و از بحر علم الهی نوشیدند

و باقی اعلی اوج یافتند و در یوم ارتفاع صریر قلم اعلی بکلمه لبیک فائز گشتند کذلک حصلنا

علیهم اسفلهم و اسفلهم علیهم این است سر تکلیس لرمز الرئیس در این مقام تفکر نما حتی

که اعلم علمای آن عصر بود فتوی بر قتل داد و در حضور آن خبیث یک لطمه بر وجه

مبارک آنحضرت وارد آمد ولکن صیاد سمک که بصید ماهی مشغول بود حضرت

روح براو مرور نمود فرمود بیا ترا صیاد انسان نمایم فی الحین توجه نمود و از بحر و سمک و

ما فیه گذشت یک کلمه از علم ندیده بملکوت علم ارتقا جست بالاخره بمقامی رسید که

نفحاتش عالم را معطر نمود ذلک من فضل الله یعطیه من یشاء همین بطرس مع جلالت

قدر در آخر ایام از او ظاهر شد آنچه سزاوار نبود ولکن در آنی و بعد بدیع عنایت مجدد اخذش

نمود و از کوثر استقامت مرزوق گشت طوبی له ثم طوبی له حق نفس حق که صاحب عصمت کبری

است احدی با او در این مقام شریک نبوده و نیست ما سوایش بکلمه ای مخلوق این

توحید حقیقی که نورش از افق سما قلم اعلی اشراق نمود فکر تعرف در این بحر اعظم باسم حق

جل جلاله وارد شو و فی قعره شمس تضیئ تا بمقصود فائز شوی و آنچه ذکر شد بیابی

یا ایها الناظر الی الوجه قلم اعلی اگرچه ناطق است ولکن صامت چه که بما ینبغی نطق

ننموده و اگر هم نموده مستور است از آذان آلوده و ابصار مرموده لایق اصغاء و مشاهده

نبوده و نیست از اوراق یا بسه ارض جز آوازهای بیمعنی چیزی استماع نشده و نمی شود در
قرون و اعصار حزب شیعه بذکر حروفات بر منابر و مساجد ناطق و از ام الکتاب
ممنوع و محروم از حق میطلبیم ترا توفیق عطا فرماید تا بتوحید حقیقی فائز شوی و بر امر قیام
نمائی و اینکه سؤال نمودی مقصود از فاعل رب النوع است و له معان اخری و الذی
منفعل راجع علیه یا اسد علیک بهائی در لوح حکمت تفکر نمائی کل آیة تستر من البحور الحق
میطلبیم آنچه از قلم اعلی جاری شده از قبل و بعد موفق شوی بر مشاهدهٔ آن و تفکر در آن
قد نزل من سماء المشیة ما خضعت له کتب العالم و لکن الامم فی سکر مبین محض عنایت
جواب داده شد لازال باین آیه ناظر باشید که از قبل در یکی از الواح نازل لیس الیوم
یوم السؤال ینبغی لکل نفس اذا سمع النداء من الافق الاعلی یقوم و یقول لبیک
یا مولی الاسماء لبیک یا مقصود العارفین قد انزلنا لک ما قرت به عیون اهل
مدائن العلم و العرفان اشکر ربک بهذا الفضل المبین و تذکر من ذکرته الذی سمی بحسین

فی ملکوت الاسماء یا حسن حضر اسمک لدی المظلوم فی السجن الاعظم من هذا الشطر البعید
اسمع النداء من شطر عکا انه لا اله الا هو الفرد الخبیر قل الهی الهی لک الحمد بما ایدتنی
علی مشاهدة آثار قلمک الاعلی ولک الثناء بما عرفتنی صراطک یا مولی الوری اسألک
باسرار بیانک وتیسیر برهانک بان تجعلنی ثابتاً علی امرک وراسخاً فی حبک بحیث لا یمنعنی
ظلم الذین کفروا بک وبآیاتک ولا شبهات الذین اعرضوا عن افقک وقالوا
ما ناح به سکان فردوسک واهل خباء مجدک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا
انت الغفور الکریم.

بسم ربنا الاعظم الاقدس العلی الابهی

الحمد لله الذی توحد بالکلام وتفرد بالبیان الذی خضعت بحور المعانی عند
ما تلفظ به فم مشیته وسجدت کتب العالم عند ظهور حرف من آیاته بحرکة من اصبعه
تحرک القلم الاعلی فی ملکوت الانشاء ثبت حکم الاخرة والاولی قد اعترف کل فصیح

بالعجز عند ظهور بيانه وكل بليغ اقر بالقصور عند بروز كلمته العليا التي بها فصل بين الورى
انها لهي سيف الله المسلول وميزانه الموضوع وصراطه الممدود وسراجه المنير
وانها لهي الصور الاعظم والناقور الافخم تعالى من زين باسمه كل الكتب والصحف والزبر
انه لهو الذي سمي بكل اسم من اسمائه الحسنى في الصحف الاولى وانه لهو الذي سمي في
بهوه وفي الانجيل بالمعزي وروح الحق وفي الفرقان بالنبإ العظيم وسمي باسماء اخرى
في كتب ما اطلع بها الا الله مالك العرش والثرى انه لهو الذي نزل البيان
لذكره وبشر العباد بظهوره وقدومه طوبى لاذن سمعت ما نطق به النقطة الاولى في
قيوم الاسماء في هذا الظهور الاظهر والسر المستتر بقوله يا سيد الاكبر ما انا شئ
الا وقد اقامتني قدرتك على الامر ما اتكلت في شئ الا عليك وما اعتصمت في
امر الا اليك وانت الكافي بالحق هل من ذي شم ليجد عرف بيان الرحمن
في الامكان وهل من ذي بصر ليرى الحجة والبرهان وهل من ذي سمع ليسمع نداء ملك الاديان

الذی اتی بقدرته وسلطان لعمرالله کل من علیها فان ویبقی وجه ربنا الرحمن سبحا
نک
اللهم یا مبین یا سبحک اشرقت شمس مشیتک من افق السماء وسرت فلک الارادة
علی بحر الکبریاء اسالک بالاسم الذی به سخرت الاشیاء وجعلته سلطان الاسماء با
ن
تؤید احبتک علی ما تحب وترضی وتقدر لهم من قلمک الاعلی ما یحفظهم عن الذین
اعرضوا عن آیاتک الکبری ای رب هم عباد اقبلوا الیک ونبذوا ما دونک
واخذوا ما امروا به فی ایامک ای رب عرفهم ما قدرت لهم بجودک واحسانک
ثم الهمهم ما کنزت لهم فی ملکوتک انت الذی یا الهی لا تعجزک شئونات الخلق
ولا تضعفک قوة الاقویاء وشوکة الامراء اسالک بذکرک الاعلی وکلمتک العلیا
بان تبارک علی افنان سدرة امرک الذین نسبتهم الیک وجعلتهم اعلاما بین خلقک
وذکرتهم فی اکثر الواحک هم الذین سمیتهم بالافنان بلسان عظمتک وخصصتهم بهذا الاسم
بین خلقک وبریتک ای رب فانزل علیهم من سحاب رحمتک ما ینبغی لعظمتک

واقتدارک ثم انصرهم یا الٰهی بجودک وعنایتک ثم انزل علیهم برکة من عندک
انت الذی یا الٰهی دعوتهم بنفسک الیک وقدرت لهم ما یعجز عن ذکره لسانی و
عبادک انک انت المقتدر الذی لا یعجزک شئ والسلطان الذی لا یمنعک امر
قد کنت فی ازل الازال الٰها ولم یکن معک من شئ وتکون بمثل ما قد کنت من
قبل وانک انت الشاهد الناظر السامع العلیم الخبیر روحی لذکرک الفداء قد اسکرنی
رحیق بیانکم الذی ماج فی بحور کلماتکم الحکمیة عن جنبکم مقصودنا ومقصودکم ومقصود من
فی السموات والارضین وانها لهی المترجم الذی یترجم اسرار القلوب ویترجم ما هو المستور
علم الله ان ید السکر لا یمد الصحو ولا یحب الصحو ولا یعتریه الصحو یسئل الخادم ربه بان
یزید هذا السکر الذی اخذنی من رحیق محبة اولیاء الله واصفیائه فلما فرت وفزت
وعرفت عرضته لدی الوجه اذ انطق لسان العظمة یا افنانی یا ایها الفائز بکوثر عنایتی
والناظر الی افقی ان الامر عظیم عظیم والخلق ضعیف ضعیف قد اظهرنا الامر ولکن الناس هم

عنه معرضون وانزلنا الآیات وهم لایسمعون قد انتهی المیقات واتی مظهر البینات
ولکن القوم هم لاینفقهون قد ظهر ما هو الموعود فی کتب الله ولکن الناس هم عنه غافلون
قد بینا ما کان مستورا فی علم الله واظهرنا ما هو المخزون فی کنز الله ولکن القوم اکثرهم
لایشعرون قد تمت الحجة ونزلت المائدة واتی البرهان ولکن الناس هم لایعرفون
قد نبذوا ما عند الله واخذوا ما عند رؤسائهم الذین اعرضوا عن الله المهیمن القیوم هم
عندهم وجهلا لدی الحق علام الغیوب قد تمسکوا بما یفنی معرضین عما یبقی کذلک
سولت لهم انفسهم وهم لایعلمون قد اشتغلوا بالایام الفانیة غافلین عما عند الله رب
ما کان ومایکون لو عرفوا انا حوا علی انفسهم ولکن الیوم هم محتجبون لعمر الله هذا یوم الصیام
وهم قاعدون ویوم البیان وهم صامتون قل یا معشر العرفا قد ماج بحر الحیوان
وانتم عنه معرضون هذا یوم الایقاظ وانتم راقدون اذا وجدتم نفحات الوحی واعرضتم
اذا رایتم الآیات وانکرتم مالکم لاتشعرون قد انجذب من حبی بیان الرحمن من

فی الفردوس الاعلیٰ وانتم باهوائکم تلعبون و لاتفقهون قل یاقوم تفکروا فی القرون الاولیٰ
این الجبابره والفراعنة این صنوفهم والوفهم واین زینات سیوفهم وریات قصورهم
واین زخیر ابطالهم وزفیر اهوائهم واعمالهم واین معاقلهم ومحافلهم قد تشتت شملهم
وجمعهم وتبدد عزهم وعزهم قل خافوا الله یاقوم ولاتتبعوا کل فاجر مردود قل ایاکم ان
تمنعکم شئونات الخلق عن الحق تالله انها تزول الیوم ویبقی ماقدر من لدی الله العزیز
الودود طوبیٰ لک یا ایها الطائر فی هوائی والمقبل الی وجهی والمتمسک بحبل
فضلی اذا اعرض عنی عبادی وبریتی الذین خلقوا من کلمتی لهیئة علی ما کان ویکون
ان الخادم یشکر الله علی ما عرفنا وانعمنا وانزل لحضرتک ما تفرح به القلوب
وتقر به العیون اینکه درباره ورقه علیا حضرت حرم علیها بهاء الله الابهی مرقوم
داشته بودید که با حضرت مبلغ علیه من کل بهاء ابهاه مشورت نموده اید
این فقره محبوبست ولدی العرش مقبول وآنچه مصلحت وموافق حکمت دیده

شد عمل ننماید اگر آن حضرت مع ایشان عازم شوند البته اولیست چنانچه
چندی قبل این کلمه را این عبد از لسان قدم استماع نمود جمیع امور لدی العرش
ظاهر و مشهود است انه لهو العلیم الخبیر از حق جل جلاله این خادم مسألت مینماید
که عالم را مستعد فرماید از برای ظهور آنچه الیوم مستور است اکثری از ناس غافل
مشاهده میشوند و بمصلحت خود هم عارف نیستند و اگر گفته شود و کلمه نصحی القا
گردد ثمری نخواهد بخشید در بادیه های اوهام سالکند و باهوا خود مشغول از مصلحت
ظاهر خود هم بیخبر و غافل دیده میشوند یک فقره بنظر این عبد آمد خدمت آن
حضرت عرض مینمایم تا در ایام شعور ناس معلوم شود در ایامی که جمال قدم جل کبریائه
در مدینه کبیره تشریف داشتند روزی از روزها کامل پاشا که یکی از وزرای دولت علیه
بود بین یدی الوجه حاضر و بین عرایضی که معروض میداشت عرض نمود چندین
لسان تعلیم گرفته ام و یک یک از معروض داشته دوازده تجاوز نموده فرمودند

ثمره این السن متعدده چیست عمر گرانمایه بسیار حیف است در چنین امور صرف شود

آنچه از لسان بیان اکثر عالم رحمن ظاهر شد بکمال فرح و سرور تسلیم و تصدیق مینمود و معذلک

از عمل بآن محروم مشاهده میشد اگر فی الحقیقه بآنچه از قلم اعلی جاری شده عامل شوند

جمیع در جمیع عوالم بآسایش و راحت تمام فائز گردند در فقره لسان از سماء مشیت رحمن

در کتاب اقدس نازل شد آنچه کل را کفایت مینماید و یک لوح امنع اقدس بلسان

پارسی در این مقام نازل شده اگر عمل نمایند جمیع را کافی است و دیگر احتیاج بتعلیم السن

مختلفه نبوده و نیست عمر را ضایع و وقت را از دست میدهند و بما یأمرهم اهوائهم

مشغولند چه مقدار مشقت را حمل مینمایند از برای افتخار نفس خود چنانچه الیوم بتعلیم السن

مختلفه افتخار مینمایند در این مقام آنچه از قلم اعلی نازل شده این است قوله عز کبریائه

قد نزلنا فی الکتاب الاقدس یا اهل المجالس فی البلدان ان اختاروا لغة

من اللغات لیتکلم بها من علی الارض و کذلک من الخطوط ان اتیتین لکم ما تنفعکم

یغنیکم عن دونکم انه لهو الفضال العلیم الخبیر این امر مبرم از خیروت قدم از برای اهل
عالم عموماً و اهل مجالس خصوصاً نازل شده چه که اجرای او امر و احکام و حدود او است
منزله در کتاب جال بیوت عدلیه الهیه تفویض شده و این حکم سبب اعظم است
از برای اتحاد و علت کبری است از برای مخالطه و داد من فی البلاد ملاحظه
میشود اکثری از امم از تشتت لغات اهل عالم از مخالطه و معاشرت و کسب معارف
و حکمت یکدیگر محرومند لذا محض فضل وجود کل مأمور شده اند باینکه لغتی از لغات را اختیار
نمایند چه جدیداً اختراع کنند و چه از لغات موجوده ارض انتخاب نمایند و کل بان متکلم
شوند در اینصورت جمیع ارض مدینهٔ واحده ملاحظه میشود زیرا که کل از لسان یکدیگر
مطلع میشوند و مقصود یکدیگر را ادراک مینمایند این است سبب ارتقای عالم و ارتفاع
آن و اگر نفسی از وطن خود هجرت نماید و بهر یک از مدن و دیار وارد شود مثل آنست که در محل
خود وارد شده تمسکوا به یا اهل المجالس فی المدن و الدیار اگر نفسی فی الجمله تفکر کند

ادراک مینماید که آنچه از سماء مشیت الهیه نازل شده محض فضل بوده و خیر آن بکل را

ولکن بعضی از عباد از بدی جهل و غفلت میباشند بشأنی که آنچه خیر است و رحمان

آن عقلاً و نقلاً ظاهر و مشهود است از آن تجاوز مینمایند و بمزخرفات نفوس غافله

حکمت الهیه که سبب و علت ترقی عالم و ارتفاع اهل آنست چشم پوشیده و می پویند

الا انهم فی خسران مبین هر طایفه بلسان خود تکلم مینماید مثل ترک و تاتار و ایران و سایر

و عرب بعربی و اهل اروپا بالسن مختلفه خود و این السن مختلفه مابین احزاب متداوله است

و مخصوص است بطوایف مذکوره و یک لسان دیگر امر شده که اهل عالم عموماً بآن

تکلم نمایند تا کل از لسان یکدیگر مطلع شوند و مراد خود را بیابند اوست باب محبت

و وداد و الفت و اتحاد و اوست ترجمان اعظم و مفتاح کنز قدم چه مقدار از نفوس

مشاهده شده که تمام اوقات را در تعلیم السن مختلفه صرف نموده بسیار حیف است

که انسان عمری را که اعز اشیاء عالم است صرف اینگونه امور نماید و مقصود شان

از این زحمات آنکه لسان مختلفه را بدانند تا مقصود طوائف دیگر هم را ادراک نمایند

حال اگر بآنچه امر شده عامل شوند کل را کفایت مینماید و از این زحمات لاتحصی فارغ

میشوند لغة عرب ابسط از کل لغات است اگر کسی بسیط و وسعت این لغت فصحی

مطلع شود آن را اختیار نماید لسان پارسی هم بسیار ملیح است لسان الله در این ظهور

بلسان عربی و پارسی هر دو تکلم نموده ولکن بسط عربی را نداشته و ندارد بلکه اکثر

لغات ارض نسبت با و محدود بوده و این مقام افضلیت است که ذکر شد ولکن مقصود

آنکه نعنی از لغات را اهل ارض اختیار نمایند و عموم خلق بان تکلم کنند هذا ما حکم به الله

و هذا ما ینتفع به الناس لو هم یعرفون و همچنین سوای خطوط مخصوصه طوائف مختلفه

یک خط اختیار نمایند و خلق عموماً بتحریر آن مشغول شوند بالاخره جمیع خطوط بخط

واحد و جمیع السن بلسان واحد منتهی شود و این وسیلت اتحاد قلوب و نفوس اهل

عالم گردد و قطعات مختلفه ارض یک قطعه مشاهده شود لعمر الله اگر اهل ارض

بآنچه در کتاب نازل شد فائز شوند و آفتاب عدل از خلف سحاب اشراق نماید

جمیع عالم نفس واحده مشاهده شوند اذا الاتری فی الارض عوجا ولا امتا

یا ملأ الارض انه یعلمکم ما هو خیر لکم تمسکوا به انه لهو الواعظ الناصح المبین المذکر المشفق العلیم

الحکیم انتهی حال ملاحظه فرمائید اگر اهل ارض بآنچه از لسان عظمت جاری میشود

عمل نمایند کل خود را غنی و فارغ و آزاد مشاهده کنند آنچه سبب آسایش اهل ارض

است از آن غافل و آنچه علت آلایش و زحمت و ابتلای نفوس است بآن متمسکند

ولکن آنچه از قلم اعلی جاری شده البته ظاهر خواهد شد عنقریب صاحبان درایت

وعقول مشاهده مینمایند که مفری نیست مگر بعمل بآنچه در کتاب الهی نازل شده

در سنین ماضیه ملاحظه فرمائید که بواسطه هواهای نفسانیه چند نفس چه مقدار از بلایا

و رزایا بر اهل ارض وارد شد هر یوم شدت و بلا زیاد میشود تا آنکه بالاخره بآنچه

از لسان عظمت در مراتب صلح نازل شده بآن متمسک شوند و بآن عمل نمایند

قوله جل کبریائه هوالناصح الامین عالم را مثابه هیکل انسانی ملاحظه کن و این هیکل
بنفسه صحیح و کامل خلق شده ولکن باسباب متغایره مریض گشته و لازال مرض
او رفع نشده چه که بدست اطبای غیر حاذقه افتاده و اگر در عصری از اعصار عضوی
از اعضای او بواسطه طبیبی حاذق صحت یافت عضوهای دیگرش بامراض مختلفه
مبتلا بوده و حال در دست نفوسی افتاده که از خمر غرور تربیت یافته اند و اگر هم
بعضی از این نفوس فی الجمله در صحت آن سعی نمایند مقصود نفعی است اسماً و یا
رسماً بایشان راجع شود چنین نفوس قادر بر رفع امراض بالکلیه نبوده و نخواهند
بود الا علی قدر معلوم و دریاق اعظم که سبب و علت صحت اوست اتحاد
من علی الارض است بر امر واحد و شریعت و آداب واحده و این ممکن نه مگر
بهمت طبیب حاذق کامل مؤید که مخصوص نظم عالم و اتحاد اهل آن از شطر قدم
بعرصه عالم قدم گذارد و توجه نماید و هر هنگام که چنین نور از مشرق ارادهٔ الهیه

اشراق فرمود و طبیب حاذق از مطلع حکمت ربانیه ظاهر شد اطبای مختلفه بمثابه
سحاب حجاب اشراقات و تجلیات آن نور شدند لذا اهل ارض باختلافات
خود باقی ماندند و مرض عالم رفع نشد و صحت نیافت آن اطبا که قادر بر این امر
خطیر نبوده و این طبیب را هم از معالجه منع نمودند و حجابهای مانعه حایله شدند
در این ایام ملاحظه کن که جمال قدم و اسم اعظم کشف حجاب فرموده و نفس خود را
لاجل حیات عالم و اتحاد و نجات اهل آن فدا نموده معذلک کل بر ضرش قیام
نمودند تا آنکه بالاخره در سجنی که در اخرب بلاد واقع است مسجون شده و ابواب
خروج و دخول را مسدود کرده اند یار را اغیار دانسته اند و دوست را دشمن شمرده اند
مصلح را مفسدگمان نموده اند ای اهل ثروت و قدرت حال که سحاب شده اید
و عالم و اهل آن را از اشراقات انوار آفتاب عدل و فیوضات لاتحصی منع نموده اید
و راحت کبری را مشقت دانسته اید و نعمت عظمی را نقمت شمرده اید اقلاً

وصایای مشفقانهٔ جمال احدیه را در اموری که سبب نظم مملکت و آسایش رعیت
است اصغا نمائید در هر سنه بر مصارف خود میافزائید و آنرا حمل بر رعیت مینمائید
و این بغایت از عدل و انصاف دور است این نیست مگر بسبب ارتیاح نفسانیه
که مابین در هبوب و مرور است تسکین آن ممکن نه مگر بصلح محکم که سبب اعظم است
برای استحکام اصول ابنیهٔ ملت و مملکت. چاره اکنون آب و روغن کردن نیست. صلح
و اتحاد کلیه که دست تند او باید باین صلح اصلاح شود تا مرض عالم فی الجمله تخفیف
یابد صلح ملوک سبب راحت رعیت و اهل مملکت بوده و خواهد بود در این صورت
محتاج بعساکر و مهمات نیستند الا علی قدر یحفظون بها بلدانهم و ممالکهم و بعد از تحقق این
این امر مصروف قلیل و رعیت آسوده و خود مستریح میشوند و اگر بعد از صلح کلی بر کلی
برخیزد بر سایر ملوک لازم که متحداً او را منع نمایند عجب است که حال باین امر
نپرداخته اند اگرچه بعضی را شوکت سلطنت و کثرت عساکر مانع است از قبول

این صلح که سبب آسایش کل است و این دهم صرف بوده و خواهد بود چه که
شوکت انسان و عزت او بما یلیق له بوده نه باسباب ظاهره اهل بصر حاکم را محکوم
مشاهده نمایند و غنی را فقیر و قوی را ضعیف میشمرند در حکام ملاحظه نمائید که حکومت
و ثروت و قوت ایشان بر رعیت منوط و معلق است لذا نزد صاحبان بصر این
امور بر قدر انسان نیفزاید جوهر انسانیت در شخص انسان مستور باید بصیقل بینت
ظاهر شود این است شأن انسان و آنچه معلق بغیر شد و خلی بذات انسانی
نداشته و ندارد لذا باید بقلت و کثرت و شوکت و عظمت ظاهره ناظر نباشند و
بصلح اکبر بپردازند سلاطین مظاهر قدرت الهیه اند بسیار حیف است که
امثال آن نفوس عزیزه حل امور ثقیله نمایند اگر فی الحقیقه زمام امور را بید
نفوس مطمئنه امینه عاقله بگذارند خود را فارغ و آسوده مشاهده نمایند طوبی از
برای سلطانی که لنصرة الله و اظهار امره قیام نماید و عالم را بنور عدل روشن

سازد بر کل من علی الارض حب او و ذکر خیر او لازم است مذ اما جری من القلم
من لدن مالک القدم نسئل الله بان یوفق الامم بما ینفعهم و یعرفهم ما هو خیر لهم
فی الدنیا و الآخرة انه علی کل شئ قدیر کذلک اشرقت شمس البیان من افق
مشیة ربکم الرحمن ان اقبلوا الیها و لا تتبعوا کل جاهل بعید انتهی این لوح
امنع اقدس در اول ورود سجن اعظم از سماء مشیت مالک قدم نازل این خادم فانی
از حق جل جلاله سائل و آمل است که بقدرت کامله او دن و اعیه بخلق عطا فرماید
تا کل باصغاء آیات الهی فائز شوند ولکن اعمال خلق مانع بوده و هست در ارض صاد
ملاحظه فرمائید مع انکه از اول ظهور جمال قدم جمیع را از نزاع و فساد و جدال منع
فرمودند و این فقره را جمیع مطلعند معذلک بآن و مظلوم مع انکه مال احدی
نبردند و ظلم و ستمی از ایشان نسبت بنفسی ظاهر نشد بلکه مطالع شفقت و مرحمت
و عنایت بودند دارد آورند آنچه قلم و لسان از ذکرش عاجز است این اعمال

شنیعه سبب و علت ظهور طاغی باغی عبید الله ثانی شده و میشود چه مقدار نفوس
از میان رفت و چه مقدار ضرر بدولت و رعیت وارد شد در این مقام کلمه ای از لسان
مبارک استماع گشت که ذکر آن حال جایز نه باری از حق میطلبیم نفوس غافله را برجوع
مؤید فرماید تا آنچه واقع شده کفایت شود انه لهو الغفور الرحیم فی الحقیقه الیوم جمیع
از نفحه صور منصعق دیده میشوند الا من شاء الله عجب در آنست که بعضی از اهل بیان
اعجب از امم قبلند و بعضی بحیله و مکری ظاهر که شبه آن دیده نشده یعنی این خادم فانی
در ایام عمرش ندیده مثلا میرزا احمد کرمانی که تفصیل آنرا خود آن حضرت مرقوم داشته
بودند بمکری ظاهر که انسان تحیر مینماید قوله جل کبریائه فی الکتاب الاقدس ان
یا ارض الکاف و الراء انا نراک علی ما لا یحبه الله و نری منکر ما لا اطلع به احدا الا الله
العلیم الخبیر و نجد ما یمر منک فی سر السر عند ما علم کل شئ فی لوح مبین انتهی
این کلمات عالیات وقتی از سماء مشیت الهی نازل شد که ذکر احد هم در ظاهر نبود بعد

از چند سنه عرایض متواتره از او رسید مرّة بعد اخری یعرض تقلّب کار قطار و
یتلوّن کار بار در هر حین بلونی ظاهر و در هر آن شاخه ای متمسّک اشهد انّه فی خسران
مبین در ایّامی که در مدینهٔ کبیره توقّف داشته عرایض متعدّده بساحت اقدس
و همچنین مکاتیب عدیده نزد این عبد و جناب اسم ع ع م ه علیه بهاء الله الابهی
فرستاده و جمیع مدلّ و مشعر بر توبه و انابه و رجوع و خضوع و ابتهال بوده جواب انسماء
عنایت نازل و آخر آن باین مضمون بعضوا الّتی فاز فی لو تکون مستقیماً علی الامر
ولکن حالت او از قبل معلوم بوده و از آیه مبارکه کتاب اقدس هم حالت او مستفاد
میشود و از تلویح بیان مقصود عالمیان همچه مفهوم شد که از برای او بقیّه ای در آن
ارض موجود و مستور است العلم عند الله العلیم الخبیر در ایّام حرکت از عراق و در ما بین
وطیور لیل در الواح الّتی مذکور و جمیع را اخبار فرمودند و همچنین در ارض سرّ در ایّاتی
منزله ذکر نفوس غافله ملحده بوده و در بعضی از الواح این آیات بدیعهٔ منیعه نازل

اذا جائکم ناعق بکتاب السجین او باوراق النار دعوها عن ورائکم ثم اعلموا انه لهوا الحق
الموعود فی کتب الله العلی العظیم انتهی آیات متعدده باین مضمون نازل نسئاله
تعالی بان یقوی قلوب احبائه ویظهرهم علی شأن لا یمنعهم ما ذکر فیما کان من
قبل و یذکر فیما یکون من بعد انه لهو الحافظ الناصر المقتدر القدیر سبحان الله حق
جل جلاله بشأنی ظاهر که از برای احدی از امم عالم مجال اعراض و اعتراض نمانده
جمیع کتب الهی از قبل مشحونست باین ذکر اعظم و جمیع آنچه در این ظهور واقع شده و
میشود در کتب قبل بوده در یکی از الواح لسان الهی باین کلمه ناطق میفرماید بر الهی
در بر شام ظاهر و مشهود و ندایش از صهیون مرتفع و صهیون محلی است در این
اراضی این است که اشعیا میفرماید و اجعل فی صهیون خلاصا لاسرائیل
و در این آیه که حضرت اشعیا فرموده ملاحظه فرمائید میفرماید ما اجمل علی الجبال
قدمی المبشر المخبر بالسلام المبشر بالخیر المخبر بالخلاص القائل لصهیون قد ملک الهک

روح الخادم لبیانه الفداء خبر میدهد از قدوم مبشر که نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه بوده

و خبر داده که مبشر بر جبال ساکن که چهریق و ماکو باشد چنانچه کل عالمند و میفرماید

مبشر بسلام اخبار میدهد و از این کلمه دو معنی مستفاد میشود یکی دار السلام که مقر

عرش بوده و دیگر از سلام حقیقی لاجل کل عالم که در اول ورود جمال قدم در رضوان

ظاهر شد سه آیه در اول ورود رضوان لسان عظمت بآن نطق فرمود یکی از آن این

بود که حکم سیف در این ظهور مرتفع شد این است سلام حقیقی که فی الحقیقه

جمیع اهل عالم بآن فائز شده و میشوند و این است که در مقامات دیگر میفرماید

نصرت بحکمت و بیان ما ینبغی للانسان بوده و خواهد بود لعمر المحبوب اگر یک

آیه مبارکه را بسمع مقدس از هوی اصغا نمایند کل باقی اعلی توجه کنند و همچنین

از مقر عرش در آخر آیه خبر میدهد بقوله القائل لصهیون قد ملک الملک حال

علم الله بر صهیون منصوب و ندا از آن و جمیع اراضی مقدسه مرتفع و چقدر

این کلمهٔ این آیه که میفرماید البشری بالخیر و این خیریست که نقطهٔ اولی روح ماسواه
فداه میفرماید قوله عزذکره ثم فی سنة التسع کل خیر تدرکون اگر این عبد مجال میافت
بعضی از اشارات کتب الهی که از قبل در ذکر این ظهور اعظم نازل شده ذکر مینمود ولکن
بهیچوجه وقت و فرصت دیده نمیشود و این فقره بسبب خجلت این عبد شده چنانچه
در عرض حمد ابهای لازمه تاخیر رفته و میرود ولکن چون جمیع مطلعند که این عبد لیلاً
ونهاراً مشغول است هر قدر هم تاخیر شود بشفقت و عنایت و عفو مقرون بوده
خواهد بود سبحان الله این خادم فانی متحیر است بلکه تحیر در این مقام منصق دیده
میشود اعظم از همهٔ امور غریبه عجیبه غفلت و طغیان بریه حجبات اهل سانیست چه که
حجابی خرق ننموده بصد هزار حجاب دیگر مبتلا شده اند مع انکه امر بقسمی ظاهر شده که
از اول ابداع تا حال نشده و آیات بشأنی نازل گشته که شبه آن دیده نشده بقسمی
بقسمی ظاهر که از برای هیچ منصفی مجال توقف نیست نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه

جوهر کل بیان را در قمیص یک کلمه ظاهر فرموده اند قوله عزذکره وقد کتبت جوهرة
فی ذکره وهو انه لایستشار باشارتی ولا بما ذکر فی البیان بلی وعزته تلک الکلمة
عند الله اکبر عن عبادة من علی الارض او جوهر کل العبادة ینتهی الی ذلک فعلی
ما قد عرفت الله فاعرف من یظهره الله فانه اجل واعلی من ان یکون معروفاً
بدونه او مستشیراً باشارة خلقه وانی انا اول عبد قد آمنت به وبآیاته واخذت
من ابکار حدائق جنته عرفانه حدائق کلماته بلی وعزته هو الحق لا اله الا هو کل بامره
قائمون لعمر الله این کلمه مبارکه یکتا لولوی بحر بیان است ویکتا آفتاب جهان عرفان
چه که سدی است محکم از برای یأجوج جهل ومأجوج هوی واین کلمه مبارکه شبانی
ملیحست که جمال قدم جل کبریائه در لوح امنع اقدس که باسم حضرت مبلغ
علیه من کل بهاء ابهاه نازل شد ذکر فرموده اند این کلمه از برای معرضین
بیان بمثابه سیف است دیگر مجال اعتراض از برای احدی باقی نمی ماند یا محمود

فؤادی کل عجب در این است که احدی از اصل امر اطلاع نداشته و ندارد و معذلک
یتکلمون بما یهوا نهم ما یتکلمون پستی مقام را مشاهده کنید که بعضی از جهلا بمستغاث
استدلال کرده اند و از مالک آن محروم شده اند اشهد ان منزل البیان تبرء منهم
در باب خامس عشر از واحد ثالث بیان این کلمه مبارکه مسطور قوله جل شأنه چه کسی
عالم بظهور نیست غیر الله هر وقت شود باید کل تصدیق بنقطهٔ حقیقت نمایند و شکر
الهی بجا آورند و همچنین میفرماید جمیع بیان بمثابه خاتم است در اصبع مبارک او در قبضهٔ
از اوراق جنت او انتهی معذلک طنین در باب مرتفع و جمال ارض ما تمت شک
بحر حیوان امام وجوه ظاهر و قوم از آن غافل و محجوب و بیر که مستعد متوجه این است شأن
خلق و شأن الذین اتخذوه لهم ربا من دون الله گویا از یوم الله ذکری استماع ننموده اند
و عرفی از او استشمام نکرده اند این است که بذکر اصنام و مطالع اوهام مشغول اند
نقطهٔ اولی روح ما سواه فداه در مقامی میفرماید قوله جل شأنه ثم اعلم ان فی ذا الیوم

لم یکن معروفاً غیر اللہ ولا معبوداً الا ایاہ ولا موصوفاً سواہ ولا محبوباً دونہ ولا مقصوداً

غیرہ انتہیٰ این کلمات مبارکہ باعلی البیان مابین زمین و آسمان ندا مینماید کہ امروز

بحق و حدہ منسوبست و بیوم اللہ در کتب الٰہی مسطور و معروف لا یذکر فیہ الا ہو و حال

قومی با وہامات قبل کہ الیوم در ساحت اقدس ذکری از آن نبودہ و نیست مشغولند

و اراده نموده اند بسحاب اوہامات قبل خورشید فضل را مستور دارند و بریاح دفراء

سراج الٰہی را از نور منع نمایند امروز روز دیگر است و از برای او مقامی دیگر اسئالله

تعالیٰ بان یعرّف عباده ما ستر عنهم و یقرّبهم الیه و یزرقهم ما انزل من سماء عطائه

انه ولی الذاکرین و مجیب السائلین این بیانات نقطهٔ اولیٰ روح ماسواه فداه که

ذکر شد مکرر این عبد فانی در عرایضی که بدوستان الٰهی معروض داشته ذکر نموده که

شاید نفوس محتجبه موہومه اینقدر ادراک نمایند که این یوم از حدود و جہات

و ما عند الناس مقدس و منزه و مبرا است و بنحو معروف بوده و خواہد بود لا بعجزه

شئی ولا یضعفه امر ولا یستره حجاب الیوم اکثری از بصر و سمع ممنوعند طوبی لمن
یراه بعینه منقطعا عن عینه ویعرفه بنفسه ملقیا نفسه از مقصود یکتا سائل و آمل که عالم
عرفان را بانوار آفتاب استقامت منور فرماید و آفاق قلوب را بنیریان رحمن
روشن نماید انه لهو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العلیم الحکیم و بعد این خادم فانی
بدستخط دیگر آن حضرت که تاریخ آن هشتم شهر شعبان بود فائز شد الحمد لله فرح بی
بهجت آورد و بعد در دقیقی از اوقات در ساحت اقدس امنع عرض شد هذا ما نطق
به لسان العظمة فی الجواب هو الاقدم یا افنانی انا اردنا ان نلقی علیک ما نطق
به قلمی الاعلی من قبل فی اول خطابی ایاک ان ربک لهو العزیز الودود
هو الاعظم قد اتی الوعد و ظهر الموعود و القوم فی اضطراب مبین قد هاج بحر البیان
و هم الی الموت یسرعون قد هاج عرف الرحمن و هم عنه معرضون قد اخذوا الغدر
و نبذوا السبیل بالهم کیف لا یشعرون قد اشتغلوا بالتراب معرضین عن رب الارباب

الا انهم لا یفقهون لعمر الله ان عیونهم عمیاء و اذانهم صمّاء لا یسمعون و لا ینظرون
ان یا قلمی الاعلی ان اذکر من اقبل الی النور و توجه الی وجه الله المهیمن القیوم الذی
سمع النداء اذا ارتفع فی ملکوت الانشاء یهرع فی میادین الرضاء الی ان عرف و قال
لک الحمد یا اله الغیب و الشهود قل یا اهل البهاء انتم فی النوم اوا خذکم سکر الهوی
و منعکم عن ذکر الله مالک الوجود قل هذا یوم القیام کیف انتم تقعدون و هذا یوم النداء
و انتم صامتون قوموا باسمی ثم انطقوا بالحکمة و البیان لعل اهل الامکان یتوجهون
الی الرحمن الذی نادی فی هذا المقام الممنوع قل هل سمعتم و صبرتم اتقوا الله و لا تکونوا
من الذین هم لا یعرفون قل توجهوا لتسمعوا عن الله فی ملکوت البیان لعمری لو یسمعون
لیأخذهم جذب الشوق الی مقام یرقصون و لا یشعرون قل اتدعون کوب البقاء
و تأخذون صدید الفناء من ید کل فاجر مردود قل اعلمکم هذا معلم الهوی او انفسکم فاصدقوا
فی یا قوم و لا تتبعوا کل کاذب مجوب قوموا بالحکمة و ذکروا العباد بما امرکم مالک البریة

لعل یتوجهون الی الله العزیز الودود کذلک نطق قلمی وتکلم لسانی وبینت جواهری

طوبی لمن تقرب واخذ لوح الله بید القدرة وشرب منه ما رقم فی لوحی المحفوظ انک

یا ایها الشارب من کأسی الناطق باسمی ان اشکر بما ارسل الیک من سماء العنایة

هذا الکتاب المختوم یا افنانی جمیع ذرات الارض ندای الهی وصریر قلم ربانی در دولة و

مشاهده میشوند وعباد غافل در تیه اوهام وظنون سالک قل لعمر الله انه لا یعرف

بغیره ولا یری ببصر دونه انه لهو النبأ الذی ما اطلع به احد من قبل ولم تحط به نفس

الا الله رب العالمین قل تالله ان هذا النبأ عظیم الذی تزین بذکره کتب الله

العلیم الخبیر قل لیس عندها عندکم ولا یمشی فی طرقکم قدانی بالحق واظهر صراطه المستقیم

قد استقر عرشه فی اول الورود علی کوم الله بذلک ظهر ما کان مسطورا فی کتب الله رب

قد تشرف البر والبحر بقدومه ولقائه ونفحات قمیصه المنیر هذا یوم لا یذکر فیه الا الله

وحده ویوزن فیه کل شئی بمیزان الله الذی یمشی وینطق امام وجوه العالم قد انی

مالک القدم بسلطان مبین قل ان البرهان یطوف حول العرش و التحیة
باسمه العزیز المنیع یا افنانی ان اشرب من کل حرف من آیات ربک رحیق البقاء
ثم اشکر ربک المعطی الکریم ثم اذکر احبائی من قبلی و بشرهم بعنایتی و رحمتی و ذکرهم
بما انزله الرحمن فی الفرقان و البیان و من قبلهما فی التوراة و الانجیل تالله قد
من آنا بیانی رحیقی المختوم الذی وصفه کتاب حکیم من لدن عزیز علیم انتهی الحمد لله
لسان عظمت مرة بعد مرة اظهار شفقت و عنایت فرمود و در حین تنزیل لسانی
بحر بیان در امواج که این خانی مثل یک سنگه بسیار کوچک خود را مشاهده مینمود که
بر سنگی چسبیده دیگر کجا قادر است بر آنچه لسان الله بآن تکلم فرموده خدمت
آقایان مذکور دارد در این آیات بدیعهٔ منیعه ذکر میزان نازل لذا این عبد فانی اراده
نمود که لوح میزان که از قبل نازل شده ذکر نماید تا کل بحلاوت بیان الهی فائز شوند
قوله جل کبریائه بسمی المجیب العلیم قد اتت الساعة و نفخ فی الصور و المیزان بیادی

انا المیزان العلیم ابین واظهر امام وجه العالم اعمال الامم وانا الشاهد الخبیر لم یبق
من ذرة الا وقد اظهرتها وانا العادل المستقیم قد جعلتنی مستویا بید العدل فی ایام الله
رب العالمین هذا یوم فیه ینطق الناقور ویصیح الناقوس وینادی الصور الملک لله
مالک هذا الیوم البدیع انک یا ایها السامع اذا اقرأت یا صفار لوح ربک ولا
وجهک شطر المظلوم وقل نفسی لبلائک الفداء یا من انفقت ما انت علیه
فی سبیل الله العلی العظیم انتهی این عبد فانی بمناسبت آنچه عرض مینماید هر چه از
کلمات الهی وآیات ربانی بنظر میآید دوست داشته و دارد که ذکر نماید چه که خادم
مطمئن است از اینکه آن حضرت از قرائت و مشاهده آن مسرور میشوند یوم یوم
ذکر و بیان است ولکن غافلین را از آن قسمتی نبوده و نیست امروز روزی است
که حضرت داود در زبور میفرماید الانهار تصفق بالایادی الجبال لترنم معا امام الرب
لانه جاء لیدین الارض جمیع کتب الهی مشحون است بذکر این یوم مبارک و ظهور فیه

ولکن دیده میشود آنچه در کتب ذکر شد و در قلوب صخره صما اثری از آن ظاهر نشده
بکمال تصریح ذکر یوم الهی و ظهور الله در کتب قبل بوده معذلک ناس غافل و متعجبند
در بیان اهل آن ملاحظه فرمائید نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه میفرماید و فی سنة التسع
انتم بلقاء الله ترزقون و همچنین میفرماید ثم فی سنة التسع کل خیر تدرکون معذلک
بعضی از ظهور الله متعجب دیده میشوند و چه مقدار آن حضرت در این امر تأکید فرموده اند
بقسمی که می فرمایند بیان و احد بیان از آن شمس حقیقت متعجب نمانید قوله عز
و جل ایاک ایاک یوم ظهوره ان تتعجب بالواحد البیانیه فان ذلک الواحد خلق عنده
و ایاک ایاک ان تتعجب بکلمات ما نزلت فی البیان الی آخر قوله عز و جل در
مقامی میفرماید قوله عز ذکره من ینظر الی تلک الشجرة بغیر عین الله لم یستحق له
حکم النجاة حال ناس غافل بصرهای متحیره مرموده اراده معرفة الله نموده اند سبحانه
عما یظنون و همچنین در مقام دیگر لسانی این کلمات از بحر علم نقطه بیان روح ماسواه فداه

قوله عزّ وجلّ این است که من فی البیان را انجات نمید هذا الا مشاهدهٔ من یظهره الله
در کینونات خود نه مشاهدهٔ من قد ظهر انتهی در این آیهٔ مبارکه نظر فرمائید که چگونه
ناس را تعلیم فرموده اند بنص صریح میفرمایند باو ناظر باشید نه بنقطهٔ بیان یعنی
از حروف حیّ از من یظهره الله جلّت عظمته و عظم کبریائه سؤال نموده اطرده لسان
البیان بقوله جلّ و عزّ فما اعظم ذکر من قد سألت عنه وانّ ذلک اعلی و اعزّ
و اجلّ و امنع و اقدس من ان یقدر الا فئدة بعرفانها و الارواح ما لسجود له و الا نفس
بثنائه و الاجساد بذکر بهائه فما عظمت ممالکک و صغرت کینونتک بل شمس التی
هی فی مرایا ظهوره فی نقطة البیان سأل عن شمس التی تلک الشموس فی یوم ظهوره سجّاد
لطلعتها ان کانت شموسا حقیقیّة و الّا لا ینبغی لعلوّ قدسها و سموّ ذکرها و لولا ما کنت
من واحد الاوّل ما جعلت لک من الاحد حیث قد سألت عن الله الذی قد
خلقک و رزقک و اماتک و ابقاک فی هیاکلک هذا بالنقطة البیان فی

ذلک الظهور المتفرد بالکیان انتهی حال ملاحظه فرمائید معرضین در چه مقالند
وامر در چه مقام یشهد کل شئی بتقدیسه وتنزیهه عما ذکره لسان العالم ویذکر وهذه کلمته
لایکرها الا کل متوهم مریب میفرماید قوله عزوجل لعلک فی ثمانیة سنة یوم لظهوره
تدرک لقاء الله ان لم تدرک اولا تدرک آخره ولکن ایقن بان الامر اعظم فوق کل
عظیم وان الذکر اکبر فوق کل کبیر وسائل جناب ملا باقر حرف حی علیه بهاء الله
بوده که باو میفرمایند شاید در سنه هشت بلقاء الله فائز شوی واگر اول هشت
این مقام اعز ارفع اعلی را درک ننمودی در آخر آن که منتهی اول تسع میشود بلقاء فائز
میشوی وهمین حرف حی در سنه تسع لقاء الله را ادراک نمود ودو مرتبه هم شطر
سجن توجه نمود وبلقاء فائز گشت ودر این ایام برفیق اعلی صعود نمود علیه بهاء الله
وبهاء الملائکة المقربین وهمچنین جناب میرزا اسد الله علیه بهاء الله را بشارت
فرموده اند که بلقاء من یظهره الله فائز میشوند واین خطاب مستطاب در بارهٔ او نازل

که میفرماید وانک انت یا ایها الحرف الثالث المؤمن بمن یظهره الله و در ایامی
که نیر اعظم از افق عراق طالع بود بین یدی العرش حاضر و بشرف ایمان فائز گشت
و بعد وارد شد بر او آنچه وارد شد الا لعنة الله علی القوم الظالمین و تفصیل آن مظلوم
در کتاب بدیع نازل و مسطور است حال ملاحظه فرمائید سلطان قدم را که میفرماید
جمیع بیان بمثابه خاتمی است در اصبع او یقلب کیف یشاء لما یشاء بما یشاء
و میفرماید جمیع بیان واحد آن از آن شمس حقیقت متحجب نمانند با این وصف
محکمه متقنه بیک کلمه از آن که اسم مستغاث باشد تمسک جسته از مقصود عالم
محروم مانده اند اعین آذان و اعیه و ابصار حدیده و صدور منشرحه و قلوب منیره
میفرماید او را باو بشناسید نه بغیر او معذلک چه گفته اند و چه کرده اند و منظور
ملتفت نشده اند که بلفظی از بحر بیان ممنوع شده اند و بکلمه از ملکوت کلام محروم و ابدا بما
خود شاعر نیستند بعینه بلعب حاربلقا و جابلسا مشغولند الیوم بیک کلمه اگر اراده

فرماید آنچه در بیان حروف اثبات است بنفی راجع میفرماید بفعل ما یشاء ولا
یشاء آنه علی کل شئ قدیر چنانچه نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه میفرماید قوله عزذکره
حل لمن یظهره الله ان یرد من لم یکن فوق الارض اعلی منه اذ ذلک خلق
فی قبضته وکل له قانتون وهمچنین قادر است بر آنکه جمیع من علی الارض را براء
نبوت فائز فرماید چنانچه میفرماید قوله عزذکره فانه لو یجعل ما علی الارض نبیاً
لیکونن انبیاء عند الله انتهی جمیع اسما باقبالهم الیه مفتخر ومعزز ومشرف فدوا لا
قابل ذکر نبوده و نیستند لسان احدیه در ارض سر باین کلمهٔ مبارکه ناطق قوله جل کبریائه
قل ان النبی من سمع نبائی وآمن بنفسی والرسول من بلغ رسالاتی والامام من
قام امام وجهی وفاز بایامی والولی من دخل حصنی ولایتی وانقطع عن سوائی والوصی
من وصی نفسه ثم العباد بحبی وذکری کذلک اشرقت شمس البیان من افق
مشیة ربکم الرحمن فی هذا الرضوان المقدس المتمنع المتعالی العزیز البدیع

در این مقام نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه مسألت مینماید که آنچه از حروفات که در
بیان دون کتاب علیین احصا فرمودی تبدیل نمائی و محو فرمائی و در مقام آن
خلق نمائی از احرف نورانیه بآنچه تو دوست میداری بعد از بیانات عالیه
متعالیه میفرمایند تا آنکه منتهی شود باسم اعظم جل کبریائه و اصل مناجات آن حضرت
بسیار محبوب است که ذکر شود تا کل از کوثر بیان قسمت برند قوله جل و عز
ولا أسألنک من فضلک یا الٰهی بان تزین کل آثاری فی کتاب عظیم علی احسن خط
بدیع لم یکن اعلی منه فی علمک بشأن قد بدلت کل احرف التی قد احصیتها فی
دون کتاب العلیین بآن تمحوها بقدرتک و تخلقن فی مقامها احرف نورانیة
علی ما تحب و ترضی فی منتهی درجة الاعلی و فوق العلی الی منتهی رفرف الاعلی الی
ان ینتهی الی اسمک الارفع الاعز الاجل الاجل الاعلی الابهی انک لعلی کل شیء
قدیر انتهی لعمر الله هر نفسی که اقل من ان یحصی بانصاف و بصر فائز شود

محبت نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه را در ذکر ظهور مالک اسماء مشاهده مینماید و

ادراک میکند چه فائده که ناس را کسالت غفلت از مقصد اقصی و ذروهٔ علیا و غایت

قصوی منع نموده یا محجوب فرموده فی الجمله ناری که در این خادم فانی مشتعل است

او را بر این اذکار تأیید مینماید والا حق جل جلاله مقدس و منزه است از آنچه ذکر

و بشود و بشهادت نقطهٔ بیان روح ماسواه فداه بما فی البیان معروف نشده

و نخواهد شد تعالت عظمته و ذکره و سلطانه و همچنین گمان میرود که بعضی از نفوس

متوقفه که در بیدای حیرت سالکند و بحجبات و اشارات محدود شاید متنبه شوند

و بصراط مستقیم الهی راه یابند الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید

عرض دیگر آنکه جناب آقا محمد خان علیه بهاء الله مع دو نفس دیگر دارد و لسان

اقدس فائز گشتند و سراجی که حاکی از قلوب اصفیا بود بتوسط ایشان صحیح و سالم

رسید ولکن تا حین جمال قدم بیستان توجه نفرموده اند انشاء الله حسب الفرمایش

عمل خواهد شد چندی بود سجن اعظم متقر عرش واقع وحال بکشهر میشود که قصر بقدوم
مبارک مشرف و فائز است نسئل الله محبوبنا و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم
بان یقدر بحضرتکم ما ینبغی لاسمه الکریم انه لهو الغفور الرحیم البهاء علی حضرتکم من لدن
عزیز علیم . حضرت غصن الله الاعظم و حضرت غصن الله الاکبر ذاتی و کینونتی
لتراب اقدامهما الفدا آن محبوب را بذکر ارفع اعلی ذاکر و تکبیر اقدس ابهی ابلاغ
میدارند و همچنین جمیع طائفین ارض سجن هریک عرض فنا و نیستی خدمت
آن حضرت معروض میدارند عرض دیگر این فانی آنکه در جمیع احوال دوستان
حق را بحکمت امر فرمائید که مبادا از او غافل شوند و از ما را و الله محروم گردند یوم
قبل لسان عظمت باین کلمه ناطق ای عبد حاضر از آیات بدیعه منیعه مبادا احدی
بمقصود واقف نشود و گمان دیگر نماید باید فنان بنویسی که جمیع را اخبار نماید در
جمیع احوال حکم حکمت ساقط نمیشود و اینکه در آیات نازل شده هذا یوم الالتفاط

وانتم راقدون وهذا یوم القیام وانتم قاعدون مقصود تبلیغ امر آلهی است که
نفوس مستقیمه بحکمت بر آن قیام نمایند ونفسی المهیمنة علی الاشیاء که غیر این در
نظر نبوده ونیست ودر جواب یکی از دوستان این فقرات محکمهٔ متقنه از سماء
احدیه نازل ذکر میشود تا کل بعنایت ورحمت وشفقت حق واقف شوند وبما
اراد الله ناظر گردند قوله جل کبریائه ایاک ایاک ان تعمل ما کتبته فی آخر کتابک
این اعمال اعمال جهلاست وافعال غافلین قسم باسم اعظم که اگر نفسی از دوستان
اذیت بنفسی وارد آورد ومشابه آنست که بنفس حق وارد آورده نزاع وجدال
وفساد وقتل وامثال آن در کتاب آلهی نهی شده نهیاً عظیماً تب الی الله
عما قصدته فی نفسک ثم ارجع الیه وقل یا آلهی اسألک بالکلمة العلیا بان
تکتب لی کلمة الغفران لانی اردت ما لا اردته ونهیته فی کتابک اسألک
بان تغفر عنی سیئاتی وتمحنی فی بحر غفرانک انک انت الغفور الکریم هر ظلمی که

از ظالمی ظاهر شد او را بنفس حق واگذارید عدل الهی مهیمن محیط است امروز

نزاع و جدال و قتل و غارت برداشته نمیشود نصرت امر مبین بوده و خواهد بود و

آن از هوا های نفسانیه ظاهر شده و میشود اعاذنا الله و ایاکم یا معشر المقبلین الی

و همچنین در لوح اسم ع ع جمال علیه من کل بهاء ابهاه این فقره مبارکه نازل

قوله عز کبریائه و نفسه الحق اگر قدرت ظاهره که فی الحقیقه نزد حق مقامی نداشته

و ندارد بتمامها ظاهر شود و سیافی در مقابل و اراده سوء قصد او مشاهده گردد البته

متعرض او نشویم و او را باو واگذاریم انتهی شخصی از دوستان الهی اراده ضرر باو

یکی از احباء ناس داشت و در مکتوبی که باین خادم ارسال داشت ذکر قصد خود را

نموده بود این عبد در ساحت اقدس عرض نمود آیات منزله مذکوره در جواب او

از سماء مشیت نازل و ارسال شد انشاء الله حق جمیع را تائید فرماید تا از اراده خود

بگذرند و باراده الله ناظر شوند انه یقول الحق و یهدی السبیل و الحمد لله العزیز الجمیل

عرض دیگر انکه پاکت جناب اسم ع ع اجمال علیه من کل بهاء ابهاء زود بایشان

برسد تعجیل لازمست البهاء علیه. خ ادم فی ۱۱ ربیع الاولی سنه ۹۸

هوالباقی

ان یا امة الله اتصبرین علی مفقدکِ بعد الذی کان قمیص الغلام محمراً بدم البغضاء بین الاء

والسماء ینادی فی کل حین بنداء حزین وکلما یستغیث من احبائه یتقربون الیه

بسیوف الحسد ولذلک کان الامر ان انتِ من العارفین اذا اقد وقع جمال البها

فی غیابت الجب وانک ان وجدت سیارة العما فارسلیه لعل یدلی دلو الوفا

فی هذا البئر الظلما ویرفع به الغلام ویستضئ بلحاظه کل العالمین ان یا امتی اتصبرین

علی مملک بعد الذی ابتلی الخلیل بید النمرود ولن یجد لنفسه ناصراً الا الله العزیز الجمیل ان یا امتی

اتشربین الما بعد الذی کان اسیر ظمأ فی ارض الطف وکان ان یمیص من عرقه

قطرات دم منیر التسیرین فی الرضوان بعد الذی کان حمائل السبحان متغیرا انما اصابته
الباسا من جنود الشیاطین ان یا امتی افرحین بعد الذی بدل فرح الله ربک
بالحزن الکبری وبذلک اشتدت قلوب الممکنات ثم افئدة المقربین عن وراء
حجبات عز بدیع اتاکلین من نعمة الله ربک بعد الذی یاکل الغلام من قطعات
کبده بما اکتسبت ایدی المنافقین قولی یا ملا البیان ا استرحتم فی یومکم
بعد الذی تغرب جمال القدم وحل فی دیار التی لن یعرفه احد من اهلها الا من
وضیهم ولا من شریف اتضحکون بعد الذی کان الروح بین یدی الیهود
ویلدغوه کالثعبان فی کل حین فواحسرتا علیکم بما نسیتم عهد الله ومیثاقه
ونبذتم امر الله واخذتم ما امرکم هویکم یا ملا المنافقین ان یا یاء الله اتکلن عیونکن
بعد الذی یبکی عیون القدم ویجری الدموع علی خدوده کما یمطر سحاب الفیض
علی خدود ارض بدیع آنزین اجسادکن بعد الذی کان رداء الله مشبکا من

رماح المشرکین اتدخلن فی حجرات السرور بعد الذی انقطعت نفحات السرور
عن رضوان اسمی العظیم ان یا امائی اتحمرن وجوهکن و اصفر وجه الله من لطمات
البغضا من الذین ما آمنوا باحد من رسل الله بما انکروا هذا الفضل العزیز البدیع
یا امتی فاعلمی بان محبوب الرحمن قد ابتلی بین ملأ البیان کما ابتلی علی بین ملأ
الفرقان تالله بل اعظم من ذلک لو انت من الشاهدین و ان یوسف الحمال
ینادی حین الذی وقع تحت اظفار الذئب و یستغیث من احبائه لعل یقوم
احد علی نصره و یکون من الناصرین اذاً فاصبرن علی فحوذکن ثم علی ترائبکن
ثم علی رؤسکن بما اراد الغلام ان یخرج عن بین هؤلاء بما ورد علیه ما لا یحصیه
احد من العالمین تالله اهتزت شجرة القصوی ثم انقعرت بجذعها علی وجه الارض
بما هبت علی سدرة المنتهی روایح السموم عن شطر القلوب من عباد نا المشرکین
ان یا امتی اقترین رأسک بعد الذی ارتفع رأس الغلام علی سنان البغضاء

وبذلک عرت الحوریات رؤسهن فی غرفات البقاء وقلعن شعراتهن بایاشهدن
سلطان الابهیٰ بین یدی الاشقیا الذین اعترضوا علی الله وکانوا من المعترضین
علی جمال غیر قدیم ان یا جمال القدم ذکر العباد بما اذکرناه لک خلف سرادق
العصمة ثم اکشف جمال الاسرار عن حجبات الاستار اقل من ان تلیفت بذلک
احد الا الاکل فطن طاهر علیم لعل یعرفون بما نزلنا حکمه فی التوریة وجعلناه عبرة للناس
لان فی ذلک لآیات للعارفین وبینات للموقنین ودلالات لکل مجاهدین
الذین لن یمنعهم اشارات الکلمات عن الورود فی مقابلة العرش هذا المقر المقدس
الذی تبرا به یستبرکون اهل ملأ القدم علی مکامن قدس رفیع قل انا خلقنا السلام
من قبل بقبضة من الطین ثم البسناه قمیص الاسما بحیث اشتهرنا اسمه بین عبادنا المقربین
وارفعنا ذکره الی مقام الذی کان ان یذکره الناس فی اکثر الدیار واحاطته امطار
الفضل من سحاب امرنا المبرم العزیز القدیر فلما قضت ایام بعثنا بعده الکلیم

بايات بينات وارسلناه الى بلده اذاً انكره وغرته الرياسة الى ان حارب
بالذى بحرف منه خلق السموات وما دونها والارضين وما عليها وجعلناه مظهر نفسى
العليم الحكيم ان يا عبد خذ زمام القلم ثم اكف بما اجريت من قلمى من حق القدس
وتسنيم المنير ان اختم الكلام فى هذا المقام ثم ابتدء بذكر اصفيائى ليكون ذكرا وشفاء
للذاكرين قل ان يا اهل البهاء اركبوا سفينة البقاء التى جرت على بحر الحمراء ان
ما قدر للمشركين نصيبا منها لانها لا تحمل الا اهل التقى من اصحاب هذا الفلك الذى
رفرف الاستجلال ويصح بين السموات والارض يدعو الناس الى وجه الله لعل يكونن
من الموجهين وانتم يا اهل البهاء ان وجدتم احداً ان يحل الالماس ويجريه على الالواح
فاكتبوا به ما نزل فى هذا اللوح ثم انشروه فى كل البلاد ليظهر آثار الله بين
عباده الموقنين وان لن تجدوا فاكتبوه بالذهب الخالص انا كلم ان لا تجاوزوا عما
امرتم به ولا تكونن من الصابرين قل ان الله قد اشرق عن افق تلك الكلمات

شموساً مشرقات و لایعلم عدتها الا الله المحصی العلیم و یربی بکل واحد منها عالماً من
عوالمه التی ما اطلع بها احد من الممکنات الا الله العالم الخبیر فطوبی لمن قابلها و استضاء
بها و یخر بوجهه عند اشراقها و لایکونن من المستکبرین و ان حرفاً من هذا اللوح
لیکفی فی الحجیة و البرهان کل من فی السموات و الارض و لایعرفها الا کل منصف
بصیر و لو یضعها احد علی کل شیء او تتلی علی السموات و الارض لیجدها خاضعاً لوح
ربک و تلک الکلمات نلقیها علی العباد لعل الناس یکونن من المقبلین و یقومن
علی الامر و ینصرن هذا العبد الوحید الوتر الفرید .

این کلمات در شرح توقیع مبارک نازل شده ولکن معانی الفاظ آن بلسان پارسی شرح شود و
بر حقیقت معانی آن احدی آگاه نه الا نفسه المقتدر العزیز القدیر .

هوالله البهی الابهی

ای کنیز خدا ایا صبر را در صدد قرار دهی و یا اصطبار را بر اضطراب اختیار نمائی

بعد از آنکه قمیص این غلام الهی و ثیاب این جمال روحانی مرشوش و محمر گشته

بدم بنفشا در بین ارض و سما و در کل حین بندا حزین ندا فرماید و هرگاه از دوستان

استغاثه نماید و یا از محبان استعانت جوید شمشیرهای حسد تقرب جوینده بینهای

رشک و غضب اجابت نمایند این چنین بوده است امر این جمال مظلوم اگر هستی

تو از عارفین و در این وقت جمال الهی در بئر ظلما مسجون گشته و در جسم بلا محبوس

شده پس اگر یافتی تو سیاره عما را او را بر این بئر ظلمانی دلالت نما و بر نصرت

این یوسف مصر رحمانی هدایت کن که شاید دلو وفا را در این بئر ظلما فرو آرد

و نزول دهد و این جمال الهی صعود کند و بلحظات و نظرات او مستضیئ شوند عالمیان

ای کنیز من آیا در محل خود صابر شوی و بر مسکن خویش ساکن گردی و آسایش طلبی بعد از

آنکه خلیل رحمن در دست نمرود ملک طغیان مبتلا گشته و از برای نفس خود ناصری

نیابد و معینی مشاهده ننماید مگر خداوندی که عزیز و جمیل است ای کنیز من آیا

از ماء عذب فرات بنوشی بعد از آنکه حسین مظلوم کبد مبارکش از نار عطش سوخته

و خدمتیرش از حرارت ظمأ برافروخته بشدتی که از عروق مبارکش قطرات دم میچکید

ای کنیز من آیا رخت طلب باساحت گلستان طرب کشانی و یا بجهت

سیر و سیاحت خود را بر رضوان سرور و بهجت رسانی بعد از آنکه جمال الهی از

ایذاء و اذیت جنود شیاطین نفسانی متغیر و پژمرده گشته و نار طلعتش

خاموش و افسرده شده ای کنیز من آیا سرور و شادمانی جوئی و یا فرح و کامرانی

طلبی بعد از آنکه فرح و مسرت پروردگار بحزن و کدورت عظمی تبدیل گشته

و بهجت قطعات کبد ممکنات و افئده متقربین از وراجیات بدم حمرا

تقلیب شده ای کنیز خدا آیا از نعمت پروردگار خود تمتع جوئی و برخوردار

طلبی بعد از آنکه غلام الهی از قطعات کبد خود تناول نماید بسبب آنچه ایادی

کرده ایادی منافقین پس بندای بلند اعلی و چنین کبری ندا کن ای ملأ بیان

آیا مستریح شوید در بیوت خود بعد از آنکه جمال قدم از ممالک قرب غروب
نموده و در ملکی نزول فرموده که نشناسد او را احدی از اهل او نه از وضیع و نه از
شریف ای کنیز من آیا متبسم شوی و یا خنده نمائی بعد از آنکه روح در دست
یهود افتاده و بزخم حسود دوار عنود مقتول و مصلوب گشته و چون ثعبان کمین
او را در کل حین بگزند پس حسرت با در بر شما بجهت آنکه عهد و میثاق حضرت
ذوالجلال را فراموش کردید و نسیان نمودید و امر الهی را ترک نمودید و بطوع
و رغبت قول حسود را که امر کرد هوای نفسانی خودای ملا منافقین ای
کنیز من آیا چشم را بر نعیت کحل مکحول نمائید بعد از آنکه عیون در ماتم گریانست
و دموع او بر خدود او چون امطار نیسان در فیضان آیا اجساد خود را از نعیت
دهید بعد از آنکه رداء محبوب مشک گشته از ریاح انکار کنندگان و یا در
حجرات سرور در آئید و یا در محافل فرح و ظهور حاضر شوید بعد از آنکه نفحات

سرور مقطوع و شئونات بهجت و ظهور ممنوع شده از رضوان اسم عظیم من ای
کنیزان من آیا خدور اچون گل حمرا ملون شقرا منشاط نمائید یا آنکه جمال الهی
از لطمات بغضا ملون صفرا مشهود گشته از ظلم کسانی که باحدی از رسل بر ورد
ایمان و اقرار ننموده اند و این فضل عزیز منیع را انکار نموده اند ای کنیزان من بدانکه
محبوب رحمن بین ملأ بیان چون نقطه اولی در بین ملأ فرقان مبتلا گشته قسم بجمال
ذو الجلال که بلایا این جمال اعظم و اکبر تر است از بلایا اولین و آخرین اگر
هستی تو از گواهان و در این وقت یوسف جمال در تحت اظفار الذئب بنداء
حزین ندا فرماید و از احبای خود طلب نصرت نماید که شاید نفسی بقدرت
و سلطنت الهیه بر این امر قیام نماید و این جمال مظلوم را نصرت نماید ای
کنیزان من در این هنگام چون غلام روحانی اراده نموده که جمال نورانی را از
انظار مجرمین و مغلین بپوشاند دست افسوس و حسرت را بکمال تأسف و حیرت

بر سر و سینه زنید و با ناله زار همراز گردید و بضجیج و حنین دمساز شوید تا از چشم چشمه
خون موج زند و از قلب جیحون دم جاری و ساری گردد قسم بخدا که شجره قصوی
در مکامن اعلی با صل خود بزمین افتاد زیرا که وزید بر این سدره منتهی و جمال الهی
ارياح سموم از قلوب کسانی که مشرک بالله بوده و خواهند بود ای کنیز من آیا
سر را بمقنعه های الوان مستور و مزین نمائی بعد از انکه رأس غلام مصر بقا بر سنان
بغضا مرتفع گشته و باین سبب حوریات فردوس که در غرفات بقا ساکن و
مستیر بحلل برهنه نمودند سرهای خود را و پریشان نمودند موهای خود را زیرا که مشاهده
نمودند که سلطان الهی در دست اشقیا مبتلا گشته و در کل حین بر این جمال قدیم
اعتراض مینمایند در این حین جمال الهی آیات قدس روحانی و کلمات عز سبحانی
میفرماید که ای اصحاب بها بر سفینه بقا راکب شوید و بر بحر حمرا در این مدینه کبریا حرکت نمائید و
این مقام قدر خود را دانسته که احدی در این موهبت عظمی و مکرمت کبری سبقت

نبوده و نخواهد بود چه که الیوم جمیع کشتیها در غمرات طمطام فنا مبتلا گشته اند مگر این
فلک قدس سبحانی و سفینه عز رحمانی که هر که باو تمسک یافته از فتنه ایام محفوظ
ماند و مقدس فرموده او را پروردگار از حمل مشرکین و قعود معرضین و این است
فضل پروردگار که مخصوص است باوراق سدره تقدیس که از جیب قمیص الهی
بضیاء ابدع اصفی ظاهر گشته اند پس قدر این فیض بدیع و فضل منیع را دانسته که
مبادا مظاهر شیطان شما را از ظل سدره رحمن منع نمایند و در ارض از عروه سدره
محسوب شوید پس شما ای بندگان من و مرایای جمال من اگر یافتید نفسی را که
قادر باشد که الماس را صیقل نماید و جریان دهد پس بنویسید این کلمات بدیع
منیع را بمداد الماسیه و نشر دهید او را در هر بلاد تا آنکه آثار الهی در مابین عباد
او انتشار یابد و اگر نیافتید و قادر بر او نگشتید پس بنویسید آنچه از سماء تقدیس نازل
شده بمذهب خالص و نفرستید بمدینه ها و دیارهای من که شاید اهل دیار بجمال مختار را

یابند و بهدایت شوند و از سلسبیل قدس منیع و تسنیم عز بدیع بیاشامند این است
وصیت پروردگار شما اگر بشنوید از شنوندگان بدرستیکه اشراق فرموده از افق این
کلمات پروردگار عالمیان آفتابهای عز صمدانی را که احدی بر احصای اعداد
آنها قادر نبوده و نخواهد بود مگر پروردگار شما که او است احصا کننده و دانا و نزد
میفرماید بهر یک از این آفتابها عالمی از عوالمهای خود را که اطلاع بآن عوالم
نیافته احدی از ممکنات مگر نفس او که عالم و دانا و محیط است بر جمیع عوالم خود
پس بشارت باد کسی را که مرآت صدر خود را مقابل نماید باین آفتابهای عز
تکوین که از مشرقهای امر رب العالمین طلوع نموده اند و اشراق فرموده اند
و بیفتد بوجه خود بر تراب در نزد طلوع این شموس معانی و نباشد از متکبرین کذلک
این کلمات در شرح آیات عز صمدانی بلسان پارسی ذکر شد تا هر نفسی از معین قدیم
حیوان که از فم رحمن جاری و ساری گشته طلب حیات باقی نماید بعضی از این

آیات توقیع منیع ترجمه نشده باد راک قارین منوط و مشروط گشته تا چه ادراک
نماید فعلی الله قصد السبیل یهدی من یشاء الی صراط العزیز المستقیم.

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

کتاب انزله منزل قدیم الذی بآیاته ترغرغ کل ببیان مرصوص انه اتی بالحق و ینطق
فی کل حین انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد ظهر و اظهر ما کان مستورا فی غیب
الغیب تبارک الله رب ما کان و مایکون انه قد اتی برایات الآیات و مرایا القوم
معه جنود السموات و الارض ولکن اکثر القوم لایفقهون کذلک انار افق
سماء البرهان بنیر الایقان طوبی لمن عرف و ویل لکل عالم محجوب البهاء
المشرق من افق ارادتی علی الذین نبذوا ما فی العالم متمسکین بحبل الله
مالک الوجود.

بنام دوست یکتا

ای امه ای ورقه ای ذاکره الحمدلله بیکتا لؤلؤ بحر معانی که در کتب الهی مذکور بودی فائز

شدی ان احمدی ربک بهذا الفضل العظیم و آنچه تلقا وجه مشاهده نمودی از تنزیه و تقدیس

حق جل جلاله امار الله را بآن متذکر داشت باجمع از فیوضات نامتناهیه الهیه قسمت برند

و از بحر تقدیس نصیب بردارند انا نکبر من هذا المقام علی کل امة من آمالی و نبشر من حولی

و غیاثی و نوصیهن بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذی به اضطربت افئدة العارفین

البهاء علیک و علیهن من لدن مقتدر قدیر .

بنام دوست یکتا

ای جوان ان شاء الله از عنایت رحمن بفیوضات نامتناهیه ایام الهیه فائز باشی

و از اثمار سدره ربانیه متنعم و مرزوق ذکرت لدی الوجه مذکور و این چند کلمه از مطلع قلم

رحمانیه مشرق تا بانوار کلمات مطلع اسما و صفات منور شوی بشانی که آثار آن نور الی الابد

باقی ماند طوبی لا بیک انه فاز بهذا الامر اذ کنا فی تلک الجهات و یشهد بذلک منزل الآیات جهد نما تا در امر الله مستقیم بمانی چه که شیطان در کمین بوده و خواهد بود در کل احوال بر رب العالمین متمسک شو و از دونش منقطع .

بنام دوست یکتا

یا ورقتی اشهد انک فزت بالاقرار و اقبلت و سمعت النداء و توجهت اذ اسرقت شمس الظهور من افق مکلم الطور اسکری ربک بهذا الفضل الاعظم قسم بآفتاب حقیقت ایمان عمل سلطان اعمال است باسم حق حفظش نما انسان در جمیع احوال باید متذکر باشد عنقریب آنچه مشهود و مفقود خواهد شد و آنچه باقی و دائم است کلمة الله بوده و هست آثارش را محو نیابد و باد نرساند و ثمراتش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده است بحوالله مایشاء و یثبت و عنده ام الکتاب مخدرات افنان را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت و فضلش بشارت ده ابهاء من لدی السدرة علی افنانها و اوراقها و علی کل امة سمعت و فازت

وآمنت بالله الفرد الخبیر.

بنام دوست یگانه

الحمدلله رحیق مختوم بادی الطاف مفتوح گشت ونسایم فضلیه ازیمین احدیه برکل مرور نمود مبارک نفسی که بآن فائز گشت ومبارک قلبی که از آن رحیق آشامید ای امة الله در امر مالک استما تفکر نما تا بعین یقین او را بشناسی وازفضلش قسمت بری بسی واضح ومبرهن است که در فیض فیاض تعطیل نبوده ونیست نفوسی که از این فیض منیع محروم مانده اند سبب آنست که متابعت اوهام نموده اند وباصنام نفس وهوی معتکف شده اند حق لم یزل ولایزال در علو امتناع وسمو ارتفاع خود ظاهر ومتقدس از کل بوده وخواهد بود هر که بعین او مشاهده نمود او را شناخت وهر که از این مقام غافل شد او را نیافت از حق بخواه تا از بدایع فضلش از رشحات بحر اعظم ممنوع نشوی وازنفحات ایامش محروم نمانی اوست بخشنده یکتا عطا میفرماید آنچه را بخواهد لایمنعه عن فضله

من فی السموات و الارضین انه لهو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو المقتدر القدیر

بنام گوینده پاینده

یا اولیائی فی شاهرود ندای مظلوم را بگوش جان اصغا نمائید آن است که

اصنام و مذهب اخران باب فرح بگشاید انسان را بما اراده الله فائز فرماید از حق

میطلبیم نفوسی را مؤید نماید بر خدمت امر بحکمت و بیان طوبی لنفس زینت بها

باکلیل الانقطاع و هیاکلها بتقوی الله رب العرش العظیم کلمه علیا جذاب افئده و قلوب

است کوثر حیوان از آن جاری یا اهل آشین و الالف و الهاء عرائض شما را قبل رسید

و بلحاظ عنایت فائز گشت و از برای شما مقدر شد آنچه که اهل عالم از ادراکش عاجز

و قاصرند باجنحهٔ حقیقی پرواز نمائید و در این هوا مقدس سیر کنید در یکی از الواح مضمون

این آیهٔ کبری نازل مخاطبا لاحد من العباد انا اردنا ان نقربک الی البحر الاعظم

لا بر جل کر جل العباد و لا باجنحة کاجنحة الطیور بل باسحر که الخفیة الروحانیة التی کانت اسرع

من البرق الذی تخطف به الابصار امروز آفتاب حقیقت مشرق و امواج بحر بیان

رحمن ظاهر باتحاد و اتفاق تمسک نمائید و بخدمت امر مشغول شوید شاید صفینهٔ

افئده و قلوب عباد از کوثر نصایح مشفقانه ساکن شود و نور حقیقت از آفاق قلوب

اشراق نماید یا اولیائی هنالک طوبی لکم بما اقبلتم الی افق الامر حیث ما منعکم حجبات العلماء

ولا سطوة الامراء اعترضتم بما نطق به لسان العظمة و فزتم بما منع عنه اکثر العباد همت

تمام بر امر مالک انام قیام نمائید مکرر ذکر شد نفسی که صید ماهی مینماید بعنایت

حق جل جلاله قائد حزب عرفان و هادی من فی الامکان گشت و راعی غنم صاحب

علم شد امروز نصرت امر بجنود الله بوده و هست و جنود او اعمال و اخلاق طیبهٔ مرضیه

بوده نزاع و فساد و جدال در این ظهور اعظم ممنوع منعا عظیما فی کتبی و صحفی و زبری و

الواحی نسئل الله ان یمدکم بجنود الحکمة و البیان و یؤیدکم علی ما ینبغی لایامه انه

هو المؤید العلیم الامر الحکیم ناقلمی الاعلی دل وجهک الی من سمی بغلام قبل ان یضاف الیه النداء

من شطر عکا و یجذبه الی المقام الاسنی و تستقیه ید العطاء کوثر الاستقامة الکبری بحیث
لا تزلزله شبهات الذین کفروا بالله رب الارباب بعضی از دوستان از بحر عطای
مقصود عالمیان مسالت نموده اند که ایشان را بر امر مستقیم دارد و در حین عروج
مبین صعود نمایند قلم ما اولیائی در قرون و اعصار حزبی خود را اعظم و اعلم و اتقی
می شمردند و با عمائم بیضا و خضرا مشابه اعلام ما بین عباد تروج شریعت غرا علی
مشغول بودند و چون منزل آیات و مظهر بینات کشف حجاب نمود و از افق
اشراق فرمود همان نفوس گفتند آنچه را که هیچ ظالمی نگفته و عمل کردند آنچه را که هیچ
مشرکی عمل نکرده اگر نفسی اراده نماید از سبیل استقامت بیاشامد و بمقام ایقان
بالله فائز گردد باید قلب را از ماسوی الله فارغ و آزاد سازد هادی دولت آبادی
در اضلال خلق جهد بلیغ مبذول داشته با سماء اقبال نموده و از خالق آن معرض
باوهامات حزب قبل که سبب هلاکت کل شد تمسک جسته لعمر الله انه فی خسران

مبین ولایکون من الشاعرین تدعی الایمان بحرف من الحروف ان کان حرفا
حیا حقیقیا وکفر بام الکتاب الذی ینطق امام الوجوه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم ای
اهل ایران یا وهام انس داشته و دارند لذا بآنچه میل دهد بر اولیای حق الیوم لازم که بقدر
مقدور ناس را از اوهام حفظ نمایند انه هو المؤید الحکیم یا غلام قبل رضا اذا اردت
نفحات البیان من کلمات ربک الرحمن قل الهی الهی ترانی مقبلا الیک
ومعرضا عن دونک اسألک بالاستقامة التی بها زلت اقدام اکثر خلقک وبنور
امرک الذی اشرق من افق ارادتک بان تکتب لی من قلم فضلک ما ینفعنی فی الآخرة
والاولی وعزتک یا مقصود العالم ومالک الامم احب ان اکون فی کل الاحوال
متمسکا بک ومتوسلا بحبل عطائک ایرب انا الذی فاتت غنی ما عندی لایاک قد لی
من سماء کرمک وشمس جودک ما یقربنی الیک ویبقی به ذکری بین عبادک انک انت
الغفور الرحیم وعزتک ان عبدک ندا الا علم ما عندک وما ینفعه انک انت العلیم الخبیر

وتذکر ابنک بذکر لا یتغیر یا محمود لا یغیره امر ولا تبدله القرون والاعصار یا مهدی قد حضر
لدی المظلوم کتابک الذی ارسلته الی افنائی علیه بهائی وعنایتی وعرضه العبد الحاضر
اجتباک بما لا تعادله الاذکار وذکرک من نطق بثنائی وطار فی هوائی وقام علی
نصرة امری الذی به اقبل المخلصون واعرض کل متوقف مرتاب لله الحمد در اول جوانی
بذکر ثنای حق فائز شدی وبر خدمت اولیائش موفق گشتی این فضل من عند الله
بوده وهست اگرچه معرضین بیان عرصهٔ عالم را غبار اوهام واسما آلوده نمودند ولکن مع ذلک
فضل مقتضی ذکر است لعل معدودی بحجبات اسما محدود نشوند واز حضرت معبود
محروم نمانند من سمع ندائی حق است سمع ینبغی له ان یسخر العالم بکلمة من کلماتی
بنفسهم
هذا ما یلیق لاهل السفینة الحمراء والا ما تمسک به المعرضون من اهل البیان ینبغی لاهل
لا الله الفرد الواحد العزیز الحمید اذکر من قبلی امک واختک ثم اختک الاخری
وبشرهن بعنایتی ورحمتی التی سبقت الوجود یا امانی اشکرن ربک انه ایدکن علی الاقبال

اذا اعرض عنه کل عالم بعید انا ارونا ان نذکر فی هذا الحین من سمی بحاجی ضامن ارض

البار والیا الیه عرف عنایتی من آیاتی و یشکر به لذاکر العلیم یا رضا اسمع النداء انا

اظهرنا الامر امام وجوه الامراء والعلماء قد قام علی الملوک والمملوک وارتکبوا ما ذابت به اکباد

اهل الفردوس الاعلی واصحاب الجنة العلیا وبذلک کان المظلوم فی فرح مبین وصبر عظیم

ثم انضم الی الاحزاب حزب البیان الذین یدعون الایمان بنقطة البیان ویکفرون

بالذی ارسله بالحق وانزل علیه الآیات کذلک سولت لهم انفسهم وهم الیوم فی

اعراض مبین قل لعمر الله لا ینفعکم الیوم ما عندکم من الاسماء وما دونها الا بهذا الکتاب

الناطق العزیز البدیع طوبی لک بما ذکرت لدی المظلوم وفزت بآثار قلمه الذی لا یعادله

شیء من الاشیاء ان ربک هو المبین العلیم قل لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی من لسان

مشرق آیاتک وبحر بیانک اسألک بلئالی اصداف عمان علمک وحکمتک بان تجعلنی

ثابتا علی امرک وشاربا بحبک من بدیع عطائک ثم اجعلنی مستقیما بحیث لا تزلنی الاسماء

عن سلطانها و موجدها و خالقها ثم اکتب لی ما کتبته لاصفیائک الذین سرعوا

الی مقر الفدا لاعلاء کلمتک و اظهار امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت

العزیز الحکیم وارد نا ان نذکر من صعد الی الرفیق الاعلی ثم الذین صعدوا فی هذا الیوم العظیم

یا علی اشهد انک آمنت بالله و سمعت النداء اذا ارتفع من الافق الاعلی و فزت

بعرفان الله رب الکرسی الرفیع نسأل الله ان یغفرک و اولیائه الذین شربوا رحیق

الایقان من ایادی عنایة الرحمن و کانوا من الراسخین نذکرهم فی هذا الحین ماج بحر

العفو و الغفران رحمة من لدی الرحمن انه هو الغفور الرحیم قد زین الله رؤسهم باکلیل

العفو و الرحمة و هیاکلهم بطراز الغفران انه هو المقتدر القدیر و نذکر اولیائی من السماء

الذین ذکرت اسمائهم لیشکروا الله مالک یوم الدین یا اولیائی انا نوصیکم بالاستقامة

علی هذا النبأ العظیم الذی اختلف فیه الناس و ارتعدت به فرائص المشرکون طوبی

لکم بما آمنتم بالله الفرد الخبیر یا حسین انا ذکرک ذکرنا لک نوصیک و اولیائی بالاخلاق المرضیة

والاعمال الطیبة انه هو الناصح العلیم یا باقر قد ذکرک ام الکتاب فی المآب طوبی لمن
سمع ویل للغافلین کن ناطقا بثنائی مولاک و قائما علی خدمتی امام وجوه المعتدین نسئل الله
ان یوفقک و یکتب لک ما کتبه لمن عمل بما امر به فی کتابه العزیز اشکر الله انه
ایدک علی الاقبال و ذکرک فی هذا اللوح المنیر یا علی باسمی متبلا شو و تمسک منما یعنی اسمائی
مشرکین آنرا من دون الله اخذ کرده اند بقدر اجحبات خرق نمود ولکن معرضین
بیان مجدد القصص و ما عندهم من الاسماء در اضلال و احتجاب خلق مشغولند از حق میطلبیم تو
اولیا را حفظ فرماید از حوادث دنیا و آنچه در آن ظاهر انه هو المقتدر المختار انا اردنا ان نذکر
من سمی بابی القاسم لیجد نفحات الذکر و یکون من الراسخین علی هذا الامر الذی به زلت
اقدام العارفین الا من شاء الله مالک الایجاد قد حضر کتابک لدی المظلوم و سمعنا ما
اشتکیت علیه بما نزل من ملکوت بیانی ان ربک هو العزیز الوهاب نسئل الله ان
یقدر لک ما یقربک الیه انه هو العزیز الفضال انا نذکر اولیائی هناک الذین ذکرتهم فی

کتابک لیذکروا اللہ ربہم فی الغدو والآصال باید قبل رضا بنیا لک بما شربت
الرحیق من کأس عطاء ربک مالک المبدء والمآب باقلم شہر الہیا بما اراد ان یذکرہ
مولی الوری فی الافق الاعلی طوبی لعبد فاز بندائی وعمل بما امر بہ فی ام الکتاب افرح
بما جری اسمک من قلم اللہ المقتدر المختار یا حبیب اللہ قد حضر اسمک لدی المظلوم
وماج بحر عنایۃ ربک مولی الانام قد اصبحنا الیوم منادیا باسمی وقائما علی خدمۃ امر اللہ
طوبی لمن سمع واجاب احمد اللہ ربک انہ اقبل الیک وذکرک بما لا یعادلہ ما عند
القوم یشہد بذلک مکلم الطور علی اعلی المقام اما آن ارض الطرا از قبل مظلوم بکسر برسانید
از حق میطلبیم ایشان را بر استقیم دارد و بطراز عصمت مزین فرماید ابہی طراز فردوس اعلی
کہ مخصوص اماء معین شدہ جامۂ عصمت است طوبی لامۃ تزینت بہا یا ای
کنیز ان حق قدر کلمۂ الہی را بدانید خزائن ملوک بیک حرف آن برابری ننماید عنقریب
مقامش بر عالمیان ظاہر گردد در لیالی و ایام بحمد و ثنایش مشغول باشید چہ کہ شما را امید فرمود

برامری کہ کل از ان محجوب و ممنوع عند الا من شاء اللہ و نذکر اسماء الذین ذکرتہم فی آخر کتاب

و نسأل اللہ ان ینزل علیہم من سماء عطائہ برکۃ من عندہ و یقدر لہم ما یقربہم الیہ و یحفظہم عن دونہ

انہ علی کل شئ قدیر و بالاجابۃ جدیر یا لسان العظمۃ اذکر من سمی بمحمد رضا الذی حضر کتاب

الذی ارسلہ الی احد اولیائی لیشکر ربہ المہیمن القیوم انا ذکرنا فی اللیالی و الایام و الیالی

الذین اقبلوا بوجوہ نورا الی اللہ العزیز الودود یا محمد رضا احفظ امانۃ ربک فی قلبک

باسمہ المہیمن علی ما کان و ما یکون انا ذکرناک و ایاک فضلا من عندنا ان ربک ہو المعز

المحبوب لا یعزب عن علمہ من شئ و ہو الحق علام الغیوب و نذکر امک فی السجن الاعظم

رحمۃ من لدی اللہ مالک الوجود بشرہا بعنایتی و ذکرہا بآیاتی و نور قلبہا بہذا الذکر الذی

بہ ناح المشرکون و صاح الطاغوت انا ذکرنا کل اسم حضر امام الوجہ حیاً و میتاً و انا المشفق

الغفور العطوف البہاء المشرق من افق سمائی علیکم یا اولیاء اللہ و حزبہ و علی الذین

نبذوا ما عندہم و اخذوا کتاب اللہ بقوۃ من عندہ و سلطان من لدنہ انہ ہو المقتدر القدیر

يا قلم اذكر من سمي بحسن لتجذبه آيات ربه الى مقام لا يمنعه ما خلق في العالم عن الاسم
الاعظم كذلك نطق اللسان في ملكوت البيان وانا العالم الخبير افرح بذكري اياك
ثم اشكر ربك انه هو السميع البصير يسمع ما تنطق به السن العالم ويرى اعمالهم لا يعزب
عن علمه شيء وهو الفرد الواحد العليم الحكيم ثم اذكر من سمي بغلام قبل رضا ليسمع النداء
من الافق الاعلى ويكون من الموقنين قد امطرنا امطار البيان على افئدة من في الامكان
ليظهر منها سنبلات الحكمة والمعاني من لدى الله العزيز الجميل قل يا ملأ الارض انصفوا
في امر الله وظهوره انظروا الى اليمين لتسمعوا نداء الطور انه ينادي يا علي انا ذا ويقول
طوبى لي بما فزت بمكلمي ثم التفتوا الى اليسار ان السدرة تنادي يا لله قد اتى من كان ناطقا
في ظاهري وباطني ثم اقبلوا الى الامام ترون امواج بحر بيان الله رب العالمين
قل يا ملأ البيان انصفوا في امر الله ثم اقرؤوا ما نزل من ملكوت علم الله العزيز الحميد
لعمر الله لا يعادل بما نزل بالحق كتب العالم ان انتم من المنصفين اتقوا الله ولا تتبعوا

اهوائکم اتبعوا من اتی من افق الاقتدار بسلطان مبین کذلک تجلی الرحمن علی ملکوت
البیان و ظهر منه ما عجز عن احصائه من فی السموات و الارضین یا ایها المظلوم اقبل الی
من سمی بشیخ محمد الذی ذکره من اقبل فی اول الایام الی العزیز العلام و ما منعته العلوم و الفنون
و ما عند القوم فی ذاک الیوم عن الله المهیمن القیوم کذلک ارتفع النداء من سجن عکا
طوبی لمن وجد عرفه و ویل لکل غافل محجوب قل یا معشر البیان هل عندکم سلسبیل البرهان
فأتوا به لوجه الله مالک الوجود احضروا امام الوجه لتشاهدوا امواج بحر بیانی و تجلیات
شمس ظهوری لعل تدعوا ما عندکم متمسکین بما عند الله رب الغیب و الشهود قل یا قوم
لا تنفعکم الاسماء و لا ما عندکم الا بهذا الاسم الذی اذ ظهر نادی المناد الملک لله العزیز
المحبوب لعمر الله لا مهرب لکم الیوم و لا مفر اتقوا الله و لا تکونوا من الذین ینظرون
و یتذکرون طوبی لک یا محمد بما اقبلت اذ اعرض القوم و فزت بآثار قلمی الاعلی اذ
کان العباد فی بر الاوهام کذلک اظهرنا الامر فضلا من لدنا و انا المهیمن علی ما کان و ما یکون

ان ملکوت البیان اقبل الی اولیاء الله فی المدن و الدیار و یذکرهم بما سبق من اذکاره
فی کتاب الله العزیز الودود لیجدوا حلاوة البیان فی یوم کان بنور الوجه منیرا انه الیوم
فیه اشرقت الاشیاء بنور ربها طوبی لمن شهد و رأی و ویل لکل غافل کان عن بساط
القرب بعیدا یا اولیائی فی الخافقین یدعوکم ربکم الرحمن من مقام کان النور من افقه
مشهودا ایاکم ان تمنعکم سطوة العالم عن الذی اتی من سماء البیان ببرهان کان
علی العالمین محیطا قل ضعوا ما عند القوم و خذوا ما امرتم به فی کتاب کان من قلم الله
مرقوما ایاکم ان تحجبکم شبهات القوم و اشارات الذی کان عن بحر البیان فی
ایام الرحمن بالعدل محروما یا ابن اسمی الاصدق اسمع النداء من شطر السجن قم
علی الامر بین العباد و ذکرهم بما یجدیهم الی مقام کان لعز الله مبرورا نسأل الله ان یؤید
علی ذکره و ثنائه و ما یتضوع به عرف الرضاء فی المدن و القری ان ربک یؤید من یشاء
فضلا من عنده انه کان علی کل شیء قدیرا یا علی ب ج کن مستعدا ان البحر الاعظم

ارادان یظهر بامواج الحکمة والبیان انه یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید لا یمنعه شئی
من الاشیاء ولا ینفعه امر من الامور انه کان علی العالمین غنیاً قل لک الحمد
یا مولی العالم بما ذکرتنی فی سجنک الاعظم اذ کنت بین ایدی العباد بالظلم مسجوناً
ما راعوا فیک حقک وارتکبوا ما ناح به فرد وسک الاعلی ثم الذی اتی من سماء
المعانی بامر کان من القلم الاعلی فی اللوح مسطوراً یا کاظم لا تحزن من شئی قد
مذکوراً الدی المظلوم وانزل لک من سماء البیان ما انجذب به فؤاد کل عالم کان
علی اتقی بصیراً اذا اجتذبک بیان ربک الرحمن طر باجنحة الاشتیاق فی
هوا المحبة والوداد وقل لک الحمد یا مقصود العالم بما ذکرتنی اذ کنت بین ایدی
المعتدین مظلوماً کذلک ماج بحر البیان امام وجوه الادیان تجلی الرحمن بامر کان
عن اولی الابصار مستوراً یا ابناء الخلیل وورّاث الکلیم قد سوا آذانکم لاصغاء کلمتی
التی بها انجذبت الاشیاء وناحت الملک لله رب العالمین قد تجلی علیکم الله بالحق

آیاته ومظهر نفسه الذی اتی من مطلع البقاء بسلطان خضعت له اعناق المشرکین
ان الطور طاف حول الظهور وارتفع نداء السدرة فی سیناء العرفان طوبی لمن سمع
وفاز وویل لکل غافل مریب انا نوصیکم فی هذا اللیل بتقوی الله رب العرش العظیم
انصروا ربکم بالحکمة والبیان ایاکم ان تتبعوا اهوائکم اتبعوا من ینصحکم لوجه الله رب
الکرسی الرفیع انا ذکرناکم من قبل وانزلنا لکم ما وجد منه المقربون رائحة التقدیس
من هذا القمیص الذی به شاهد کل ضریر واستغنی کل فقیر واسترفع کل وضیع ونطق
کل کلیل وظهر صراط الله المستقیم ونبأه العظیم افرحوا بما اقبل الیکم وجد القدم من شطر
سجنه الاعظم وانزل لکم ما فاح به عرف الرحمن فی الامکان طوبی لمن وجد وفاز
لک الحمد یا مقصود العارفین نسألک بالعروة الوثقی وبفضلک وکرمک الذی
احاط من فی السموات والارضین ای رب نحن عبادک ونعترف بحقیرانیتنا
وخطیاتنا ورجعنا الیک انک انت الکریم ذو الفضل العظیم لا اله الا انت

الغفور الرحیم نسألک یا مواج بحر غفرانک و رحمتک التی سبقت عبادک بان تؤیدنا
علی ما تحب و ترضی انک انت المقتدر العلیم الحکیم البهاء من لدنا علی اهل البهاء
الذین اقبلوا الی الافق الاعلی بقلوب نوراء و وجوه بیضاء و فازوا بما وصفهم الله
فی قیوم الاسماء و جعلهم من اصحاب السفینة الحمراء لعمر الله انهم عباد تطوف حولهم
ملائکة المقربون انا لله و انا الیه راجعون و نذکر امائی اللاتی آمنّ بالله المهیمن
القیوم و انفقن کئوس البقاء بحب مولی الوری و شربن منها بذکره الحکیم
نسأل الله ان یزینهن بما حسن الطراز و یقدر لهن خیر الاخرة و الاولی انه هو المشفق
الکریم و ارحم الراحمین الحمد لله رب العالمین

بسمی الناطق فی ملکوت البیان

یا ایها الناظر الی الوجه و المذکور لدی العرش قل الهی الهی لک الحمد بما ذکرتنی
فی سجن عکاء و انزلت لی ما انجذبت به حقایق الاشیاء اسألک اللهم یا الهی بعلام هذا

در ایات بیانک و بالقلوب التی اشتعلت بنار فراقک فی ایامک و بعبرات العشاق
فی الآفاق و بظهور امرک فی یوم المیثاق ان تکتب لی من قلمک الابهی خیر الآخرة
و الاولی لا اله الا انت المقتدر العزیز الوهاب .

بسمی المقدس عن الاسماء

ذکرت نزد مظلوم مذکور و این کلمات عالیات خالصا لوجه الله نازل و در هر حرفی از
آن رحیق مختوم مستور طوبی از برای متقبلی که از او بیاشامد و بمقصود فائز گردد قدر ایام الهی
را بدان و جهد نما شاید فائز شوی بآنچه عرف خلود از او استشمام شود و یوم ظاهر و آیات
نازل و محبوب مشهود لعمر الله سزاوار آنکه من فی العالم جانرا ایگان نثار قدم دوست
نمایند امروز فضل الهی کل را شامل و کوثر بیان امام وجوه عالم مشهود نیکوست حال نفسی
که بآن فائز شد و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشت از حق میطلبیم اولیای خود را مؤید فرماید
بر آنچه سزاوار ایام اوست انه علی کل شئی قدیر لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر .

بسم الله العلیم الحکیم

ان یا حکیم کن محکماً فی امر ربک بحیث لا یحرکک عواصف التی تمر عن شطر الظالمین
ان استقم علی الامر بحول الله وقوته قل یا قوم الی متی تحتنون اثمار الغوی وتجتنبون
اثمار الهوی علی الهدی اما ترون من مذهب مسلکم لا یرجع ومن تفرق لا یجتمع سیمضی ایامکم
الخالفه کما مضت ایام السالفه انتظروا ربکم الرحمن ثم انه ما اراد لکم الا ما یقربکم الیه و
یدخلکم فی ملکوت البقاء وانه لهو الغفور الرحیم کلوا من اثمار سدرة الباقیه حیث شئتم رغداً
ومن صار محروماً عنها انه لفی حجاب غلیظ فاعلم ما ناجیناک فی مقر الذی منعت الابصار
عن النظر الیه والآذان عن استماع ما ینزل فیه من آیات الله المقتدر العلیم
الحکیم دار اراد وا بذلک ان یمنعوا العباد عن استماع آیات الله لیطفی بذلک نور
بین عباده المقربین ولکن الله ابی بقدرة منه وینزل ما یشاء یبلغه الی الذین
توجهوا الیه بوجه منیر ان احفظ ما وصیناک به ان لک عند ربک

شأن من الشؤن ان اشکره وکن من الشاکرین لاتحزن بما ورد علینا

ثم ارض بما قضی الله لنا ونحن علی فرح مبین والحمد لله رب العالمین.

بنام محبوب عالمیان

حق جل جلاله ندای دوستان خود را شنیده ومی شنود وجواب از مطلع عنایت

نازل شده ومیشود باید کنیزان حق در جمیع ایام ولیالی بذکر وثنایش مشغول باشند یک

بنده شفاعت جمیع را تواند نمود چه که بحر کرم الهی در امواج است وآفتاب جود ظاهر

ومشرق لذا شفاعت تو لدی الله مقبول افتاد انه غفر من یشاء بمحمد وکفر عنه جریرته انه

وخطیئاته الکبری ان ربک لهو المشفق الرحیم در این شب که از شبهای رضوان محسوب

کلمه غفران از افق قلم محبوب امکان اشراق نمود لعمر الله بذا مقام عظیم شکر نما مقصود

عالم را که ترا ذکر نمود وشفاعتت را قبول فرمود مع انکه من غیر عرفان راجع شدند ان

ربک لهو المشفق الغفور الکریم امید آنست الله تقی بعنایت حق فائز باشد وبر امرش ثابت

وراسخ و مستقیم ان افرح یا تقی بما ذکرک مولی العالمین ان اذکر ربک فی کل الاحیان

انه لهو السامع المجیب البهاء علیک وعلی امک وبنتیک من لدن عزیز عظیم.

بنام مقصود امکان

دوست یکتا میفرماید ای دوستان از آلایش امکان خود را طاهر نمائید تا بآسایش

جاودان فائز گردید آنچه غیر اوست فانی بوده وخواهد بود وآنچه با اوست بدوام ملکوت

باقی خواهد ماند جهد نمائید تا بحیوة باقیه فائز شوید وعلت وسبب این امر حب الله

واستقامت بر امرش بوده ان شاء الله بان فائز شوید نعیما لابیک انه فاز بانوار الوجه

واشتعل من نار محبة الله علی شأن استشهد فی سبیله لعمری هذا افضل ومقام لایعادله

ملکوت ملک السموات والارضین.

بنام مقصود عالمیان

ایام ایام الله است وجمیع آفرینش در ولوله وشوق وانجذاب محبوب نفسی که رایحه

قمیص رحمانی را ادراک نمود و بدل و جان بشطر محبوب عالمیان متوجه گشت بمفتاح

اسم اعظم باب کنز قدم مفتوح شد و سر مکنون بعنایت اسم قیوم ظاهر و هویدا آمدای

کنیزان حق این ایام را غنیمت شمرید و بذکر دوست مشغول گردید چه که جز او مفقود

بحت و معدوم بات بوده و خواهد بود از خلق بگذرید و بحق توجه نمائید از دنیای فانیه

فارغ شوید و بمدینهٔ باقیهٔ الهیه توجه کنید این است وصیت دوست یکتا هر که

توجه نمود قسمت برد و نصیب برداشت و هر که غافل شد محروم و بعید ماند طوبی

للمقبلین و المقبلات و ویل للغافلین و الغافلات .

بنام یکتا خداوند بی مانند

ای کمال غنی متعال در سجن اعظم ترا ذکر مینماید هیچ فضلی اعظم از این نبوده و نخواهد بود ان شاء الله

در کل احیان بتبلیغ امر حق بحکمت و بیان مشغول باشی که شاید موهومات عباد و ما

محبت مالک ایجاد محو شود و بشطر معلوم و اسم قیوم توجه نمایند بگو ای عباد آنچه از قبل

اصغا نموده اید اکثری از آن مجهول و موهوم بوده باید قلوب و آذان از آنچه شنیده و
ادراک نموده پاک شود تا محل تجلیات مالک ایات و مشرق بینات گردد کتابت
لدی العرش حاضر و عبد حاضر بتمامه معروض داشت طوبی لک ثم طوبی لک نعیماً لک
ثم نعیماً لک بما عرفت مطلع الظهور اذ کان خلف حجبات النور و فزت بلقائه
و شربت کوثر وصاله و سمعت ندائه الاحلی و رأیت جماله الابهی ان ربک لهو الفضال
القدیم باید بکمال تقدیس و تنزیه و جوهر انقطاع و ساذج تقوی ما بین اهل ابداع مشی نمائی
مشغول باشی الواح منیعه در سنین عدیده متتابعاً نازل و ارسال شد تا بیقین مبین فضل
مالک یوم الدین را مشاهده نمائی و بر حمتش مسرور باشی انا البهاء علیک و علی من
معک من کل اناث و ذکور و صغیر و کبیر

بنام یکتا خداوند بیهتا

ای امة الله طرف الله بتو ناظر و از رحمت محیطه و عنایت سابقه در این سجن مبین تر اند

میفرماید باکمال تقدیس و تنزیه و انقطاع بخدمت مالک ابداع قیام نمائی چه بسیار
از رجال که از حق ممنوع شدند و او را نشناختند و چه بسیار از امم که بحر اعظم توجه نمودند و
بفیض فائز گشتند الحمد لله بلقاء الله فائز شدی و اگر کوثر وصال آشامیدی بالفضل
والعطاء وله الجود والسخاء انه لهو الغفور الکریم انا نذکر النور و نکبر علیه من هذا المقام البعید القریب
ای نور در حالتی که صغیر بودی بلقای فرد خبیر فائز شدی و در ظل سدره امید تعیش نمودی
تا آنکه کبیر شدی حال باید بخدمت او قیام نمائی یعنی بذکرش ذاکر باشی و بثنایش مشغول و
بحکمت محضه این است نصح الهی که از قلم ابدی جاری شد تا من تشبث بذیل عنایتی
حین خروجی عن بیتی و توجهی الی رضوانی الذی فیه تجلینا علی الاشیاء باسمائنا الحسنی
وصفاتنا العلیا ان اعرف هذا المقام لعمری من ذکرک ذکرت بین ملاء الاعلی و سکان سرادق الاسماء
تعالی فضل ربک المهیمن علی الارض و السماء لا اله الا هو المقتدر العلیم الخبیر.

بنام یکتا خداوند دانا

جمیع اشیا شهادت داده اند بر عظمت ظهور الله ولکن عباد از ظهور غافل و باصنام هوی عاکف نیکوست حال نفسی که باسم مالک انام حجبات اوهام را خرق نمود و بغایت تصوری افق اعلی فائز گشت هر نفسی الیوم بعرفان الله فائز شد مثل آن است که بعرفان نبیین و مرسلین از اول لا اول الی آخر لا آخر فائز بوده و هست این یوم بدیع را مثل و مانندی نبوده و نیست هر چشمی مشاهده نمود او سلطان چشمهاست و هر لسانی بذکرش فائز گشت او مالک لسانهاست نعیما لقلب اقبل و لرجل سرع و لید اخذت کتاب الله المهیمن القیوم وصیت مینمایم ترا بآنچه الیوم سبب ارتفاع امر است از حق بخواه تا ترا مؤید فرماید بر اصغای بیانش چه اگر نفسی لذت بیان را بیابد اهل امکان قادر بر توصیف او نبوده و نخواهند بود توکل فی کل الامور علی الله ربک و قل حسبی الله و نعم الوکیل لا اله الا هو العزیز الجمیل.

المحبوب

هذا کوثر الحیوان قد جری من قلم الرحمن طوبی لمن شرب منه وکان من الفائزین قل
بهذا یحیی الارواح ان اشربوا یا قوم ولا تلتفتوا الی الیمین والشمال کذلک یامرکم قلم الاعلی
فضلا من لدی الله العلی الاعلی ان اعملوا ما امرتم به من لدن علیم حکیم والذی ما شرب انه
میت لا یصدق علیه حکم الحیوة هذا تنزیل من الله وانه لهو المنزل القدیم .

روحی لحکمکم الفدا ونحدث متکلم الفدا

بعد از زیارت کتاب آن حضرت که فی الحقیقه مطلع سرور و مشرق ابتهاج بود
لدی العرش حاضر و جمیع ملقار وجه عرض شد و فی الحقیقه نفحات محبوبه از آن نامهٔ
مبارکه در هبوب بود دیگر احتیاج دلیل و برهان نیست نفس آیات منزله از سماء
مشیت الهیه شاهد و گواهست بر فضل اکبر و عنایت کبری لذا باید در کل احیان بکمال فرح
و سرور محبوب امکان را ستایش نمائید این عبد که بعد از نزول آیات منیعه بزبان کلیل

عوض آن حضرت نیستی و فنا و عدم استحقاق این عباد عطایای لاتحصیه الهیه را ظاهر
نمودم و بصد هزار لسان شکر مینمایم محبوب عالم را چه که کمال الطاف نسبت بآن
حضرت ظاهر فرمود آن انخادم شکره بلسان کل الاشیاء و ذرات العالم و رمول ایداء
و بصد هزار عجز و نیاز استدعا مینمایم که لدی الله مقبول واقع شود باری فضل حق نسبت
بآن جناب زیاده از ذکر این فانی بوده و خواهد بود و بهر یک از اسامی که در نامه انحضرت
بود واحد بعد واحد آیات بدیعه منیعه از سماء عنایت حمانیه نازل و ارسال شد
ان شاء الله بصاحبانش برسد تا از سلسبیل وحی بنوشند و از کوثر بیان رحمن قسمت برند
هنیئاً لهم و اربرای بعضی از نفوس مذکوره الواح الهیه متتابعاً مترادفاً فارقه و مخصوص
جناب ملا علی جان یک لوح بدیع منیع از سماء بیان نازل و از قبل ارسال شد و لکن
عجیست از بعضی از نفوس که در اخذ الواح مخصوص احبای الهی بسیار ساعی و
جاهدند و بعد از اخذ بعضی میرسانند و بعضی نگاه میدارند از حق میطلبیم کل را بدیانت

وامانت موفق فرماید فاه فاه ثم آه آه این الخادم تبکی بما ورد علی هیکل الامانة بین البریة
لو کنت ما ذوقا لذکرت یا نوح به الملأ العالم ولکن استر واصبر ان ربی لهو التواب
الصبار الغفور الکریم وعرض دیگر انکه جواب عریضهٔ مانکجی صاحب از
سماء مشیت نازل وارسال شد وچون بلسان پارسی نازل شده شاید در بعضی اثر نماید
ثمر آن ظاهر شود این عبد از روی آن سوادی بخط نسخ نوشته وارسال
داشت که هریک از دوستان بخواهند از روی آن سواد بردارند تا اصل لوح لی
نقص وعیب بصاحبش نرسد باری اگر سواد آن نوشته شود وتصحیح شود وبعضی از او
شاید ثمر نماید ولکن در جمیع احوال بمقتضای حکمت عمل فرمائید قسم بعرف قمیص
که اگر جمیع ناس مستعد بودند همین یک لوح کفایت مینمود وانچه مرقوم داشته بودید
که جهة حرکت فرمائید ویا در ستر باشید تلقاء عرش عرض شد فرمودند ستر بهتر است
وآسوده ترید عجیب که هنوز مردم مطلع نشده اند که مطلع وحی الهی مشرق امر ربانی

مقصودش فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست ای کاش عرف ارادهٔ حق را اقل
من سم الابره ادراک مینمودند در این صورت یقین مینمودند که آنچه اراده فرموده اعز
از کبریت احمر و اعلی عما خلق فی الارض بوده چون بوئی از گلزار ارادهٔ حق نبرده اند
این است که خود را لانفسهم متعرض اولیای حق شده و میشوند در جمیع امور و احوال
ناظر بحکمت باشید و شایسته نیست نسبت بدولت حال احدی بکلمهٔ نالایقه تکلم
نمایند فی الحقیقه با اعراض علما و قسادتی که آن نفوس را اخذ نموده حضرت سلطان
بسیار خوب سلوک فرموده در هر صورت دولت رعایت اهل ملت را مینماید چه
ارتکاب امری که سبب ضوضاء عامه خلق شود نزد دولت مقبول نبوده و نیست
چه که باید حفظ تخت و بخت خود نماید این قدر معلوم آنجناب بوده که در منظر اکبر ذکر
سلطان به نیکوئی شده اگر یکی این از علمای مظلوم سلطان می شد آنوقت قدر همه
سلاطین نزد شما معلوم و واضح می گشت کاش شیخ حسین ظالم و مظلوم شیراز را میدید

یکی ازمش مظلوم که صد هزار ظالم پناه برده و میبرد بخدا از شر او و جلم او کذلک یکلمک
ربک و یمزح لیتفرح و یفرح کل عبد بصیر انتهی و اینکه در بارهٔ محمد تقی نوشته بودید بلی چند
یومی بساحت اقدس وارد و مشرف شد و در هنگام رجوع مخصوص باو فرمودند که متوجه
باش تا شیاطین تو را از علیین بسجین نبرند یعنی مضمون کلام مبارک این بود و حال این عبد
امیدوار است که راجع شود اگر کسی او را دید بگوید تو بندهٔ خدا و من بندهٔ خدا با کمال فقر و نیستی
میگویم که قسم بآفتاب تقدیس که بر تو مشتبه شد و فریب خوردی و از تو میطلبم که رجوع
نمائی و چندی در آن ارض با آن نفوس معاشرت کنی ولکن با کمال بصیرت باشی
تا بر تو معلوم شود آنچه بر تو مجهول است الیوم آن مرتبه رقی ولکن ملتفت نشدی این عبد
دوازده سنه با او بوده و بامر حق بخدمت او مشغول با لیت کنت معی و عرفت
ما عرفته و این چند کلمه بمناسبت ذکر شد که شاید رحیق اصفی را بدیل نمائی و بکأس غبرا معاوضه
نکنی والامر بید الله یعطی و یمنع انه لهو المقتدر علی ما یشاء و اینکه مرقوم فرموده بودید اگر

عرایض قبل جواب وارد ارسال شود آنچه از سماء عنایت نازل قبل و بعد و حین همه را
کفایت خواهد نمود و این که مرقوم فرموده بودید که الواح ماریه از برای بعضی آورده بود آن
همان الواح را صاحبانشان در آن تفکر نمایند شهادت بر غفلت کاتب میدهند و
ملتفت می شوند و ذکر علی عسکر و شیر علی و میرزا که در آخر کتاب آنحضرت بود عرض شد
و نسبت بهر یک عنایات الهیه ظاهر و مشرق نسأل الله بان یؤیدهم و یوفقهم
و یرزقهم خیر ما عنده انه لهو المعطی الکریم حسب الامر آنکه دستور امور وارسال پوسته
بسیار جهد نمائید چه اگر شیاطین داخل و خارج مطلع شوند که از ساحت اقدس اخبار
میرسد البته فساد نمایند و شاید بعضی اظهار خدمت بنحیالشان خطور نماید و بعضی از امرا
و وزرا اخبار دهند که شاید مقرب شوند در هر حال ستر لازم و واجبست و تأخیر جواب
عرایض را سبب کلی این بوده و خواهد بود انتهی اگر قسمی شود این فقره مستور نماند همیشه
الواح منیعه بدیعه مخصوص دوستان ارسال شود عرض دیگر آنکه خدمت دوستان الهی

یعنی نفوسی که باقی اعلی ناظر بند دار رحیق استقامت آشامیده اند هریک را از قبل

این خادم فانی تکبیر ابدع اعلی برسانید ابن جناب ع ط علیه وعلی اسیه بهاء الله که

ذکرش در کتاب آنحضرت بود تکبیر لایحصی از این عبد معلق بالطاف آنحضرت است

وهمچنین جناب کربلائی مهدی سایر دوستان علیهم بهاء الرحمن والبهاء الابهی اعلی حضرتم وعلی

من معکم اهل سرادق عصمت ربانیه بابدع اذکار واعلیها وابهاها آنحضرت را ذاکر

وتکبیر امنع اقدس تکبیر دهم چنین دوستان ارض سجن کلاً وطراً عرض خلوص خدمت

آن حضرت معروض میدارند. خ ا دم فی ۲۵ رمضان سنه ۶۵

قوله جل جلاله

هوالشاهد من افقه الاعلی احبای مذکوره کل بعنایت حق جل جلاله فائز گشتند

وباسم هریک بحر بیان مواج وآفتاب فضل مشرق از حق میطلبیم کل را فائز فرماید باستقامت

کبری ومؤید نماید بر آنچه سبب ارتفاع امر است نون و واو علیه بهائی را ذکر نمودیم

وانرای او توفیق مسطلبیم امروز روز زرع واخذ ثمر است طوبی از برای نفوسی که بعرس
اشجار طیبه مشغول اند یعنی کلمه طیبه واعمال مرضیه انا ذکرناه من قبل تذکرة به الاجساد فضلاً
عن الارواح والعقول تبشرة من قبلی لیعرف عنایتی انتهی
وتذکر من سمی بعلی محمد لیفرح ویکون من الشاکرین طوبی لمن فاز بذکر الله فی ایامه وتحرک علی اسمه قلمه
من الفائزین فی کتاب الله مالک یوم الدین انا نوصی الکل بما یقربهم الی الفرد الخبیر

بنام یکتا خداوند توانا

امروز متکلم طور بر عرش ظهور مستوی وشجر مذکور بکلمه مبارکه علیا ناطق علامات وآثار عالم را
احاطه نموده بعمر الله آسمان علم بانجم برهان مزین وفرات رحمت از یمین عرش رحمانی
جاری طوبی از برای نفسی که کوثر حیوان از بیان رحمن آشامید ودر ظل قباب عظمت
وسدرهٔ عنایت مأوی گرفت عالم را سبحات علما واشارات فقها از مالک اسما
محروم نمود قد نبذوا الیقین متمسکین بالاوهام والظنون از حق مسطلبیم تراً ئید فرماید بر ذکر و ثنا

وخدمة امرش مشتعل نماید بشانی که حرارتش آفاق ظاهر شود لیس هذا علی الله بعزیز

وصیت مینمایم تو و حزب الله را باعمالی که سبب ارتفاع امر است و باقوالی که

علت اطمینان نفوس است و باخلاقی که هادی عباد است ان ربک هو الآمر

الحکیم وهو المشفق الکریم لا اله الا هو العلی العظیم

هذا ذکر ما ظهر فی سنة ستین فی ایام الله المقتدر المهیمن العزیز العلیم

اذا قد فتح ابواب الفردوس وطلع غلام القدس بشعاع مبین فیا بشری هذا غلام الخلد

قد جاء بما معین وعلی وجهه نقاب نسج من اصبع عز قدیر فیا بشری هذا غلام الخلد

قد جاء باسم عظیم وعلی رأسه تاج الجمال واستضاء منه اهل السموات والارضین فیا بشری

هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم وعلی کتفه قدایر الروح کسواد المسک علی لؤلؤ بیض منیر فیا

بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر منیع وعلی اصبعه الیمنی خاتم من لؤلؤ قدس حفیظ فیا

بشری هذا غلام الخلد قد جاء بروح عظیم ونقش فیه من خط ازلی خفی تالله هذا ملک کریم

اذا أصاحت افئدة اهل البقا فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جا بنور قديم وعلى شفته اليمنى حال

تخلخلت منه اديان العارفين اذا أصاح اهل حجاب اللاهوت فيا بشرى هذا غلام الخلد

قد جا بسر عظيم وهذا من نقطة فصلت عنها علوم الاولين والآخرين اذا أغنت اهل مقام

الملكوت فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جا بعلم عظيم وهذا الفارس الروح فى حول عين سليل

اذا أضج اهل سترا لجبروت فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جا بكشف عظيم ونزل عن سرادق

الجمال حتى وقف كالشمس فى قطب السما بجمال بدع منيع فيا بشرى هذا غلام الخلد

قد جا بسر عظيم فلما وقف فى وسط السما اشرق كالشمس فى قطب الزوال على

مركز الجمال باسم عظيم اذا أناد المنادى فيا بشرى هذا جمال الغيب قد جا بروح عظيم وضجت

افئدة الحوريات فى الغرفات بان تبارك الله احسن الخالقين اذا أغنت الورقا فيا

بشرى هذا غلام الخلد ما رأت بمثله عيون احد من المقربين وفتحت ابواب الفردوس

مرة اخرى بمفتاح اسم عظيم فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جا باسم عظيم وطلعت حورية الجمال

كاشراق الشمس عن افق صبح مبين فيا بشرى هذه حوريّة الجنة قد جائت بجمال عظيم وخرجت

بطراز تولهت عنها عقول المقربين فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد جائت بملح عظيم وبزلت

عن غرفات البقاء ثم غنت على لحن استجذبت عنه افئدة المخلصين فيا بشرى هذه

جمال الخلد قد جاء بسر عظيم وعلمت فى الهواء اذاً اخرجت شعر من شعراتها عن تحت

نقابها المنير فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد جائت بروح بديع اذا تعطرت من شعرها

كل من فى العالمين ثم اصفرت وجوه المقدسين واستدمت منها كبد العاشقين

فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد جاء بطراز عظيم تالله من لم يفض عيناه عن جمالها على مكر عظيم وتزين

مبين فيا بشرى هذا جمال الخلد قد جاء بنور عظيم دارت واد ارت فى حولها خلق اللؤلؤ

فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد جائت بدر عظيم وجائت حتى قامت فى مقابلة الغلام

بطراز عجيب فيا بشرى هذا جمال الخلد قد جاء بحسن عظيم وبعد اخرجت عن القناع

الخضيب كشعاع الشمس على وجه مرآت لطيف فيا بشرى هذا جمال الخلد قد جاء بطراز عظيم

واخذت طرف برقع الغلام بانامل یاقوت منیع فیا بشری هذا جمال الخلد قد جاء بطرف
عظیم وکشفت الحجاب عن وجهه اذا تزلزلت ارکان عرش عظیم فیا بشری هذا غلام الخلد
قد جاء بامر عظیم ثم انعدمت الارواح عن هیاکل الخلق اجمعین فیا بشری هذا غلام الخلد قد
جاء بامر عظیم وشقت ثیاب اهل الفردوس عن هذا المنظر الشریف القدیم فیا بشری هذا
غلام الخلد قد جاء بنور عظیم اذا ظهر صوت البقا عن وراء حجبات العما بهذا جذب ملیح
فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بجذب عظیم وناداه لسان الغیب عن مکمن القضا انه
هذا غلام ما فازت بلقائه عیون الاولین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم وصاحت
حوریات القدس عن غرفات عزکمین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بسلطان مبین
تالله هذا غلام اشتاق جماله اهل ملأ العالمین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم
ثم بعد ذلک رفع الغلام راسه الی ملأ الکروبیین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بروح
عظیم ثم تکلم بکلمة اذا قام کل من فی السموات بروح جدید فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء

بصور عظیم ثم بعد ذلک توجه الی اهل الارض بنظرة غریبة فیا بشری هذا غلام الخلد قد جا

بنظرة عظیم حشر کل من فی الملک من هذه النظرة العجیب فیا بشری هذا غلام الخلد

قد جا بامر عظیم ثم اشار بطرفه الی معدود قلیل فرح الی مقامه فی جنة الخلد وهذا من امرنا عظیم

هذا ذکر ما ظهر فی سنة ستین فی ایام الله المقتدر المهیمن العزیز العلیم

منادی بقا از عرش ما ندا فرمود که ای منتظران وادی صبر و وفا وای مشتاقان هوای

قرب و لقا غلام روحانی که در کنار عصمت ربانی مستور بود بطراز یزدانی و جمال سبحانی

از مشرق صمدانی چون شمس حقیقی در روح قدمی طالع شد و جمیع من فی السموات و الارض را

بقمیص هستی و بقا از عوالم نیستی و فنا نجات بخشید و حیات بخشود و آن کلمهٔ مستور

که ارواح جمیع انبیا و اولیا با او معلق و مربوط بود از مکمن غیب و خفا بعرصهٔ شهود

و ظهور جلوه فرمود و چون آن کلمهٔ غیبیه از عالم هویه بصرفه واحدیه محضه بعوالم ملکیه تجلی

فرمود نسیم رحمتی از آن تجلی برخاست که رایحهٔ عصیان از کل شئ برداشت و خلعت

جدید غفران بر هیاکل ناتمنای اشیا و انسان در پوشید و چنان عنایت بدیعه

احاطه فرمود که جواهر مکنون که در خزائن امکان مخزون بود از نفخه کاف و نون در طواهر

اکوان بملبوه وشهود آمد بقسمی که غیب و شهود در قمیصی متجمع گشتند و سر ظهور در پیراهنی

بهم پیوستند نفس عدم بملکوت قدم برآمد و جوهر فنا بر حیوت بقا وارد پس ای

عاشقان جمال ذوالجمال و ای والهان هوای قرب ذوالجلال هنگام قرب و وصال

است نه موقع ذکر و جدال اگر صادقید معشوق چون صبح صادق ظاهر و لائح و هویدا

است از خود و غیر خود بلکه از نیستی و هستی و نور و ظلمت و ذلت و عزت زنهار سر بردارید و از

نقوش اوهام و خیال دل بردارید و پاک و مقدس در این فضای روحانی و ظل تجلیات

قدس صمدانی با قلب نورانی بخرامید ای دستان خمر باقی جاری و ای مشتاقان جمال

جانان بی نقاب و حجاب و ای یاران نارسیدهٔ عشق در جلوه و لمعان از ثقل

حب دنیا و توجه بآن خفیف شده چون طیور سریر عرشی در هوای رضوان الهی پرواز

کنید و آهنگ آشیان لایزالی نمائید و البته جز ابی آن قدری نباشد و روا نزا

بی جانان مقداری نه پروانگان بین سبحان در هر دمی حول سراج دوست جان

بازند و از جانان نپردازند هر طیری را این قدر مقدور نه والله یهدی من یشاء الی

صراط علی عظیم کذلک نرشح حینئذ علی اهل العما ما یقلبهم الی یمین البقا و یدخلهم الی مقام

الذی کان فی سماء القدس مرفوعا

هوالابدی بلازوال

یا علی قبل اکبر یذکرک المظلوم من شطر السجن و یوصیک بما ینتفع به امر الله فیما سواه خذ

ما نطق به قلمی الاعلی ودع ما عند الذین اعرضوا عن هذا النبا العظیم لا تنظر الی الخلق و ثوثهم

ان استمع ما یدعوک به الحق من شطر سجنه الاعظم انه لهو الفضال الکریم ان افرح بما

ذکرناک انه یبقی لک به دوام الملک و الملکوت یشهد بذلک من عنده کتاب

مبین ان الذین اعرضوا اولئک نقضوا میثاق الله و عهده و کفروا بالذی اتیهم

نزل من قبل علی النبیین والمرسلین قل یا معشر العلماء بای شیء انتم بآیة و آیاته و
امر اعرضتم عن الذی اذا ظهر نطقت الاشیاء باعلی الندآء بانه قد اتی المکنون بسلطان
لا تقوم معه جنود السموات والارضین قل یا ملأ الارض ان انصفوا فی امر الله ولا تکونوا
من المعتدین ایاکم ان یمنعکم الهوی عن مولی الوری او یحجبکم حجبات العلماء عن الله
رب العالمین کذلک زینا افق البرهان بشمس بیان ربک العلیم الخبیر اذا اقربت
و وجدت منه عرف عنایة ربک ان اشکره بربوات المقربین البهاء المشرق
من افق سمائی عنایتی علی الذین سمعوا واجابوا مولیهم القدیم.

هو الابهی

ای مسافر الی الله والمهاجر الیه حمد محبوب لایزال را که بشاطی بحر اعظم رسیدی
و بسر منزل بقا وارد گشتی و از نفوسی محسوب شدی که در انتهای اسفار پی بکعبه حقیقی
و مقصود اصلی بردند بسا از نفوس که در بادیه های مهلک شتافتند و از حرارت حرمان

گداختند و از دست ساقی وصل قطرهٔ از خمر لقا ننوشیدند و شما بعنایت محبوب

ابهی در ظل ظلیل سدرهٔ منتهی وارد شدی این فضلی است که لم یزل منتهای آرزوی

اهل ملأ اعلی بوده و اند فانطق بثنائه مولاک القدیم بما انعم علیک بفضله و جوده انه ان فضله علیک عظیم

هوالابهی

سبحان من اتی علی ظلل الانوار بضیاء مبین و فی حوله اهل ملأ الاعلی و ملائکة الامر کذلک

اتی الرحمن بسلطان عظیم و ارسل ملائکته الی الاشطار لتبشر الناس بهذا الیوم البدیع

و بیدهم الواح لا یعادلها کتب الاولین و فیها نزل ما ورد علی النبیین و المرسلین

و من الناس من انکرها و نبذها عن ورائه الا انه فی خسران کبیر و منهم من استنشق من

الالواح رائحة ربه الرحمن و استضاء من هذا المصباح الذی به اشرقت السموات و الارضون

لو کشف الغطاء لیقولن الذین کفروا و اخسرة علینا بما فرطنا فی جنب الله کذلک

قضی الامر و اتی البیان من ربک الرحمن و احاط العالمین انک یا عبدان طمئن

بفضل الله ورحمته سوف يرى الموحدون رايات النصر من كل الجهات باسمي
الاعظم العظيم ثم اعلم بان الغلام ما حزن عما ورد عليه في حب الله واستضاء وجهه عن افق البلا
بنور يقتبس منه اهل مدائن البقاء ثم ملائكة المقربين توكل على الله في كل الامور ثم انصر بك
لان في مثل تلك الايام يكون طرف الله متوجها الى الذين استقاموا على حبه و
نصروا امره انه يباهي بهم في ملكوت امره انه على كل شئ محيط والحمد لله رب العالمين

هو الاحكم

ان يا نوريه طوبى لك بما استشرقت من شمس الجمال بعد الذي اشرق في قطب الزوال
بسلطنة الله العزيز المتعال اياك ان تسكنين عن ذكر الله في لمحة عين ان اذكريه في الغدو والآصال
والرحمة عليك وعلى الواتي توجهن بكلهن الى الله المقتدر المهيمن المتعالي العزيز الفضال

هو الحزين المظلوم

قد ظهر الفزع الاكبر بما اكتسبت ايدي الظالمين قد ناحت الاشياء بما ناح الرسول

فی الفردوس الاعلیٰ والقوم فی ضلال مبین یقتلون انبآء الرسول ویدخلون
المساجد ویحسبون انهم من المحسنین یا ایها المقبل الی العرش ان استمع ندائی
من حول سجنی انه لا اله الا هو المجزی الکلیم لا تلتفت الی الدنیا وایاها وشئونها
ان اذکر الباقی العلیم ان اشکر الله بما ایدک وقربک الی ان فزت بعرفان
مظهر امره العظیم کذلک نطق لسان المظلوم اذ توجه الیک من هذا المقام الکریم.

هو الاظهر

قد ظهر جمال الله بسلطان العظمة وانک انت یا امة الله طوبیٰ لک ان تستبشرین
من اشراقه قد اضاء وجه الله بملیک الاقتدار انک انت یا امة الله طوبیٰ لک
ان تستنورین من انواره قد اتی مظهر الامر بملکوت القدرة والقوة وانک انت
یا امة الله طوبیٰ لک ان تستضیئین من ضیائه قد جاء منزل الوحی والالهام بملکوت
الآیات وانک انت یا امة الله طوبیٰ لک ان تقتبسین من تجلیاته والرحمة علیک

وعلی من آمن بالله وصدق بآیاته .

هوالاعظم الابهیٰ

یا ورقتی ان استمعی ندائی انه یذکرک کما ذکرک من قبل جزاء ما عملتِ فی سبیله یشهد لک قلمی الاعلیٰ بانک اقبلت الی الله واجبتِ اذ ارتفع النداء بین السموات والارضین البهاء علیکِ وعلی من معکِ .

هوالاعظم الاقدم الاکرم

شهد الله انه ینطق بالحق فی هذا المقام الذی سمی بالاسماء الحسنیٰ فی الصحیفة الحمراء انه لا الٰه الا انا العزیز الوهاب قد شهدت الآیات لمظهر البینات والناس فی سکر عجاب یسمعون نداء الله ویکرونه الا انهم من الهالکین قد تمت الحجة وظهر البرهان وانه ینادی فی قطب الامکان قد اناره افق الظهور ولکن القوم اکثرهم من الغافلین انا نذکر من وجدناه مستقیماً علی الامر ونبشره بما قدر له فی ملکوت الله العزیز الحکیم ایاک ان یحزنک شیئ فی

هذا الیوم الذی یمشی الفرح الاعظم وینادی بانا المیر العلیم قد نطقت الاحجار بذکر المختار
والاشجار فی حزن عظیم کذلک دلع الدیک وهدر العندلیب ان تکلم الطور فی هذا المقام الکریم

هوالاقدس الابهی

قد حضر کتابک لدی المظلوم فی هذا السجن الاعظم وقرئه العبد الحاضر واحیناک
بهذا الکتاب المبین ان شاء الله بعنایت الهی از کوثر اطمینان بیاشامی و بافق اعلی ناظر
باشی ای سدره سینا بلند شد و تجلی طور هویدا گشت بصری که از کحل معرفت الهی و
شده تجلیات او را مشاهده مینماید و بر تو انوار وجه را در اشیاء ملاحظه میکند امروز روزیست
که ابصار بمشاهده جمال ذی الجلال فائز و مشرف شده و از برای او شبهی اقبل نبوده و نظیری
از بعد نخواهد بود باید در کل احیان بثنای مقصود عالمیان مشغول باشی چه که ترا باصغاء
کلمه اش مؤید نمود و بعرفان نفسش موفق فرمود در ایامی که اکثر آذان از حلاوت ندای
رحمن محروم است و اکثر ابصار از مشاهده انوار جمال ممنوع این فضل را غنیمت دان

وبزرگ شمرا الحمد لله کتابت فائز شد وجواب آن از آسمان بخشش یزدانی نازل و

فرستاده دوست اسامی مذکوره بطراز ذکر مزین گشتند وبرنگ تقدیر وجه مذکور آمد

الهنا علیک وعلی اخیک الذی سمی بالیا وعلی ابیک وابنک الذی ابتدی

بنور ربه وعلی الذین آمنوا بآیات الفرد الخبیر.

هو الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو بیده ملکوت کل شیء وبحکمه انه لهو الحاکم علی ما یشاء لا اله

هو المقتدر العلیم ان الذی یدل مرة اخری من نفحات وحی مالک الوری انه لهو

الهدی فی لوح حفیظ ان الذی عرف فضل هذا الیوم قام لیقوم بامر الله

رب العالمین ویکون مستقیما علی الامر علی شان لا تخوفه سطوة العالم ولا تمنعه اشارات

المتوهمین قد خسر الذین ادعوا العلم الا انهم من الجهلاء الا ان یتوبوا ویرجعوا الی الغفور

الکریم اذا قرئت هذا الکتاب المبین ان اقرأه ثم اشکر ربک الغفور الرحیم.

هوالاقدس الاعظم

شهد المظلوم فی السجن الاعظم انه لا اله الا هو والذی ظهر لهو الموعود فی کتب الله رب العالمین نشهد انه کان واحداً فی ذاته وواحداً فی سلطانه الذی غلب العالم انه لهو المقتدر القدیر یا امتی ان افرحی بما تشرف ذکرک باصغاء الله ونزل لک هذا الکتاب المبین الذی یحکی عن عظمة الله وسلطانه ویهدی الناس الی صراطه المستقیم

هوالاقدس الاعظم

کتاب نزل بالحق فی ملکوت الله رب العالمین وبشیر الکل بظهور الله وسلطانه ولکن الناس اکثرهم من الغافلین یا محمد قد حضر کتابک لدی المظلوم وقرء العبد الحاضر لدی العرش ان ربک لهو السمیع العلیم طوبی للسان نطق بثناء الله وتکلم فاستجریا بها اشرقت شمس البیان من افق ارادة الله الملک العزیز الحمید ان اطمئن بفضل الله ورحمته ثم اعمل بما امرت به فی کتابه المبین یا اهل الارض ان استمعوا النداء الذی ارتفع

فی هذا المقام الذی سمی بسماء السماء فی لوحی العظیم انه یدعوکم الی الله و یعلمکم ما ینفعکم فی الاخرة
والاولی انه لهو الغفور الکریم البهاء علیک و علی ابنک و ابنک من لدی الله مقصودا لعالمین

هو الاقدس الاعظم

یا ایتها الورقة المنسوبة الی اسمی الجمال قد ذکرلدی المظلوم حزنک و ما ورد علیک ان
ربک لهو العلیم الخبیر هذا یوم فیه یوزن کل عمل بقسطاس ربک و هذا یوم فیه یحدث
الارض و الجبال و البحار و الاشجار ایاک ان تحزنک حوادث الدنیا ان اجعلی قرة
و سرور ک بعنایة الله ربک و رب العالمین از فوت اولاد محزون مباش ان شاء الله
حق عنایت میفرماید انه لهو الجواد الکریم آنچه ظاهر میشود خارج از حکمت الهیه نبوده
و نیست اهل بصر و آگاهی بر این مطلب گواهی داده و میدهند امروز تو با مری فائز شدی
که از صد هزار اولاد مقدم بود با وفائز مشاهده میشود امروز غیر او است هر نفسی که
فی الجمله از کوثر دانائی آشامید تعرف بما اعترف به قلم الله اولاد از برای بقای

ذکر و عمل نیک دوام اسم و امثال آن است و اگر حق جلّ جلاله عنایت فرماید
و آن اولاد هم بطراز اهلیت و انسانیت و تقوی مزین شود ذکر آن بمرور ایام عنقریب
منتهی گردد و اما ذکر قلم اعلی بدوام اسماء حسنی باقی و برقرار تمسّکی بهذا لو یکونن من اهل البهاء
بهتر از آنچه میخواهی داری و اعلی تر از آن با تو هست ولکن بآن آگاه نیستی ان شاء الله اگر آگاه
شوی بفرح اکبر و سرور اعظم فائز گردی کذلک نطق قلمی فضلا لاسمی ان ربک لهو
الفضال الغفور الکریم قولی سبحانک یا الهی اسئلک بورّاث ملکوتک و حفاظ بیت
امرک ان تقدر لی وارثا یرثنی بجودک و الطافک انک انت خیر الوارثین احمد
یا محبوب العارفین و مقصود العالمین و بهاء افئدة المخلصین.

هو الاقدس الاعظم

یا نور ان استمع ما یدعوک به مالک الظهور انه یحبک و یعلمک و یعرفک و
یبلغک الی مقام لا ترى فی الملک الا مالک الملکوت الذی یحییک بعد ما حضر

کتابک فی هذا المقام المحمود قد قرئناه ووجدنا منه عرف خلوصک لله ربک

ما کان وما یکون انا نذکرک واحبائک الذی تشبثت بذیل الله مالک الغیب

والشهود ونذکر من اتی بعده ان ربک لهو العطوف الغفور انا نکبر احبائی فی

هناک ونذکرهم بذکر قلمی الاعلی الذی نطق فی کل الاحیان انه لا اله الا انا الذاکر المذکور

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

الحمد لله الذی تفرد بالعزة وتوحد بالعظمة قد نطق بالکلمة وارتفعت بها سموات الافئدة

والقلوب ثم نطق بکلمة اخری اذا اسطع نور قلمی اخذته ارياح الارادة تشتت وتقلب

علی وجه السماء وبکل خبر منه تتور قلوب کل من اقبل وفؤاد کل من توجه انه لهو الذی

یفعل ما یشاء بسلطانه ویحکم ما یرید بقدرته لا تعجزه شئونات العالم ولا اشارات الامم

ولا تخوفه سطوة الذین اعرضوا عن الله رب العالمین والحمد لله الذی رفع سماء اللوح

وزینها بشموس الکلمات ونجوم الحروفات التی ماج فی کل واحدة منها بحر الحکمة

والمعانی تعالی المالک الابدی الذی استوی علی العرش تقوته ما اضعفها قدرة العالم
وما اعجز نهاشؤنات الذین قاموا علی الاعراض وظهروا بنفاق ما ظهر شبهه فی الآفاق
یشهد بذلک لسان الناطق فی یوم المیثاق وانه لهو الفرد الواحد المتعالی العلیم الحکیم
والحمد لله الذی اظهر من افق السماء من فی ملکوت الانشاء اذا تحرک کل شیء توجه
کل وجه وشاخص کل بصر واقبل کل قلب وسرع کل رجل اذا اراد الامتحان وبذلک
اشرقت من افق القضاء شمس البلاء وبذلک اضطربت النفوس وتزلزلت الارکان
ومن الناس من اعرض بعد اقباله ومنهم من خاف بعد اطمینانه ومنهم من تقهقر
بعد توجهه ومنهم من تبعد بعد قربه ومنهم من توقف بعد سیره ومنهم من ضعف بعد
قدرته لیظهر بذلک من اراده منقطعا عن الجهات اولئک ما منعتهم شؤنات القضاء
ولا ظهورات البلاء قالوا بلسان الظاهر والباطن باسمک یا محبوب العالم ومقصود
الامم وسرعوا الیه بل طاروا باجنحة الایقان الی افق فضله وشربوا رحیق البیان من ید عطائه

١- ولیقرأ

اولئک عباد الذین وجد واحلاوة لذکروا اخذهم سکر کوثر العرفان الذی ادارته

انامل فضل ربهم الرحمن طوبی لهم ثم طوبی لهم وتعالی من ظهر بهذا الفضل العظیم

والجود العمیم اشهد انه لا اله الا هو لم یزل کان فی علوه وسموه منزها عن وصف خلقه وذکر

عباده لا تدرکه الافئدة والقلوب وعنده علم کل شئ فی کتاب مبین بعد

یا ایها الشارب من کاس البیان قد بلغ الخادم ما ارسلته بید احد من الاحباء

قرأته ووجدت منه عرف حبکم لله ربنا وربکم واقبالکم الی الله مقصودنا ومقصودکم اسأله

تعالی بان یکتب لکم خیر الدنیا والآخرة ویزین قلبکم بما ینتفع به ذکرکم فی ایامه انه لهو الفرد

الواحد المقتدر العزیز القدیر بلسان پارسی عرض میشود تا مطالب در نزد هر یک از

دوستان بی ستر وحجاب معلوم وواضح گردد که شاید بسمع آنجناب عبادی که

از سطوة ظلم واعتساف متزلزل ومضطرب مشاهده میشوند بنور یقین وطراز اطمینان

مزین گردند این عبد بسیار متفکر است چه که مشاهده مینماید دنیا در هر حین بلسان

خود فنای خود شهادت میدهد مع ذلک از برای این دو رتبهٔ فانیه کل از ملکوت

باقی محرومند مگر نفوسی که از ید عطا رحیق یقین آشامیده اند اولئک عباد مقربون

و اولئک لا خوف علیهم و لا هم یحزنون از حق مسئلیم کل را آذان واعیه عطا فرماید تا

باصغاء کلمات الهی فائز شوند دست معطی حقیقی و فیاض حقیقی این است که در

بعضی از الواح این کلمه از سماء مشیت ربانی نازل قوله تعالی لو فاز احد باصغاء ندا ربه

العلی الابهی فی ملکوت الانشاء انه لا یسکن فی مقامه یقوم بالحکمة و البیان علی

ذکر ربه العزیز الحمید و همچنین در الواح دیگر میفرمایند که مضمون آن بفارسی این است

اگر مردمان ارض بشنیدن ندا الهی فائز شوند کل باقی اعلی توجه نمایند و از رحیق

ابهی بیاشامند قسم بجبر علم الهی که اگر بگوش حقیقی نغمه از نغمات طیور عرش را درک

کنند جان در ره دوست ایثار نمایند و از محل فدا زنده برگردند چنانچه شاربان

کوثر معانی برگشتند و آنچه بود و نبود از مال و جان در سبیل آن شمس حقیقت دادند

فنعم اجر العاملین اگر نفسی قطره از بحر محبت بیاشامد و یا برشحه از بحر انقطاع فائز شود

جمیع عالم را شبه یک کف تراب مشاهده نماید و آنچه در آسمانها و زمین است

او را از سبیل دوست منع ننماید چندی قبل لوحی از سماء مشیت الهی نازل و این فقره در

در آن لوح اقدس امنع اقدم اعلی مسطور یک تجلی از تجلیات شمس انقطاع بر ملوک

افتاد از خود و غیر خود گذشتند و سر در بیابانها نهادند از جمله نعمان بود که چون یک اشراق از شمس

کلمه که از مشرق انقطاع مشرق بود بر او تافت متفکر شد و هم متغیر و چون از سکر تغیر

برآمد خود او بخود او خطاب نمود که چه مصرف دارد این همه اموال و زخارف که جمع

نمودی و فرد او یکری او را مالک شود و غیر تو بر کرسی تو نشیند در یک آن جذب

رحیق انقطاع او را بمقامی رساند که از خزائن و دفائن و تاج و تخت و اسباب حشمت

و سلطنت گذشت و در همان شب از بیت خارج شد و رو بصحرا نهاد و چون صبح

طالع و امرا حاضر سریر سلطنت را بی ملک دیدند آنچه تفحص کردند خبری از او نیافتند

والّا الیوم از برای جمیع من علی الارض از اعلی و ادنی این مقام تجلّی نماید کلّ را
منقطع از ما سوی الله مشاهده نمائید چه که بر فنا و نیستی دنیائی الحقیقه واقف شوند
و بچشم بصیرت ملاحظه نمایند جمیع ناس بفنای دنیا شهادت دهند ولکن این
شهادت حقیقت ندارد و بمقام ملکه نیامده چه اگر فی الحقیقه ادراک نمایند و ببصر حقیقی
ملاحظه کنند هر کز خود را بسبب او از فیوضات نامتناهیهٔ الهیه محروم ننمایند اگر شنیدنها
و گفتنها و شنیدنها و عرفانها عارضی است حقیقی هر بصیری این گفتار را گواه است
و هر علیمی بر راستی آن شهادت داده و میدهد از حق میطلبیم جمیع ناس را بشنیدن کلمهٔ
مبارکه خود مؤیّد فرماید تا کل از کدورات دنیا و غفلت آن منزّه شوند و بقلب و فؤاد
بمطلع نور احدیّه توجّه نمایند انّه لهو المعطی المجیب الکریم ای برادر نار الله مشتعل و نور الله
از افق جود مشرق بحر عنایت در امواج و سلطان غیب و شهود بر عرش ظهور مستوی
مع ذلک کل بی خبر و بی بهره و مخمود و بعید مشاهده میشوند این نفوس را منع ننموده مگر

سیئاتی که بان قیام نمودند وازقبل مترتب شدند اگر نفسی بآیات ناظر باشد شرق
وغرب ارض را پر نموده از برای احدی مجال اعراض و اعتراض نیست و اگر بمبنات
ومعجزات ناظر باشد تشهد الاشیاء کلها قد ظهر منه ما لا ظهر فی الابداع از اینها گذشته
آنچه ظاهر شده وظاهر میشود ازقبل بچندین سنه از قلم اعلی نازل و جاری این عبد
نمیداند که انجناب بمشاهدهٔ آیاتی که در ارض سرّ و عراق و سجن اعظم نازل شده فائز
شده و یا بسورهٔ مبارکه رئیس حین خروج از ادرنه نازل اکثری از اصحاب شاهد و گواهند
وآن لوح مبارک نزد اکثری موجود است بگیرید و مشاهده کنید آنچه در ارض واقع
گشته یعنی در مملکت دولت عثمانی فقره بفقره بکمال تصریح در آن نازل و ثبت شده
وهمچنین در لوح پاریس که ذکر ملک آن ارض فرماید علیه از قلم اعلی بتفصیل در آن
نازل است و از اینها گذشته آنچه انسان تفکر نماید و یا بخیالش خطور کند از آن اعظم تر
وکاملتر از هر قبیل در آن ارض ظاهر شده مع ذلک ناس شناس بمثابهٔ عنکبوت بیوت

اوهامیه متشبثند قد اعرضوا عن الحق و تمسکوا بالباطل من دون بینة و برهان حجت

الهی که جمیع ذرات نزدش خاضع است انکار نموده اند و از برهان او گذشته اند

و بمشارق ظنون و اوهام که بعضی از علمای جاهل عصر باشند تمسک و تشبث جسته اند

اف لهم و للذین اتبعوهم من دون بینة من الله العلی العظیم در فرقان حق جل و عز

میفرماید یوم یأتی ربک او بعض آیات ربک و همچنین میفرماید یوم تقوم الناس

لرب العالمین و امثال این آیات در فرقان که فارق بین حق و باطل بوده

بسیار است و در کتب قبل هم بوده و این عبد فانی در عرائضی که بدوستان معروض

داشته از قبل و بعد مکرر آن آیات را نوشته و ارسال نموده لذا در این مکتوب اختصار

قناعت رفت از حق میطلبیم ابصار قلوب و افئده را از رمد اوهام مقدس نماید تا

باشراقات انوار وجه بعد از فنای اشیا فائز شوند طالب را یک کلمه کفایت

مینماید و عرف حق از او استشمام میکند را یحه گل و دون آن واضح و مبرهن است

هر ممیزی تمیز نمیدهد ولکن در صورتیکه شامه از شئونات عرضیه تغییر نیافته باشد

و اگر نعوذ بالله شامه معیوب شود ممیز نخواهد بود این ایامی است که ریحات بحر

بیان اهل امکان را تازه و زنده نموده ولکن انسان که خود را افضل مخلوقات میداند

اکثری از او دور مانده اند و خبر هم ندارند این است که فرموده اند اگر انسان بانیت

ظاهر شود از ملک افضل است و دون آن از حیوان پست تر امیدیست که آنجناب

بمثابه سراج روشن و منیر شوند و سبب تذکر نفوس غافله گردند و اینکه مرقوم داشته بودند

که در یکی از الواح که مخصوص یکی از عباد نازل این آیه مبارکه فرقان مذکور قوله تعالی

وانهم ظنوا کما ظننتم ان لن یبعث الله من بعده احداً و در آیه لفظ من بعد نیست

و شخص عالمی محض حاجت از چند نفر سؤال نموده که اگر لفظ من بعد در قرآن بود استدلال

در حق اینظهور اعظم تمام بود و چون لفظ من بعد نیست چگونه استدلال میشود ای برادر

یک کلمه عرض مینمایم اگر فی الجمله توجه شود کفایت مینماید و فوق شک یقین میدل

میشود و شمس امر سبحانی تجلی مینماید که آثار ظلمت در وجود نمی ماند آن کلمه این است

که هر طالب و هر قاصد و هر عامل در اول امر باید قلب را از ظنونات و اوهامات

ناس مقدس و منزه نماید و در صدد عرفان حق جل جلاله متوکلا علیه برآید تا حق

جلت عظمته را بصفات و آثار و علامات و حجج و براهین بقدر خود بشناسد و

ادراک نماید چه که آن بحر قدم و شمس حقیقت و سمار کرم بکیفیته و ذاته شناخته نشده

و نمیشود قد اعترف النبیون بعجزهم و المخلصون بتحیرهم و المقربون بعدهم این مقام بذکر

و بیان محتاج نه چه که مسلم کل است و جمیع ناس بآن مقر و معترفند و چون طیور ادراک

و دانائی از صعود بآن مقام بلند اعلی عاجزند این است که امر شده بآثار نظر نمایند

که شاید هر کسی بمقام خود و بمقدار خود بمؤثر حقیقی پی برد و هر نفسی باین مقام فائز شد

و قطره از دریای دانائی آشامید یعنی بعرفان حق فائز گشت و او را شناخت در

این صورت آنچه بفرماید مقبول است و حکمش مطاع و امرش نافذ این کلمه مبارکه

اِلاحظه نمائید که میفرماید یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید معترفین باین کلمهٔ مبارکه از اهل حق
محسوبند و آنها نفوسی هستند که از صهبای معانی آشامیده اند و بر حبل نورانی
در بامداد رحمانی فائز گشته اند ایشانند که در امر الله چون و چرا نگفته و نخواهند گفت
اما در ذکر آیه اولا آنکه نفسی از کتاب الهی خبر ندارد که از پیش چه بوده و ثانی انکه اگر
قائل اول کلمهٔ خود را و یا آیات خود را کم نماید و یا بیفزاید مختار بوده و هست چه که
او هست متکلم در شجره و او هست متکلم در فرقان و او هست متکلم در بیان و او هست متکلم
در کتب و صحف و بر من اول الذی لا اول له اگر نفسی بکتاب ایقان که در
هنگام ظهور بر آفاق از افق عراق نازل شده نظر نماید و تفکر کند خود را مستغنی مشاهده نماید
قسم بآفتاب حقیقت که در آن کتاب مبارک لئالی علم الهی مخزونست و
دریاهای عرفان مستور و مکنون نیکوست حال نفسی که بانقطاع کامل با و توجه نمود
و بآن فائز گشت و مقصود از ذکر این آیه مبارکه این بوده که مردم این عصر بدانند

واگاه شوند که در اعصار ماضیه و قرون خالیه هم اهل آن قرون بمضمون این آیه تکلم مینمودند

که دیگر نبی نخواهد آمد و احدی برسالت مبعوث نشود و این مقصود حاصل میشود

خواه لفظ من بعد بر حسب ظاهر مذکور باشد یا نباشد چه که معنی آیه مبارکه این میشود

که ایشان گمان کردند همچنانکه شما گمان کردید اینکه خدا مبعوث نمیکند احدی را و کلمه

من بعد در باطن آیه بوده چنانچه در مقام دیگر بکمال تصریح میفرماید قوله تعالی و لقد

جائکم یوسف من قبل بالبینات فما زلتم فی شک مما جائکم به حتی اذا هلک

قلتم لن یبعث الله من بعده رسولا کذلک یضل الله من هو مسرف مرتاب

مشاهده نمائید که معنی آن آیه بعینه در این آیه موجود من بعد در آنجا مقدر و در اینجا

ظاهر و مقصود از ذکر من بعد در این آیه این بوده که معرضین و معترضین بر امر الله

ادراک نمایند که از قبل هم در هر عصر که آفتاب حقیقت از مشرق ظهور ظاهر شد

عباد آن عصر اعراض نمودند و گفتند بعد از نبی ما و کتاب ما احدی مبعوث نمیشود

باری ذکر لفظ من بعد از برای وضوح مطلب بوده و بعضی از آیات مبارکه قرآنیه
و کتب قبل ذکر آنچه مقدر شده لازم میشود تا سامعین مقصود متکلم را بیابند و معنی
آیات الهیه را ادراک نمایند مثلاً فرموده قوله تعالی ولقد خلقناکم ثم صورناکم
ثم قلنا للملائکة اسجدوا و این مسلّم است که امر بسجود ملائکه قبل از خلق نبوده
که علما چون خواستند طریقی از برای معنی آیه لاجل تفهیم و تفهم ناس پیدا نمایند لفظ
اباکم را گفتند مقدر است که آیه مبارکه این قسم میشود ولقد خلقنا اباکم ثم صورنا
اباکم ثم قلنا للملائکة اسجدوا که معنی چنین میشود که ما حضرت آدم پدر شما را خلق
کردیم و مصور نمودیم و بعد امر نمودیم ملائکه را که باو سجده نمایند اگر این عبد بخواهد از
این امثله از کلام مجید ذکر نماید یک رساله باید تألیف کند و آنجناب را
زحمت دهد بر قرائت آن حال آنجناب با آن شخص عالم ذکر نماید یعنی آن
شخصی که ذکر نموده اگر لفظ من بعد در آیه مبارکه بود استدلال در حق این ظهور اعظم

بامعنا بوده در آیهٔ دویم ملاحظه نمایند که لفظ من بعد ظاهر و باهر و مشهود است ای

برادر آنچه عرض شد نظر بمحبت بآنجناب بوده والا نفوسی که الیوم مؤید شده اند

و یا فی الحقیقه طالب صراط مستقیم باشند باید حق را بحق شناسند و بدلیل محکم او

تمسک جویند چه اگر بغیر او متمسک شوند هرگز بسحر عرفان فائز نگردند و از انوار آفتاب

حقیقت که از مشرق سجن طالع است روشنی نیابند از جمیع ناس سؤال نما

که چه میگویند در آیهٔ مبارکه که میفرماید بفعل ما یشاء و بحکم ما یرید حق هر چه بفرماید کتاب

و جمیع باید باو ناظر باشند لسان از او و بیان از او و کتاب از او و آنچه بفرماید حق است

و آنچه ذکر نماید حق است و آنچه از او ظاهر شود حق است و اگر نفسی توقف نماید

و یا لِمَ و بِمَ بگوید از صراط مستقیم الهی منحرف جسته ان شاء الله باید آن عالمی که

ذکر نمودید ببصر انصاف در آنچه عرض شد ملاحظه نماید که شاید بوی ریحان ریاض

علم حقیقی را استشمام کند و بمدینهٔ طیبهٔ انا لله رجوع نماید در یکی از الواح مبارکه این کلمهٔ

عالیه نازل میفرماید لیس الیوم یوم السؤال عینی لکل نفس اذا تسمع النداء یقول لبیک
لبیک یا فاطر السماء و الله الاسماء اشهد انک انت مشرق وحیک و مطلع یا
و ما لا یعرفه الا انت اسألک بان لا تدعنی بنفسی و هوای ای رب یشهد کل شیء
بغناک و فقری و انک انت القوی القدیر این خادم فانی از حق سائل که جمیع
عباد را تأیید فرماید آنچه رضای او در او ست انه لهو المعطی المجیب الکریم جناب
آقا سید ۲۳۳ علیه بهاء الله بسیار ذکر شما از نزد این عبد نمودند امید است که
ان شاء الله موفق شوید بر خدمت امر تا ظاهر شود از شما آنچه که در ملکوت الهی باقی
و دائم بماند بسیار این بنده از ذکر جناب سید مسرور شد و از حق میطلبم توفیق
آنجناب را در کل حین یاد فرماید انه ولی المحسنین اینکه نوشته بودید که ملا جعفر را
که قبل از ظهور خود را از حروفات حی بیان میدانست اظهار نمود که هر نفسی که اهل
بیان است باید بدقت تمام حساب جمیع ما یملک خود را بکند خمس او را بدهد حتی

از ملبوس پوشش خود و بعضی از اهل آنزمان که قول او را سند داشته مبالغی
که مقدور بوده دادند آیا جمال قدم آنچه داده شده از بابت حقوق الله قبول مینمایند
یا باید از اینطور حساب کرده داده شود این تفصیل در ساحت اقدس عرض شد
فرمودند ملا جعفر از احدی از دن پند اشته از روی هوی تکلم مینمود و حکم میکرد ولکن چون
نفوسی که داده اند لاجل الله و امره عمل نموده اند لذا مغفوند و دیگر مطالبه از ایشان
جایز نه و این حقوق که ذکر شده و از افق سما لوح الهی حکم آن اشراق نموده نفع آن
بخود عباد راجع است لعمر الله اگر مطلع شوند بر آنچه مستور است آگاه گردند از
بحر فضلی که در این حکم مکنون است جمیع ناس آنچه را مالکند در سبیل ذکرش انفاق
نمایند طوبی لمن فاز بما امر به من لدی الله العلیم الحکیم انتهی ای برادر از همان حکم ملا جعفر
معلوم میشود که از ریاض انقطاع بوئی نشنیده مثل او مثل نفوسی است که بتفصیل
میت مشغولند و در آن حین بغارت البسه متوجه امر الله بروح و ریحان نازل شده

طوبی لمن فاز به ویل للغافلین کتاب اقدس که از سماء مقدس در سنین قبل ارسال
شد مدتی مستور بود و امر نفرمودند که ببلاد ارسال شود و مسفر مودند امر حقوق الهی
در آن کتاب نازل شده و این نظر برحمت و شفقت حتی بوده و بعد از اطلاع
عباد بما انزله الرحمن فیه بر کل عمل بآن واجب میشود شاید از ادای آن تکاسل نمایند
و یا چیزی در قلوب خطور نماید که لایق ایام الهی نباشد و بعد از اکثر اطراف عراض
بساحت اقدس رسید و استدعای احکام نمودند و حسب الامر این عبد
ارسال داشت ولکن امر فرمودند که احدی مطالبهٔ حقوق ننماید بر هر نفسی در
کتاب الهی فرض شده که خود او بکمال روح و ریحان ادا نماید اسأله تعالی بان
یؤید الکل علی ما یحب و یرضی و اینکه در بارهٔ فقرا نوشته بودید که میشود حقوق الهی را بآنها
داد یا نه این فقره منوط باذن است در هر محل که حقوق الهی جمع شد باید بتفصیل آن
و تفصیل فقرا عرض شود آنچه بعقل بیشتر و بحکم ما یرید چه اگر عموماً اذن داده شود خالی

از اختلاف نخواهد بود و سبب رحمت خواهد شد و اینکه درباره حاجی میرزا احمد
نوشته بودید تا حال عریضه شفاعت از جناب ذبیح علیه بهاء الله الابهی بساحت
اقدس نرسیده بلی عرائض ایشان بسیار رسیده ولی ذکر شفاعت در آنها مذکور
نه و این عبد زیاده بر این اطلاع ندارد و آنچه از حقوق الهی بارض صاد ارسال داشتند
رسید و اینکه اراده نمودید بساحت اقدس توجه نمائید عرض شد فرمودند در جمیع
احوال باید بحکمت ناظر باشید چه که این امر محکم از سماء اراده امر الهی نازل شده و در
این سنه حکمت اقتضا نمی نماید و بعد الامر بیده انتهی این عبد معبود حقیقی را
شاکر است که آنجناب را بر عرفانش و خدمت امرش مؤید فرموده انه لهو الفضال
المعطی الکریم البهاء علیکم و علی اهلکم من لدی الله رب العالمین استدعا آنکه از قبل
این فانی دوستان آن ارض را تکبیر برسانید و مذکور دارید از سطوت ظالمین
ارض محزون نشوید الحمد لله بامری فائز شده اید که معادله نمی نماید باو آنچه در ارض

مشهود است و آنچه مستور قدر مقامات خود را بدانید و او را از دست ندهید عنقریب
نفوس ظالمه بصد هزار حسرت و ندامت بخاک راجع و از آنجا بمقام خود نازل بحکمت
متمسک باشید و بذکر الله مشغول از برای هر نفسی موت مقدر و مکتوب و چون
وقت آن رسید تأخیر نشود و این یک مرتبه واقع میشود و البته اگر باسم دوست
و ذکر دوست و در ره دوست واقع شود احسن و اکمل و ابدع و اهی و اعلی خواهد بود
آنکه از این شربت نوشیده غرض این عبد را بتمامه ادراک نماید و مذاق جانش را
شیرین باید مقصود از عرض این فقرات آنکه با حکمت باشند نه بحدیکه امر الله بالمره
بالمره مستور ماند و نار الله بالمره مخمود گردد چون صبح منیر باشند و چون ذرّ روشن جهد
نمایند باعمال طیبه و اخلاق روحانیه بامین بریه ظاهر شوند چه که اعمال حسنه سبب
علو امر الله بوده و خواهد بود و همچنین سبب تنبه عباد الهیه الثنا علی احبا الله
الذین فازوا بر حیق الاستقامة بین البریة و آمنوا و اقبلوا الی الله الفرد الخبیر

سبحانک یا الٰہ الاسماء و فاطر السماء و یا مجذب من فی الانشاء بندائک الاعلی

اسألک باسمک الذی بہ انجذب الملأ الاعلی و طارت افئدۃ اہل مدائن البقاء

بان تنزل من سماء عنایتک ما تفرح بہ قلوب احبائک الذین اجابوا اذ سمعوا ندائک

و توجہوا اذ عرفتہم سبیلک و اقبلوا اذ ہدیتہم الی صراطک و انفق ظہورک ای رب

انہم عباد آمنوا بک و بآیاتک و حملوا الشدائد فی سبیلک و ترکہم یا محبوب الامکان

تحت مخالب اہل الطغیان الذین نبذوا آیاتک و کفروا ببیناتک و اعرضوا

عن حجتک و برہانک ای رب قد اخذتہم سطوۃ الظالمین علی شأن اضطربوا

فی آیاتک و احاطتہم البلایا من کل الجہات بعد تسلیمہم بحبل عنایتک ای رب

فاشربہم من کوثر عطائک الذی من شرب منہ لا یأخذہ الاضطراب و لا فزع

من فی البلاد انک انت مولی العباد و الحاکم فی یوم المعاد لا الہ الا انت

الغالب المقتدر القوی القدیر۔ خ ادم شوال ۹۶

هوالاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ینطق انه المکلم موسی فی الطور والناطق فی المعراج
بالسر المستور والمقصود الذی الیه صعد الروح وانه لکتاب مسطور ولوح الله المحفوظ
والکنز المخزون والسر المکنون والرمز الذی ما اطلع به الا الکاف والنون هذه کلمة جعلها الله
رحمة ونوراً وبهاءً من عنده علی من توجه الی مقره المعمور ونارا وقهراً علی من کفر بآیاته المهیمن القیوم
الحمد لله الذی اظهر ما هو الموعود وانزل من سماء الجود ما اتنزه به اهل القبور منهم من قام و
سرع الی بحر الحیوان ومنهم من اعرض وادبر واشرک بالله الواحد العزیز الغفور والحمد لله
الذی نطق بمظهر امره ومشرق وحیه ودعا الکل الی لقائه وکوثر وصاله وجبل لقائه ذات
لقائه لیتم القول فیما انزله علی حبیبه الله الذی رفع السموات بغیر عمد ترونها وسخر
الشمس والقمر کل یجری لاجل مسمی یدبر الامر یفصل الآیات لعل الناس بلقاء ربهم
یوقنون ولیتم ما ذکر من قبل فتوقعوا ظهور مکلم موسی من الشجرة علی الطور طوبی لمن وجد عرف

بیان الله و اقبل الیه و ویل لمن اعرض و کان من اصحاب القبور و بعد قد شرف
الخادم بلقاء من فاز بالمنظر الاطهر و سمی بعلی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر الذی
توجه و اقبل الی ان دخل البقعة النورآء و المقام الذی تنطق فیه سدرة المنتهی لا اله الا
هو المقتدر المتعالی العزیز المحبوب و سمعت منه ذکرکم و اقبالکم و ارتقائکم و توجهکم و
ثنائکم و قیامکم و خلوصکم لله مولیکم و استقامتکم علی امره الذی به اضطرب کل قوی و
کل عالم و انصعق کل عارف و تبلبل کل سابح و تقهقر کل مقبل و اراد ان اکتب لکم ما
یدل بخلوص آیامکم فی الله لذا اطلقت زمام قلمی علی قدری و مکنتی لعل الله یحدث
ما یفرح به قلبکم و قلوب الذین اقبلوا الی الله و انقطعوا عما سواه و لو ان لمثلی ما ینبغی
ان اذکر ذرة فی الملک فکیف الذین تزینوا بطراز التوحید و اقروا بالله الواحد
المقتدر العلیم الحکیم و لکن العبد فی کل الاحوال الکون متشبثا بذیل کرمه و متمسکا بحبل لطفه
بان یقبل منی و من عباده ما اعمل و یعملون فی سبیله و اذکر و یذکرونه بین خلقه انه لهو المقتدر

العطوف الرحیم ان شاء الله لم یزل و لایزال ناظر باشراقات انوار شمس حقیقت منور باشید
و باقی ظهور الهی ناظر و متوجه الیوم آنچه اعظم اعمال بوده و هست بعد از عرفان حق استقامت
است باید احباب که از کوثر بیان آشامیده اند جمیع را باین مقام بلند اعلی بخوانند ناس
ضعیفند و متذکر لازم دارند ان شاء الله باید بکمال همت در ارتفاع کلمهٔ مبارکه
جهد نمایند تا از نار محبة الله جمیع اهل آن دیار مشتعل گردند و بکمال اتحاد و اتفاق
بذکر سلطان حقیقی مشغول شوند و قلیل این عبد را کثیر شمرند چه که این خادم فانی لیلاً
و نهاراً بتحریر آیات الهی مشغول است بشأنی که مجال نمی یابد تا آقایان و دوستان
را بغیر نفس خود خدمت دهد از جمیع امید عفو بوده و هست و جناب ملا علی اکبر علیه
من کل بهاء ابهاه تفصیل اذکر می فرمایند استدعا آنکه احبای الهی که در آن
ارض بنار محبة الله مشتعلند و بشطر الله ناظر از جانب این عبد تکبیر برسانید و بگویید
امروز روز ذکر و ثناست و امروز روز خدمت و طاعت است چه که هر عملی که

الیوم خالصاً لوجه الله ظاهر شود از برای او مثل و شبهی نبوده یشهد بذلک

ما انزله الرحمن فی الالواح البهاء علیکم و علی اخیکم و علی من معکم من لدی الله

العزیز الوهاب خ ادم ۱۴ جمادی الاولی سنه ۱۲۹۳

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

الحمد لله الذی باسمه تحرک خیط القضاء اذا اسرع العاشقون الی مقر الفداء و

الی شطر الفناء و قال الموحدون نسبنی لنا ان نسرع الیهما بابنائنا و ما عند نا تعالی

من اجتذبهم بآیاته و عرفهم عوالمه و سقاهم ما تحرک به العظم الرمیم انه لا اله الا هو

القدیم روحی لذکرکم الفداء یا محبوب فؤادی قد شرف الخادم بمائدة

من رشحات مداد کم الذی جری من قلمکم الذی ارتفع صریره فی ذکر الله محبوبنا

و محبوبکم و محبوب من فی العالمین و لو ان فی مثل تلک الایام التی فیها

ابتلی هیکل العدل تحت مخالب الظلم بما اکتسبت ایدی الذین کفروا بالله

اخذتنی الاحزان وتمنعنی عن الذکر والبیان ولکن باستوار الرحمن علی العرش
واشراقه من افق الوجه یموج بحر الفرح ویدلع ویک السرور ویهدر حمامة الابهاج
بین الارض والسماء اسأله تعالی بان یزین اصفیائه بطراز الصبر والاصطبار و
یعرفهم ما هو المستور خلف الاستار انه لهو العزیز المختار بعد از اطلاع بر آنچه در دستخط
آن حضرت بود قصد متصد اعلی نموده بساحت اقدس ابهی عرض شد هذا ما نطق
لسان العظمة فی الجواب یا افنانی آنچه وارد شد بر نفس حق وارد شد مشاهده
کن مع این ظلم که عالم را احاطه نموده خود را اهل حق می شمرند قسم بدریای رحمت
الهی که اگر نفسی بصیر حقیقی در اعمال مشرکین ملاحظه نماید وفی الحقیقه بیاید بنصف
دنیا وعدم اعتبار او مطلع شود ومقامی رسد که خود را از کدورات عالم وحجبات
او مقدس ومنزه بیند الله اکبر تفکر نمی نمایند که چه امر سبب قتل انبیا واولیا
از قبل شده ومع انکه رسول سبحان نغمة الصاعدون لله والطائفون لی برآورده ابنای

من غیر جرم شهید نمودند و معلوم نیست که اموال کافر بود یا صاحب آن اگر
بزعم آن نفوس مشرکه صاحب کافر بود اموال را چه جهت نهب نمودند شهید
کل الاشیاء بکذبهم و نفاقهم و کفرهم و شرکهم اف لهم و لاما مهم الذی اتخذوه لانفسهم
ولیاً من دون الله عجب در این است که اصل ظلم و شجرهٔ ظلم که سبب و علت این
ظلم کبیر بود بعد از اخذ هم متنبه نشد این نفوس آگاه نمیشوند مگر خود را در اسفل نیران
مشاهده کنند سوف یرون انفسهم فی عذاب عظیم بکمال روح و ریحان بذکر
محبوب عالمیان مشغول باشند افنانِ خود را فراموش نخواهند نمود نسبت بکل
رحمت و فضل خود را مبذول داشت اگر ظهور آن در بعضی ظاهر نشده سوف
یظهره الله بفضل من عنده ان اطمئن و کن من الراسخین بامری از امور مشغول شوید
متوکلاً علی الله الحکیم چه که کل بامورند باشتغال بامری از امور انه لهو الآمر العلیم انتهی
عرض دیگر آنکه عریضهٔ ورقهٔ علیا علیحضرت حرم علیها مسکل نهاد اهداه و من کل

ثنا را شنا ه بساحت اقدس فائز و جواب ارسال شد بایشان برسانید سبحان الله

غفلت اهل عالم بمقامی رسیده که از صیحه و بلایای کبری که فوق آن متصور نه

متنبه نشده در رئیس و مادون علیه تفکر نمائید قریب پانصد هزار نفس از میان

رفته و زیر هر شجری حوالی ارض سر عویل و ضجیج از اهل دما و دنها مرتفع شد بشانی

سفک دما شد که اکثر اراضی را بخون رنگین مشاهده نمودند واقع شد آنچه در کتب

رئیس از قلم اعلی نازل شده مع ذلک احدی متنبه نشد که این از کجا واقع شد

و چرا واقع شد مع انکه بعد از تنزیل لوح مبارک بعضی از اهل آن ممالک

آن فقرات را اصغا نمودند مع ذلک در غفلت و غرور مشاهده میشوند قدیر

کل شئی من سکرهم و غفلتهم و نومهم لعمر الله انهم فی نوم عجاب این خادم فانی از حق

سائل و آمل است که آن حضرت را تائید فرماید بر خدمتی که ذکر آن از افق

سما لوح الهی شبه نجم دری درخشان و لائح باشد بشانی که افول او را اخذ ننماید

البهاء علیکم وعلی من یحبکم وقصد شطرکم وشارب رحیق لقائکم والحمد لله محبوبنا ومحبوبکم

ومحبوب العالمین خ ادم فی ۹ ش د سنه ۶۹

هوالاقدس الاعظم العلی الابهی

الحمد لله نار ظهور از شجرهٔ مبارکه مشتعل وظاهر ونور احدیه از افق سماء ارادهٔ الهی لائح

ومتکلم طور بر عرش عظمت مستوی ولکن ناس از مشاهدهٔ لقا ممنوع ومحروم جمیع السن

ثنای این یوم مبارک ناطق وجمیع آذان از برای اصغاء ندا مترصد وجمیع کتب

وصحف در بند ذکر این ظهور امنع اقدس ذاکر وجمیع عیون منتظر ولکن چون عالم

بانوار فجر ظهور منور شد جمیع امم غافل ومحجوب مشاهده شدند الا من شاء الله یا محمد

قبل حسین بشنو ندای این مظلوم را که از شطر سجن اعظم ترا ندا مینماید وبافق

اعلی میخواند اهل عالم که طالب وآمل ومنتظر یوم الهی بوده اند کل باین ایام فائز

مشغول واز حق جل جلاله غافل بل معرض طوبی از برای نفسی که الیوم بمعرفت

الهی فائز شده و ذکرش از قلم اعلی در صحیفهٔ کبری ثابت گشته و بدوام ملک و ملکوت

باقی و پاینده خواهد بود طوبی لک بما فزت بلوح لا یعادله ما علی الارض لیشهد

بذلک ربک العالم الحکیم قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی کوثر عرفانک

و عرفتنی مشرق آیاتک و هدیتنی الی صراطک و لقیتنی کلمتک العلیا اسألک

بسلطان الاسماء بان تجعلنی قائماً علی خدمتک و ناطقاً بثنائک و متمسکاً بحبل فضلک

و مستقیماً علی هذا الامر الذی به ارتعدت فرائص اهل مملکتک ای رب انت

المجیب و انا السائل اسألک ان لا تمنعنی عن نفحات قمیصک و لا تحجبنی عما عندک

انک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

قد حضر لدی العرش ما ارسلته الی العبد الحاضر لدی الوجه و اجبناک بهذا الکتاب

الذی یحید منه المقربون عرف الله المقتدر العزیز العلیم طوبی لک بما زال مستقیماً

على الامر وناطقا بهذا الاسم الذى به يسرع الموحدون الى كوثر البقاء والمقربون الى
الافق الاعلى والمخلصون الى مطلع نور البهاء الذى لم يعرفه الا الله العارف الحكيم انه
لهو من اعترف بذلك انه اعترف بما نزل من سماء مشية ربه العزيز الحميد فاعلم
يا ايها المهاجر الى الله والمتوجه اليه بان ورد علينا ما تكدر به الملأ الاعلى وناح به
روح القدس فى هذا المقام المنيع لعمر الله قد اظلم افق الامانة والقوس قد اخذ
من باريها والبيت من بانيها ان اعرف لحن القول لتكون من المطلعين انا امرنا الكل
بالامانة الكبرى يشهد بذلك لسانى وقلمى واركانى والذين يطوفون حولى ثم هذا
الكتاب المنير من الناس من نبذها عن ورائه وبذلك تهتكت حرمة الله المتعالى العزيز
كبر من قبلى على وجوه احبائى وقل ايا كم ان تدعوا كتاب الله عن ورائكم تمسكوا
اعملوا بما انزله الرحمن فيه ان هذا لهو الفوز العظيم البهاء عليك وعلى الذين توجهوا الى الله
رب العالمين.

هوالاقدس الاعظم العلیم البصیر

لحاظ عنایت الهی لم یزل و لایزال متوجه منتسبین بوده و خواهد بود و این عنایت

مخصوصه را باید باسم اعظم حفظ نمود تا از شرور خائنین و سارقین محفوظ ماند در جمیع

احوال بحق ناظر باش و باو متمسک چه که اوست معطی کل شئی و آخذ کل شئی جمیع

الیوم بحکمت مأمورند و این حکم محکم الهی در اکثری از الواح نازل چه که بی حکمتی تسبب

ضوضاء خلق و اضطراب نفوس بوده و خواهد بود حق جل و عز اراده فرموده جمیع ناس

را بحکمت و بیان بافق امر هدایت فرماید انه لهو المقتدر القدیر نسأل الله ان یوفقک

و یجعلک خادم نفسه بین عباده و یرزقک خیر الدنیا و الاخرة انه لا اله الا هو یفعل ما

یشاء و یحکم ما یرید الهنا علیک و علی الذین معک و یذکرون الله فی آناء اللیل و اطراف النهار و فی کل بکور و اصیل

هوالاقدس الامنع الابهی

هذا یوم الله المهیمن القیوم قد استقر فیه هیکل القدم علی عرشه الاعظم و الملائکة فی حوله

یطوفون انّ الّذین منعوا بالاوهام اولئک من عبدة الاصنام وهم لا یشعرون
کسّروا الاصنام بامر ربّکم مالک الانام قوموا علی نصرة امر ربّکم العزیز الودود قل انّه یظهر
علی شأن لا تمنعه شئونات الخلق یفعل ما یشاء بسلطان من عنده انّه لهو الحقّ علّام
الغیوب یا احبّاء الله لا تحزنوا عن الدّنیا وما ورد علیکم فی سبیلی فانظروا ما ورد علی نفسی
المظلوم قد حملنا البلایا کلّها لنجاتکم یشهد بذلک من فی الغیب والشّهود توکّلوا علی الله
ثمّ اذکروا ربّکم الرّحمن انّه معکم فی کلّ الاحوال انّه لا اله الّا هو العزیز المحبوب

هو الاقدس الامنع الاعزّ الابهی

ان یا حسین اسمع ندا هذا الحسین حین الّذی احاطه کلاب البغضا فی هذا البرّ الظّلما
وما کان عنده من معین ولا نصیر وعن یمینه قام الشّمر بسیفه وعن یساره السّنان
بسنانه وعن امامه خولی اللّعین تالله فی کلّ حین اراد واقتلی ولکن الله حفظنی بالحقّ
وقدّرهم بما عندهم ونزلت جنود النّصر لسلطان لائح مبین کذلک ورد علی الغلام

ان انتم من العارفین فطوبی لعین بکی فی مصائبه وللسان یصیح فی بلایاه وللقلب
یحن فی هذه المصیبة العظیم وانک انت یا عبد ذکر مصائبی ثم احزانی بین ملأ العارفین
ایاک ان لاتنس حین الذی فزت بانوار الوجه وکنت من الفائزین فطوبی لک
ثم طوبی لک بما رزقت من اثمار سدرة البقاء حین الذی دخلت بقعة القدس
مقر الذی استوی الله علی عرش اسمه العظیم ان اثبت علی الامر ثم استقم وان وجدت
مقبلا فاقبل الیه وان وجدت معرضا فاعرض عنه ثم اقبل الی شطر الله المقتدر
المتمنع العزیز الحکیم کذلک امرک الذی هو آمر کل الاشیاء من اول الذی لا اول له
الی آخر الاخرین والبهاء علیک وعلی کل موقن منصف بصیر

هو الاقدس الاعظم

نطق لسان القدم فی السجن الاعظم بکلمة انجذبت عنها الملأ الاعلی وسکان جنات البقاء
ولکن الناس هم لایفقهون قد اظهرنا الکلمة علی هیکل الانسان وانها هذا الناطق الذی

ینادی فی الامکان باسم الرحمن تعالی من ینطق بالحق انه لهو اللوح المحفوظ والکتاب
المکنون والسر المخزون یشهد بما شهد فی ازل الازال انه لا اله الا هو المقتدر القدیر
السمار وهدرت الورقاء ونطقت الاشیاء ولکن الناس فی حجاب مبین خذوا یا
احبائی حدود الله وسننه ایاکم ان تحجبکم اشارات الذین غفلوا عن الله بما اتبعوا
الهوی نشهد انهم من الهائمین تمسکوا بالعروة الوثقی انها ظهرت بالحق بامر من
لدن علیم حکیم لا تیأسوا من روح الله ورحمته انه معکم لا اله الا هو الغفور الکریم

هو الاقدس

ان یا هیکل ان افرح فی نفسک بما بینناک من زبر البیان وعمرناک باسم ربک
الرحمن وقدسناک عن الظنون والاوهام ان ربک لهو العلیم الخبیر انک تنطق فی
کل الاحیان بما ملأ الاکوان ان الهیکل الذی بنی من الطین خیر ام الذی خلق من ایادی
رحمة ربکم الرحمن الرحیم قل انی هیکل انه بینکم ایاکم ان تترکونی مقبلین الی اوهامکم اتقوا الله

ولا تتبعوا کل متوهم بعید قد خلقنی الله باسمه وجعلنی مزینا بطراز ذکره بین ملأ الاکوان
تعالی الرحمن الذی جعلنی مصدر امره ومطلع وحیه بین العالمین قل ما اراد الله فی
الکتاب من هذا الاسم الا هیکلی لو انتم من العارفین قد نفی الله بسلطانه وجعلنی علم
الهدایة بین عباده ان اسرعوا الی ولا تکونن من المتوقفین قل بقیامی قام امر الله
فی ما سواه وبظهوری تم ما نزل فی الالواح وکل ما ذکر فی التوریة والانجیل ایاکم ان
تحرفوا هیکل الله ان عرفوا ما اخبرناکم به من قبل ثم انصروا ربکم العزیز الحکیم ان هذا البر
لو انتم من الشاعرین قل ان هذه الکلمة الله لو انتم من العالمین ان یا ملأ الروح ایاکم
ان تنکروا ما ثبت به ذکر الله بینکم وایاکم ان تتبعوا المحجبین طوبی لمیت حی بروح الله
وتحرک من النسمة التی مرت من قمیص الفضل والاحسان ویل للمنکرین لا تتبعوا
الذین یدعون الایمان بالذی ارسلناه من قبل فلما ظهر ما هو المقصود کفروا به وتمسکوا
بما عندهم الا انهم فی خسران مبین قل ان کلمة الله تنطق وتمشی لو انتم من الفقهین اذا

تمشی تمر منها نسمات السبحان علی من فی الاکوان وتضوع نفحات الرحمن
فی الامکان طوبی لمن وضع ما سوی الله اقبل و وجد وقال لک الحمد یا من فی قبضتک
جبروت الابداع وملکوت الاختراع اشهد انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه
انت العزیز الکریم بک نورت الوجوه وظهرت الساعة وغنت الورقاء وتحقق ما
ذکر فی کتب الله فی ازل الازال کذلک قضی الامر ولکن الناس فی حجاب
عظیم قل اتوجهتم الی الهیاکل التی صنعت بایادی عبادنا ووضعتم هیکل الله عن اکم
ان هذا الا ظلم مبین أتظنون تعبدون الله ربکم بل اهواءکم لو انتم من المنصفین لو
کنتم تعبدونه انه ظهر بالحق لم انکرتموه فاتوا ببرهانکم ان انتم من العارفین طوبی لمن
نبذ الغدیر وسرع الی الکوثر الذی جری من اصبع القدیر الا انه من الفائزین
من اقبل الی هذا الوجه فی اقل من آن لعمری انه هو المقبول عند المحبوب والذی
بعد انه من اهل السعیر قد ارتفع النداء علی شأن سمعه کل سمع وانتم غفلتم وکنتم من المعرضین

ضعوا ما عندکم ثم استمعوا صریر ہذا القلم الذی بہ جری الکوثر لسلسبیل اذا ینطق
الاشیاء انہ لا الہ الا ہو المقتدر القدیر قل انی لہو الذی باسمہ نزلت الالواح و
زینت صحائف اللہ ربکم ان انتم من المتفرسین و تمنعون انفسکم من نقار ربکم
ان افتحوا الابصار و لا تعقبوا کل مشرک اثیم انہ فی البقعۃ النوراء و الارض البیضاء
یدعو الکل الی اللہ الفرد الخبیر و حمل الشدائد و البلایا علی شأن ما حملہ الا بن من قبل
و لا من النبیین و المرسلین قد تغیر طراز التقدیس من منظریات الذین کفروا بالبینات
و اذا تتلی علیہم الآیات قالوا ان ہذا الا سحر عظیم قالوا مثل ما قالوا الا انہم من الاولین
طوبی لوجہ تنور بانوار الوجہ و لعین توجہت الی ہذا المنظر الکریم.

ہو الاقدم الاعظم

شہد اللہ انہ لا الہ الا ہو و الذی ینطق بالحق انہ لہو السر المستور و الکتاب المکنون و القلم
الاعلی و الغایۃ القصوی و مصدر الامر بین الوری طوبی لمن اقبل و وجد عرف القمیص

وشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض انه لا اله الا هو العليم الحكيم قد سمعنا
نداءك وذكرناك بهذا اللوح الذي نطق في العالم انه لا اله الا هو العزيز الحميد قد ماج
بحر البيان ولاح نور العرفان طوبى لمن اقبل وفاز وسحقا للغافلين كن ناطقا بثنائي
الحق بين الخلق بالحكمة والبيان بما انزله الرحمن في كتابه المبين البهاء المشرق
من افق عناية ربك عليك وعلى الذين تشبثوا باذيال الظهور وتمسكوا بالعروة
الوثقى في هذا اليوم المبارك العزيز البديع

هو الاقدم الاعظم

يا حبيب يذكرك المحبوب وانه لهو المظلوم الذي سجن في سبيل الله المهيمن القيوم ان
افرح بذكري اياك وتمسك بحبلي ان ربك لهو العزيز الودود وتفكر في الدنيا وفنائها
وشؤناتها وكن منقطعا عنها باسمي المهيمن على الملك والملكوت سيفني ما تراه اليوم
ويبقى لك هذا الذكر الممنوع ان اشكر الله بما ايدك وانزل لك ما يبقى به ذكرك في لوح محفوظ.

هوالاقدم الاعظم الابهی

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار البیان اذ اتی الرحمن و آمن بالله المهیمن القیوم لیجذبه ذکری
الی مقام لا تزعزعه شؤنات البشر و لا تمنعه سبحات الذین کفروا بالله مالک الوجود
انا سمعنا ندائک اجبناک فضلا من عندنا انّ ربّک لهو العزیز الودود و انّ شکرا لله
بما ایدک علی عرفان مشرق وحیه و مطلع آیاته الذی سجن بما دعا الکل الی الافق الاعلی
المقام الذی ماج فیه بحر العلوم اذا ذکرنا کلّ من اقبل الی الوجه و ایدنا الذین اقبلوا الی
صراطی الممدود و البهاء من لدن مالک البقاء علیک و علی الذین اقبلوا بقلوب نورا الی المقام المحمود

هوالباقی

شهد الله انّی آمنت بالذی بذکره شرب المقربون رحیق الحیوان و المخلصون ما عجز عن
ادراکه من فی السموات و الارض الا من شاء ربّک العالم العلیم یا فیسیا کن فی
الباساء صابرا و فی الامور راضیا و فی الحق موقنا و فی الخیر سارعا و فی الله فانیا

وعلى الناس ستارا وعن الهوى معرضا والى الحق راكضا وللعباد سحابا وعند الخطاء عطوفا

ولدى العصيان غفورا وفى العهد قائما وعلى الامر مستقيما كذلك يوصيك المظلوم

ثم تقوى الله ثم يوصيك بالامانة والصدق عليك بهما ثم عليك بهما طوبى لك

ولمن احبك لوجه الله وويل لمن ابغضك واعرض عما امر به فى الكتاب

هو الباقى الكافى

قد رفعت راية الكرم على العالم يشهد بذلك القلم ولوحى المسطور ان اعرف قدر ايامى التى

ما رأت الابصار مثلها وما ادركت العقول شبهها يشهد بذلك مالك القدم وعن

ورائه كتابى المحفوظ انا فلكنا بايامى لاقتدار ختم رحيق البقاء ان اشرب منه باسمى العزيز

انا انزلنا من سماء العرفان امطار البيان طوبى لمن تقرب وفاز وويل للمعرضين يتلون

الآيات ويكفرون بسلطانها الا انهم من اصحاب السعير كذلك تحرك القلم اذ نطق لسان

القدم انه لهو الفرد العليم انا نكبر من هذا المقام الاكبر على الذين اقبلوا الى الله العليم الخبير

انه يصلي عليهم وعن ورائه اهل الفردوس والذين يطوفون عرش العظيم.

هو الباقي بعد فناء الاشياء

تبارك الذي قدر لاحبائه مالا اطلع به الا هو يشهد بذلك مشرق الوحي ولكن اكثر الناس
هم لا يعلمون ان الذين اقبلوا اليوم الى البحر الاعظم اولئك اهل الفردوس لدى
المهيمن القيوم انا امرنا الكل بالاقبال الى الافق الاعلى وبالاستقامة الكبرى التي بها
ارتعدت فرائص الاصفياء الا من شاء الله مالك الغيب والشهود قل هذا امر
ما قدر الله له نظيرا في الابداع لعمر الله انه لهو البديع الذي تزين بذكره لوح محفوظ قد تحير
العالم في هذا الذكر الاعظم الذي به نفخ في الصور ووضع الميزان وظهر كل امر محتوم انك لا تحزن
من شيء توكل على الله وتمسك بهذا الفضل الذي احاط من في الوجود ان اقرء
ما انزله الرحمن بالروح والريحان انه يجذبك الى مقام محمود كذلك يذكرك قلم المظلوم
في هذا الحصن الممنوع.

هو الخطیب علی عرش القلوب

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ظهر انه لمظهر القیمه وبعث الساعه وبه اشرقت
شمس الحکمه والبیان وماج بحر العرفان وهاج عرف الرحمن فی الامکان وبه انار
العالم وظهر الاسم الاعظم وهو الناطق فوق الاشیاء بالندا الا انی انه لا اله الا انا المقتدر
المهیمن المتعالی العلی العظیم شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی بالحق انه لمولی الخلق
وهو المنادی فی المعراج والناطق فی الشجر المنبت علی الطور الواقع فی ارض الظهور
وبه ادیر الرحیق المختوم بین مظاهر النور طوبی لمن فاز به فی ایام ربه المختار ویحها للذین بعدوا
عن فضل الله المهیمن العلیم الحکیم الحمد لله الذی توحد بالعظمه والقدره والجلال وتفرد
بالعزه والرفعه والافضال قد خلق القلم الاعلی وجعله العله الاولی لاتحاد مظاهر الاسماء و
مدرت الورقاء علی السدره المنتهی انه لا اله الا رب الاخره والاولی وبه تغرد عندلیب الثناء
علی غصن البقاء انه لا اله الا مالک العرش والثری الحمد لله الذی قد اجتذب القلوب

باسمه المحبوب و الف بين الممكنات باسمه المتعالی عن الاسماء و الصفات الذی استقر
علی عرش نفسه ما یشاء و یحکم علی من فی الارض و السماء بسلطانه المهیمن علی العالمین ان
یا مطالع الاسماء و مظاهر العزّ فی ملکوت الانشاء ثم یا اهل بحر الکبریاء و الساکنین فی
الجنّة العلیا ان افرحوا فی هذا الفرح الاعظم الذی یخاطب فیه مالک القدم و ینطق بین
الامم ثم تقربوا بوجوه بیضاء و قلوب نوراء و خذوا الکأس الحمراء من ید عنایة فاطر الارض
و السماء ثم اشربوا منها تارة باسمه المهیمن علی الاسماء و طورا باسمه الذی به انجذبت الاشیاء
من شرب منها نقول هنیئا لک یا من اقبلت الی الله مولی الوری الذی
به تهلّل وجوه المخلصین و انارت افئدة المقربین یا ملأ العالم هذا یوم فیه ابتسم ثغر الله بکتبه
متحیّر ما بهت لانه یری نفسه متروکا عن الامم و مسجونا فی هذا السجن الاعظم ثم یری الفرج
الذی اقامه من فی حوله بامره المبرم اذا نادت الاشیاء و قالت نفس الوجود بکبریاء
الفداء نشهد انک انت الحاکم علی ما تشاء ما منعک اعراض الاعداء عما اردته فی الانشاء

مرّ تجعل نفس الشدة نفس الرخاء وتبدل ارض السجن فی کل یوم بما ارادت ارادتک
وسبقت مشیتک کما بسطت الیوم بقدرتک الغالبة بساط الفرح والسرور
فیه اهل الظهور وزینت بیت الکلیم بالنور الذی اشرق وافاق من افق سمائک الغفور
الکریم طوبی لمن تفکر فی هذا الیوم وما ظهر فیه من امر ربه المتعالی الحکیم القدیم ثم طوبی لمن
ذکر هذا الیوم وقرء ما نزل فیه من لدی الله رب العالمین انا اختصرنا الذکر لان الیوم
لا یقتضی ازید من ذلک یشهد بذلک لسان العظمة والکبریاء ثم الذین یهللون بهم
المقتدر الخبیر سبحانک اللهم یا الهی اسألک بسبحاتک وبهائک ومطلوبیتک وابتلائک
بان تظهر الناس بما رجودک وافضالک وسیاء کرمک ومواهبک لئلا تتضوع منهم
الا رائحة تمیص الانقطاع فی ملکوت الاختراع ای رب قدس اذیال الذین فی حولی
عن کل ما لا ینبغی لتقدیسک وتنزیهک ثم اجعل قلوبهم آفاق انوار معرفتک ومطاء
تجلیات شمس عنایتک ای رب قد احاط فضلک الممکنات وجودک الکائنات خذ

ایادی المستضعفین بذراعی قوتک ثم خلصهم بقدرتک و سلطانک انک انت المقتدر

علی ما تشاء و هذه کلمة یشهد بها کل الاشیاء لا اله الا انت الناصح المبین المشفق الکریم ثم

انزل یا الهی علی محبیک فی هذا الیوم برکة من عندک ثم ارزقهم خیر الدنیا و الاخرة لا اله الا

انت الوهاب العزیز العلیم ای رب کما بدلت الیوم ارض سجنک بما اذنت فیه

البهجة و السرور لاهل توحیدک و مکان تفریدک بدل قلوب العباد لیظهر منها ما تحب

و ترضی لا اله الا انت الفضال المعین .

هو السامع المجیب

کتاب الله ینطق بالحق بین الخلق و یهدی الکل الی صراط المستقیم قد اتی النبأ الاعظم و الامم

اکثرهم من الغافلین هذا یوم فیه ماج بحر العرفان امام وجوه الادیان و ظهر السر المکنون

و المستسر المخزون الذی به نادی المناد قد اتی من انجذبت بذکره الفردوس و الجنة العلیا

طوبی للفائزین ان تریدان تذکر الله رب العرش و الثری قم ثم ارفع ایادی سرک

وجهرک باستقامة ترتفع بها ایادی الممکنات الی سماء فضل ربکم الرحمن الرحیم طوبی لید
فازت باخذ کتابه ولعین فازت بمشاهدة آثاره ولقلب اقبل الی افقه ولاذن سمعت
ندائه الاحلی ارتفع فی ناسوت الانشاء وویل لکل ظالم بعید قل یا ملأ الارض قد اتی الوهاب
راکبا علی السحاب وینادی عن یمینه منادی العزة یا قوم هذا هو الذی وعدتم به فی
کتب القبل وهذا هو الذی اذا ظهر خضعت له کتب القوم یشهد بذلک کتاب الله
الاعظم فی هذا المقام الرفیع البهاء المشرق من افق سماء بیانی علیک وعلی الذین شاهدوا
وقالوا هذا هو الذی اتبعنا بقدر الامکان فی الامکان وظهرت الساعة واشراطها والقیامة
واسرارها لیعیا لکل فائز وهنیئا لکل ناظر مجیب

هو السامع المجیب

یا حیدر این مظلوم فی الحقیقه از عباد ارض مأیوس چه که بچشم ظاهر و باطن ملاحظه شد
که حزب فرقان بعد از هزار و دویست و اند سنه خود را اعلم و افضل از جمیع احزاب

عالم میدانستند در یوم جزا کل اهل ستر مشاهده کشتند و بنار راجع اعلم آن حزب
اجهل ملاحظه شد انتقای آن قوم اشقی دیده شد چه که بر منابر مقصود عالمیان را سب
نمودند و بالاخره فتوی بر قتلش دادند و بعضی از معرضین بیان اعمال و اقوال آن نفوس را
بچشم خود دیده اند و بگوش خود شنیده اند مع ذلک باسم وصی مجعول و اسم موهوم
و امام و امثال آن از متکلم طور و مالک غیب و ظهور اعراض نموده اند دیگر این مظلوم
چه ذکر نماید و از برای که بگوید قدری در آنچه ذکر شد فکر نما تا بر حالت مظلوم توجه
کنی و مقامات پاسش پی بری طوبی لک بما اقبلت الی اعرض احزاب
الارض الا من شاء الله. کتابت نزد مظلوم حاضر و جدناه مزیناً بطراز الاستقامة
و ناطقاً بذکر الله و ثنائه و متمسکاً بحبله المتین و معترفاً بما اعترف به لسان العظمة و موقناً
بما انزل الله فی کتابه المبین نسأل الله ان یؤیدک و یوفقک و یقدر لک ما تقر
عینک و ینشرح به صدرک انه علی کل شئ قدیر ذکرنا نمودی قد حال بنبی و بینک

عباد جاهلون الذین نقضوا عهد الله و میثاقه جاحدوا بآیاته و انکروا حجته و سلطانه و

قدرته و قوته و اقتداره نسأله تعالی ان یکتب لک اجر لقائه انه هو المقتدر

و بالاجابة جدیر ایاک ان تحزنک حوادث العالم و شئونات الامم کن قائماً

علی خدمة الامر و ناطقاً بهذا النبأ العظیم قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی من

ایادی عطائک کؤوس عرفانک و ایدتنی علی التوجه و الاقبال اذا عرض عنک

رجال الارض و علمائها اسألک بان توفقنی علی ما تحب و ترضی انک انت

الآمر القدیم و المشفق الکریم

هو الناظر

ذکرک من لدی المظلوم الی الذی اقبل و فاز بنعمة الله رب العالمین ان النعمة هی آیاته و ظهوراته

و بیانه البدیع یا جواد ندای مالک ایجاد را بلسان پارسی بشنو که شاید مقبلین اکاه

شوند و مقصود را بیابند امروز روزیست که جمیع انبیا و اصفیا باو بشارت داده اند

وجمیع احزاب از حق جل جلاله لقائش را سائل و آمل وچون بحر ظهور مواج و افتاب

حقیقت مشرق و مکلم طور بر عرش بیان مستوی کل اعراض نمودند الا من شاء الله

حزب شیعه عمل نمودند آنچه را که هیچ حزبی عمل ننمود نامهٔ آنجناب رسید وعبد

حاضر عرض نمود این لوح امنع اقدس از سماء مشیت نازل وارسال شد تا

عرف بیان رحمن را بیابی وباستقامت تمام بخدمتش مشغول شوی حمد کن محبوب

عالم را که ترا تائید فرمود وباقی اعلی هدایت نمود این فضل را عظیم دان لعمر الله

والاضیین.

لا یعادله شیء اشکر ذیل لک الحمد یا مقصود العالمین ولک الثناء یا معبود من فی السموات

هو السامع وهو الناطق

یا ورقه سدره ترا ذکر مینماید وازبحر بیان عنایت فرمود آنچه را که کنوز عالم بان معادله

ننماید امروز ارياح نفس وهوی وجهل وعمی اکثر اوراق عالم را ساقط نمود وازسدره

محروم داشته وتوار فضل بی منتهی ورحمت لاتحصی باو متمسکی وباو ناظر و مشبث فضل

حق جل جلاله اخذت فرمود و بصراط مستقیمش راه نمود ندای مظلوم را شنیدی و بلقا
فائز شدی اسکری ربک بهذا الفضل العظیم ذکرش مالک اذکار و امرش سلطان
امور اما آن ارض را که از اسماء و قصص اولی مقدس و منزه بنداء قبل مظلوم بگیر و بیت
یا اوراقی و اماکنی لاذال مذکورید و بنهایت فائز آنچه حال لازم و واجب است
استقامت است بان تمسک جوئید طوبی لامة انقطعت عن دون الله
و تمسکت بحبله المتین و امره المبین البهاء من لدنا علیک و علیهن و علی اللائی آمن
بالله و قلن آمنا بک یا مقصود العالم و اقبلنا الیک یا محبوب من فی السموات و الارضین.

هو السمیع البصیر

ذکرت مکرر لدی المظلوم مذکور و در هر لوحه بذکر حق فائز شدی این ذکر از نعمتهای
مخصوصهٔ الهی است یکقطره از بحرش عالم را زندگی باقی بخشد در جمیع احوال با و ناظر
باش و از او مدد خواه انه ینصر من یشاء امره من عنده و هو المقتدر القدیر بگو حکمت را

از دست مدهید و آنچه از نزد حق بشما رسیده عمل نمائید امروز ام الکتاب ناطق

و ام المدن ظاهر جهد نمائید که شاید از فضلش محروم نشوید و از نفحاتش ممنوع نگردید مکرر

ذکر آنجناب از قلم جاری انه یذکر من ذکره و اراد نصرة امره البدیع البهاء علیک

و علی الذین ما نقضوا عهد الله و میثاقه و علی کل ثابت مستقیم.

هو السمیع البصیر

یا افنانی علیک بهائی ذکر بی لسان نمودی حال لسان حسن از قبل او خود را ذکر

مینماید ذکری که از برای هر شیئی از اشیا لسان جدید عطا کند انه لک الرحمن

هو الغفور الرحیم قضای الهی اگرچه مبرم است و در ظاهر بغیر رضای عباد ولکن فی الحقیقه

عند صاحبان بصر از جان محبوبتر مقصود حق از آفرینش جود و کرم بوده البته خیر کل را

خواسته آنچه وارد شود از بأساء و ضراء و یا شدت و رخاء جمیع مقتضیات حکمت

بالغه بوده فضلش بمقامی است که مشاهده مینمائی عوض بی لسان تکلم مینماید و ذکر

مینماید ذکری سبب تذکر عباد گردد در قرون و اعصار البهاء علیک و علیه و علی الذین

نبذوا الاوهام متمسکین بحبل اوامر بهم الامر الحکیم

هو الشاهد الخبیر

سمع المظلوم ندائک اقبل الیک من شطر السجن و اجابک بلوح اذا اشرق من

افق سماء البیان خضعت له الالواح هذا یوم فیه ینطق الکتاب و یدعو الکل الی العزیز

الوهاب طوبی لسمیع سمع النداء و اقبل و ویل لکل غافل مرتاب اشکر الله بما

ذکرک فی السجن اذ کان بین ایادی الفجار الذین انکروا حجة الله و برهانه و جادلوا

بآیاته اذ اتی من سماء الظهور بقدرته و سلطانه قل یا ملأ الارض قد اتی مالک الاسماء

بامر لا یقوم معه جنود العالم اتقوا الله و لا تتبعوا کل مشرک کفار دعوا ما فی الارض و خذوا

ما امرتم به من لدی الله رب الارباب قل یا ملأ البیان بای حجة آمنتم بالنقطة الاولی

و من قبله بمحمد رسول الله و بای برهان کفرتم بالذی اتی من ملکوت الآیات

انصفوا یا قوم فی حجۃ اللہ وبرہانہ ولا تتبعوا مطالع الظنون والاوہام انہم اعرضوا عن الوجہ وافقوا علی نقطۃ البیان بظلم ترغرغت منہ مدن العدل والانصاف لعمر اللہ لا یعادل بما نزل کتب العالم یشہد بذلک من عندہ ام البیان انک اذا شربت کوثر بیانی من کؤس کلماتی قل الہی الہی لک الحمد بما ہدیتنی الی مشرق وحیک ومطلع امرک ومظہر نفسک اسألک بحرکۃ قلمک الاعلی وباصبعک یا مولی الوری بان تجعلنی ثابتا علی ہذا الامر الذی بہ ارتعدت فرائص الاسماء ونطقت الاشیاء الملک للہ مالک الادیان.

ہو الشاہد الخبیر

نشہد انہ لا الہ الا ہو قد ارسل الرسل وانزل الکتب فضلا من عندہ وہو الحق علام الغیوب طوبی لمن نبذ الاوہام تمسکا بحبل عنایۃ ربہ العزیز الودود قد حضرت وراء المہیمن القیوم الواحد الفرد وفزت وسمعت ندائہ المظلوم فی سجنہ الاعظم یشہد بذلک من ینطق انہ لا الہ الا ہو الفرد

هوالشاهد الخبیر

یا حسین قصد مقصد اقصی نمودی و بذروهٔ علیا و افق اعلی اقبال کردی و از غایات
لانهایه حق جل جلاله بان فائز گشتی چه مقدار از عباد که از قبل و بعد مشتاق لقا
بودند و بشارت آنرا از کتب الهی شنیدند ولکن چون صبح یوم الهی طالع شد
و بحر وصال مواج کل محروم مشاهده شدند الا معدودی بعضی از ناس را غرور منع نمود
و برخی را زخارف و حزبی را اوهام و ظنون و گروهی را بغی و فحشا و سبب و علت کل
علمای عصر بوده و هستند ان اشکر الله بما حفظک و ایدک و قربک الیه و سقاک
الرحیق المختوم باسمه المهیمن القیوم قدر این فضل را بدان ان ربک لهو الفضال الکریم
نفوس متوقفه مطمئنه از ارض بابل بعنایت حق فائز شدند و اسمشان از قلم اعلی جاری
و نازل از حق میطلبیم ایشان را تائید فرماید بشانی که سطوت اهل عالم ایشان را
از فیوضات ایام الهی محروم ننماید سوف یغنی القوم و ما عندهم شهید بذلک

کل منصف بصیر و کل عالم خبیر البهاء المشرق من افق سمائه رحمتی علیهم و علیک
و علی الذین یامنعتهم لومة اللائمین عن ذکر الامر الاعظم الاطهر الانور العزیز البدیع

هو الشاهد السامع الحکیم

یا اسمی مهدی مکتوب افنان الف و حا علیه بهائی که باسم شما بود عبد حاضر لدی الوجه
معروض داشت ان شاء الله لازال در ظل سدره مبارکه ساکن و مستریح باشند
و از حیث حبش بسیاستمند طوبی له بما اقبل و فاز و قام علی خدمة امر الله المهیمن القیوم
ان شاء الله باین مقام اعظم همیشه فائز باشند اگرچه حال مستور است ولکن البته
این ستر را کشف از پی خواهد بود انه لهو المخبر الخبیر و اینکه درباره بدیع علیه بهاء الله
نوشته بودند ان شاء الله بعنایت الهی فائز باشند انا ذکرنا اباه بذکر لعمر الله
تعادله الخزائن و الکنائز و المعادن یشهد بذلک مالک الرقاب یا مهدی
ایام بمثابه برق در مرور است و فنای آن واضح و مشهود طوبی از برای نفسی که

مذکر الله فائز شد و از قلم اعلی اسمش در کتاب الهی ثبت گشت هذا فضل لا یعادله
فضل و لا یشابهه امر سوف یری المقبلون المخلصون ما اخبر به الله فی الزبر و الالواح
و اینکه در بارهٔ محل البرکة و مشرق الاذکار نوشته بودند بسیار مقبول است چه
که بحکمت ذکر نموده اند و از قبل قلم اعلی ارض شش و ارض پاء و بعض اراضی اخری
را از اجرای این امور بنظر بحکمت منزله در کتاب در این ایام نهی فرموده انه یعلم
و نامرد عنده علم کل شیء فی کتاب عظیم طوبی لافنانی انه نطق بما اراده الله
رب العالمین و له ان یشکر ربه بهذا الفضل المبین در جمیع احوال باید ناظر بحکمت
باشند حکم صلوة مع انکه در سنین قبل از سماء مشیت نازل نظر بحکمت تا حین
باطراف ارسال نشده و در ملکوت بیان امر محبوب امکان محفوظ و مستور است
آنچه از احکام الهی که عمل بآن خارج از حکمت نیست باید کل عامل شوند و آنچه
مغایر حکمت است عمل بآن جایز نه الی ان یرتفع امر الله بین عباده و خلقه

جناب اسد و ابن اسمی الاصدق علیهم بهائی بخدمت امر قیام نموده اند و آنچه
در اراضی خاور مشرق الاذکار و محل البرکة اجرا داشته اند از قلم اعلی امضا شده آنه
یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لا اله الا هو المقتدر القدیر ناس غافل الی حین مطلع
اصلاح عالم را مفسد دانسته اند از سکر هوی بشأنی مدهوش شدند که از نفخه صور و نقره
ناقور و هیج باقیه و براهین ساطعه لائحه و آیات منزله بشعور نیامده اند نفسی که بجمیع
حجج من علی الارض ظاهر شده از او غافلند و باوهام خود متمسک مع ذلک
رحمت و شفقت حق بشأنی ظاهر و مشهود که لسان و قلم از عهده ذکر آن برنیاید
این است که دوستان را بحکمت امر فرموده اگر در اشارات قلم اعلی تفکر شود
امورات مستوره بعرصهٔ ظهور آید و مشاهده گردد فوالذی استوی علی العرش اگر
فی الجمله عارف شوند به تبتل الیک یا آله العالمین ناطق گردند در این ظهور اعظم
فساد و جدال و قتل و امثال آن نهی شده و در اکثر الواح این بیانات از افق سماء

علم منزل آیات ظاهر گشته مع ذلک احدی بمراد الله پی نبرده و مقصود را ادراک
نکرده الا من شاء الله طوبی للذین قاموا و استقاموا علی امر الله و عاشروا مع الناس
بالروح و الریحان انهم من اهل السفینة المذکوره فی کتاب الله العالم الخبیر جمیع
باید در صدد اصلاح عالم باشند این است حکم محکم که در این ظهور اعظم از قبل و بعد نازل
گشته طوبی للعارفین طوبی للمتفکرین طوبی للعاملین الحمد لله رب العالمین ما فاتنی
خذ الحکمة و تمسک بها و دع ما سواها کذلک یأمرک المظلوم امرا من لدی الله رب العالمین
در جمیع احوال مراقب حکمت باشید و آنا ما ذکرت فیمن سمی بمحسن الذی صعد الی الله
آنا نذکره فضلا من عندنا ان ربک لهو الکریم

هو الشاهد العلیم

ان التوراة تنادی و تقول قد اتی منزل آیاته الکبری ان اقبلوا الیه یا ملأ الیهود ان الانجیل
یصیح و یقول قد اتی من السماء من تزین بذکره کتب الله مالک الغیب و الشهود

والفرقان یدع الخلق الی الحق الذی کان موعودا من القلم الاعلی فی لوح محفوظ

یا معشر البشر قد اتی مالک القدر لیقربکم الی مقام جعله الله مقدسا عن مطالع

الظنون یا اهل الکتاب ان انصفوا فیما ظهر بالحق ولا تتبعوا اهواء الذین انکروا حجج الله

وبرهانه ونقضوا ما عهدوا به فی مخصر الله رب ما کان وما یکون هل یغنیکم الاموال

ولا وسلطان المآل وهل یدفع عنکم ما عندکم لا واسمی المهیمن العزیز الودود دعوا ما عند القوم

وخذوا ما امرتم به من لدی الله مالک الوجود کذلک اسمعناک خریر العرفان

اذا سمعت وعرفت قل لک الحمد یا من باسمک قام من فی القبور.

هو الشاهد العلیم

یا ورقتی دام افنانی علیک بهائی ورحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین

حمد کن محبوب عالم را که نجوم ظاهر از توحول شمس حرکت مینمایند وبخدمت مشغول اند

این فضل عظیم وان وشکر محبوب عالمیان ناطق باش انه مع افنانه فسوف تنظه

مقاماتهم فی الملک رغما للذین کفروا بالله المهیمن القیوم والبهاء علیک .

هو الشاهد والمشهود

ذکرمن لدی المظلوم لمن اقبل الی الافق الاعلی اذا تجلی مالک الوری بآیته الکبری ودعا

اهل الانشاء الی مقام انزله فاطر السماء فی کتب القبل وفی کتابه العظیم الذی سمی

بالفرقان من لدی الرحمن وبه فرق الله بین الحق والباطل انه لهو المقتدر الذی لا یعجزه

شیء یفعل بسلطانه ما اراد انه لهو الحاکم القدیر هذا یوم فیه ارتفع صریر قلم القدم نادی

قد اتی الموعود بسلطان مبین انا وجدنا منک عرف الاقبال اقبلنا الیک وذکرناک

بهذا اللوح المبین خذه بید القوة والاستقامة وقل یا الهی وسیدی ومحبوبی وغایتی

اسألک بعنایتک التی سبقت الکائنات وبرحمتک التی احاطت الممکنات

بان تجعلنی مستقیما علی امرک وثابتا راسخا علی حبک ای رب اسألک بان

تؤیدنی فی کل الاحوال علی ذکرک وثنائک علی شأن لا تمنعنی کتب العالم ولا

اشارات الامم وتكتب لی ما كتبته لاصفيائك الذين منعتهم الارواح والاجساد
والاموال عن حبك انك انت المقتدر على ما تشاء وفی قبضتك ملكوت الاسماء
لا اله الا انت المقتدر القدير.

هو الشاهد والمشهود

شهد الله انه اتى بمظهر نفسه ومشرق آياته ومطلع بيانه الذی ينطق بالحق ويدعو الكل الى
هذا الصراط المستقيم الذی ظهر بالحق من لدی الله العليم الحكيم يا اهل البهاء انتم الذين
فزتم بلقاء ربه اهل الانشاء يشهد بذلك من نطق وينطق انه لا اله الا انا الشاهد
السميع قل من كبير بذكر كتاب الله عن ورائه وكل من صغير اخذه بيقين مبين هذا يوم تناديه
كل الاشياء الملك لله الواحد الفرد العزيز الحميد دع اشارات القوم وخذ ما اتيت
به من لدن مقتدر قدير ان احمد الله بما توجه اليك قلمه الاعلى وذكرك بهذا اللوح
المنير الذی اشرق من افقه شمس عناية ربك الرحيم انا ربنا كل قائمًا على خدمة الامر

ذکر نالک فضلاً من لدنا انا ربک لهو السمیع البصیر کن کما کنت من قبل کذلک
نوصیک ربک الکریم ان احفظ مقامک باسم ربک و توکل علیه فی کل الاحوال
سوف تجد ما قدر لک فی کتابی العظیم.

هو الشاهد و المشهود

کتاب انزله مالک الوجود من مقامه المحمود لمن آمن بالله العزیز الودود طوبی للقاصد
عرف المقصود و للطالب اجاب المطلوب و للعالم آمن بالله المهیمن القیوم کم من
عالم اعرض عن الصراط و کم من جاهل عرف و سرع و قال لک الحمد یا مالک
الغیب و الشهود تالله قد انار افق العالم بالنیر الاعظم و لکن الناس اکثرهم لا یشعرون
الا
ان الحق یمشی امام وجوه الخلق یشهد بذلک من نطق فی قطب الامکان انه لا اله
انا المقتدر علی ما کان و ما یکون طوبی للمقبل اقبل و فاز بالله، و ویل لکل معرض
اعرض عن الله بما اتبع کل غافل مردود.

هوالصادق الامین

بل تعلم الی ای جهة توجهت یخبرک بذلک من هو العلیم الخبیر قد توجهت الی من
انکره الجهات کلها الا من شاء الله رب العالمین و اقبلت الی من اعرض عنه
الخلائق الا من اراده الله العزیز الحمید بل تعرف الی من اظهرت احب انی ابین
لک لتکون علی یقین مبین احببت الذی صار وفاتر العالم مشحونة ببغضه یشهد بذلک
کل عارف بصیر وعزة الله ربک رب العرش لا یقدر احد ان یتمسک بحبلی حتی
اتمسک الا بان یکون منقطعاً عما سوائی اذاً اجد نفسه معترفة و لسانه ناطقاً بما نطق
به لسان العظمة فی مقامه العزیز البدیع قد حضر کتابک لدی المظلوم الذی ارسله احد
افانی الذی احب الله وکان متغنیاً فی بحر عرفانه او کان الناس فی بغض عظیم
وشرب حتی الوصال مرة بعد مرة وکوثر اللقاء من ید عطاء ربه المشفق الکریم قل لک
الحمد یا الهی بما جعلتنی موقناً بظهورک ومعترفاً بما نطق به لسان عظمتک لولا عنایتک

من یتعدنی من بنی الظنون و بحر الاوهام اشهد انک بحبتنی بجودک و عرفتنی صراط
وهدیتنی الی نبائک الذی به اضطربت الافئدة والقلوب الا من اخذته یدعنایتک
فضلا من عندک اشهد انک ذکرتنی اذ کنت غافلا عن ذکرک و ثنائک و ظهورک
بین عبادک اسألک بسرار ملکوتک و جبروتک بان تجعلنی ثابتا راسخا مستقیما علی
حبک بحیث لا تزلنی شبهات الذین اعرضوا عنک و کفروا بایاتک الکبری و
ظهورات قدرتک فی ناسوت الانشاء انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا
انت الحق علام الغیوب و نذکر فی هذا الحین من سمی بمحمد قبل علی و نبشره بفضل الله العزیز الحمید
نسأل الله تعالی ان یقربه الیه فی کل الاحوال و یجعله منجذبا بآیاته و متمسکا بحبله و متشبثا
بذیله المنیر طوبی للذین فازوا بآثار قلمی الاعلی فی ایامی و نزلت لهم من سماء مشیتی کلمة
القران لعمری لا تعادل بحرف من حروفات اللوح خزائن الملوک و السلاطین لو
ربک بهذا الفضل العظیم و قل لک الحمد یا مقصود العارفین و محبوب من فی السموات و الارضین

هوالظاهر فوق عباده

شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی من افق الاقتدار انه هو السر المکنون والکتاب
المخزون به ظهرت الاسرار ونادی الابرار الملک لله المقتدر المهیمن القیوم من
اقر به قد اقر بوحدانیة الله وفردانیته ومن اعرض عنه انه من الغافلین فی کتاب الله
مالک هذا الیوم الموعود یا محمد علیک بهائی اسمع ندائی انه ذکرک ویذکرک
فی هذا الحین بما انجذب به الملأ الاعلی وانجذبت العلیا ثم الذین طافوا عرش الله المقتدر
العزیز الودود ونشهد انک حضرت امام الوجه وسمعت ندا المظلوم وشربت
کوثر اللقاء من ید عطاء ربک مالک الوجود نوصیک بما اوصی الله عباده من قبل
ومن بعد وهو الحق علام الغیوب کن ناطقا بثنائه ومستقیما علی امره ومتمسکا بحبله و
قائما علی خدمته امره العزیز المحتوم اشهد انک شربت رحیق الوصال مرة
بعد مرة وفزت بالحضور مرة بعد مرة نسأل الله تعالی ان یؤیدک ویحفظک ویصرک

بجنود الغیب والشهود کبر من قبلی علی امک واخیک واخواتک وذکرهم بآیات الله وبشرهم
بعنایته ونور قلوبهم بمعرفته کذلک وصاک القلم الاعلی فی هذا المقام المرفوع البهاء المشرق من افق
سماء رحمتی علیک وعلی الذین اخذوا کأس الفلاح باسمی قالی الاصباح وشربوا منه فضلا من لدی الله رب الملک والملکوت

هو الظاهر فوق کل شئ

هذا کتاب من لدنا الی الغلام الذی باسمه زینت الاسماء ویذکر فی ملکوت الاعلی باسم
البهی الابهی لینبت فی صدره شقایق التحقایق فی عرفان ربه العلیم الحکیم ان یا غلام کن
علی شأن ینبغی لاسمک کذلک یأمرک المسجون الذی یدعو الکل الی الله العزیز الحمید
قل سبحانک اللهم یا الهی لک الحمد بما اظهرتنی فی ایامک والقیت علی حبک
وعرفانک اسألک باسمک الذی به ظهرت لئالی الحکمة والبیان من
خزائن افئدة المقربین من عبادک واشرقت شمس اسمک الرحمن علی من
فی ارضک وسمائک بان ترزقنی من بدائع نعمائک المکنونة بفضلک وعطائک

فیا الٰہی ہذا اول ایامی قد اتصلتہ بایامک فلما شرفتنی بہذا الفضل العظیم لا تمنعنی عما

قدرتہ لاصفیائک فیا الٰہی انی جئتہ قد رغبتہانی ارض جبک و انبتہا بید احسانک

اذا تطلب بکینونتہا مارحمتک و کوثر فضلک فانزل علیہا من سماء عنایتک

یا رب بہا فی ظلک و جوارک و انک انت مستقی قلوب العارفین یا رب الکوثر و التسنیم و الحمد للہ رب العالمین

ہو الظاہر فوق کل شئی

یا محمد قبل قلی اشہد بما شہد المظلوم انہ لا الہ الا ہو الفرد الخبیر ثم اشہد بما شہد مبشری

علیہ ملکوت بہائی انی انا اول العابدین ثم اعلم قد فاز ما ارسلتہ فی ہذہ الایام

و لبسناہ فضلا من عندنا و قبلناہ رحمۃ من لدنا قل سبحانک اللہم یا الٰہی لک الحمد

بما ذکرتنی فی بیتک و ارسلتہ بساس ہیکلک العزیز المنیر اسألک بامواج بحر عطائک

و اسرار کتبک و الواحک بان توئیدنی علی عمل یتضوع منہ عرف قبولک انک

انت المقتدر العلیم الحکیم چند یوم است جبہ شما را پوشیدیم و بیرون فرستیم یعنی از مجل

بصحرا و اولیا را ذکر نمودیم ذکرا به رفع سرادق المجد و خبا الفضل و به نصب علم الظهور

فی الطور و نطقت السدرة الملک لله رب العالمین

هو الظاهر من افقه الابهی

یا ایها الناظر الی الوجه جناب امین از قبل و بعد ذکر شما را نموده و از فضل و عنایت

حق جل جلاله بأثر قلم اعلی فائز شدی مکرر ذکرت از لسان و قلم جاری نه نعمة لایعادلها

ما فی العالم و ما عند الامم یشهد بذلک مالک القدم فی السجن الاعظم انه هو السمیع البصیر

این ایام جناب امین علیه بهائی در سجن وارد و در حضور ذکر شما را نموده الحمد لله موفق

شدی بر اقبال و اقرار و همچنین بر خدمت امر الله رب العرش العظیم جمیع عالم از برای

یوم الهی خلق شدند ولکن کل غافل و محجوب الا من شاء الله شکر کن مقصود یکتا را

ترا فائز فرمود بآنچه که مثل و شبه نداشته و ندارد و آن اعتراف بر ظهور مکلم طور بوده

و هست طوبی لک و نعیما لک یوم الله را ادراک نمودی و بخدمت قیام کردی

دوستان آن ارض را تکبیر برسان بگو یا حزب الله لا تحزنوا من شیء ان الفرح
الاکبر یسیال الله لقائکم یشهد بذلک ام الکتاب فی هذا المقام الرفیع آنچه در بارهٔ
ملک و امور دیگر ذکر نمودند این فقرات در کتاب الهی بمشورت معلق شده
مشورت کنید و بآن تمسک نمائید جناب ح س را تکبیر برسان بگو ای
شمار در حضور دعدهٔ حفظ فرمود حکم او جاری بوده و هست انه هو الصادق الامین العزة
بیده و الحفظ فی قبضته بفضل ما یشاء و یحکم ما یرید در این حین عرف بخشش و عنایت از
شطر فضل متضوع یا حسین انا نوصیک بخدمة الامر انه یرفعک کیف یشاء و
یأمرک بالاستقامة الکبری فی هذا الامر العزیز المنیع البهاء علیک و علی کل ثابت مستقیم

هو العزیز

چندی گذشت که عندلیبان بستان الهی منحمود گشته اند و طوطیان مصر معنوی از
شکرهای روحانی ممنوع شده اند آخر چرا از طیران باز مانده اند و از بحر اعظم تشنه مانده

قسم بخدا آنچه مشهود است زود باشد خواهد رسید و رحمت روح شامل است تراد هر

که باو راجع است و این است فضل بی انتها غافل مشوید،

هوالعزیز البدیع

فی ظلمة الارض بعد اعراض النفوس کان مثل الشمس من افق الروح فی

مشرق القدس بالحق مشهودا اسمع ما ینفق عند لیب البقاء و تطیر فی هذا الفضا

لتشتعل النار فی صدرک و تجذبک الی مقام الذی کان عن الابصار مستورا

ولن یصل الیه ایدی احد و ما عرج الی سمائه من نفس اهل الفردوس قد سکروا فیما شربوا

عن بحر اسمه و هو کان فی سرادق العزة قبل ظهوره الحق فی عالم الاحدیة

بالروح مشهورا و فی کل حین ینادی من عرش البقاء علی اهل الارضین

والسمائین آمنوا بالله العلی و لا تیأسوا عن روح البقاء فی علی البقاء لتکونن فی

رضوان القدس بین یدی الجمال بالجلال مذکورا قل یا قوم اتقوا الله و خافوا عن مظاهر نفسه

ولا تعرضوا على الذين ما تجدهم العرفان وهم كانوا على عرش الغيب بالحق مستويا

ولا تتبعوا هؤلاء الذين تجد انفسهم رياح النفاق وكانوا من اهل الشقاق على لوح

الامر من قلم الحكيم مكتوبا قل يا قوم آمنوا بالله ثم اتبعوا الذي يهديكم الى النار التي كانت

من الفؤاد مشتعلا لتوجهوا اليها وتشتعلوا من فورانها وتطوفن في حولها تحرقن

عنكم الحجبات وتجعلكم من سمندر النار في كرة النار بالحب مبعوثا هذا ما ينصحكم حمامة النار

من حكمة الاسرار لئلا تضطربوا من شماتت الفجار وتفرحوا من فرح الذي كان من

سماء النصر منزلا قل يا اعبد الله يدعوكم الى صراط الذي كان في سماء القلب ممدودا

وما يسألكم من اجر فان اجره كان على الله محتوما ولا ينفعه كل من في السموات والارض

ولو يسجده كل من في ممالك القدر مجموعا قل هو الذي انفق روحه في كل حين بنزل

عليه البلا من كل الجهات وكان نفسه في مقابلة الاعداء مثل الشمس في قطب السماء

مذكورا والنور على المنقطعين وهم الذين كانوا في اللوح مسطورا ١٥٢

هو العزیز العظیم

هذا کتاب من لدنا الی العزیز لیفرح ویکون من الشاکرین یا عزیز نشهد انک اقبلت
الی الله رب العالمین وفزت بالحضور وسمعت النداء وشربت رحیق الوصال
ودخلت بابا فتح علی وجه من فی الارض والسماء ورأیت ما اراد احد من قبل ان
ربک هو العلیم الخبیر ونسأله ان یکتب لک من قلمه الاعلی ما یحفظک وینفعک
فی کل عالم من عوالم ربک المقتدر القدیر انا نذکرک اخاک الذی سمی بهاشم بذکرلم
یاخذه النفاد من لدی الله مالک الایجاد انا نسأل الله ان یغفرک ویغفر الذین
اردت غفرانهم من بحر عنایته اسمه الرحمن الرحیم طوبی لک بما تمسکت بحبل
الاحکام وعملت ما انزله الله فی الکتاب قل ما الهی ترانی خرجت من بیتی
وهاجرت فی سبیلک الی ان فزت بلقائک اسألک بنور وجهک وبنار
سدرة امرک بان تقدر لی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک تعلم ما ینفعنی وما یضرنی

ولا اعلم ما عندک انک انت العزیز الوهاب

هو العطوف الغفور

یا ورقتی ان استمعی حفیف سدرة عنایتی انها تغرّدک فیما ورد علیک من قضاء الله ربک ورب العالمین لعمری یسمع من حفیفها ما قصد الحسین المقصد الاقصی و الذروة العلیا و الرفیق الاعلی ایاک یا ایتها الورقة ان یحزنک الفراق انه یشرب من بحر القرب و الوصال و فاز بما لا یذکر بالمتعال انّ ربک لهو الغنی المتعال انا نوصیک بالصبر و الاصطبار لک ان تکونی فی کل الاحوال ناظرة الی افق ارادة ربک و متمسکة بحبل الرضاء فیما شاء الله و یشاء انه لهو العلیم الحکیم البهاء المشرق من افق عنایتی علیک و علی ورقتی سدرتی اللائی تحرکن باریاح ارادة الله المقتدر الغفور الرحیم

هو العلی الابهی

یا حسین علیک بهائی کنت مشتعلاً بنار محبة الله و قائماً علی خدمة امره المحکم المتین

کن ناطقاً بثنائه و متوجهاً الی وجهه و ناظراً الی افقه المنیر بکمال حکمت در اتحاد نفوس
و اشتعال قلوب سعی نمائید انه ینصرک کما نصرک و ایدک علی هذا النبأ العظیم ان
احفظ مقامک ثم اذکر ربک العلیم الخبیر البهاء علیک و علی الذین نبذوا اوهام
الجهل متمسکین بانوار شمس الایقان من لدی الله رب العالمین

هو العلی الاعلی

فاعلم ان افنانی ذکرک تلقاء العرش الی ان اشرقت شمس الاذن من افق مشیة الله
رب العالمین لک ان تشکره بهذا الفضل الاعظم الذی لا یعادله ما عند الملوک
و السلاطین قد اذناک و کتبنا لک اجر اللقاء من قلمی الاعلی فی لوحی المبین انه اراد
ان یوفی بوعده و عهده ان ربک لهو الشاهد العلیم البهاء علیه و علیک و علی الذین اتخذوا الی الله العزیز الحکیم
سبیلا

هو العلی الاعلی

کتاب الرحمن نزل بالحق من لدی الله رب العالمین و یأمر الناس بالعدل و بما انزل الله

فی کتابه المبین قل یا قوم اتقوا الله خذوا ما امرتم به من لدن علیم حکیم یا افنانی انا
ندعوهم الی الله وهم یدعوننا الی اهوائهم الا انهم من الاخسرین قل انه لا یسمع ندائکم
ولا یمشی طرقکم ان له صراطا مستقیما یهدی الکل الیه انه علی کل شئ قدیر طوبی لک
ولمن قام علی خدمته الامر ولمن احکم لوجه الله رب العالمین البهاء علیک من لدن مقتدر قدیر

هو العلیم

اسمع یا اسمی ثم اسطع عن کثیب الحمرا بسطوع المسک عن رضوان ربک المنان
العزیز القدیر لیعطر مسک الممکنات ویضعن روایح الامکان ویقلبن الی وجه ربک
الرحمن العزیز العلیم ان یا رحیم فاخرج عن غرف السکون وکن منادیا من لدنا بین العالمین
فانقطع عن نفسک فی سبیل ربک ثم هاجر الی ای ارض تری یا اسمی المرید الغالب
العظیم وان تکون واحدا فاستانس بذکر ربک المهیمن العزیز الحکیم وانک لو تسمع
علمک جمال العلم تاسه یوثر قولک علی کل شئ بل علی کل جبل راسخ منیع قم عن

مقامک ثم اشتعل بهذه النار التی منها اشتعلت کل الاشیاء لیحدث منک
حرارت حب الله فی قلوب الموحدین تالله یا رحیم انا وجدنا ملأ البیان فی ذم
الذی لن یقاس بهم احد فی الملک لذا ابکت عیون سری لنفسی الوحید الغریب
قل یا قوم فانصروا الغلام وانه لهو الذی به رفع دینکم وعلت اسمائکم وظهرت قدرتکم
ولاح جمال الله المقتدر العزیز البدیع ان یا قوم لا تحرموا انفسکم عن هذا الفضل الذی
ارتفع بالحق خافوا عن الله الذی الیه منقلبکم ومثوی العالمین قم باذن الله ثم
ذکر الناس بما یذکرک روح القدس فی هذا اللیل المنیر ان یا اسمی ان کنت فقیرا
فی الضعف فاستغن باسمی القادر وان کنت علیلا فی الجسد فاستشف باسمی
الشافی وان کنت کلیلا فی النطق فاستنطق بسلطانی الناطق العلیم الفصیح وا
اذا اردت ان تبلغ الناس الی الله اذا یتکلم الروح علی لسانک وتجری
عنک ینابیع الحکمة والبیان وکان الله علی ما اقول شهیدا کذلک یبشرک ربک لتبشر الناس برضوان قرب منیع

هو العلیم الحکیم

ان شاء الله لم یزل ولا یزال از سلسال عنایت ملیک بیزوال سایشی
حمد کن غنی متعال را که ترا تأیید نمود و بافق اعلی هدایت فرمود اکثری از ناس
از محبوب عالمیان محجوب مانده اند و بظنون و اوهام خود مشغول گشته اند و تو
بشطر دوست توجه نمودی و در بساط اقدس که مقدس از ذکر ماکان و مایکون
است وارد شدی و ندای سدرة الهیه را بگوش خود شنیدی و مطلع ندا را بچشم خود
مشاهده کردی قدر این فضل را بدان و در لیالی و ایام شکر مالک انام مشغول
باش چه مقدار از علما و فضلا و فقها که آرزوی لقاء الله داشتند و بعد از ظهور از آن
محروم ماندند و تو از رحیق وصال آشامیدی و بملکوت لقا فائز گشتی طوبی
لک و للذین فازوا بهذا المقام الامنع الاقدس العزیز البدیع .

هو العلیم الحکیم

سبحانک اللهم یا الٰهی اسألک باسمک الذی به اضاء مصباح بیانک فی
مشکوة عرفانک وهبت ارياح الطافک علی اهل مملکتک بان تجعلنی فی
کل الاحوال قائما علی خدمتک ومستضیئا بانوار معرفتک ومحبتک علی شان
لا تجعلنی شبهات العالم ولا تمنعنی ظنونات الامم ثم اجعلنی یا الٰهی راضیا بما قدرت لی
بفضلک واحسانک وکرمک والطافک ای رب لا تدعنی نفسی بشیء فی
کل الاحوال والاحیان بالبشارات التی کانت مخصوصة لایامک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم قد حضر کتابک وقرئناه واجبناک بما
تنادی به الله رب العالمین وتدعوه به فی ایامک انه لهو الآمر الخبیر انما البهاء علی
الذین نبذوا الوری متوجهین الی الله فاطر السماء الا انهم من المحسنین والحمد لله
رب العالمین .

هوالغافر

یا امتی اسمی علیه بهائی وعنایتی نامه‌ات رسید ساحت اقدس فرستاده شد امید
عرف خلوص وعرفان حق جل جلاله از آن متضوع لایعادل بحرف من عنده ما
خلق فی الارض وصیت میکنم تو و امارالله را بانچه سزاوار یوم او و ظهور اوست از
حق جل جلاله سائل و آمل که کل را بنور انقطاع و اکلیل تقوی مزین فرماید اماء آن
ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان نفوسی که در نامه‌ات مذکور هر یک بذکر مظلوم
فائز شدند تکبیر مکرر تکبیر مکرر علیکم.

هوالقائم باسمه القیوم

قل یا میسر البیان قد اتی الرحمن بسلطان مبین فی هذا الیوم فیه نادت الاشیاء الملک
لله العزیز الحمید انک سمعت النداء وشربت رحیق البقاء من ید العطاء فضلاً
من لدن مشفق کریم اشکر الله ربک بهذا الفضل الاعظم الذی لاتعادله خزائن العالم

یشهد بذلک ام الکتاب فی هذا المقام العزیز الرفیع البهاء من لدنا علیک وعلی کل ثابت راسخ مستقیم

هو الکتاب المبین

قد نزلت آیات الله المقتدر العلیم الحکیم وظهر ما کان مکنونا فی العلم ومخزونا فی کنز

عصمة الله رب العالمین هذا کتاب نزل بالحق ویدعو الناس الی افق اشرق

منه نیر البیان امرا من لدن آمر حکیم انا ذکرنا الذین اراد والذکر وامرناهم بالتوجه

الی وجه الله المقدس المنیر طوبی لمن سمع النداء واجاب ویل للغافلین قل

یا ملأ البیان اتقوا الرحمن ولا تکونوا من المعتدین قد ملئت الآیات شرق الارض

وغربها انصفوا فیما ظهر بالحق ولا تکونوا من الظالمین ان المظلوم کان صامتا انطقته

ارادة الله المقتدر القدیر وکان ساکنا حرکته ید العنایة امرا من لدن قوی قادر عزیز

عظیم قد غلبت ارادة الله ارادة عباده واظهر ما شاء واراد وهو الفضال الکریم ان البهاء

من لدنا علیک وعلی الذین اخذوا رحیق الوحی من ید عطاء ربهم وشربوا منه باسمه البدیع العزیز

هوالمبین العلیم

امروز کتاب من غیر ستر و حجاب جمیع اهزاب آفاق را علی دعوت فرمود و

کتاب اعظم که در فرقان ام الکتاب و نبأ عظیم مذکور و از برای کتاب معانی

لاتحصی بوده و هست و همچنین در فاتر لاتعد یک فقره از دنیاست و نفس دنیا از کتاب

محسوب و اوست کتابی که دارای جمیع اشیاء و تعالیم عالم است یک کتاب از

قلم قدرت و صنع مکتوب و یک کتاب از قلم عباد مسطور کل شیء احصیناه کتاباً

ولکن این کتاب از قلم اعلی جاری و نازل و اقتدار قلم اعلی خارج از حد احصا قیام نمود

امام وجوه قیامی که قعود او را اخذ ننمود و صفوف و الوف و سطوت و غضب او را از

اراده قویه غالبه اش باز نداشت و یک کتاب بصحیفه حمراء و او مخصوص است

بذکر جواهر وجود و ایشانند آن نفوسی که عالم را یک وطن دانند و با کل بروح و ریحان

حرکت نمایند در ع این نفوس تقوی بوده و هست بطراز امانت مزین و بصدق

وصفا و وفا موصوف و از برای اخلاق مرضیه اند و صاحب اعمال پسندیده
نصرت نمایند ولکن بخبر و اخلاق و آداب عالم تحت اراده حکیم حاذق است آنچه
مصلحت عباد و مقتضیات عصر است فرموده و میفرماید لا یحیطون بشیء من علمه
الا بما شاء وسع کرسیه السموات و الارض ذکر ارض که در کتاب نازل کل را
شامل است عند الله علم کل شیء فی کتاب مبین اگر نفسی بمرقاة بیان بسما معانی
عروج نماید باین کلمهٔ علیا که از افق سما قلم اعلی اشراق نموده گواهی دهد و هی هذه
لا رطب و لا یابس الا فی کلمة الله المطاع تا چه رسد بکتابی که ظاهر و هویدا است
مقصود از رطب و یابس در یک مقام اوامر و نواهی الهی بوده و در یک مقام
ما ینفعهم و یضرهم فی الحیوة الاولی مختصر ذکر شد.

هو المتعالی العلیم الحکیم

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان لیقربن الکل الی الله رب العالمین بمن آمن

قد آمن بکتب الله کلها والذی غفل انه من المنکرین قل هذا الهو الذی لا یعادل بکلمة
منه ما نزل من قبل قد شهد بذلک من بشر العباد بظهوری ونطق باسمی العلیم الخبیر
کم من عبد اذا سمع النداء اقبل الی الافق الاعلی وکم من عبد اعرض واتبع کل جاحد بعید
انک اذا قرأت کتاب بک ان اقرأه بالروح والریحان انه یجذبک الی الله العزیز
الحمید ثم اشکره بما جری ذکرک من قلمه الاعلی ان هذا لفضل عظیم ان اعرف وقل لک الحمد یا محبوب العالمین

هو المتعالی عن الذکر والبیان

کتاب انزله الرحمن فضلا من عنده الی الذی اراد ان یشرب رحیق الحیوان فی هذا
الظهور البدیع نوصیک بالاستقامة علی امر الله ونذکرک بهذا الذکر الذی به تذکر من
تقرب الی الله رب العالمین ان افرح بذکری ایاک انه یکون معک فی کل الاحوال
لو تکون من الراسخین تستغنی الدنیا وما فیها اذا یجدن المخلصون ما قدر لهم فی الفردوس الاعظم
من لدی الله الغفور الکریم ان الذین غفلوا الیوم عن الله وسلطانه سوف یرون

انفسهم فی خسران عظیم قد یح من اقبل الی الافق الاعلی و خسر من اشتغل بالهوی و اعرض
عن مولی الوری انّ ربّک لهو المبین العلیم کذلک نزّلنا الآیات لتجد عرفها و تکون من الذاکرین

هو المتکلم المبین العلیم

ای دوستان ربیع رحمانی است و نسایم عنایت الهی جاری و ساری جهد نمائید
تا اشجار یابسهٔ انسانی را از این نسایم روحانی سبز و خرم کنید تا باثمار معارف الهیه
و اوراد حکم بالغهٔ ربانیه مزین شوند اشجار یابسه لایق قطع است و اشجار مرتبه زینت
حدائق و بساتین ان شاء الله بعنایة الله چنان بخدمت امر مشغول شوید که ذکرش
در کتاب الهی بدوام ملک و ملکوت باقی و ثابت بماند انه ینصر من نصره و ینظر من توجه
الیه لا اله الا هو الفرد الخبیر الهما علیک و علی الذین نبذوا ما عندهم و اخذوا ما امروا به فی لوح مبین

هو المتعالی عن کل ذکر و ثناء

قد شهد القلم الاعلی و الذین یطوفون حول الاسم الاعظم الابهی و لکن الناس هم لا یسمعون

انه فی کل حین ینادی و یدعوهم الی افق الامر ولکن الناس اکثرهم لا یشعرون قد اخذهم
سکر الغفلة علی شان ما انتبهوا من ندا ء الله فی هذا الیوم الذی فیه نصبت رایة الامر
وشهدت الذرات انه لا اله الا هو المهیمن القیوم کذلک ماج البحر الاعظم بین الامم
ولکن القوم اکثرهم لا یفقهون قل ضعوا اصنام الاوهام ان هذا مطلع آیات ربکم
العزیز المحبوب ایاکم ان یمنعکم ما خلق فی الارض عن المقام الذی نزل حکمه فی لوح
مسطور

هو المشرق من افق البقاء

سبحان من زین هیاکل بطراز الاذن و احضرک لدی العرش و سمعک ندا ء المنیر البدیع
هل یعادل بهذا شیء لا و رب العالمین ان احمد فی کل الاحوال ثم اشکره و اقل لک الحمد
یا الهی بما ایدتنی و شرفتنی و احضرتنی مقامک الکریم

هو المشرق من افق الایقان

بعنایت حق فائز شدی لله الحمد و بصراط آگاه گشتی لله الفضل ذکرت مذکور و لحاظ

شفقت بتو متوجه ان شاء الله این مقام بلند اعلی را باسم مالک اسما حفظ نمائی و از

خوضا ظالمین و غافلین محزون نشوی و ممنوع نگردی سوف یاخذهم الله بعدل

من عنده و یریک ما قدر لک فی کتابه المبین انها علیک و علی کل ثابت مستقیم

هو المشرق من افق البیان

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان لیقربهم الی الله رب العالمین قد منعت الناس

اهواءهم عن هذا الصراط المستقیم قد اتخذوا الموهوم معرضین عن الله العزیز الحمید قلم

قد حضر کتابک لدی الوجه و سمعنا ما ناديت به الله و اجبناک بهذا اللوح المبین طوبی للسان

نطق بذکر المقصود و لعین توجهت الی الوجه و لید اخذت کتاب الله المحکم المتین سیغنی

ما تراه و یبقی لک اجر ذکرک محبوب العالم و حضور کتابک فی هذا المنظر الکریم ان افرح بذکری ایاک و کن من الشاکرین

هو المشرق من افق البیان

قد امسی مطلع الظهور بین اهل الغرور و بذلک تنوح الاشیاء و لکن الناس هم لا یفقهون

قد اعترض علینا عباد لا یعرفون حرفا من الکتاب وهم لا یشعرون قد نزلت الآیات
فی اللیالی والایام ولکن القوم لا یسمعون قد خلقت الموجودات لایام الله انه ظهر بالحق
وهم لا ینظرون قد اخذتهم اهوائهم علی شان منعوا عن فضل الله المهیمن القیوم اذا انزلنا الآیات
جادلوا بها واذا اظهرنا البینات کفروا بالله رب ما کان وما یکون ان الذی سرب
حیی البیان من ید عطائی انه ممن فی کل الخیر یشهد بذلک لسان العظمة والجلال فی
هذا المقام المحمود ان افرح بذکری ایاک وتوکل علی الله العزیز الودود.

هو المشرق من افق البیان

یا مهدی ان استمع ندائی من شطر سجنی انه لا اله الا انا العلیم الحکیم قد ذکرناک واحبائی
فی هناک ونبشرکم بما قدر لکم من لدن مقتدر قدیر البهاء علیک وعلی ابیک وعلی
الذین فازوا بهذا الامر العظیم والحمد لله العلیم الحکیم.

هو المشرق من افق سماء الفضل

یشهد المظلوم بوحدانیة الله وفردانیته وباسمائه الحسنی وصفاته العلیا هو الذی خلق العالم بکلمة
من عنده واظهرها ارادانه هو المقتدر المختار ونشهد انه اتی راکبا علی السحاب فی یوم فیه
اخذ السکر سکان الارض والسماء الا من شاء الله مالک المآب قد ظهر من کان
ناطقا فی سدرة الطور وبزر ما کان مکنونا فی علم الله رب الارباب طوبی لک یا ام الافنان
وبنت الافنان اشهد انک اقبلت الی افقی وحضرت تلقاء الوجه اذ کان لسان
العظمة ناطقا بذکره العزیز الجمیل اسکری ربک بما ایدک علی الاقبال والحضور امام الوجه انه
هو المقتدر الفضال نسأله تعالی ان یقدر لک ما یفرح به قلبک وتقر عینک انه هو المقتدر
علی ما یشاء وفی قبضته زمام الامور کلها یشهد بذلک من عنده ام الکتاب انها اشرق من افق سمائی علیک وعلی الاثی من امة
یه منزل الایات

هو المشفق العطوف الغفور الرحیم

تالله یا اسمی الجمیم قد قرلدی العرش کتابک وجدت منه نفحات حبک لله یشهد

بذلک قلمی الاعلی فی هذا اللیل الذی فیه ینطق جمال القدم بما تضوع منه عرف الحیوة
بین العالمین وانک اذا فزت به قم وقل لک الحمد یا آله العالمین ان یا اسمی المهیمن
ان استمع النداء من شطر السجن لعمری ان لسانی یشهد بحبک له وبقبالک
الیه ان اطمئن بفضل ربک وقل لک الثنا یا محبوب العالمین ان یا اسمی الالف
تشهد الف الابداع بانک انت الذی سمعت النداء واقبلت الی الافق الاعلی
وتمسکت بالمعروف واستقمت علی حب مولاک اذ کان مضطرباً کل قوی امین
ان یا اسمی الام ان ربک العلام ینادیک من مقر عرشه العظیم ویشهد لک بما تقر به
عینک وتسر به قلبک وتأخذ عرف العنایة کل صغیر وکبیر لا تحزن من شئی انه یسمع
ویری وینزل لک ما تفرح به قلوب العارفین لعمری لو تجد نفحات هذه الایام
تطیر من الاشتیاق وتصیح فی البیت لک الفضل یا من فی قبضتک ملکوت
السموات والارضین انا خلقناک وربیناک واسمعناک واریناک منظری الکریم یا اسمی الجمال

علیک بهاء الله فی کل حین و بعد حین و قبل حین انت الذی تمسکت بالحبل الاعظم و حملت البلایا
فی حب الله رب العالمین انا کنا معک اذ دخلت فی السجن و کانت معک
انفس معدودات ان ربک لهو البصیر الخبیر ان اذکر من سمی بعلی قبل اکبر ایمن
و فی میثاق الله و عهده و استشهد فی سبیلی المستقیم انا نذکره فی هذا الحین و نقول علیک
بهاء الله و بهاء من فی الملأ الاعلی و بهاء الذین فازوا بهذا الامر البدیع یا علی قبل اکبر
انک انت دخلت الرمس و محبوب العالم یذکرک فی هذا المقر الرفیع انت الذی
توجهت الی وجه مولیک و قطعت البر و البحر الی ان دخلت شاطی البحر الذی
ینادی کل قطره منه قد تم المیقات و اتی الرحمن بسلطان مبین و اقبلت الی افق
الظهور و قمت لدی الباب و فزت بانوار الوجه و سمعت ندا الله المهیمن العزیز الحمید
و کنت فی جوار رحمته ایاما معدودات ثم رجعت باذنه و دخلت السجن فی حین ان
ربک لهو الشاهد السمیع طوبی لمن یذکره بعده بما نطق به القلم الاعلی فی هذا المقام المنیع

نشهد انه ممن انفق روحه فی حب مولاه فی یوم فیه زلت اقدام العارفین انا نذکره
والذین معک لیشهد الکل بفضل الله ورحمته انه لهو المعطی الغفور الکریم ثم نبشرک بفضل اخر
ان ربک لهو المبشر الخبیر انا قد غفرنا ما خلف الذی صعد الی الله ونشهد انه ممن اقبل
الی الافق الاعلی وبلغ الغایة القصوی کل ذلک من فضلی علیک لتکون من الشاکرین
انه فی الافق الابهی یشهد بذلک لسان عظمتی فی هذا المقر المنیر انا نذکر فی هذا المقام
من سمی بعلی قبل نقطی لیبقی ذکره بدوام اسم الله الملک المقتدر العزیز الحمید ان یا قلم الاعلی
ان اذکره بالروح والریحان ثم اشهد له بما شهد له الرحمن ان ربک لهو المعلم الامین
قل طوبی لک یا من صعدت الی الرفیق الاعلی وتوجهت الی المقام الاسنی اشهد
انک قد سمعت النداء واقبلت وآمنت وکنت من الفائزین انت الذی
ما منعتک شئونات الخلق عن الحق قمت علی الذکر والثنا بین ملأ الانشاء وتوجهت
بوجهک الی وجه الله المشرق من هذا الافق المنیر طوبی للذین فازوا بهذا المقام ونعیما

لکل مقبل اقبل الی الله العزیز الجمیل ثم نذکر من سمی بعبد لیب الذی طار فی هوا محبة الرحمن
وفاز بلقاء الله فی یومه البدیع انا نذکره باحسن الذکر ونرسل الیه نفحات الآیات
من هذا المقام الذی فیه ینطق لسان العظمة الملک لله العزیز المنیع نخاطبه جمال القدم
ویقول علیک ثنائی یا الله یا من کنت ناطقا بذکرک وعلیک بهائی یا الله یا من کنت
ناظرا الی مشرق فضل ربک العلیم کذلک ذکرنا الذین سمعوا ندائی یا الله واقبلوا الیه
بقلوبهم وشهدوا بما شهد الرحمن اذ استوی علی عرشه العظیم نعیما لهم وطوبی لهم بما فازوا
فی هذا الحین بکوثر ذکر ربهم المقتدر القدیر بل تعادل بهذا الفضل کنوز العالم لا واسمی الاعظم
ولکن الناس اکثرهم من الراقدین بشره بعد بشارة بما توجه وجه القدم من شطر سجنه الاعظم
الی من سمی بمحمد قبل علی الذی فاز بعرفان الله مالک الایجاد انا نذکره بلحن الله رب
الآخرة والاولی بذکر تمر به رائحة التقدیس بین العالم ویتضوع عرف الرحمن فی الامکان
انت الذی اقبلت الی قبلة الآفاق وآمنت بالذی اعرض عنه اکثر العباد وطوبی

لک بما فزت برحیق الحیوان الذی ادارته انامل عطاء ربک الرحمن بین الامکان شهد
انک تقربت و توجهت و عرفت و اخذت و شربت باسم الله مالک الادیان
هل من ذی اذن لیسمع بحن الله و هل من ذی بصر لیشاهد انوار الوجه هل من ذی شم
یجد رائحة الفرح الذی علق علی ظهر الله المقتدر العزیز المنان انت فی الرفیق الاعلی و
ربک الابهی یراک و یذکرک لیکون ذکره ایاک لمن فی الابداع یا جمال قدسمنا مسک
ما کان تشاهد خضوعک لله و خشوعک لوجهه و عجزک و ابتهالک لدی الله المقتدر
العزیز الوهاب انه یکون معک فی کل الاحیان و یذکرک و الذین معک انه لهو العزیز
البصار و نکبر من هذا المقام الاعلی و المقر الاسنی علی اهلک و من نسب الیک
ان ربک لهو المبین المختار لا یعزب عن علمه من شئ یذکر من لدنا بما یبقی به ذکره
بدوام ملک الله مالک الانام ای جمال کتابت بملاحظ مالک اسماء فائز و جواب
آن از سماء مشیت الهی نازل بشأنی که هر کلمه آن شهادت میدهد بر فضل محبوب

عالم وعنایت او ان اشهد وکن من الشاکرین مخصوص هریک از اسماء که در کتاب
آنجناب بود آیات بدیعهٔ منیعه نازل ای جمال قسم بشمس محبت که از افق عالم مشرق
وباعلی الضیاء ابهی النور ظاهر و باهر که اگر جمیع ناس در ساعتی از ساعات بقلوب مقدسه
مطهره توجه نمایند و ندای الله را اصغا کنند و اطوار او را تا سدرهٔ منتهی مشاهده نمایند
البته کل از فیض بحر اعظم محروم نمانند و در این فجر منیر بعنایت حق فائز گردند ولکن امم
فی غفلة و ریب لهوا الشاهد الخبیر اهل خانه و منتسبین شما جمیع لدی العرش مذکورند و جمیع
بعنایت الهی فائز شده و میشوند لا تحزن من شیء قد قدر لک ما تفرح به القلوب
ان ربک لهوا الصادق المخبر الامین یا ایمی الجمال قد توجه فی هذا الحین وجه ربک الی
من سمی بزرگ لیجد نفحات الوحی و ینطق بثنا ربه الخبیر ان الذی توجه الی الله انه
یتوجه الیه من عنده و انا العلیم من ینطق بهذا الاسم الاعظم یوقن بانه کان مذکورا لدی
العرش شهید بذلک ربک و انا الشهید کبر من قبلی علی وجهه قل تالله قد فزت

بالنور الاعظم اذ ذکرک مالک القدم فی هذا اللوح الحفیظ ان افرح بفضل مولیک ثم اشکره

ان ربک لهو السمیع هذا یوم فیه انجذبت الاشیاء من ندائک مالک الاسماء و یسمع من

کل ذرة من الذرات تهلل و تکبر و تتحرک شوقا الی ظهور الله فی هذا المقام المبین یا جمال

ان اشهد ثم انظر ثم اذکر ما رأیت بعینک اذ کنت قائما لدی الباب و کان منوجها

الیک وجه الله رب العالمین ان افرح بفضلی ثم عنایتی ثم مواهبی و رحمتی التی سبقت

الاشیاء و بحر کرمی الذی احاط العالمین و ما ذکرت فی الذین اقبلوا الی المظلوم تسرا بهم

بذکری ایاهم لیکونن من الفرحین قد عرض لدی العرش العبد الحاضر کل اسم کان مذکورا

فی کتابک و نزلنا له ما فاح به عرف الفضل بین السموات و الارضین طوبی لهم بما فازوا

بعرفان الله فی ایامه و تمسکوا بحبله المنیر یا اهل الطاء لعمر الله ان المقصود یذکرکم و

ینادیکم من هذا المقام البعید یدعوکم الی مقام لا یاخذه الفناء ان ربکم العلیم لهو الناصح

الامین قد ذکرناکم مرة بعد مرة ان افرحوا بفضل ربکم و کونوا من الشاکرین ان اشربوا

بما توجه اليكم وجه الله من هذا الافق البديع قولوا لك الحمد يا اله العالم ويا مالك القدم

بما تحرك باسمنا قلمك الاعلى وتضوع منه عرف عنايتك لمولى العباد نشهد

انت الفضال ونحن من السائلين وما ذكرت في اهل الهاء والميم انا نزلنا لهم الآيات

فضلا من لدنا وانا الكريم ونزلنا لملة الكليم في هنالك ما اردته من فضل ربك الرحيم وتذكر اهل الشين

والسين والميم الذين فازوا بحق البقاء الذي فك ختمه باصبع ارادة مالك الاسماء طوبى لهم

ثم طوبى لهم وحسن مآب ان يا احبائي في الشين انه قد ذكركم مالك الاسماء بآيات لا يراها المحو

في ممالك الابداع ان مالك الاختراع يشهد لك وعن ورائه كل عارف علام يا رضا قد سمعت النداء

مرة بعد مرة ان استمع في هذه الكرة الاخرى توجه بالوجه الاطهر الى المنظر الاكبر وبالقلب الانور

الى افق ظهور ربك العزيز الوهاب قل لك الثناء يا مالك البقاء ولك الذكر يا من بيدك

زمام الايجاد اشهد انك قدرتني وشرفتني وعرفتني واسمعتني ندائك الاحلى في ملكوت الانشاء

وانك انت الكريم المتفضل السائل بالاسم الاعظم بان تجعلني طائفا بذكرك ومؤيدا في على الاستقامة الكبرى على امرك الذي

به انقلب الاسماء وناحت قبائل الارض کلها الا من شاء ربک الذی احاط الامکان

وتذکر الذین فیهنا لیحرکهم عرف آیات ربهم الرحمن وتکبر من هذا المقام علی وجوههم و

توصیهم بما ینبغی لهذه الایام ان ناقلمی الاعلی ان اذکر من سمی بطالب لیفرح بذکری

ویکون قائما علی خدمته هذا الامر الذی به زلت الاقدام یا طالب ان استمع نداء

المظلوم تالله انه ما اراد لک الا ما یقربک الی الله رب الغیب والاجهار ان اعمل

بما وصیناک من قبل بلسان الصدق ثم تشبث بذیل رحمة ربک فاتق الاصباح

قل ای رب لک الحمد بما عرفتنی وعلمتنی واشهدتنی قد توجهت بکلی الیک

واسالک بان لا تدعنی بنفسی انک انت المقتدر المنان وتذکر احبائی فی الیمن

قل ان افرحوا بذکری وثنائی لعمر الله یبقی لکم ما جری من هذا القلم الذی شهد انه لا

الا انا المقتدر العزیز الفضال انا نزلنا لکم فی حب الله وامره ونوصیکم بالاستقامة الکبری

لان بها ترتفع اعلام النصرة بین الارض والسماء ویغرد عندلیب البقاء فی الاجواء انه

لا اله الا هو المقتدر على الاكوان خذ وارحيق البيان باسمي ثم اشربوا منه بذكري الذي اتى
البهاء طوبى لكم بما تشرفتم بذكر الله وتوجهتم في يوم فيه زلت الاقدام بالقلبي توجه
الى اهل الميم الذين شربوا رحيق العرفان في ايام الرحمن وفازوا بهذا الذكر الجميل
انا سمعنا ندا كل واحد منكم وذكرا كم على ما انتم عليه فضلا من لدى الله العليم الخبير انا نذكر
من سمى بعلي في ملكوت الاسما ليسمع ندا ربه الكريم ان يا علي ان استعد لاصغار ندا
علي
ربك الابهى الذي ارتفع من هذا الافق الاعلى والمنظر الاسنى لتشهد بما شهد الملا الا
ان ربك لهو المبين العزيز الحميد قم على خدمة مولاك على شان تتحير به ما سوا
كذلك يأمرك قلم الامر من هذا المقام المنير تمسك بالعروة الاستقامة وتشبث بذيل
رحمة ربك وقل يا اله الاسماء وفاطر السماء والمهيمن على الاشياء اسألك بما سمك
الذي به انكسر ظهر الاصنام بان تجعلني ناطقا بذكرك وذاكرا بين خلقك ثم ايدني
على خدمة امرك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم ان يا علي

اذا ارتفع نعیق ناعق فی هنالک دعه بنفسه وتوجه بقلبک الی افق ظهور ربک العزیز الحمید

کذلک جری اسمک من لسان المظلوم ونزل لک ما یبقی به اسمک بین السموات

والارضین وتذکر من سمی بالباء والزاء ثم الراء والکاف لیأخذه جذب آیات ربه علی

شأن یقوم وینادی قل تالله قد ظهر المحبوب واتی الرحمن بعرشه العظیم قل یا قوم لا تضیعوا

امر الله بینکم دعوا ما عندکم وخذوا ما اتیکم من لدی الله رب العالمین هذا یوم لا تنفعکم خزائن

العالم ولا اعانة الامم توکلوا علی الله وتوجهوا الی افقه المنیر کذلک یعلمک ربک لتکن

بین عباده وتکون من الراسخین توجه وجه القدم الی ارض النون وتذکر الذین آمنوا بالله

رب ما کان ولا یکون یا محمد ان افرح بما یذکرک الفرد الاحد من هذا المقام الاعلی لتقوم

علی ذکر مولاک الذی سجن فی سبیل الله المهیمن القیوم قل تالله قد جعل الله السجن قصراً

من الیاقوت ینطق فیه مالک الملکوت انه لا اله الا انا العزیز المحبوب کن مستقیماً

علی حب مولاک لان الناعق ینعق بین العباد دعه بنفسه وتمسک بحبل الله رب العباد

والشهود کذلک جری من قلم الرحمن یا ایحیوان ان اشرب وقل لک الحمد یا الٰه العالم
ولک الشکر یا مالک الوجود ان یا محمود یذکرک ربک من هذا المقام المحمود وینادیک
بندا یوجد من الوجود عرفه لیدعن ما عندهم ویطیرن فی هوا محبته ربک العزیز الودود
اذا فزت بآیات الله ان احفظها ثم اقرئها فی اللیالی والایام لعمر الله تستضیئ بها الافاق
وتستنیر بها القلوب ایاک ان تحزنک شئونات العالم کن ناظرا فی کل الاحوال
الی هذا الافق الذی منه ینادی الاسم الاعظم الملک لله مالک الملوک قل یا عباد الرحمن
هل بینکم من ذی سمع لیسمع ندا الله وهل بینکم من ذی بصر لینظر ما ظهر فی یوم الموعود قل انه
یکتب لمن اراد اجر لقائه کذلک قضی الامر فی لوح محفوظ کم من عبد تقرب وما
فاز وکم من عبد فاز باللقاء اذ کان فی مقام بعید کذلک یعلمکم الله فضلا من عنده
انه لهو العلیم الحکیم انا نذکر الذین آمنوا بالله فی ارض زینت باسم المیم فی هذا اللوح
المنیع یا اهل المیم والزاء ان افرحوا بذکر الله وتوجهوا القلوب نورا الی مشرق الطور الذی

فیه ینادی مالک الظهور الملک لله الفرد الواحد العلیم الخبیر انا نذکر الذین شربوا
رحیق الوحی و فازوا بالعرفان الله فی هذا الفجر المنیر طوبی لکم بما سمعتم و اقبلتم و آمنتم بالله رب
العالمین
انتم فی مقاعدکم و لسان المظلوم یذکرکم من هذا المقر الذی یطوف الملأ الاعلی ثم
اهل مدائن الاسماء و الذین یطوفون حول عرش عظیم هنیئاً لکم و مریئاً لکم یا اصفیاء الله
و احبائه طوبی لوجوهکم بما توجهت و لقلوبکم بما اقبلت و لنفوسکم بما طارت و لعیونکم
بما رأت و لالسنکم بما نطقت بثناء الله الملک الحق المبین انا نوصیکم بالاستقامة
علی امر الله لانها تنفعکم فی الدنیا و الآخرة ان ربکم الرحمن لهو العلیم خذوا کأس الحیوان
باسمی الرحمن ثم اسقوا الذین کفروا بالبرهان انظروا من لدی الله العزیز الجمیل ثم اشربوا
منه تارة باسمه و طوراً بذکری البدیع المنیع کذلک یذکرکم من سجن فی سبیل الله رب
العالمین کذلک یذکرکم من استقر علی هذا المقام الکریم البهاء علیکم من لدی الله مقصود العالمین
و الحمد لله رب العالمین .

هوالمعزی المسلی

یا افنانی اذا ذکرناک ورد علیکم من الاحزان فی ایام الرحمن نعزیکم بآیات الله رب العالمین
لعمر الله انّ الذی صعد الی سماء فارغاً عن الدنیا ومتقدساً عن غبارها ودخانها وجد
علی روح وریحان علی شأن لو یظهر علی من علی الارض لینقطعن عما عندهم متوجهین
الی الله العزیز الحمید طوبی لک بما سمعنا من لسانک کلمة الشکر والتسلیم ووجدنا
من قلبک نفحات الرضا انّ ربک هو العلیم الخبیر ان انظرتم اذکرا اذ ارسلنا
مبشّری بآیاتی واعطیناه ابناً سمّیناه باحمد ورفعناه الی مقام ما اطلع به الا الله العلیم
الحکیم ومن قبله ارسلنا محمداً رسولی واعطیناه ابناً سمّی بقاسم ومن بعده بعبد الله
ومن بعده بابراهیم ورفعناهم حکمة من عندنا وانا المقتدر القدیر لقبّه المشرکون بابتر
انزلنا علیه آیة من عندنا وانا المنزل القدیم المال والبنون زینة الحیوة الدنیا
والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثواباً وخیر املاً واخذنا المشرکین قهراً

من عندنا وسلطانا من لدنا کذلک تضوعت نفحات الوحی لتشکر ربک
الذاکر العلیم یا افنانی نحب ان نلتقی علیک یا القیناء علی احد من احبائی لتجد
فی نفسک نور الاصطبار من لدن ربک العزیز الفرید عظم الله اجرک فی ایامک
الذی صعد الیه کما صعد ابنی مهدی فی اول الورود فی السجن یا افنانی ان
الدنیا کقدرة منغبرة قد مست محتها راحتها وسبقت نقمتها نعمتها وزادت تعبها راحتها
ادست محبوب غافلین ومبغوض عارفین راحت وفاء در او چون کیمیا وبلای
او خارج از حد احصایری فیها الانسان یا لیت ان یراه ویعاشر مع من
لا یرید لقاءه لو کان لها مقام لترانی مستویا علی عروشها ولو کان لها قدر
ما اعرض عنها موجدها وسلطانها ایاک ان یحزنک حزنها او یسرک زخرفها عزها
ذلها وثروتها فقرها وبقائها فناء این شوکة تروی وذهبه الابریز واین شوکة القراعنة
وقصورهم العالیة واین ثروة الجبابرة وجنودهم المصفوفة لو ینظر الیوم فی قصر کسری

لترا ه محلاً للعنکبوت و الصدی ان اعتبروا یا اولی النهی لاتحزن بما ورد علیک انا
نعزیک و نسلیک و نوصیک بالصبر و الاصطبار ان ربک هو الامر المختار
انا ما اردنا من الدنیا الا اهلها و انها من حیث هی هی موطئ قدمی و مرتع اغنامی
و منظر اولیائی و مطلع ظهورات قدرتی و مظهر اسمائی الحسنی و صفاتی العلیا ان ربک
هو المبین العلیم و نذکر ورقتی التی احاطتها الاحزان بما ورد علیها من القضاء المبرم
من لدی الله مالک القدم نسأله تعالی بان یبدل حزنها بذکره و ثنائه و آیاته
و بیناته و قربه و لقائه لاتحزنی یا ورقتی انه معک فی کل الاحوال یسمع و یری
و هو السمیع البصیر انه یکفیک بالحق و هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو الفرد الواحد
العزیز الحمید البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیکم یا افنانی و یا اوراقی و علی من
یحبکم لوجهی و یسمع قولکم فی هذا النبأ العظیم.

هو المعلم العلیم

ذکر من لدنا لمن سمع ندا ربه الابهی و اقبل الی الافق الاعلی اذا اعرض عنه اکثر الوری

لیجذبه ذکر المحبوب علی شأن تنجذب به القلوب انا ذکرناک من قبل و نذکرک فی

هذا اللوح الذی ینطق انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد حضر کتابک لدی الوجه و انشد

عبد الحاضر لدی العرش ما انشأته فی ذکر الله رب ما کان و ما یکون طوبی لنظمک و نثرک

انا وجدنا منهما رائحة حبک ربک العزیز الودود انه یحزنک بالحق قد قدر لک ما لا یعادله

ما خلق فی الارض انه لهو الحق علام الغیوب این الذین اعرضوا عن الله و حاربوا بسلطانه

و جادلوا آیاته و کفروا ببرهانه قد اخذناهم بنقمة من عندنا ان ربک لهو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن

فیکون فسوف نأخذ الذین ظلموا الیوم و قاموا علی الاعراض و عدا من عندنا و انا المقتدر

علی ما اقول لا تبقی فی الارض انفسهم و لا اموالهم و لا آثارهم و یبقی لک و للذین استقاموا

ما لا یفنی بدوام الملک و الملکوت کبر من قبلی عباد الذین آمنوا بالله العزیز المحبوب

طوبی للسماک بما نطق بثنائی ولوجهک بما توجه الی افقی ولاذنک بما سمعت ندائی المرتفع من یمین العرش المقتدر المحمود

هو المغرد

قد حضر الخادم مع قلم ولوح واراد ان ینزل له الایات قلنا انها ملئت ارضین والسموات

یقول ان البحر لا یسکن عطش عرفانی اریدان تجری من معین قلمک الاعلی بحور

ذکر اسمک الابهی تقول بها تخرب البلاد وتغرق فیها العباد یقول نعم اخبر لها وهم

وسلطانک المهیمن علی الاکوان قلنا هل ینفع الحوت النار والسمندل الماء یقول لو

کل ما یظهر من عندک انه الدریاق الاعظم للامم وشفاء لکل الامراض قلنا علیک بالشهود

للاثبات یقول انت انت بما یطلع الآیات تری من الناس من ینفر من

الاسم الاعظم ومنهم من جعل الله له کوثر القدم کذلک یشهد القلم من لدن علیم حکیم

یا لیت یعرف الناس تموجات هذا البحر وما ستر فیه من لئالی علوم ربهم العزیز العلام

ان یا قلمی قد مضت ایام وکنت صامتا عن الذکر والبیان بذلک ناحت الخلایق

والتبیان احی الاشیاء من صریرک الاعلی مرة اخری العل تری من یقوم علی خدمة
مولاک وینصرہ منقطعا عن الامکان نشهد بک جرت ینابیع الحکمة فی افئدة البریة و
فاض کوثر الحیوان لاهل العرفان وبک فاحت نفحات الالهام بین الانام وفوحات
الوحی لاهل الادیان مع هذه القدرة القاهرة الغالبة وهذه الحکومة المحیطة النافذة هل
تقدر ان تنطق بما یفتح به باب جنتی التی کانت مکنونة فی علم ربک منور الانوار وتری
مشرقة من افقها شمس جمال ربک الذی انطقک بکلمة من عنده لمن فی الارضین
والسموات انها جنة عدوت فیها آلاء العرفان وتطوف حولها الجنان فی العشی
والاشراق تعال یا قلمی لا اقص لک وتقص لی ان لن تقدر بذلک وتجد نفسک
عاجزا عن وصف ذاک المقام وما قدر فیه ان تستطیع ان تتکلم بما یفرح به قلب ربک
ولکن ظما من قام لدی الباب ذلک مع علمی بانک لو تنزل الآیات علی
عدد قطرات الامطار وتملأ بها الواح الارضین والسموات انه یقول این غیاثک

الاخری یا منزل النعمة من سماء العطاء لمن فی الابداع ان یا قلمی الیوم بیک تحرک بین

اصابع المحبوب یا مرسل من عنده ثم اجتذب اهل الملکوت بنغماتک و اهل الجبروت

بذکر هذا الجمال المشرق من افق یمین و هذا النور اللائح من افق اجمال قل لک الحمد یا الهی

بما شرفتنی بلقائک و انطقتنی بثنائک اشهد بان هذا الم مکین منی و لا یقضیه استحقاقی

بل من فضلک یا من بیدک زمام الممکنات تلک جنة تری الشمس مشرقة من مشرقها

و هی وجه ربک الابهی و نور قمرها من جبین الله مالک المآب یسمع من خریرها انه

لا اله الا انا البدیع و من حفیف اشجارها انه لا اله الا انا الملیح و من هزیز اریاحها لا اله

انا العزیز العلام کل ما خلق فیها حی من روح الله ینطق انی لله رب الارباب

من ذاق ثمرا من اثمارها یجد حلاوته ما فی الفردوس و ما دونه من الجنان سبحان

الله کل ذلک فی مقام الوصف و انها فی مقام انقطعت عنه الاذکار قل انها

مقام لا یحول فیه طرف الطرف و لا یطیر الیه طیور الاوهام قد جعله الله مقدسا عن

ذکر الخلق و منزهاً عن عرفان من علی الارض تشهد بذلک کل عارف بصار و سدرة
منهاتنادی قد شهد الله لمن ظهر انه لا اله الا هو و هو الکنز المخزون و السر المکنون و البحر
الحیوان و مطلع الرحمن و به ظهر توحید ذاتی و تقدیس نفسی عن الامثال و به ظهرت الاسماء
و الصفات و نطقت الاشیاء الملک و الملکوت ثم القدرة و اللاهوت ثم القوة
و الجبروت لله مشرق الآیات و اخری تنطق شهد الله لمن ظهر انه لا اله الا هو به
اشرقت شمس الکرم و تزین العالم بانوار القدم و به ارتفع کل سماء و هاج کل عرف
و ماج بحر العلم و العرفان قد نطق لسان العظمة فی الغرف المبنیة من جوهر الحکمة و شهد لذاته
انه لا اله الا هو طوبی لهذا الفجر بما تشرف بعصر یوم فیه توجه مالک القدر الی المنظر
الاکبر و استقر عرش الرحمن فی الحدیقة الموسومة بالرضوان اذا تمایلت الاشجار
و تبسمت الازهار و اثمرت الاثمار و غنت الاطیار و انجذبت الاغصان و تطاولت
الافنان و تحرکت الجنة و ما فیها شوقاً لندا الله الملک المقتدر الغنی المتعال.

هو المغرد علی الاغصان

یا رحیم فاعلم بان قلبی لم یر الراحة والسکون فی کل الاحیان ارتفع صریره ودعا الکل
الی الله رب العالمین ان اللسان ینطق والقلب ینادی والاصابع تشیر ولکن القوم
اکثرهم من الغافلین قد منعت آذانهم عن اصغاء ترنمات الوحی وابصارهم من
هذا المنظر الکریم طوبی لقوی خرق الاحجاب باسمی وشهد بما شهد الله رب السموات
والارضین البهاء علی اهل البهاء الذین ما منعتهم الاسماء عن الله الفرد الخبیر

هو المغرد علی الافنان

طوبی لمن اصبح فارغا عن الاوهام وقائما بخدمة الانام انه من اهل هذا المنظر الکریم
ان اختاروا لانفسکم ما تختارونه لانفسکم کذلک ینصحکم قلم الله المتحرک العلیم قد
تحرک به العالم وظهر ما کان مکنونا فی کنز العلم والبیان طوبی للعارفین ینبغی لمن
تمسک بهذا الحبل ان یکون مطلع الخیر لمن فی السموات والارضین انا ارد ما من السماء فی

بعض المقام المقامات العليا لتطلعوا بما اراد ربكم العليم الخبير قل يا اهل الانشاء دعوا
النقل والبغضاء وتنوا هيا كلكم بدار المحبة والاتحاد ورد وسلم باكاليل المودة والوداد هذا
امرنا به من لدن آمر عليم قد ذكرنا ذكرك في المنظر الاكبر ونزل لك هذا اللوح المنير ان اقرأه
بالروح والريحان ثم اشكر ربك العزيز الحميد .

هو المقدس عن الاسماء والاذكار

سبحان الذي نطق وانطق كل شئ على انه لا اله الا هو المهيمن القيوم قد اشرقت العالم
بشمس اسمي الاعظم ولكن الناس اكثرهم لا يشعرون قد ملئت الآيات كل البهات
ولكن القوم لا يعرفون قد شهدت الذرات لمنزل الآيات ولكن الناس انتم لا يسمعون
قد ارتفع ندائي الاحلى بين الارض والسماء طوبى لسميع سمع ولوجه اقبل الى الله مالك
الملوك كذلك ذكرناك فضلا من عندنا لتشكر ربك العزيز الودود .

هو المنادی باسمه القیوم

ذکر من لدنا لمن اقبل الی الوجه اذ ظهر من هذا الافق الذی تزین بذکره کتب الله المهیمن القیوم

تالله قد ظهر ما کان مکنونا فی حجب الغیب و اتی من کان مستورا فی علم الله العزیز

الودود هذا یوم فیه بشر به محمد رسول الله من قبل و من قبله الانجیل و التوراة و الزبور قل

انه اتی بالحق و اظهر صراطه و انزل آیاته و انطق الاشیاء علی انه لا اله الا هو الحق

علام الغیوب ان افرح بما ذکرناک فی السجن الاعظم و ارسلنا الیک هذا اللوح المسطور

خذ کتاب الله بقوة من عنده ثم اعمل بما امرت به من لدی الله مالک الوجود قل یا ملأ

بان یظهر منک ما ینبغی لظهوره و استوائه و سلطانه الذی احاط الغیب و الشهود

طوبی للسان نطق بذکر الله و لقلب اشتعل بنار حبه و لبیت ارتفع فیه اسم الله العزیز

المحبوب کذلک نور نا افق اللوح بنیر البیان طوبی لمن فاز و ویل لکل غافل محجوب

البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین نبذوا ما عندهم و راءهم مقبلین الی

اسمنا القیوم الذی اظهر ظهر الفرج الاکبر و الفزع الاعظم و نطق العندلیب قد فتح باب

السماء و اتی مالک الاسماء بسلطان مشهود.

هو المنادی بین الارض و السماء

یا ایها الناظر الی الافق الاعلی ان استمع نداء مالک الوری انه یجذبک الی مقام

لا تحزنک سطوة العالم و لا تمنعک جنود الامم الذین غفلوا عن نبإ الامر الاعظم انه یحفظ

سیفنی ما تراه الیوم و یبقی الملک و الملکوت لله الواحد المقتدر العلیم الحکیم قل قد حکم ابو جهل

الزمان علی محمد رسول الله و السامری علی الکلیم و الیهود علی روح العزیز المنیر و قام

الفرقان علی منزل البیان و ارتقاء قامت علی الله المهیمن العزیز القدیر لانها نالت

اصفیائی الذین طاروا فی هوائی و توجهوا الی وجهی و شربوا رحیق محبتی و تمسکوا بحبلی و تشبثوا

بذیلی المطهر المقدس العزیز المنیع فانظر فی الناس و اعمالهم انهم اتخذوا الرقباء

لانفسهم اماما من دون الله و ارتکبوا ما ناح به الملأ الاعلی و الذین طافوا حول عرش العظیم قد اخذها الله

بسلطان من عنده و قدرة من لدنه ولكن الناس اكثرهم من الغافلين انهم فارقوا
بما اراد وا وانفقوا ارواحهم واموالهم في سبيل الله رب العالمين ولكن القوم خسروا
بما عملوا سوف يرون انفسهم في خسران مبين قد نزل من القلم الاعلى في ذكرهم ما لا
تعادله كنوز الارض كذلك قضى الامر من لدن رب الكريم طوبى لقوى ما اضعفته
جنود الظلم ولناطق تمسك باسمي الحكيم قل تمسكوا بحبل الحكمة في كل الاحوال بذا امركم الله
في اكثر الالواح انه لهو المبين العليم البهاء عليك وعلى من كان مستقيما في هذا الامر الذي اضطرب به كل جاهل مريب

هو المنادي من افقه الاعلى

قد ظهر الامر في المنظر الاكبر بهذا الاسم الذي به انار افق البيان ونطقت حمامة العرفان
على الاغصان انه لا اله الا هو العليم الحكيم قد فصلنا الايات واظهرنا البينات ولكن القوم
اكثرهم من الغافلين انك اذا قرئت بآيات ربك سبح بحمده وقل يا الهي وآله من في
الارض والسماء اسألك بالكلمة العليا التي سترت فيها بحور المعاني والبيان بان

تجعلنی متشبثاً بذیل غنائک ومستعیناً علی امرک ای رب انا المسکین وانت الکریم وانا

المحتاج وانت الغنی المتعال لااله الا انت الغفور الرحیم.

هو المهیمن علی الاسماء

یا جلال تذکرک الغنی المتعال من شطر سجنه الاعظم تشکر ربک العزیز الوهاب انه یذکر

من ذکره ویرید من اراده فضلاً من عنده لااله الا هو العزیز العلام خذ کتاب الله بما

ثم اقرأه بالروح والریحان انه یحفظک ویعلمک ویعرفک سواء الصراط طوبی لمقبل

اقبل الی کعبة الوجود ولناطق نطق بهذا الاسم الذی به خضعت الجبال کذلک ارسلنا

الآیات وارسلناها الیک لتقوم علی الامر بالاستقامة الکبری فی هذا الیوم الذی فیه ماحت القبائل من کل الجهات

هو الناطق امام الوجوه

ذکر من لدی المظلوم للذین ما منعتهم العلوم ولا الظنون عن الله المهیمن القیوم الذی به انفطرت

السماء وانشقت الارض ونسف کل جبل مرفوع ایاکم یا قوم لاتتبعوا اهواکم اتبعوا الحق

علام الغیوب کذلک نطق اللسان اذا تلی الرحمن من سماء العرفان بیان مشهود

یا ملأ الارض لعمر الله ما خلقتم الا لعرفان هذا الیوم الذی فیه ینادی المناد الملک

لهذا الجمال المشهود ایاکم ان تمنعکم ما عند القوم عن التوجه الی الله وایاکم ان تحجبکم حجبات

الذین انکروا حجة الله وبرهانه وقالوا اما الا قاله المتصفون اذا سمعنا مذاکرک فضلا

من عندنا واحیینا بهذا اللوح المختوم قل یا قوم ان تریدوا الآیات انها احاطت

الجهات وان تریدوا البینات انها ظهرت بالحق وان تریدوا الرحیق تالله فتح ختمه باصبع

القدرة من لدی الله مالک الوجود انک اذا اخذک کوثر بیانی واجتذبک

ندائی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی صراطک وسقیتنی بسلسبیل عرفانک اسألک

بالنور الذی سطع ولاح وبعرف قمیصک الذی تضوع وفاح بان تجعلنی ناظرا الی

امرک وناطقا بثنائک ومتمسکا بحبل عنایتک انک انت المقتدر علی ما تشاء.

لا اله الا انت العزیز الودود.

هوالناطق فی ملکوت البیان

سبحان الذی اظهر نفسه بین الامم وبه انار افق العالم ولکن الناس اکثرهم من الغافلین
انّ القوی من اقبل وشرب رحیق الحیوان باسمه العزیز البدیع انه یؤیده بسلطان من
عنده انه لهو المقتدر القدیر یا میم ان استمع نداء المظلوم انه یذکرک فی هذا المقام الکریم
تالله لاینفع الناس ما عندهم سوف یرون انفسهم فی خسران عظیم طوبی لمن توجه الی
الافق الاعلی وسمع النداء الذی ارتفع من هذا المقام الابهی انه ممن فاز بکل الخیر شهد
بذلک لسان العظمة وعن ورائه الذین طافوا حول عرشه العظیم ان احمد الله بما اسمعک ندائه
وتوجه الیک بوجه المنیر تشبث بذیل رحمته وتمسک بما امرت به فی لوح منیع البهاء
علی الذین نبذوا الاوهام واخذوا ما امرهم به مطلع الیقین الحمد لله رب العالمین

هوالناطق فی ملکوت البیان

طوبی للسان شهد الیوم بما شهد الله ولعین رأت ما لاح من الافق الاعلی وقلب

اقبل الی المنظر الاکبر المقام الذی فیه ینطق مالک القدر انه لا اله الا انا العلیم الحکیم لعمر الله
هذا یوم لا یذکر فیه الا هو ولکن الناس فی نوم مبین من ملأ البیان من اعرض عن الله
واعترض علیه الا انه فی ضلاله القدیم نعیما لک بما نبذت اوهام الذین کفروا بالله
واقبلت الی انوار الوجه اذا اشرقت من افق الیقین خذ لوح الله بقوة من عنده وقدرة
من لدنه ثم اذکره فی اللیالی والایام ولکن من الشاکرین قد حضرت وسمعت ورایت
ما کان مستورا فی ازل الآزال ان ربک هو المشفق الکریم قل لک الحمد یا الهی بما
ایدتنی واحضرتنی وارتنی واسمعتنی خفیف سدرة المنتهی فی هذا المقام الاعلی ان الکرم
فی یمینک وزمام الفضل فی قبضتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الخبیر

هو الناطق فی ملکوت البیان

یا علی عبد حاضر بکتابت حاضر ونزد مظلوم قرائت نمود عرف محبت از او استشمام
شد طوبی لمن صعدت زفراته ونزلت عبراته شوقا للقاء المسجون الذی دعا کل

الی الله رب العالمین سرّ کتب الی الیوم ظاهر و باهر ولکن خلق از او محجوب مانده علی

هزار و سیصد سنه علمای ارض و فقهای آن و سایر ناس در فراق نوحه نمودند و بحنان

یوم ظهور را طالب و آمل و چون متکلم طور از افق ظهور مشرق و ظاهر و ملکوت تقابلین

و بحر وصال مواج کل معرض و منکر و غافل مشاهده گشتند الا معدودی از احرف

وجه انیست شأن عباد از حق مطلبیم ترا مؤید فرماید بر آنچه لایق این یوم عزیز بدیع است

و بر این امر مستقیم دارد چه که بسیار عظیم است بگیر کأس عرفان را از ید عطای مقصود

عالمیان و بنوش باسم مبارکش او ست معین و ناصر و او ست شاهد و گواه لا الله الا

هو الشاهد الناظر العلیم الخبیر نسأل الله بان ینزل علیک برکة من عنده و بحلک

مستقیما علی هذا الصراط العزیز البدیع البهاء علیک و علی اخوانک و علی من فاز بهذا المقام المنیر

هو الناظر من افقه الاعلی

کتاب الهی امام وجوه کل ناطق و حجت و برهان ظاهر و هر حین منادی از جهت عرش

ندامی نماید و من علی الارض را باقی اعلی دعوت میفرماید طوبی از برای نفسی که از ما حبر
رجال و صوفیای ابطال او را از غنی متعال منع ننمود یا خرب الله وقت را غنیمت
شمارید و جهد کنید شاید از تجلیات انوار ظهور قسمت برید و بعرفان حق جل جلاله فائز
شوید امروز ملأ اعلی و طلعات فردوس ابهی کل بحمد و شکر الهی ناطقند چه که انوار ظهور
کل را احاطه نموده اگر یک نغمه از نغمات اهل فردوس در این ایام بآذان عباد برسد
کل خود را از ماسوی الله منقطع مشاهده کنند و قصد ذروهٔ علیای باقی اعلی نمایند طوبی
لک و لمن سمع النداء و اجاب ربّه المقتدر القدیر قل لک الحمد یا مالک الفضل
و العطاء و لک الشکر یا سلطان الارض و السماء اسألک بنفوذ مشیتک و اقتدار
ارادتک و بصریر قلمک بان تقدر لعبدک هذا ما یقربه الیک و ینفعه فی کل عالم من
عوالمک انک انت مولی الوری و رب العرش و الثری لا اله الا انت
الغفور الکریم .

هوالله تعالیٰ شأنه العنایة والالطاف

انا نذکر من ذکرنا و نبشر الذین آمنوا بالله رب العالمین قد ظهر ما کان مستوراً عن الابصار
و برز ما کان مخزوناً فی علم الله العلیم الحکیم انّ الذی فاز بندائی و عمل بما امر فی کتابی
انه من اهل خبا مجدی علیه بهاء الله المقتدر القدیر قل الهی الهی تری عبدک لائذاً
بحضرتک و اراد من بدایع فضلک ما یقربه الیک و یشرفه بلقائک و یزینه بطراز
عنایتک اسألک بلئالی بحر توحیدک و حرکة قلمک بان تقدر له ما ینفعه انک
انت المقتدر علیٰ ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم.

هوالله تعالیٰ شأنه الحکمة والبیان

یا نور مالک ظهور در طور عرفان که مقر سجن مقصود عالمیان است ترا ذکر می نماید
مقصود انکه ندای الهی حزب خود را جذب نماید و بانچه سبب ارتفاع کلمة الله است
مؤید دارد در لیالی و ایام اولیا را ذکر نمودیم و بعفت و عصمت و امانت امر فرمودیم

بعضی آگاه گشته و کوثر عرفان از ید عطای حق جل جلاله نوشیده و برخی انکار نمودند
و بکفران نعمت الهی دهان گشودند عمل نمودند آنچه را که زفرات مقربین متصاعد و عبرات
مخلصین نازل سبحان الله عباد غافل بما عندهم مشغول و از ما عند الله غافل و محجوب
حزب شیطان ظالمترین احزاب مشاهده شدند ویل لهم و سحقا لهم انکروا آیات الله
بعد از انزالها کفروا بنعمته بعد اظهارها قل خافوا الله و لا تمدحضوا الامر بما عندکم سوف ترجعون
و ترون انفسکم فی اسفل الجحیم نامهٔ شما که بعبد حاضر ارسال نمودی در ساحت اقدس
عرض و بشرف اصغا فائز طوبی لک یا نور انت الذی فزت بایامی و کنت ساکناً
فی ظلی انظر ثم اذکر اذ کنت قائماً الی الوجه و فزت بآیات الله رب العالمین طوبی
لک و لابیک الذی آمن فی یوم فیه ارتعدت فرائص الاسماء فی خشیة الله العزیز
الحمید نشهد انه فاز بالمقام الاعلی و الرتبة العلیا نسأل الله تعالی ان ینزل علیه فی
کل حین ما ینبغی لسماء رحمته و بحر جوده انه فضال کریم ذکر اسامی چند در نامه ات بود در

یک بار قلم اعلی فائز لیشکروا بهم الغفور الکریم هذا ما نزل بجناب میرزا صادق علیه بهاء الله
هو السامع المجیب ذکرمن لدنا لمن فاز بانوار الوجه وآمن بالله الفرد الخبیر یا صادق
انا نذکرک بالصدق ونوصیک بما ینفع به امر الله مالک هذا الیوم البدیع قل الهی الهی
قد اخذنی ندائک الاحلی اسألک بآیاتک الکبری ونفحات وحیک یا مولی الوری
بان تؤیدنی علی ما ینبغی لآیاتک ثم اجعلنی فی کل الاحوال متمسکا بک وبآیاتک انک
انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت القوی القدیر وذکرمن سمی بمحمد الذی
اقبل الی الله العزیز الحکیم یا محمد بحکمت الهی تمسک نما وبفضلش تشبث جو
منادی عزت عباد را خبر داده ومیدهد وآنچه الیوم مقبول ومحبوبست تبلیغ امر الهی
است طوبی از برای نفسی که بروح وریحان اهل امکان را مقصود عالمیان هدایت
نمود وذکر الجواد الذی فاز بالافق الاعلی ونوصیه بما ینبغی لایام الله رب العالمین
وذکرمن سمی بمحمد قبل ما قرء ونبشره ببشارة الله ربه انا ذکرناه فی الواح شتی لا یعادل

بحرف منها کنور الارض یشهد بذلک کل عارف بصیر و نذکر من سمی بمحمد قبل اسمعیل
لیفرح بذکره به و یکون من الشاکرین یا عبدالرحیم اسمع النداء من شطر عکا انه ذکرک
بما انجذبت به افئدة الملأ الاعلی و قرت عیون المقربین یا محمود ان المظلوم فی السجن
الاعظم و یذکر اولیائه بما لا ینقطع عرفه بدوام ملکوت الله العزیز الحمید و نذکر من سمی بمحمد
قبل علی و نوصیه بالاستقامة الکبری فی هذا الامر الذی به ارتعدت فرائص الاسماء
کذلک نطق لسان العظمة اذ کان مستویاً علی عرش البیان فی هذا المقام الرفیع
یا عبدالکریم قد توجه الیک وجه القدم و یوصیک بالامانة و الدیانة و بما ینفع به امر الله
العلیم الخبیر و نذکر محمداً قبل حسین نذکره بتنجذب الافئدة و القلوب نسأل الله ان یجعلک
ثابتاً راسخاً فی هذا الامر الاعظم و هذا النبأ العظیم یا عبدالله طوبی لاذن سمعت ندائی و لعین
اثار قلمی و لوجه توجه الی انوار وجهی المنیر ما دار و یشعلی حضرا سمک لدی المظلوم اقبل الیک
وجه القدم من شطر سجنه الاعظم و یذکرک بذکر تزینت به کتب العالم طوبی لمن شهد

وعرف ویل للغافلین وتذکر فی هذا الحین من سمی بعبد الکریم وتلقی علیه من آیات
ربه لیکون من الراسخین علی هذا الامر الذی به زلت الاقدام واضطربت افئدة المرسلین
یا غلام رضا مالک اسما در این حین ترا ذکر می نماید وجمیع دوستان را او کل را وصیت
میفرماید بآنچه که سبب اعزاز کلمهٔ الهی است بین خلق یا حزب الله در الواح کل را باتحاد
واتفاق امر نمودیم چه که اتفاق سبب اعلاء کلمه بوده وهست ونصرت امر بحسن اعمال
واخلاق وتقوی الله رب العالمین یا اهل البهاء بآنچه از قلم اعلی جاری شد تمسک
نمایید آن شاء الله بعنایت حق جل جلاله کل موفق شده ومیشوید بآنچه رضای او در
او نیست یا نور جمیع منتسبین را از لسان مظلوم بگیر بر یسان بشر هم بعنایتی وذکر هم بآیاتی که
اسم کمال لازال در نظر بوده وهستند قبل از صعود وبعد از صعود اسم کمال مخصوص او
از قلم اعلی نازل شد آنچه که شبه ومثل نداشته انا ظهرناه حین صعوده وغفرناه فضلا من
عندنا وقربناه الینا وادخلناه فی الفردوس الاعلی انه من لدنا ان ربک هو الرحمن الرحیم الحمد لله
رب العالمین

هوالواحد الناصر العلیم

الهی اسئلک ان اشهدک بما شهدالله انه لااله الاهو والذی انه لهو الکنز المخزون قد ظهر
من لدن مهیمن قیوم قولی سبحانک ما بین فی فراقک صعدت زفرات المخلصین وزلت
عبرات الموحدین وهجرک ذابت اکباد المقربین وتشکلت صدور المشتاقین اسئلک
بالاسم الذی اذا ظهر انصعق الصنم الاعظم واضطربت افئدة الامم وبه اثمرت اشجار غنائک
بین خلقک بان تکتب لامتک ما منعهم عن بحورک وفضلک ای رب هذه شجرة
من اشجار محبتک ان تزینها بالاثمار انک انت المختار وباسمک ارتفعت رایة
یفعل ما یشاء فی الاقطار ای رب ترانی ناظرة الی افق فضلک وآملة بدایع جودک
واحسانک اسئلک بان تکتب لی فی کل الاحوال ما ینفعنی فی الآخرة والاولی انک
انت العلیم بمصلحتی منی اشهد انی لااعلم عندک وانک انت العلیم الحکیم.

هوالله الامنع الاقدس الاعز الابهی

ای علی نامه‌ات بین یدی حاضر و ملاحظه شد حمد کن محبوب را که نفحات عنایتش از شطر
رحمت بر تو مرور نموده و نسمات فضلش بر قلب و جانت وزیده لم یزل عنایت او
بر تو بوده و خواهد بود ان شاء الله ولکن ای علی قسم بامین ناطق قدیمت که اگر از حزن این ایام
که بر محبوب وارد شده مطلع شوی سر بصحرا گذاری و دل از جمیع من فی الملک برداری
ولکن صرف قمیص ذکر دریده و جامه بیان از هیکل انداخته چه که بذکر و بیان معلوم نگردد و مشهود
نیاید هر ذات قدم احدی مطلع نه و قادر بر احصا نخواهد بود ای علی ایام لقا را فراموش
مکن و کلمات محبوب را از دل محو منما جمیع عالم را معدوم دان الا من دخل ظل رحمتک
با احبایم مانوس شو و از اعدایم منقطع بعنایت حق مطمئن باش که فضلش تو را اخذ
نموده و خواهد نمود در کل یوم عند الله مذکوری و التکبیر من لدنا علیک و البهاء من عندنا
علی وجهک و علی اخیک الذی سمی بمحمد لیکون من الفرحین قل ان یا محمد ان احمد الله

ربّاب بما عرّفک نفسه و جذبک الی وجهه و جعلک من الفائزین الیوم جوهر امر آنکه ای
الهی کل متفق باشند و بر صراط واحد قائم کلوا یا قوم من فواکه التی اثمرت بها سدرة الفضل
ثم استظلوا فی ظلالها و کونوا من المجتمعین و المتوحدین و الحمد لله رب العالمین

هو الله الامنع الاقدس الابهی

فسبحان الذی نزّل الآیات بالحق من جبروت عزّ علیاً و نطق بالحق فی ملکوته الاعلی بلسان
الابدع الاحلی لعلّ الناس یتخذون الی جهة الروح تلقاء عرش ربهم الرحمن بالحق سبیلاً قل
یا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا انفسکم ان ارتقبوا فضل الله و ان فضله کان علیکم محیطاً و ان
اشرقت علیکم شمس الکلمات عن افق ملیک الاسماء و الصفات اذاً لا تستکبروا ثم اسجدوا
بجمال ربکم الذی کان فی جبروت البقاء باسم البهاء فی ملکوت الانشاء بالعلی مذکوراً
ان یا قوم لا تکفروا بآیات الله بعد انزالها و لا تتخذوا الشیطان لانفسکم ولیاً ایاکم
ان لا تضطربوا حین الذی تضطرب فیه الاشیاء و تنظر فیه السماء و تمشق ارض السفلی

وتندک الجبال وتموج البحار وتضع کل ذات حمل حملها ویأخذ السکر سکان السموات والارض

ولذلک نزل الامر بالحق من قلم القدس وکان الله علی ما اقول شهیدا اضعوا ما عندکم عن الله

ثم اصعدوا الجباحین التقدیس الی هذا السماء التی قد ارتفعت بالحق وکانت علی اسمی الابهی

بالسر مرفوعا قل تالله قد منعت نسایم الفضل عن مشرق العدل وبها حملت کل الاشیا

ان انتم بذلک خبیرا وسوف یضع الامکان حمله اذا تشهد المشرکین یفرون من الیمین والشمال

ولن یجدن لانفسهم مقرا امینا وکذلک انبئناک من نبا الامر لتطلع باسرار التی کانت

خلف سرادق العز مقنعا قل یا قوم خذوا کاس الحمرا من انامل الهیاثم انقطعوا عن کل من

فی الارض والسماء وان استطعتم فی انفسکم فارکبوا باسمی الاعلی علی فلک الحمرا وسیروا علی

بحر الکبریا لتصلن الی مقعد الذی کان عن رمی المشرکین محفوظا ان اسمعوا یا قوم هذا

من کل الجهات ولا تلتفتوا الی الذین کفروا بالذی آمنوا به وکانوا عن سبیل الحق لبعیدا

ومن المشرکین من کان مجاهدا بامواله ونفسه لاعلاء امری فلما ظهر علیه جمالی اذا کفر به وکان

علی عقبیه منقلبا وانک انت یا عبد ولو ما حضر منک کتاب بین یدی العرش ولکن لما
ذکر اسمک انزلنا الیک ما تقر به عیناک وعیون الذین آمنوا بالله وکانوا علی صراط العز
مستقیما ان استقم فی نفسک لئلا یزلک شئی عن الصراط ثم اشکر ربک بما نزل علیک
لوح عز بدیعا کذلک منا علیک من بدایع فضلنا وارسلنا الیک ما تجد به روائح ربک
وتتخذ فی ظل عصمة ربک مقاما کان علی الحق امینا ومن الناس من اعرض عن الله جهرة
واذا تتلی علیه آیات الله یسود وجهه ویقلب الی اهله مبغوضا ومنهم من قال انها ما نزلت
علی الفطرة قل تالله ان الفطرة قد خلقت بحرف منها ویشهد بذلک ما یجری من قلم قدس بدیع
ومنهم من افتری علی الله وقال ان هذا الا ساحر یسحر الناس وبما خرج من فمه حبطت اعماله
واکثر النبیین والمرسلین وکان فی دین الله بغیا قل یا قوم خافوا عن الله ولا تقولوا اما قاله المشرکون
حین الذی اشرقت شمس القدم عن مشرق الحجاز بسلطان مبینا وکذلک قال المشرکون
فی کل من نبی الی ان انتهت الایام الی ایام الله واشرق جمال القدم عن افق اسم علیا

وانک انت یا عبد قدس اذن القدس عن کلمات المشرکین ثم ادخل فی غمرات

هذا البحر باذن ربک الرحمن لتجد لنا لی حکمة ثمیناً قل انا اخذنا قبضة من التراب وعجناه بمیاه الامر

من لدنا ونفخنا فیه روحاً من امرنا ثم بنیناه باسمائنا الحسنی فی ملکوت الانشاء ارفعناه الی

مقام الذی اشتهر اسمه بین کل صغیر وکبیر فلما بلغ اشده واطمئن فی نفسه اذا استکبر

علی نفس الله وسلطانه الی ان حارب معه جهرة وکذلک کان حکم القضا علی حال ربک

العلی الاعلی من اصبح الله مقضیاً قل یا قوم اتقوا الله ولا تفرطوا فی جنب الله تالله هذا

من نبأ الذی به قرت عیون اهل ملأ البقاء وکان خلف حجبات النور بعصمة الله محفوظاً

فلما تمت المیقات اشرق عن افق القدس برهان الذی کان علی العالمین محیطاً

وانتم ان تنکروا هذا البرهان فبای برهان تثبت ایمانکم لا فوالذی اشرقت السموات بنور

وجهه اذاً لن تجدن لانفسکم الی الحق دلیلاً قل یا قوم اذا دخل علیکم رسول الله بامره قوموا

عن مقاعدکم وخذوه باناملکم التسلیم ثم استنشقوه ان وجدتم منه رایحة الله محبوبکم اذا لا تنکروه

کذلک نزل الامر من جبروت القدس تنزیلاً من لدن عزیز قدیر یا قوم ان اتبعوا
ملة الله ودینه ولا ترتکبوا ما نهیتم عنه فی الکتاب اتقوا الله وکونوا علی الامر مستقیماً وسوف
یدعون المشرکون احداً من هناک ویدخلون فی قلبه بغض الله ومظهر نفسه ویرسلونه الی الدیار
والیکم ومعه ما یتقلب الناس عن صراط غرسیراً فطوبی لمن لن یتحرک من هبوب ریاح الشرک
ویکون مستقیماً علی امر مولاه تالله انه لخیر عند ربک عمن خلق بین السموات والارض جمیعاً
ذلک من انباء الغیب نوحیها الیک فضلاً من لدنا علیک وعلی کل موقن بصیراً
والبهاء علیک وعلی الذین آووا فی ظل هذه السدرة التی ارتفعت بالحق وکانت فی قطب الارض مأوی الذین آمنوا

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

یا حسین نامهٔ شما که بجناب جواد علیه بهائی ارسال نمودی در ساحت اقدس حاضر
و باصغاء مظلوم فائز تالله الحمد عرف محبت الهی از او متضوع از حق میطلبیم اهل عالم را از
لئالی بیان که در بحر عرفان مستور است محروم ننماید سبحان الله با صبح قدرت شق نمایند

وحجبات را برد ند تا کل بقلوب ما فی اعلی توجه نمایند وازفیوضات ایامش ممنوع

نمانند حق بمثابه آفتاب ظاهر وآیات بمثابه امطار نازل وبینات از اشطار مشهود

مع ذلک اکثری ما عندهم مشغول وازما عندالله غافل بوهم متمسکند وازانوار آفتاب

یقین محروم معرضین بیان اخیر از ملل قبل مشاهده میشوند مجدد باوهام قبل ناطق از عندی

اسمالدی الله مذکورند طوبی لک یا حسین بما اقبلت وفزت وشربت رحیق العرفان

من ید عطاء ربک الرحمن نفوس مذکوره در نامه هریک مذکر ما لک اسما فائز وبآثار

قلم اعلی مزین از حق میطلبیم کل را بطراز استقامت مزین فرماید چه که نعیق مرتفع و گمراهان

در کمینگاهان مترصد نسئال الله ان یحفظ خزبه من الذین نقضوا عهد الله وميثاقه وجادلوا

بآیاته انه علی کل شئی قدیر ذکر جناب مضانعلی را نمودی از حق میطلبیم او را بنور امر منور

وبنار سدره مشتعل نماید باشتعالی که آثارش ظاهر شود انا نکبر علیه من هذا المقام ونوصیه

بما ینبغی لایام الله انه هو الجواد الکریم الحمد لله رب العالمین .

هوالله

شجره عماد حرکت است و سدره وفاد رحمت تا دوحه بقا در ارض احدیت مغروس
شود و ورقه نوازفنون تقابور قا مقرون گردد که شاید از مؤانست این دو لطیفه ربانی
دو دقیقه صمدانی طلعت ثالثی پیدا شود تا نتیجه فخر زمانی ثالث در عرصه ظهور مشهود آید

هوالله تعالی شأنه العظمة والاقتدار

حمد و ثنا شکر و بها مخصوص است بذات تبارک و تعالی که باب سبب بین آسمان و زمین
محبت حقیقی را بکوثر لقا فائز فرمود و طالبان حضور متکلم طور را بمقام اعلی و ذروه علیا
راه نمود جلت عنایته و جل فضله و سبقت رحمته و لا اله غیره روحی لذکره الاکرم و بیانه الاتم و اسقاهم من کأس لقائه
و خط حضرت عالی که مطلع خطوط عالم محبت است بمثابه مصباح نورش مدینه دل
و جان را منور نمود فی الحقیقه ناصری بود معین و قاصدی بود امین چه که مژده صحت
آن وجود مبارک و همچنین ورود اوراق شجره رحمت را همراه داشت سرور کامل حاصل

وبعد از مشاهده و قرائت قصد مقام نموده امام وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت

وبعد این کلمات عالیات از مصدر بیان و مطلع حکمت ظاهر قوله ارواحنا فداه

هو المشفق الکریم یا افنانی علیک سلام الله وعنایته لازال در بساط مظلوم مذکور

بوده و هستی لحاظ محبت و عنایت بآن جناب متوجه و الواحی که از مشرق محبت

و وفا اشراق نمود گواه است بر آنچه از لسان بیان جاری گشت آنچه ذکر نمودی بآن

گواهی داده و میدهیم و خود آن جناب بر مقامات و مراتب عنایات مخصوصه شهادت

داده و میدهند و از برای این فضل و عنایت ظهوری است در عالم ملک و همچنین

در ملکوت عطای الهی سوف یرون المقربون ما وعدوا به فی کتاب الله رب العالمین

لا تحزن من شیء توکل علی الذی ایدک وعرفک واحضرک واسمعک ندا المظلوم

فی سجنه العظیم قل الهی الهی لک الحمد بما ارتنی امواج بحر سمائک واسمعتنی ندائک

الاحلی بالسن رسلک واصفیائک اسئالک بتضوعات قمیصک فی شرب بطحا و

ونفحات وحیک بین الوریٰ ان تجعلنی من الذین نصروا امرک ورفعوا اعلام بدا
یتک ورایات سیاتک ثم افتح علی وجهی بمفتاح اسمک الاعظم ابواب العنایة والجود والکرم
انک انت المقتدر علی ما تشا. لا اله الا انت العلیم الحکیم ای رب ترانی
مقبلاً الیک ومتمسکاً بحبلک واحیاً فضلک وعطائک اسالک ان لا تخیبنی عن
لآلی اصداف عمان جودک یا مالک الوجود والمهیمن علی الغیب والشهود ونسلم علی الذین
فی حولک ونسال الله تبارک وتعالی ان یحفظهم بسلطانه ویقدرلهم ما ینبغی لفضله وجوده
انه هو الجواد الکریم لا اله الا هو العلیم الحکیم جناب ابن علیه سلام الله وادراق هریک را
از قبل مظلوم ذکر نمائید وتجلیات انوار نیر امر منور دارید اذن توجه داشته و دارند
هر هنگام حکمت و وقت اقتضا کند توجه نمایند از حق تعالیم ظاهر فرماید آنچه را که سبب
فرح وعلت سرور است انه هو الفیاض العزیز العظیم انتهی الحمد لله عنایت و
مرحمت از هر کلمه از کلمات ظاهر وهویدا لازال آن آقای مکرم ذکرشان در قلب مذکور

و در حقیقت انسانی مکنون امید آنکه این حب تغییر ننماید و تبدیل نشود باشد اید و

اما باجان مد بزرودان شاء الله خروجش مقدر نشده و نخواهد شد آنچه از حق جل جلاله در

لیالی و ایام و هر هنگام طلبیده و میطلبم حفظ و نعمت و ثروت و خدمت امر که اعظم

نعمت الهی است بوده و هست امید آنکه از حضور آن حضرت در آن جهات

ظاهر شود آنچه که عباد در البشریعه اراده الهی رسانند و فائز شوند بآنچه که از برای آن بوجود

آمده اند انه هو المقتدر القدیر و بالاجابه جدیر خدمت هریک از منتسبین و وارد

سلام و ثنا و عز و بها میرسانم و از حق جل جلاله درباره هریک ذکر ابدی و عنایت سرمدی

میطلبم انه هو قاضی الحاجات و منزل الآیات و مالک الاسماء و الصفات

اینکه درباره جناب آقا محمد علی علیه ۶۶۹ مرقوم داشتید بعد از عرض فرمودند

توجه و اقباله فاز بالعز القبول فضلاً من عندنا علی افنانی علیه سلامی و عنایتی

انتهی دوستان ارض اسلام میرسانم و از برای ایشان میطلبم آنچه را که دارای

صیت محبوب است ان الدعا من العبد والاجابة من الله العفو الرحیم السلام

والثناء والذکر والبهاء علی حضرتکم وعلی من معکم ویحبکم لوجه الله رب العالمین ومقصود

من فی السموات والارضین خ ادم فی ۱۲ ج ۱ سنه ۱۳۰۸

هو الله

لم ادر یا الهی انطق ببدایع ذکرک بین عبادک واعرفهم خفیات رحمتک واسرار امرک

او اجعل قلبی دعائها ولو ان المحب لا یحب ان یسمع احد حدیث محبوبه ولکن لما جاء

امرک المبرم بالهار امرک لا اتوقف ابدا واذکرک ولو تنزل علی من سحاب القضا سهام البلا

فوعزتک لا تمنعنی عن ذکر ما امرت به جنود السموات والارضین مع ارادتک لیس لی

ارادة وعند مشیتک لیس لی مشیة اکون بفضلک فی کل الاحوال حاضرا تجد

منقطعا عما سواک ولکن یا الهی احب ان تأمرنی باظهار ما هو المکنون فی علمک

لیطیرن المخلصون من الاشتیاق الی هوا احدیتک وتضطرب المشرکون ویرجن

الی اسفل الجحیم مقام الذی قدرت لهم بسلطانک ای رب تری احبائک بین ایدی
اعدائک وتسمع صحیحهم من کل الاسطار بما ورد علیهم فی سبیلک ای رب انت تعلم بما
ما ارادوا الا وجهک وما اقبلوا الا الی حضرتک والذین ظلموهم ما ارادوا بذلک الا الاعراض
عنک واخماد نار التی اشتعلتها بایدی قدرتک ای رب فاخرج من شقی مشیتک
کلمة وتسخرها من علی الارض کلها الی متی یا الهی تنظر وتصبر قد اخذت الظلمة کل الجهات
وکاد ان تنعدم آثارک فی بلادک استغفرک یا الهی عما ذکرت لانک انت العلیم
وعندک من خفیات الامور ما لا عند غیرک اذا اتی الوعد تظهر ما تریده وتسخر کیف تحب
لیس لنا ان نرید الا ما انت اردت لنا عندک علم کل شیء تعلم عاقبة الامور وانک
انت العفو الرحیم.
انت التی علام الغیوب فاغفر لی ولاحبتی ثم ارزقهم خیر الدنیا والآخرة انک انت
ای

هو الله تعالی شأنه الحکمة والبیان

عبد حاضر نامه ات حاضر وتلقاء وجه عرض نمود لله الحمد نفحه استقامت از آن

متضوع از حق بطلب این نفحه را باقی و پاینده دارد چه که خائنین در کمین و سارقین
بر مراصد منتظر اولیای الهی اند آگاه باشید تا مقامی فائز شوید که منع مانعین و نعاق ناعقین
و شبهات مریبین ایشان را از مالک یوم الدین محروم ننماید و منع نکند اولیای
مذکوره در نامه هر یک بذکر مظلوم فائز گشتند در لیالی و ایام لسان ناطق و قلم متحرک
هر نفسی اقبال نمود بطراز قلم اعلی فائز گشت بعضی در ظاهر و بعضی در باطن هر یک را
از قبل مظلوم تکبیر برسان اقرر لهم آیات ربک لتفرح به قلوبهم و تجدبهم الآیات
الی مقام لا یرون فی الوجود الا الله مالک الغیب و الشهود نسأله تعالی ان یؤیدهم
و یحفظهم بجنود الغیب و الشهاده انه هو المقتدر القدیر اذا فزت باصغائی
قل الهی الهی ترانی مقبلا الیک اسألک بان تقدر لی ما یقربنی الیک و لکل
یا اله الاسماء و فاطر السماء بان تؤیدنی علی ذکرک و ثنائک و الاستقامة علی امرک
بین
الاعظم و نبائک العظیم و اذکر ما ذکره احد اصفیائک ای رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین

هوالله تعالی شأنه

قد بلغ الی هذا السجون کتابک و اطلعنا بما فیه نسأل الله بان یوفقک علی عرفانه
و یؤیدک علی امره و یسقیک من کأس الحیوان لینقطعک عن الاکوان و یقربک
الی مقام تجد رایحة السبحان عن قمیص مظهر اسمه الرحمن فی تلک الایام التی اعتدوا
علیه المعتدون و اعترضوا علیه المشرکون الذین خلقوا بقوله کن فیکون لم یزل ولا یزال
رایحة قمیص معنوی از مصر الهی در هبوب و مرور بوده عارفین را از ان رایحه حیات
در کل حین نصیب بوده و خواهد بود و نفوسی که بز کام نفس و هوی مبتلا بوده از
این رایحه قدس احدیه محروم و ممنوع اگر را از مشاهده اشراق نیر آفاق نصیبی نداده
را از استماع نغمات طیور بقا قسمتی نخواهد بود و لم یزل حجابی که ناس را از شریعه
باقیه محروم نموده تقلید و وهم بوده چنانچه در ناس مشاهده می نمائید یعبدون الاوهام
و لا یشعرون و یسجدون الاصنام و لا یفقهون ملاحظه در بصر ظاهر نمائید که چگونه

بحجاب رقیقی از مشاهدهٔ آنچه مابین ارض و سما خلق شده محروم میگردد همچنین بصر
معنوی با حجبات غلیظهٔ وهم و تقلید چگونه اشراق انوار توحید را من غیر تجدید ادراک
نماید باری این حالت خلق که ذکر شد این عبد در تمام عمر ما بین این گروه مبتلی بود
و نسأل الله بان یظهر خلیل القدرة و الاقتدار لیکسر اصنام الوهم و الهوی و انه لهو
المقتدر المختار و دیگر انکه چون آنجناب طی سبل نموده اند و نزدیک شدند فرح روی نمود
لعل الله یحدث بعد ذلک امرا و امید است که ببصر اطهر بمنظر اکبر ناظر شوند بشانی که
حجبات اهل ابداع منع ننماید و اعراض و اعتراض اولی الشرک و النفاق حایل نشود
لیس هذا علی الله بعزیز و دیگر آنجناب اظهار حیرت نموده بودند اگرچه حیرت در
مقامی محبوب و مقبول است چنانچه صدر اصفیا روح ماسواه فداه فرموده رب
زدنی فیک تحیرا که حیرت در این مقام از مشاهدهٔ انوار تجلیات محبوب دست
میدهد این است که گفته اند و ما احترت حتی احترت جبیات هبا ند - فوا حسرتی

ان لم تکن فیک حیرتی همیشه نظر محبت بابا نخا بوده و امید است از حیرت تنگه
ذکر نمودید عنایت الهی بیرون آید و برضوان قدس مکاشفه و شهود در آید و در بدیه
یقین و اطمینان وارد شوید و السلام و الرحمه علیک و علی عباد الله الموقنین .

هو الله تعالی شانه الحکمة و البیان

قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر لدی العرش اجبناک بما الاتعادله زخارف
العالم و لا ثروة الامم طوبی لمن وجد عرف بیان الرحمن و کان من الشاکرین و جدنا
من کتابک عرف حبی و قدر نالک ما قرت به اعین المقربین لما تحرک قلمی الاعلی
علی ذکرک تضوع عرف البقا بین الارض و السما طوبی للعارفین بذکری نطقت
الاشیاء و بامری ظهر کل امر عظیم قل هذا نبأ بشرت به کتب الله من قبل اقروا ما
انزله الرحمن فی الفرقان یوم یقوم الناس لرب العالمین قد اتی الیوم و الناس
فی غفلة و فی خسران مبین طوبی لک بما فزت بلوحی الذی به لاحت شمس العدل

علی من فی السموات و الارضین فاسئل الله ان یوفقک و یؤیدک علی حفظ هذا الفضل
و یقربک الیه انه هو المقتدر القدیر انا نکبر من هذا المقام علیک و علی الذین نبذوا ولادهم
متمسکین بصراطی المستقیم البهاء علیک و علیهم من لدی الله الغفور الرحیم.

هوالله تعالی شانه

نامه ات قرائت شد و مافیه مشهود و معلوم گشت آنچه بر شما وارد لاجل الله بوده
انما جزائه عند ربک و بعد از رفتن شما اموری احداث شد که سبب ابتلای کل
گردید مقصود انکه شما در بلایا با ما شریک بودید طوبی للصابرین حیف که فی سبیل الله و رضای
بوده ان شاء الله بکمال حکمت بذکر الله مشغول باشید که شاید نهالهای انسانی را مطر
رحمت رحمانی خرم شوند و بایام الله فائز گردند مسافره مهاجره را از قبل مظلوم تکبیر برسانید
نسئل الله بان یوفقها و یحفظها و یجعلها آیة الاستقامة بین اماء الکائنات
انما البهاء علیکم.

هوالسمیع البصیر

یا غلام حسین نور مبین از افق اراده رب العالمین مشرق و لائح و ندای حان فزای
رحمانی از سطر سجن مرتفع بگوای مالکان آذان شنوید وای صاحبان ابصار بشتابید
سبحان الله جماد ناطق و عباد صامت و محجوب این طلسم اعظم را تصرفها است
احدی بر اسرارش جز نفسش آگاه نه کل غافل و محجوبند الا الذین نوّر الله ابصارهم
بانوار وجه مال فانی عباد را از مآل باقی منع نموده بآیای فانیه بشأنی تمسک نموده اند
که از نعمتهای باقیه الهی ممنوع شدند بگوای عباد ایام در مرور و شیا فانی جهد نمائید
شاید فائز شوید بمصباح عنایت حق جلّ جلاله مقرّر رجوع بر حسب ظاهر تاریک
و ظلمانی مشاهده میشود سراج لازم و تنهائی را رفیق واجب سبحان الله با هم.
انسان از برای تکسب در دنیا بچندین اسباب خود را محتاج مشاهده مینماید و جمیع
همش تحصیل آن متوجه و حال آنکه بتغییر و فنایش موقن است و حال از برای عالمی که

بدوام ملک و ملکوت باید در آن ساکن شود تدارکی نموده بگو یا قوم خذ العمل قبل ان
یاتی الاجل اغتنموا الفرصة قبل ان تفوت و المهلة قبل ان تموت ان الوقت
یاتی بغتة تالله اذا لا تحفظکم الحصون و لا تحرسکم الجنود اسمعوا ندائی المظلوم انه یذکرکم لوجه الله
و ینصحکم فضلا من عنده خذوا ما نطق به لسان العظمة و ضعوا ما سمعتموه من الذین
کفروا بالنعمة تشهد انهم من الظالمین فی کتاب الله رب العالمین البهاء من
لدنا علیک و علی اخیک الذی سمع و اقبل و اجاب مولیه القدیم نسال الله
ان یمده بجنود الغیب و یویده علی ما یحب و یرضی انه هو المقتدر القدیر

هو الناطق بالحق و الحاکم بالاستحقاق

یا امتی ان اشهدی بما شهد الله لذاته بذاته قبل خلق اسمائه و صفاته انه لا اله الا هو
و الذی اتی بالحق انه لهو السدرة المنتهی و الافق الاعلی و الکلمة الاولی من اقبل الیه قد
اقبل الی الله و الذی اعرض انه من اخسر الناس و لو یاتی بعمل العالمین ان ربی

کأس البیان باسمی و قدح العرفان بذکری الجمیل انما البهاء علی اللائی اقبلن الی المقصود

علی شأن یامنعهن اشارات الذین کفروا باللہ رب العالمین

ہوالمقدس الابہی

اذا ینادی قلم الاعلی بان اشربوا یا ملأ الوفا بما جرت فلک الحمرا علی بحة الاسماء و رکب

علیها اهل البهاء باذن اللہ المقتدر المهیمن القیوم و انتم یا اهل اللہ لا تحرموا انفسکم عن الدخول

فیها و التمسک بها تاللہ من تمسک بها فقد نجی و من اعرض فقد کفر باللہ و کذلک

جری الامر ان انتم تعلمون قل یا قوم لا تکفروا باللہ و آیاته بعد الذی اشرقت شمس الجمال

عن افق الجلال و وقف فی قطب الزوال بسلطان الاستقلال و ینطق فی کل حین

بابدع النغمات بان یا ملأ الارض لا تحرموا انفسکم عن جماله و لا ابصارکم عن النظر الی وجهه

و لا آذانکم عن استماع آیاته و لا قلوبکم عن عرفان نفسی العزیز المحبوب قل بل تظنون

بان ینفعکم ما عندکم لا و نفس البها فسوف تجدون انفسکم منقطعا عنه و هذا حتم قد قضی

بالحق فی الواح عز محفوظ و ما ینفعکم هو ما قدر لکم فی حیرة البقا من لدن ربکم العلی الاعلی
انتم لا تحرموا انفسکم عما قدر لکم ان انتم موقنون و انک انت یا عبد ذکر العباد بما اذکرناک
ثم ذکر ما ورد علی نفسی المظلوم ثم استقم علی امر ربک علی شأن لن یبدلک نعاق
الذین کفروا و اشرکوا بالله و کانوا بربهم مشرکون و البهاء علیک ان تسلک بسبل الامر
بما علمناک فی هذا اللوح الدری المکنون .

هو العزیز الجمیل

هذا کتاب من العبد الی التی آمنت بالله و کانت من القانتات فی سرادق
القدس مقنوعا و آمنت بالله ربها و عرجت حتی فازت بیوم کان فی ام الکتاب
محتوما و اتبعت ملة البیان و مضت علی صراط کان فی اعلی الفردوس ممدودا
ان یا امة الله فاشکری ربک فیما اتاک بفضله و جعلک من تراب الروح فی
هواء القدس مبعوثا ثم ارضی بما قضی الله لک و ربک انی عبد کان باسم الله مذکورا

ولا تحزنی فی شیٔ ولا تجزعی عن الضراء وتوکلی علی اللہ انہ یحفظک عن رمی المشرکات

ویحملک فی سرادق العز منصورا کذالک نلقی علیک من آیات التی لن تطیر لہا

افئدۃ اہل البقاء لو یجتمع کل من فی الملک مجموعا لتستبشری فی روحک وتعرجی

الی خیام الحب التی کانت فی رفرف السجذب مرفوعا قولی یا سماء الارض

لا تحرمن انفسکن ولا تبعدن عن شریعۃ التی کانت من غمام الفضل مرشوحا یطوی

کل ما بسط الیوم من زخارف الدنیا ویجعلکن اللہ فی محضر کان علی العالمین بکتونا

اذا لن تجدن لانفسکن من نصیر ویاخذکن اللہ بنار کانت فی قلوبکن موقودا ١٥٢

صفحه

۸ الاقدس الامنع الابهی

طوبی لمن قام علی امرالله و استقام اذا ارتفع

ضوضاء الّذین کفروا بالله

۹ الاقدس الامنع الاعلیٰ

یا ابا نوران استمع نداء الظّهور

۱۲ الاقدس الاعظم الاکرم

سبحان الّذی کشف الحجاب و اظهر من کان

محزونًا فی حجب الغیب

۱۳ انا المجیب من الافق الاعلیٰ

یا علی اوهامات اهل فرقان بر کلّ واضح و معلوم

۱۵ بنام باقی دانا

کتابت لدی العرش حاضر و ندایت استماع شد

۱۶ باسم مالك اسماء

ای فاطمه مطلع نور احدّیه از سجن اعظم تراندا

میفرماید

۱۶ باسم مقصود عالمیان

ای مرضیه مطلع نور احدّیه ترا بعوالم باقیهٔ الهیّه

دعوت مینماید

۱۷ بسم الّذی به انار افق البیان و نطق قلم الرّحمن

یا کمال قد سمعت نداء ربّك اذا رتفح بالحقّ

۱۹ بسم الّذی به نطقت السن الکائنات

ذکر من لدی الله للّتی سمعت نداء ربّها

بسم الله الاطهر الاظهر الابهی

صفحـــــه
يا ايّها المقبل ان استمع نداء ربّك الابهى ٢٠
بسم اللّه الاقدر الاقدر
هذا كتاب من اللّه الى الّذى اهتدى بانوار الرّوح
بسم اللّه الاقدس ٢١
ان يا امة اللّه ان اذكرى ربّك بهذا الدّعا
بسم اللّه الاقدس الابهىٰ ٢٢
هذا ذكر من لدنا الى الّتى آمنت باللّه فالق
الاصباح
بسم اللّه الاقدس الابهى ٢٣
هذا كتاب من لدنّا الى الّذى نبته اللّه من ارض
طيّبة مباركة
بسم اللّه الاقدس المنير ٢٤
انّا نزلنا من سماء البيان ماءً منيرًا لتنبت منه فى
اراضى القلوب نبات الحكمة و البيان
بسم اللّه الباقى ٢٦
ان يا امتى ذكر اسمك تلقاء العرش و اشرقت
عليك شمس الفضل
بسم اللّه العزيز الرّحمـــن ٢٧
ان ارض برضى اللّه و انّ رضائه فى تلك الايّـام
لا تحقّق الّا برضاء مظهر نفسه
بسم اللّه العزيز القيّوم ٢٨
ان يا امة اللّه ان استأنس باللّه و ذكره
بسم اللّه العليم الخبير

صفحه
هذا کتاب من لدنّا الی الّذی استضاء من انوار ۲۸
الّتی اشرقت من افق ارادة ربّه العلیّ الاعلیٰ
بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی ۳۰
حمد محبوب عالم و مقصود امم را لایق و سزاست
که لازال اخذ و عطا از یمین و یسار اراده اش جاری
و ظاهر
بسم ربنا الاقدس الاعزّ العلیّ الابهیٰ ۳٤
حمد محبوبی را لایق و سزاست که لم یزل بوده
و لا یزال خواهد بود
بسم اللّه الامنع الاقدس الاعظم ٤۲
ذکر من لدنّا لمن فاز کتابه بلحاظ امّ الکتاب
بسم الباقی الدّائم ٤۳
شهد اللّه انّه لا اله الّا هو
بسم الباقی بلازوال ٤۳
سبحان الذی نزّل الآیات کیف شاء
بسم القدیمّ بلا زوال ٤٤
ان یا کمال ان استمع ماینادیك به مطلع الاسما
من هذا الافق الاعلیٰ
بسم القیّوم علی من فی الارض و السّماء ٤٦
کتاب نزلناه بالحقّ لمن اقبل الی البحر الاعظم
بسم المذکور بلسان الغیب و الشّهود ٤۷
قد اتی المقصود و لسان الوجود ینطق و یقول
بسمعالمهیمن علی ماکان و مایکون ٤۸

کتاب من لدنّا لمن شرب الرّحیق المختوم	صفحه
بسمی الاعظم الاقدم	٤٩
قد اردنا ان نذکر من سمع نداء اللّه القیّوم	
بسمی الظّاهر المشهود	٥٠
یا امة اللّه حقّ جلّ جلاله از برای آن ظاهر	
تا جمیع من علی الارض بحرفان و لقائش فائز شوند	
بسمی الظّاهر المکنون	٥١
کتاب رقم من قلمی الاعلیٰ لمن اقبل الی اللّه ربّ العالمین	
بسمی القائم النّاطق فی قطب العالم	٥٢
الحمد للّه الّذی اظهر الاسم الاعظم رغمًا للامم	
بسمی الّذی انجذبت به القلوب	٥٣
هذا یوم فیه الکتاب یمشی و ینطق طوبی للسّامعین	
بسمی المشرق من افق الامکان	٥٤
قد هطلت الآیات من سماء مشیّة اللّه	
بسمی المشرق من افق البرهان	٥٥
هذا کتاب یلوح بماورد علی اهل اللّه من الّذین انکروا حقّ اللّه	
بسمی المظلوم الغریب	٥٦
هذا ذکر من لدنّا و لوح من عندنا لمن علی الارض	
بنام بخشندهٔ توانا	٥٧
ایادی امر الهی مربّی عباد بوده و هستند	
بنام بخشندهٔ دانا	

	صفحه
یا ابراهیم للّه الحمد تحت لحاظ عنایت بوده و هستی	٥٧
بنام بخشندهٔ مهربان کتاب مبین بامر ربّ العالمین ظاهر و هویدا است	٥٨
بنام بخشندهٔ مهربان ایّام ایّام الهی و افق ظهور نورانی	٥٩
بنام بینا یا حکیم آقاجان، ظاهر شد آنچه در کتب موعود بود	٦٢
بنام خداوند بخشنده جمیع اشیاء الیوم بتسبیح و تحمید مالك اسماء ناطق و ذاکرند	٦٢
بنام خداوند بینا یا غلام رضا انسان را بمثابه سیف مشاهده نما	٦٣
بنام خداوند بیهمتا یا کمال بدو فضل بزرگ فائز شدی	٦٤
هو النّاطق العلیم یا شیخ ضع القدح و خذ الجر باسمه العزیز الفیّاض	٦٥
بنام خداوند دانا یا محمّد قلی لعمراللّه باید در عالم فخر نمائی شنیدی آنچه را که از قبل احدی نشنیده	٦٦
بنام خداوند یکتا ای شمسیه، ان شاء اللّه بعنایت طلعت احدیّه چون شمس از افق سماء ایقان مشرق و لائح باشی	٦٨

صفحه
بنام خداوند یکتا ٦٨
جمیع عالم از برای عرفان این یوم مبارك خلق
شده اند
بنام خداوند یکتا ٦٩
طلعت حجازی بلسان پارسی اماء حوذ را ذکرمیفرماید
بنام خداوند یکتا ٧٠
یا امتی، یا ورقتی، ان استمعی ندائی من شطر سجنی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی ٧١
حمد و ثنا افنان سدرهٔ الهیّه را لایق و سزاست
بنام خداوند یکتا ٧٧
یا اسمی علیك بهائی انشاءالله بعنایت الهی
فائز باشی
شهد الله انّه لااله الّا هو ٨٢
و الّذی اتی بملکوت الآیات انّه هو السرّ المکنون
هوالذّاکر العلیم ٨٩
لسان قدم اولیای حود را ذکر مینماید
هو المهیمن علی من فی الارض و السّماء ٨٩
ذکر من لدی، المظلوم لمن امن بالله المهیمن القیّوم
هوالعزیز الفرد القیّوم، بسمه الله الرّحمن الرّحیم ٩١
سبحان الّذی یذکر من یشاء بامر من عنده
هوالله تعالی شأنه العظمه و الاقتدار ٩٦
حبّذا نیسم وصال وزید و عرف لقادر این حین که
پنجساعت بغروب مانده متضوّع گشت

صفحه
۱۰۳ هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان
صَ دَ قَ ذکر رحمة اللّه من شرب رحیق
الایمان
۱۰۵ هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان
قلم اعلیٰ شهادت میدهد بر توجّه و اقبال و حضور
و اصغاء و مشاهده ومکاشفه
۱۰۶ هوالمؤیّد الحکیم
جمیع عالم منتظر ایّام اللّه بودند
۱۰۷ هوالنّاطق بالحقّ
یا محمّد علیک بهائی نامهٔ جناب خ علیه بهائی که
بشما ارسال نموده
۱۱۴ بسم ربّنا الاعظم الاقدس العلیّ الابهی
الحمد للّه الّذی توحّد بالکلام و تفرّد بالبیان الّذی
خضعت بحور المعانی
۱۵۴ هوالباقی
ان یا امة اللّه اتصبرین علی مقعدک بعد الّذی
کان قمیص الغلام محمرًا بدم البغضاء بین الارض و
السماء
۱۵۹ هواللّه البهیّ الابهیٰ
ای کنیز خدا آیا صبر را در صدر قرار دهی
۱۶۷ هوالاقدس الاعظم العلیّ الابهی
کتاب انزله منزل قدیم الذی بآیاته تزعزع کلّ بیان
مرصوص

صفحه
۱٦۸ بنام دوست یکتا
ای امه‌ای ورقه‌ای ذاکره الحمدلله بیکتا لؤلؤ
بحر معانی که در کتب الهی مذکور بود فائز شدی
۱٦۸ بنام دوست یکتا
ای جوان ان شاءالله از عنایت رحمن بفیوضات
نامتناهیه ایّام الهیّه فائز باشی
۱٦۹ بنام دوست یکتا
یا ورقتی اشهد انّك فزت باللّقاء
۱۷۰ بنام دوست یگانه
الحمد للّه رحیق مختوم با یادی الطاف مفتوح گشت
۱۷۱ بنام گویندهٔ پاینده
یا اولیائی فی شاهرود ندای مظلوم را بگوش جان
اصغاء نمائید
۱۸٦ بسمی النّاطق فی ملکوت البیان
ا ایّها النّاظر الی الوجه و المذکور لدی العرش
۱۸۷ بسمی المقدّس عن الاسماء
ذکرت نزد مظلوم مذکورو این کلمات عالیات خالصاً
لوجه اللّه نازل
۱۸۸ بسم اللّه العلیم الحکیم
ان یا حکیم کن محکما فی امر ربّك
۱۸۹ بنام محبوب عالمیان -حقّ جلّ جلاله ندای دوستان خود راشیده ومیشنود
۱۹۰ بنام مقصود امکان
دوست یکتا میفرماید ای دوستان از آلایش امکان خود

صفحه

را طاهر نمائید

بنام مقصود عالمیان ۱۹۰
ایّام ، ایّام‌اللّه است و جمیع آفرینش در وله و شوق و انجذاب

بنام یکتا خداوند بی مانند ۱۹۱
ای کمال غنّی متعال در سجن اعظم ترا ذکر مینماید

بنام یکتا خداوند بیهمتا ۱۹۲
ای امة اللّه طرف اللّه بتو ناظر و از رحمت محیط و عنایت سابقه در این سجن مبین ترا ندا میفرماید

بنام یکتا خداوند دانا ۱۹٤
جمیع اشیاء شهادت داده اند بر عظمت ظهور اللّه المحبوب ۱۹۵

هذا کوثر الحیوان قد جری من قلم الرّحمن ۱۹۵
روحی لحبّکم الفدا و لخدمتکم الفدا

بعد از زیارت کتاب آن حضرت که فی الحقیقه مطلع سرور ومشرق ابتهاج بود

قوله جلّ جلاله ۲۰۱
هوالشّاهد من افقه الاعلیٰ احبّای مذکوره کلّ بعنایت حقّ جلّ جلاله فائز گشتند

بنام یکتا خداوند توانا ۲۰۲
امروز مکلّم طور بر عرش ظهور مستوی و شجر مذکور بکلمهٔ مبارکهٔ علیا ناطق

هوالابدیّ بلا زوال ۲۰۹

صفحه
يا ملى اكبر يذكرك المظلوم من شطر السّجن و يوصيك بما يرتفع به امرالله فيما سواه
هو الابهى ٢١٠
اى مسافرالى اللّه و المهاجرالیه حمد محبوب لا يزال راكه بشاطى بحر اعظم رسيدى
هوالابهى ٢١١
سبحان من اتى على ظلل الانوار بضياءٍ مبينٍ
هوالارحم ٢١٢
ان يا نوريه طوبى لك بما استشرقت من شمس الجمال
هوالحزين المظلوم ٢١٢
قد ظهر الفزع الاكبر بما اكتسبت ايدى الظّالمين
هوالاظهر ٢١٣
قد ظهر جمال اللّه بسلطان العظمة و انّك انت يا امة اللّه طوبى لك
هوالاعظم الابهى ٢١٤
يا ورقتى ان استمعى ندائى
هوالاعظم الاقدم الاكرم ٢١٤
شهد اللّه انّه ينطق فى هذا المقام الّذى سمّى بالاسماء الحسنى فى الصحيفة الحمراء
هوالاقدس الابهى ٢١٥
قد حضر كتابك لدى المظلوم فى هذا السّجن الاعظم
هوالاقدس الاعظم ٢١٦

صفحـــه

شهد اللّٰه انّه لا اله الاّ هو يحيى و يميت ثمّ يميـت و يحيى

هوالا قدس الا عظم ٢١٧

شهد المظلوم فى السّجن الا عظم انّه لا اله الاّ هو و الّذى ظهر لهو الموعود فى كتب اللّٰه ربّ العالمين

هوالا قدس الا عظم ٢١٧

كتاب نزل بالحق فى ملكوت اللّٰه ربّ العالمين ويبشّر الكلّ بظهور اللّٰه و سلطانه

هوالا قدس الا عظم ٢١٨

يا ايّتها الورقة المنسوبة الى اسمى الجمال

هوالا قدس الا عظم ٢١٩

يا نوران استمع مايدعوك به مالك الظّهور

هوالا قدس الا عظم العلىّ الابهى ٢٢٠

الحمد للّٰه الّذى تفرّد بالعزّة و توحّد بالعظمة

هوالا قدس الا عظم العلىّ الابهى ٢٤٠

شهد اللّٰه انّه لا اله الاّ هو و الّذى ينطق انّـه لمكلّم الموسى فى الطّور

هوالا قدس الا عظم العلىّ الابهى ٢٤٣

الحمد للّٰه الّذى باسمه تحرّك خيط القضاء اذًا سرع العاشقون الى مقرّ الفداء

هوالا قدس الا عظم العلىّ الابهى ٢٤٧

الحمد للّٰه نار ظهور از شجرهٔ مباركه مشتعل و ظاهر

صفحه
هوالاقدس الاعظم العلیّ الابهیٰ ۲۴۸
قد حضر لدی العرش ما ارسلته الی العبد
الحاضر لدی الوجه
هوالاقدس الاعظم العلیم البصیر ۲۵۰
لحاظ عنایت الهی لم یزل ولا یزال متوجّه منتسبین
بوده و خواهد بود
هوالاقدس الامنع الابهی ۲۵۰
هذا یوم اللّه المهیمن القیّوم قد استقرّ فیه هیکل
القدم علی عرشه الاعظم
هو الاقدس الامنع الاعزّ الابهی ۲۵۱
ان یا حسین اسمع نداء هذا الحسین حین الّذی
احاطه کلاب البغضاء
هوالاقدس الاعظم ۲۵۲
نطق لسان القدم فی السّجن الاعظم بکلمة انجذبت
منها الملاء الاعلیٰ
هوالاقدس ۲۵۳
ان یا هیکل ان افرح فی نفسک بما بیّناک من
زبر البیان
هوا الاقدم الاعظم ۲۵۶
شهد اللّه انّه لا اله الاّ هو و الّذی ینطق بالحقّ
انّه لهو السرّ المستور و الکتاب المکنون
هوالاقدم الاعظم ۲۵۷
یا حبیب یذکرک المحبوب

صفحه
هوالاقدم الاعظم الابهیٰ ۲۵۸
ذکر من لدنّا لمن فاز بانوار البیان اذا تی الرّحمن
هوالباقی ۲۵۸
شهد اللّه انّی امنت بالّذی بذکره شرب المقرّبون
رحیق الحیوان
هوالباقی الکافی ۲۵۹
قد رفعت رایة الکرم علی العالم یشهد بذلک القلم
و لوحی المسطور
هوالباقی بعد فناء الاشیاء ۲۶۰
تبارک الّذی قدّر لاحبائه مالا اطلع به الاّ هو
یشهد بذلک مشرق الوحی
هوالخطیب علی عرش القلوب ۲۶۱
شهد اللّه انّه لااله الاّ هو و الّذی ظهر انّه
لمظهر القیمة و مبعث السّاعة
هوالسّامع المجیب ۲۶۴
کتاب اللّه ینطق بالحقّ بین الحقّ و یهدی الکلّ
الی صراطه المستقیم
هوالسامع المجیب ۲۶۵
یا حیدر این مظلوم فی الحقیقه از عباد ارض مأیوس
هوالسّامع الناظر ۲۶۷
ذکر من لدی المظلوم الی الّذی اقبل و فاز بنعمة
اللّه ربّ العالمین
هوالسّامع و هوالنّاطق ۲۶۸

صفحه
یا ورقه، سدره ترا ذکر مینماید و از بحر بیان عنایت فرموده آنچه را که کنوز عالم بآن معادله ننماید
هوالسّمیع البصیر ۲۶۹
ذکرت مکرّر لدی المظلوم مذکور و در هر کرّه بذکر حقّ فائز شدی
هوالسّمیع البصیر ۲۷۰
یا افنانی علیك بهائی ذکر بی لسان نمودی
هوالشّاهد الخبیر ۲۷۱
سمع المظلوم ندائك اقبل الیك من شطر السّجن
هوالشاهد الخبیر ۲۷۲
نشهد انه لا اله الاّ هو قد ارسل الرّسل و انزل الکتب فضلاً من عنده
هوالشاهد الخبیر ۲۷۳
یا حسین قصد مقصد اقصی نمودی
هوالشاهد السّامع الحکیم ۲۷۴
یا اسمی مهدی مکتوب افنان الفَ وحَاعلیه بهائی که باسم شما بود
هوالشّاهد العلیم ۲۷۷
انّ التّوراه ینادی و یقول قد اتی منزلی بآیاته الکبریٰ
هوالشّاهد العلیم ۲۷۸
یا ورقتی وامّ افنانی علیك بهائی و رحمتی الّتی سبقت من فی السّموات و الارضین

صفحه
۲۷۹ هوالشاهد و المشهود
ذکر من لدی المظلوم لمن اقبل الی الافق الاعلیٰ
۲۸۰ هوالشّاهد و المشهود
شهد اللّه انّه انّی بمظهر نفسه و مشرق آیاته و مطلع بیانه الّذی ینطق بالحقّ
۲۸۱ هوالشاهد و المشهود
کتاب انزله مالك الوجود من مقامه المحمود و لمن آمن باللّه العزیز الورود
۲۸۲ هوالصّادق الامین
هل تعلم الی ایّ جهة توجّهت یخبرك بذلك من هوالعلیم الخبیر
۲۸٤ هوالظّاهر فوق عباده
شهد اللّه انّه لا اله الاّ هو و الّذی اتی من افق الاقتدار انّه هوالسرّ المکنون
۲۸۵ هوالظّاهر فوق کلّ شئی
هذا کتاب من لدنّا الی الغلام الّذی باسمه زیّنت الاسماء
۲۸٦ هوالظّاهر فوق کلّ شئی
یا محمد قبل قلی اشهد بما شهد المظلوم
۲۸۷ هوالظّاهر من افقه الابهی
یا ایّها النّاظر الی الوجه جناب امین از قبل و بعد ذکر شما را نموده
۲۸۸ هوالعزیز

صفحه
چندی گذشت که عندلیبان بستان الهی
محمود گشته اند و طوطیان مصر معنوی از
شکرهای روحانی ممنوع شده اند

هوالعزیز العظیم ۲۹۱
مذا کتاب من لدنّا الی العزیز لیفرح و یکون من
الشّاکرین

هوالعطوف الغفور ۲۹۲
یا ورقتی ان استمعی حفیف سدرة عنایتی انّها تعزّیک
فیما ورد علیک من قضاء اللّه

هوالعلیّ الابهی ۲۹۲
یا حسین علیک بهائی کنت مشتعلاً بنار محبّة اللّه
و قائماً علی خدمة امره

هوالعلیّ الاعلی ۲۹۳
فاعلمی انّ افنائی ذکر تلقاء العرش الی ان اشرقت
شمس الاذن

هوالعلیّ الاعلی ۲۹۳
کتاب الرّحمن نزل بالحقّ من لدی اللّه ربّ العالمین

هوالعلیم ۲۹٤
اسمع یا اسمی ثمّ اسطع من کثیب الحمراء بسطوع
المسک

هوالعلیم الحکیم ۲۹٦
ان شاء اللّه لم یزل ولا یزال از سلسال عنایت علیک
بیزوال بیاشامی

صفحه
هوالغافر ۲۹۸
یا امتی اسمی علیه بهائی و عنایتی نامه ات را
بساحت اقدس فرستاد
هوالقائم باسمه القیّوم ۲۹۸
قل یا معشر البیان قد اتی الرّحمن بسلطانٍ مبینٍ
هوالکتاب المبین ۲۹۹
قد نزلت آیات اللّه المقتدر العلیم الحکیم
هوالمبیّن العلیم ۳۰۰
امروز کتاب من غیر ستر و حجاب جمیع احزاب را
بافق اعلی دعوت فرموده
هوالمتعالی العلیم الحکیم ۳۰۱
کتاب انزله الرّحمن لمن فی الامکان لیقربّن الکلّ
به الی اللّه ربّ العالمین
هوالمتعالی عن الذّکر و البیان ۳۰۲
کتاب انزله الرّحمن فضلاً من عنده الی الّذی
اراد ان یشرب رحیق الحیوان
هوالمتکلم المبیّن العلیم ۳۰۳
ای دوستان ربیع رحمانی است و نسایم عنایت الهی
جاری و ساری
هوالمتعالی عن کلّ ذکر و ثناء ۳۰۳
قد شهد القلم الاعلی و الّذین یطوفون حول الاسم
الاعظم الابهیٰ
هوالمشرق من افق البقاء ۳۰۴

صفحه

بغنایت حق فائز شدی للّه الحمد و بصراطش آگاه گشتی للّه الفضل

هوالمشرق من افق البیان ۳۰۵

کتاب انزله الرّحمن لمن فی الامکان لیقرّبهم الی اللّه ربّ العالمین

هوالمشرق من افق البیان ۳۰۵

قد امسی مطلع الظهور بین اهل الفجور

هوالمشرق من افق البیان ۳۰۶

یا مهدی ان استمع ندائی من شطر سجنی انّه لااله الّا انا العلیم الحکیم

هوالمشرق من افق سماء الفضل ۳۰۷

یشهد المظلوم بوحدانیّة اللّه وتفرد انیّته و باسمائه الحسنٰی و صفاته العلیا

هوالمشفق المطوف الغفور الرّحیم ۳۰۷

تاللّه یا اسمی الجیم قد قرء لدی العرش کتابك و وجدت منه نفحات حبّك للّه

هوالمعزّی المسلّی ۳۲۱

یا افنانی انا نذکر ماورد علیکم من الاحزان فی ایّام الرّحمن

هو المعلّم العلیم ۳۲۴

ذکر من لدنّا لمن سمع نداء ربّه الابهیٰ و اقبل الی الافق الاعلیٰ

هوالمعزّد ۳۲۵

قد حضرا لخادم مع قلم و لوح واراد ان نيزل
له الآيات

هوالمغرّد على الاغصان ٣٢٩
يا رحيم فا علم بانّ قلمى لم ير الرّاحة و التّسكون
فى كلّ الاحيان

هوالمغرّد على الافنان ٣٢٩
طوبى لمن اصبح فارغاً عن الاوهام و قائماً لخدمة
الانام

هوالمقدّس عن الاسماء و الاذكار ٣٣٠
سبحان الّذى نطق وانطق كلّ شئى على انّه لا اله الّا هو
المهيمن القيّوم

هوالمنادى باسمه القيّوم ٣٣١
ذكر من لدنّا لمن اقبل الى الوجه اذ ظهر من
هذا الافق الّذى تزيّن بذكره كتب اللّه المهيمن
القيّوم

هوالمنادى بين الارض و السّماء ٣٣٢
يا ايها النّاظر الى الافق الاعلى ان استمع
نداء مالك الورىٰ

هوالمنادى من افقه الاعلىٰ ٣٣٣
قد ظهر الامر فى المنظر الاكبر بهذا الاسم الّذى
به انار افق البيان

هوالمهيمن على الاسماء ٣٣٤
يا جلال يذكرك الغنىّ المتعال من شطر سجنه الاعظم

صفحـــه
هوالنّاطق امام الوجوه ٣٣٤
ذکر من لدی المظلوم للّذین ما منعتهم العلوم
ولا الظّنون عن اللّه المهیمن القیّوم

هوالنّاطق فی ملکوت البیـــان ٣٣٦
سجان الّذی اظهر نفسه بین الامم و به انار افق
العالم

هوالنّاطق فی ملکوت البیان ٣٣٦
طوبی للسانٍ شهد الیوم بما شهد اللّه و لعینٍ رأت
مالاح من الافق الاعلیٰ

هوالنّاطق فی ملکوت البیان ٣٣٧
یا علی عبد حاضر بکتابت حاضر و نزد مظلوم قرائت
نمود

هوالنّاظر من افقه الاعلی ٣٣٨
کتاب الهی امام وجوه کلّ ناطق و حجّت و برهان ظاهر

هواللّه تعالی شأنه العنایة والالطاف ٣٤٠
انّا نذکر من ذکرنا و نبشر الّذین آمنوا باللّه ربّ
العالمین

هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان ٣٤٠
یا نور مالك ظهور در طور عرفان که مقر سجن مقصود
عالمیان است ترا ذکر مینماید

هوالواحد النّاصر العلیم ٣٤٥
ان یا امتی ان اشهدی بما شهد اللّٰه انّه لا اله
الّا هو

صفحه
هواللّه الامنع الاقدس الاعزّ الابهی ۳٤٦
ای علی نامه ات بین یدی حاضر و ملاحظه شد
هواللّه الامنع الاقدس الابهیٰ ۳٤۷
فسبحان الّذی نزل آلایات بالحقّ من جبروت عزّ علیّاً
هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان ۳۵۱
یا حسین نامه شما که بجناب جواد علیه بهائی
ارسال نمودی در ساحت اقدس حاضر
هواللّه ۳۵۳
شجرهٔ عما در حرکت است و سدرهٔ وفا در بهجت
تا دوحهٔ بقا در ارض احدیّت مغروس
هواللّه تعالی شأنه العظمة و الاقتدار ۳۵۳
حمد و ثنا شکر و بها مخصوص است بذاته تبارک و
تعالیٰ
هواللّه ۳۵۷
لم ادر یا الهی انطق ببدایع ذکرک بین عبادک
هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان ۳۵۸
عبد حاضر با نامه ات حاضر و تلقاء وجه عرض نمود
هواللّه تعالی شانه ۳٦۰
قد بلغ الی هذا المسجون کتابک و اطلعنا
هواللّه تعالی شأنه الحکمة و البیان ۳٦۲
قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر لدی العرش
هواللّه تعالی شأنه ۳٦۳
نامه ات قرائت شد و مافیه مشهود و معلوم گشت

صفحه
هوالسّميع البصير ٣٦٤
يا غلام حسين نور مبين از افق ارادهٔ ربّ العالمين
مشرق ولائح
هوالنّاطق يالحقّ و الحاكم بالاستحقاق ٣٦٥
يا امتى ان اشهدى بما شهد اللّه لذاته بذاته
قبل خلق اسمائه و صفاته
هوالمقدّس الابهى ٣٦٦
اذاً ينادى قلم الاعلى بان ابشروا يا ملاء الوفا
بماجرت فلك الحمراء على لجّة الاسماء
هوالعزيز الجميل ٣٦٧
هذا كتاب من العبد الى الّتى آمنت باللّه و كانت
من القانتات

اسامی اشخاصیکه مخاطب الواح بوده اند

حبّ اللّه	۱	عبد الصمد	٦٨
جمال	۲	شمسیّه	٦٨
خلیل	٦	نبیل اکبر	٨٦
ابانور	۹	سیّد آقا افنان	۹۹
محمود	۱۰	محمد	۱۰۷
علی	۱۳	غلامرضا	۱۷٤
شیخ سلمان	۱۵	کمال	۱۹۱
مرضیّه	۱٦	محمّد	۲۱۷
کمال	۱۷	محمّد حسین	۲٤۷
حسین	۳۱	حسین	۲۵۱
کمال	۳۵-۳۷	حبیب	۲۵۷
محمّد	۳۹	ضیاء	۲۵۸
محمّد تقی	۳۹	حیدر	۲٦۵
محمّد رضا	٤۰	جواد	۲٦۷
کمال	٤٤	حسین	۲۷۳
حسن علی	۵۷	مهدی	۲۷٤
ابراهیم	۵۷	محمّد	۲۸٤
حکیم میرزا آقاجان	٦۲	محمّد قلی	۲۸٦
غلامرضا	٦۳	حسین	۲۸۸
کمال	٦٤	عزیز	۲۹۱
محمّد قلی	٦٦	حسین	۲۹۲

رحیم ۲۹۴
مهدی ۳۰۶
علی اکبر ۳۰۷
علی نقی ۳۱۰
عندلیب ۳۱۱
بزرگ ۳۱۳
طالب ۳۱۶
علی ۳۱۷
محمود ۳۱۹
رحیم ۳۲۹
جلال ۳۳۴
علی ۳۳۷
نور ۳۴۰
میرزا صادق ۳۴۲
محمد ۳۴۲
جواد ۳۴۲
محمّد اسمعیل ۳۴۳
عبد الرّحیم ۳۴۳
محمّد علی ۳۴۳
عبد الکریم ۳۴۳
محمّد حسین ۳۴۳
درویشعلی ۳۴۳
غلامرضا ۳۴۴
علی ۳۴۶
محمّد ۳۴۶
حسین ۳۵۱
غلام حسین ۳۶۴

فهرست مناجاتهائیکه در ضمن الواح مبارکهٔ مندرج در این کتاب نازل شـــــــده است

سبحانك اللّهمّ یا الهی انت الّذی من فاز حبّك ... ۲۱
الهی الهی قد اقبلت الیك بکلّی و ما اردت ... ۸۳
لك الحمد یا الهی بما سقیتنی رحیق عرفانك ... ۸۸
سجانك یا اله الاسماء و المهیمن علی من ۱۰۵
فی الارض ...
الهی الهی لك الحمد و الثّنـاء ... ۱۰۹
سبحانك یا اله الاسماء و فاطر السّماء ... ۲۳۹
لك الحمد یا الهی بما سقیتنی کوثر عرفانك ... ۲۴۸
یا الهی و سیّدی و سندی و محبوبی و رجائی ... ۲۷۹
لك الحمد یا الهی بما جعلتنی موقناً لظهورك ... ۲۸۲
سبحانك اللّهمّ یا الهی لك الحمد بمـــــا ۲۸۵
اظهرتنی ...
هوالعلیم الحکیم، سبحانك اللّهمّ یا الهی اسألك ۲۹۷
باسمك الّذی ...
الهی الهی لك الحمد بما هدیتنی الی صراطـك ۳۳۵
و سقیتنی سلسبیل عرفانك ...
الهی الهی قد اجذبنی ندائك الاحلی اسألك ۳۴۲
بآیاتك الکبریٰ ...
ای ربّ ترانی مقبلاً الیك و متمسّکاً بحبلك ... ۳۳۵
هواللّه، لم ادر یا الهی انطق ببدایع ذکرك ... ۳۵۷
الهی الهی ترانی مقبلاً الیك اسألك بان تقدّرلی ... ۳۵۹